

*Cud Narodzin powtarza się co roku.
Co roku odnawiają się w nas radości, tęsknoty, marzenia.
Nadzieje, że Dzieciątko Jezus spojrzy łaskawym wzrokiem,
pobłogosławi, pocieszy.
Niech Boża Dziecina wleje w serca nasze wszelką nadzieję,
gniew niech wypłeni i wszystkim siły doda.
Byśmy się mogli radować nie tylko w świąteczne dni.*

*Stanisław Ożóg
poseł na Sejm RP*

*tutaj na polskiej ziemi
tutaj gdzie żeś Panie
tyle cudów czynił
gdzie żeś Matkę zostawił swoją
w promieniach słońca
przed Tobą klęczę
i Tobie się spowiadam
z miłości niepokoju
niech słowa Twe Panie
jak chleb codzienny
żyją w nas nieustannie
potęgą modlitwy
moja Ojczyzna
niech będzie potężna.*

Janina Ożóg

*dotknąłeś mnie dzisiaj dotykem
śnieżnej miłości
dostojną mnie nakarmiłeś ciszą
i żadnych już słów nie znalazłam
słów zachwyty słów zadumy
nie sposób było TEGO nazwać
żadnych słów prócz modlitwy
i cisza się we mnie modliła
modliła
i cisza we mnie zasnęła*

Janina Ożóg

*Niech ten szczególny czas
Świąt Bożego Narodzenia
będzie dla Was okazją do spędzenia
miłych chwil w gronie najbliższych,
w atmosferze pełnej miłości
i wzajemnej życzliwości,
a Nowy Rok, by stał się czasem
spełnionych marzeń i nadziei*

*Andrzej Pasierb
Przewodniczący Rady Miejskiej*

*Andrzej Ożóg
Burmistrz Gminy i Miasta*

Wybory parlamentarne 2011

W niedzielę, 9 października 2011 r., zadecydowaliśmy przy urnach wyborczych, kto będzie nas reprezentował w Sejmie i Senacie RP przez najbliższe 4 lata.

Zestawienia frekwencji wyborczej:

- Frekwencja ogólnokrajowa wyniosła 48,92%
- Średnia frekwencja woj. podkarpackiego (ok. nr 22 i ok. nr 23) wyniosła 46,46%
- Frekwencja ok. nr 23 (pow. dębicki, kolbuszowski, leżajski, łańcucki, mielecki, niżański, ropczycko-sędziszowski, rzeszowski, stalowowolski, strzyżowski, tarnobrzegi, m.npp Rzeszów, m.npp Tarnobrzeg) wyniosła 48,75%
- Frekwencja w Gminie Sokołów Młp. wyniosła 50,28%

Posłowie wybrani w woj. podkarpackim:

ok. nr 22

Nazwisko i imiona	Zawód	Komitet	Liczba głosów ważnych oddanych na kandydata	% (w skali okręgu)
Kuchciński Marek Tadeusz	parlamentaryzista	Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość	23 128	7,76%
Babinetz Piotr Mieczysław	historyk	Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość	7 239	2,43%
Piotrowicz Stanisław	prokurator	Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość	12 325	4,14%
Ziobro Kazimierz Bronisław	teolog	Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość	8 234	2,76%
Rzońca Bogdan Józef	nauczyciel historii	Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość	15 623	5,24%
Golba Mieczysław Józef	przedsiębiorca	Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość	12 332	4,14%
Marcinkiewicz Małgorzata	chemik	Komitet Wyborczy Ruch Palikota	10 058	3,37%
Kasprzak Mieczysław	ekonomista	Komitet Wyborczy Polskie Stronnictwo Ludowe	6 854	2,30%
Chomycz Małgorzata Maria	filolog klasyczny	Komitet Wyborczy Platforma Obywatelska RP	16 829	5,65%
Rzasa Marek Zdzisław	nauczyciel dyplomowany	Komitet Wyborczy Platforma Obywatelska RP	9 204	3,09%
Tomański Piotr	ekonomista	Komitet Wyborczy Platforma Obywatelska RP	9 621	3,23%

ok.nr 23

Nazwisko i imiona	Zawód	Komitet	Liczba głosów ważnych oddanych na kandydata	% (w skali okręgu)
Hryniewicz Józefa	nauczyciel akademicki	Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość	17 039	3,73%
Ożóg Stanisław	inżynier geodeta	Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość	37 160	8,13%
Moskal Kazimierz Marian	nauczyciel	Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość	14 234	3,11%
Szlachta Andrzej	nauczyciel akademicki	Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość	13 717	3,00%
Popiołek Krzysztof Andrzej	inżynier elektryk	Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość	12 755	2,79%
Gołojuch Kazimierz Edward	inżynier mechanizacji rolnictwa	Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość	12 311	2,69%
Chmielowiec Zbigniew Michał	inżynier inżynierii środowiska	Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość	16 038	3,51%
Warzecha Jan Marek	ekonomista	Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość	12 588	2,75%
Kamiński Tomasz Artur	socjolog	Komitet Wyborczy Sojusz Lewicy Demokratycznej	8 410	1,84%
Dziadzio Dariusz Cezar	fizjoterapeuta	Komitet Wyborczy Ruch Palikota	11 091	2,43%
Bury Jan	prawnik	Komitet Wyborczy Polskie Stronnictwo Ludowe	15 649	3,42%
Rynasiewicz Zbigniew Franciszek	historyk	Komitet Wyborczy Platforma Obywatelska RP	27 510	6,02%
Skowrońska Krystyna	bankowiec	Komitet Wyborczy Platforma Obywatelska RP	25 174	5,50%
Butryn Renata Celina	nauczyciel	Komitet Wyborczy Platforma Obywatelska RP	8 941	1,96%
Pluta Mirosław Stanisław	socjolog	Komitet Wyborczy Platforma Obywatelska RP	12 812	2,80%

Senatorowie wybrani w woj. podkarpackim:

- ok. nr 54 Sagatowska Janina Zofia – radca prawny – Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość
- ok. nr 55 Ortyła Władysław Zenon – inżynier mechanik lotniczy – Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość
- ok. nr 56 (pow. łańcucki, rzeszowski, m.npp Rzeszów) Jaworski Kazimierz – rolnik – Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość
- ok. nr 57 Zając Alicja Maria – biolog – Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość
- ok. nr 58 Matusiewicz Andrzej Antoni – adwokat – Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość

Marek Kida

Źródło: strona internetowa
Państwowej Komisji Wyborczej

Komisja Oświaty, Kultury, Sportu i Spraw Społecznych Rady Miejskiej w Sokołowie **Młp. w dniu 19 września 2011 r.**

Temat posiedzenia:

1. Informacja o realizacji budżetu za 6 miesięcy br. – pozyskiwanie środków pozabudżetowych.
2. Informacja o realizacji inwestycji.
3. Informacja o pracy Zespołu Oświatowego.
4. Przedstawienie projektów uchwał.
5. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia Komisji.
6. Sprawy różne.

Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. w dniu 20 września 2011 r.

Temat posiedzenia:

1. Ocena i analiza sprawozdania z wykonania budżetu Gminy za I półrocze 2011 roku.
2. Ocena zadłużenia Gminy w 2011 roku.
3. Przedstawienie projektów uchwał.
4. Sprawy różne.

Komisja do Spraw Gospodarczych, Budżetu, Finansów i Rolnictwa Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. w dniu 21 września 2011 r.

Temat posiedzenia:

1. Informacja o realizacji budżetu Gminy i Miasta za 6 miesięcy br. – pozyskiwanie środków pozabudżetowych.
2. Informacja o realizacji inwestycji.
3. Przedstawienie projektów uchwał.
4. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia Komisji.
5. Sprawy różne.

Sesja Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. w dniu 28 września 2011 r.

Porządek obrad:

1. Uwagi mieszkańców Sokołowa Młp. w sprawie przedszkoli.
2. Informacja o realizacji budżetu Gminy i Miasta za 6 miesięcy br. – pozyskiwanie środków pozabudżetowych.
3. Informacja o realizacji inwestycji.
4. Podjęcie uchwał:
 - w sprawie zawarcia z Powiatem Rzeszowskim porozumienia dotyczącego powierzenia przez Powiat Rzeszowski prowadzenia zadania publicznego,
 - w sprawie przeznaczenia gruntu do sprzedaży,
 - w sprawie ustanowienia służebności gruntowej,
 - w sprawie ustanowienia służebności gruntowej,
 - w sprawie przeznaczenia gruntu do sprzedaży,
 - w sprawie ustanowienia służebności gruntowej,
 - w sprawie przeznaczenia gruntu do sprzedaży,
 - w sprawie zgody na udzielenie bonifikaty od opłat rocznych za trwałe zarząd,
 - w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o partnerstwie w realizacji zadania pn. „Przebudowa drogi gminnej Nr

108696R Górno przez las, w Wólce Sokołowskiej i Górnice”, współfinansowanego ze środków budżetu państwa w ramach Programu Wieloletniego pod nazwą „Narodowy Program Przebudowy Dróg Lokalnych Etap II Bezpieczeństwo – Dostępność – Rozwój”,

- w sprawie zamiany gruntu,
 - w sprawie nabycia gruntu,
 - w sprawie zmiany Uchwały Nr IV/17/2011 z dnia 02 lutego 2011 r. Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Sokołów Małopolski na lata na lata 2011–2021,
 - w sprawie zmian w planie budżetu na rok 2011,
 - w sprawie: zaciągnięcia w 2011 roku długoterminowego kredytu w wysokości 3 500 000,00 z przeznaczeniem na sfinansowanie planowanego deficytu budżetu Gminy Sokołów Małopolski,
 - w sprawie nabycia gruntu,
 - w sprawie przeznaczenia gruntu do sprzedaży,
 - w sprawie nabycia nieruchomości,
 - w sprawie przeznaczenia gruntu do sprzedaży,
5. Przyjęcie protokołu z poprzedniej sesji.
 6. Informacja o pracy Burmistrza.
 7. Sprawy różne i wolne wnioski.

Komisja Oświaty, Kultury, Sportu i Spraw Społecznych Rady Miejskiej w Sokołowie **Młp. w dniu 12 października 2011 r.**

Temat posiedzenia:

1. Analiza odpłatności za pobyt dziecka w przedszkolu.
2. Informacja o stanie opieki przedszkolnej, w tym o wynikach naboru dzieci i planach remontowych przedszkoli.
3. Przedstawienie projektów uchwał
4. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia Komisji.
5. Sprawy różne.

Komisja do Spraw Gospodarczych, Budżetu, Finansów i Rolnictwa Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. w dniu 18 października 2011 r.

Temat posiedzenia:

1. Przedstawienie projektów uchwał.
2. Informacja działalności Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, gospodarka odpadami, ochrona środowiska.
3. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia Komisji.
4. Informacji o stanie realizacji zadań oświatowych w Gminie i Mieście Sokołów Młp. w roku szkolnym 2010/2011.
5. Sprawy różne.

Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. w dniu 19 października 2011 r.

Temat posiedzenia:

1. Omówienie i zaopiniowanie propozycji stawek podatku i opłat lokalnych na 2012 r.
2. Ocena realizacji bieżących inwestycji prowadzonych przez Gminę w 2011 r.
3. Przedstawienie projektów uchwał.
4. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia Komisji.
5. Sprawy różne.

Sesja Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. w dniu 28 października 2011 r.

Porządek obrad:

1. Wybór ławników do Sądu Okręgowego i Sądu Rejonowego w Rzeszowie.
2. Informacja o stanie opieki przedszkolnej, w tym o wynikach naboru dzieci i planach remontowych przedszkoli.
3. Informacja o złożonych oświadczeniach majątkowych.
4. Podjęcie uchwał.
 - w sprawie nadania nazwy osiedla,
 - w sprawie stawek podatku od nieruchomości.
 - w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych,
 - w sprawie zmiany uchwały,
 - w sprawie przeznaczenia gruntu do sprzedaży,
 - w sprawie przystąpienia Gminy Sokołów Młp. do „Porozumienia między Burmistrzami” dotyczącego opracowania i realizacji działań na rzecz zrównoważonej energii,
 - w sprawie obniżenia średniej ceny skupu żyta przyjmowanej jako podstawa obliczenia podatku rolnego na obszarze Gminy i Miasta Sokołów Małopolski,
5. Informacja o stanie realizacji zadań oświatowych w Gminie i Mieście Sokołów Młp. w roku szkolnym 2010/2011.
6. Przyjęcie protokołu z poprzedniej sesji.
7. Informacja o pracy Burmistrza.
8. Sprawy różne i wolne wnioski.

Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. w dniu 17 listopada 2011 r.

Temat posiedzenia:

1. Analiza bezpieczeństwa publicznego oraz ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej na terenie gminy.
2. Analiza przygotowania gminy do akcji zimowej.
3. Kontrola wydatków za wywóz nieczystości i odprowadzenia ścieków ze szkół z terenu gminy.
4. Przedstawienie projektów uchwał.
5. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia Komisji.
6. Sprawy różne.

Komisja Oświaty, Kultury, Sportu i Spraw Społecznych Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. w dniu 21 listopada 2011 r.

Temat posiedzenia:

1. Przedstawienie projektów uchwał.
2. Informacja o pracy MGOKSiR w Sokołowie Młp.
3. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia Komisji.
4. Objazd świetlic.

Komisja do Spraw Gospodarczych, Budżetu, Finansów i Rolnictwa Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. w dniu 23 listopada 2011 r.

Temat posiedzenia:

1. Gospodarowanie mieniem gminy – sprzedaż, nabywanie,

komunalizacja za okres 2009-2010.

2. Przedstawienie projektów uchwał.

3. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia Komisji.

4. Sprawy różne.

Sesja Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. w dniu 28 listopada 2011 r.

Porządek obrad:

1. Gospodarowanie mieniem gminy – sprzedaż, nabywanie, komunalizacja za okres 2009-2010.
 2. Sprawozdanie z działalności Komisji Rady Miejskiej.
 3. Podjęcie uchwał:
 - w sprawie zmiany Uchwały Nr III/6/2006 Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. z dnia 13 grudnia 2006 r.,
 - w sprawie: zatwierdzenia taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzenia ścieków, na terenie Gminy i Miasta Sokołów Młp.,
 - w sprawie: ustalenia dopłaty do 1 m³ odprowadzanych ścieków z terenu Miasta i Gminy Sokołów Młp.
 - w sprawie przeznaczenia gruntu do sprzedaży,
 - w sprawie uchwalenia „Programu usuwania wyrobów zawierających azbest z terenu Gminy Sokołów Małopolski na lata 2011-2032”,
 - w sprawie podjęcia działań zmierzających do budowy chodników i zatok autobusowych w ciągu drogi krajowej nr 19 Lublin-Rzeszów na terenie Gminy Sokołów Młp.,
 - w sprawie zaciągnięcia w 2011 roku długoterminowego kredytu w wysokości 3 600 000 zł z przeznaczeniem na sfinansowanie planowanego deficytu budżetu Gminy Sokołów Młp.,
 - w sprawie zmian w planie budżetu na rok 2011.
 - w sprawie przeznaczenia gruntu do sprzedaży,
4. Przyjęcie protokołu z poprzedniej sesji.
 5. Informacja o pracy Burmistrza.
 6. Sprawy różne i wolne wnioski

Informacja o wydanych Zarządzeniach przez Burmistrza Gminy i Miasta w Sokołowie Młp. od 29 września 2011 r. do 28 października 2011 r.

- w sprawie ogłoszenia przetargu i zatwierdzenia regulaminu przetargu na sprzedaż działki nr 2260/8 położonej w Wólce Niedźwiedzkiej. Przetarg został ustalony na dzień 9 listopada 2011 r.,
- w sprawie ogłoszenia przetargu i zatwierdzenia regulaminu przetargu na sprzedaż działek nr 1404/2, 1406/1 położonych w Wólce Niedźwiedzkiej. Przetarg został ustalony na dzień 9 listopada 2011 r.,
- w sprawie powołania składu Komisji Nagród do zaopiniowania wniosków kandydatów do nagrody Burmistrza,
- w sprawie odwołania przetargu na sprzedaż działki 1406/1 położonej w Wólce Niedźwiedzkiej, ponieważ po przeprowadzonej modernizacji ewidencji gruntów zostały ujawnione błędy w przebiegu granicy działki,
- w sprawie ogłoszenia przetargu i zatwierdzenia regulaminu przetargu na sprzedaż działki budowlanej niezabudowanej położonej w Sokołowie Młp. oznaczonej w ewidencji gruntów numerem 1122/1. Przetarg został ustalony na dzień 16 listo-

pada 2011 r.,

- w sprawie zmian w budżecie,
- w sprawie ogłoszenia wykazu nieruchomości przeznaczonych do dzierżawy część działki nr 1020/4 położonej w Sokołowie na Osiedlu Północ,
- w sprawie powołania Komisji odbioru i przekazania do użytkowania zrealizowanego zadania pn. „Budowa kanalizacji sanitarnej dla miejscowości Nienadówka i Turza Gmina Sokołów Małopolski”,
- w sprawie wydzierżawienia gruntu – część działek nr 841/6, 841/4 położonych w Sokołowie Młp., przy ulicy Pileckich na cele budowlane (garaż),
- w sprawie wystąpienia do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie o wydanie opinii dotyczącej możliwości spłaty kredytu długoterminowego w kwocie 3500000.00 zł z przeznaczeniem na sfinansowanie planowanego deficytu budżetu Gminy Sokołów Małopolski w 2011 r.,
- w sprawie ogłoszenia przetargu na sprzedaż działek budowlanych, niezabudowanych, położonych w Sokołowie Młp. na Osiedlu „Pod Lasem”, oznaczonych w ewidencji gruntów numerami: 1406/14, 1406/45, 1406/47, 1406/88. Termin przetargu ustalony został na dzień 23 listopada 2011 r.
- w sprawie powołania Komisji Zdrowotnej dla nauczycieli ubiegających się o pomoc zdrowotną w celu racjonalnego i jawnego gospodarowania funduszem zdrowotnym,
- w sprawie ogłoszenia przetargu nieograniczonego na kredyt bankowy długoterminowego w kwocie 3,500,000 zł.
- w sprawie ustalenia opłaty za korzystanie z basenu Kryta Pływania w Sokołowie Małopolskim,
- w sprawie skierowania projektów uchwał na sesję.

Informacja o wydanych Zarządzeniach przez Burmistrza Gminy i Miasta w Sokołowie Młp. od 31 października 2011 r. do 28 listopada 2011 r.

- w sprawie ogłoszenia wykazu nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży działki nr 3585/1 położonej w Sokołowie w pobliżu ulicy Ogrodowej,
- w sprawie zmian w budżecie,
- w sprawie powołania komisji gminnej do odbioru zadań pod nazwą:
 - Przebudowa drogi gminnej nr 108694R Kąty Trzebuskie przez wieś w km 2 +040-2+700,
 - Remont drogi gminnej nr 108695R Górno Rękaw w km 0+560-1+260,
- w sprawie ogłoszenia naboru na stanowisko urzędnicze w Urzędzie Gminy i Miasta w Sokołowie Młp. – młodszy referent ds. obsługi sekretariatu i Urzędu Stanu Cywilnego,
- w sprawie ogłoszenia naboru na stanowisko urzędnicze w Urzędzie Gminy i Miasta w Sokołowie Młp. – młodszy referent ds. księgowości budżetowej,
- w sprawie zmian w regulaminie Zespołu Interdyscyplinarnego ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- w sprawie zmiany zarządzenia nr 142/2011 z dnia 29 września 2011 r w sprawie ogłoszenia przetargu i zatwierdzenia regulaminu przetargu na sprzedaż działki nr 2260/8 położonej w Wólce Niedźwiedzkiej, gdzie dokonano zmiany składu Komisji Przetargowej,
- w sprawie zmian w Regulaminie Organizacyjnym Urzędu

Gminy i Miasta w Sokołowie Młp., – dodając w rozdziale III do stanowiska do spraw rolnictwa, ochrony środowiska, gospodarki wodnej oraz działalności gospodarczej i handlu realizację zadań dotyczących gospodarki ściekowej na terenie Gminy Sokołów Młp.

- w sprawie ogłoszenia wykazu nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży działki nr 2879 położonej w Trzebosi,
- w sprawie ogłoszenia przetargu i zatwierdzenia regulaminu przetargu na dzierżawę dwóch lokali wydzielonych w budynku basenu krytego w Sokołowie Młp. przy ul. Pileckich. Termin przetargu został ustalony na dzień 14 grudnia 2011 r.,
- w sprawie projektu budżetu na 2012 rok,
- w sprawie ogłoszenia przetargu i zatwierdzenia regulaminu przetargu na sprzedaż działki nr 774/2 położonej w Trzebosi. Termin przetargu został ustalony na dzień 14 grudnia 2011 r.,
- w sprawie ogłoszenia przetargu i zatwierdzenia regulaminu przetargu na sprzedaż 1/2 części nieruchomości położonej w Wólce Niedźwiedzkiej oznaczonej nr działki 1404/2. Termin przetargu został ustalony na dzień 14 grudnia 2011 r.,
- w sprawie Wieloletniej Prognozy Finansowej,
- w sprawie zezwolenia na umieszczenie baneru reklamującego Krytą Pływalnię w Sokołowie Młp. na ogrodzeniu stadionu sportowego od ulicy Polnej w Sokołowie Młp.
- w sprawie zmian w Regulaminie Organizacyjnym Urzędu Gminy i Miasta w Sokołowie Młp., gdzie „Rozkład czasu pracy pracowników w tygodniu przedstawia się następująco: poniedziałek – czwartek 7.30-15.30 – piątek – 8.30-16.30”,
- w sprawie udzielenia pełnomocnictwa Kierownikowi Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sokołowie Młp., do podpisania wniosku oraz realizacji projektu systemowego pt. „Czas na aktywność w Gminie Sokołów Małopolski” w ramach POKL,
- w sprawie zezwolenia na umieszczenie na ogrodzeniu Zespołu Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp. reklamy firmy QUICK SERVICE P.U.H. Piotr Holdenmajer,
- w sprawie ustalenia godzin otwarcia i opłat za korzystanie z basenu Kryta Pływania w Sokołowie Małopolskim, gdzie zmienia się godziny otwarcia basenu w soboty, w niedziele i święta od godz. 7⁰⁰
- w sprawie skierowania projektów uchwał na sesję Rady Miejskiej.

Uchwała nr XIII/108/2011 RADY MIEJSKIEJ W SOKOŁOWIE MŁP. z dnia 28 października 2011 r. w sprawie wyboru ławników do Sądu Okręgowego i Rejonowego w Rzeszowie na kadencje 2012-2015.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zmianami) oraz art. 160 § 1 i art. 164 §1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070 z późn. zmianami).

Rada Miejska w Sokołowie Młp. w głosowaniu tajnym postanawia co następuje:

§ 1

Stwierdzić wybór ławników do Sądu Okręgowego w Rzeszowie do orzekania w sprawach cywilnych i karnych:

1. Maciąg Maria

§ 2

Stwierdzić wybór ławników do Sądu Rejonowego w Rzeszowie do orzekania w sprawach rodzinnych i nieletnich:

1. Bieniek Emilia Helena
2. Rusin Paweł

§ 3

Stwierdzić wybór ławnika do Sądu Rejonowego w Rzeszowie do orzekania w sprawach z zakresu prawa pracy:

1. Brzychczy Irena Jadwiga

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy i Miasta a nadzór nad jej wykonaniem Komisji Oświaty, Kultury, Sportu i Spraw Społecznych.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega wywieszeniu w Urzędzie Gminy i Miasta.

Przewodniczący Rady Miejskiej mgr Andrzej Pasierb

Uchwała nr XIII/113/2011 Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. z dnia 28 października 2011 r. w sprawie stawek podatku od nieruchomości

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 r. z późn. zm.), art. 5 ust. 1, ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2010 r. Nr 95 po 613 ze zmianami)

Rada Miejska w Sokołowie Młp. uchwala co następuje:

§ 1

Ustala się stawki podatku od nieruchomości w następujących wysokościach:

1) Od gruntów:

- a) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków – 0,67 zł od 1 m² powierzchni
- b) pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych – 3,60 od 1 ha powierzchni
- c) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – 0,18 zł od 1 m² powierzchni

2) Od budynków lub ich części:

- a) mieszkalnych – 0,45 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
- b) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej – 9,00 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
- c) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym – 9,56 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
- d) związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń – 4,36 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
- e) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – 4,99 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,

3) Od budowli – 2% ich wartości określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3-7 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844).

§ 2

Traci moc uchwała Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. Nr XLV/462/2010 r. z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie stawek podatku od nieruchomości.

§ 3

Wykonanie uchwały zleca się Burmistrzowi Gminy i Miasta Sokołów Małopolski, a nadzór nad wykonaniem uchwały powierza się Komisji ds. Gospodarczych, Budżetu, Finansów i Rolnictwa oraz Komisji Rewizyjnej.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie 14 dni po ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego, ma zastosowanie od 1 stycznia 2012 r.

Przewodniczący Rady Miejskiej mgr Andrzej Pasierb

Uchwała nr XIII/114/2011 Rady Miejskiej w Sokołowie Małopolskim z dnia 28 października 2011 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. z późniejszymi zmianami i art.10 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 z późniejszymi zmianami) oraz obwieszczenia Ministra Finansów w sprawie wysokości górnych stawek kwotowych w podatkach i opłatach lokalnych, obwieszczenia Ministra Finansów w sprawie stawek podatku od środków transportowych obowiązujących w 2012 r.

Rada Miejska w Sokołowie Małopolskim uchwala, co następuje:

§1

Określa się wysokość stawek rocznych podatku od środków transportowych:

- 1) od samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton, stawki podatku określa załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały,
- 2) od samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton, z tym że w zależności od liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia, stawki podatku określa załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały,
- 3) od ciągnika siodłowego lub balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton, stawki podatku określa załącznik Nr 3 do niniejszej uchwały,
- 4) od ciągnika siodłowego lub balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton w zależności od liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia stawki podatku określa załącznik Nr 4 do niniejszej uchwały,
- 5) od przyczepy lub naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego, stawki podatku określa załącznik Nr 5 do niniejszej uchwały,
- 6) od przyczepy lub naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego, w zależności od liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia stawki podatku określa załącznik Nr 6 do niniejszej uchwały,
- 7) od autobusów, z tym że w zależności od ilości miejsc do siedzenia stawki podatku określa załącznik Nr 7 do niniejszej uchwały.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy Miasta Sokołów Młp.

§3

Traci moc uchwała XII/86/2007 w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych z dnia 07 listopada 2007 r.

§4

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego, na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy i Miasta Sokołów Młp. oraz w prasie lokalnej „Kurier Sokołowski”.

§5

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2012 roku.

Przewodniczący Rady Miejskiej mgr Andrzej Pasierb

Uchwała nr XIII/115/2011 Rady Miejskiej w Sokołowie Małopolskim z dnia 28 października 2011 r.

w sprawie obniżenia średniej ceny skupu żyta przyjmowanej jako podstawa obliczenia podatku rolnego na obszarze Gminy i Miasta Sokołów Małopolski

Na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2006r. Nr 136, poz. 969 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) oraz Komunikatu Prezesa GUS z dnia 19.10.2011 r. w sprawie średniej ceny skupu żyta za okres pierwszych trzech kwartałów 2011 r. Rada Miejska uchwala, co następuje:

§1

Obniża się na terenie Gminy i Miasta Sokołów Małopolski cenę skupu 1 q żyta przyjmowaną jako podstawa obliczenia podatku rolnego w 2012 r., do kwoty 37,00 zł.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy i Miasta Sokołów Małopolski.

§3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego i ma zastosowanie do obliczenia podatku rolnego na obszarze Gminy i Miasta Sokołów Małopolski poczynając od dnia 1 stycznia 2012 r.

Przewodniczący Rady Miejskiej mgr Andrzej Pasierb

Załącznik Nr 1

do uchwały Nr XIII/114/2011 Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. z dnia 28 października 2011 r.
w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych

Dopuszczalna masa całkowita (w tonach)	Stawka podatku (w złotych)
powyżej 3,5 do 5,5 włącznie	572,00
Powyżej 5,5 do 9 włącznie	936,00
Powyżej 9 i poniżej 12	1005,00

Załącznik Nr 2

do uchwały Nr XIII/114/2011 Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. z dnia 28 października 2011 r.
w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych

Liczba osi i dopuszczalna masa całkowita (w tonach)		Stawka podatku (w złotych)	
nie mniej niż	mniej niż	oś jezdna (osie jezdne) z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne	Inne systemy zawieszenia osi jezdnych
Dwie osie			
12	13	735,00	735,00
13	14	735,00	840,00
14	15	840,00	945,00
15		945,00	1 314,00
Trzy osie			
12	17	1 050,00	1 150,00
17	19	1 150,00	1 260,00
19	21	1 260,00	1 365,00
21	23	1 365,00	1 470,00
23	25	1 514,00	1 705,00
25		1 514,00	1 705,00
Cztery osie i więcej			
12	25	1 627,00	1 680,00
25	27	1 680,00	1 785,00
27	29	1 785,00	1 785,00
29	31	1 838,00	2 652,00
31		1 838,00	2 652,00

Załącznik Nr 3

do uchwały Nr XIII/114/2011 Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. z dnia 28 października 2011 r.
w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych

Dopuszczalna masa całkowita (w tonach)	Stawka podatku (w złotych)
od 3,5 i poniżej 12	1.339,00

Załącznik Nr 4

do uchwały Nr XIII/114/2011 Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. z dnia 28 października 2011 r.
w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych

Liczba osi i dopuszczalna masa całkowita zespołu pojazdów: ciągnik siodłowy + naczepa, ciągnik balastowy + przyczepa (w tonach)		Stawka podatku (w złotych)		
nie mniej niż	mniej niż	oś jezdna (osie jezdne) z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne		Inne systemy zawieszenia osi jezdnych
Dwie osie				
12	18		1 470,00	1 543,00
18	25		1 543,00	1 648,00
25	31		1 648,00	1 753,00
31			1 805,00	2 096,00
Trzy osie i więcej				
12	40		1 858,00	1 858,00
40			1 947,00	2 756,00

Załącznik Nr 5

do uchwały Nr XIII/114/2011 Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. z dnia 28 października 2011 r.
w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych

Dopuszczalna masa całkowita (w tonach)
od 7 i poniżej 12

Stawka podatku (w złotych)
483,00

Załącznik Nr 6

do uchwały Nr XIII/114/2011 Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. z dnia 28 października 2011 r.
w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych

Liczba osi dopuszczalna masa całkowita zespołu pojazdów: naczepa/przyczepa + pojazd silnikowy (w tonach)		Stawka podatku (w złotych)	
nie mniej niż	mniej niż	oś jezdna (osie jezdne) z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne	Inne systemy zawieszenia osi jezdnych
Jedna oś			
12	18	525,00	577,00
18	25	577,00	630,00
25		630,00	682,00
Dwie osie			
12	28	693,00	703,00
28	33	703,00	892,00
33	38	892,00	1 357,00
38		1 243,00	1 838,00
Trzy osie i więcej			
12	38	710,00	990,00
38		1 019,00	1 385,00

Załącznik Nr 7

do uchwały Nr XIII/114/2011 Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. z dnia 28 października 2011 r.
w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych

Ilość miejsc do siedzenia

Stawka podatku (w złotych)

mniej niż 30 miejsc

1 514,00

równej lub wyższej niż 30 miejsc

1 854,00

Informacja Zarządu Rady Samorządowej Mieszkańców Sokołowa Młp.

Zarząd Rady Samorządowej Mieszkańców w Sokołowie Młp. ukonstytuował się 18.01.2011 r. Przewodniczącym Zarządu został Paweł Rusin, zastępcą Stanisław Płoszaj, sekretarzem Karol Chorzepa, skarbnikiem Jadwiga Nowak. Pozostali członkowie to: Koziaż Kazimierz, Koziaż Antoni, Kus Mirosław, Pasierb Edward, Piersiak Czesław, Wychowaniec Grzegorz. Do kompetencji RSM należy: wybór Zarządu, inicjowanie przedsięwzięć wspólnych na rzecz społeczności miasta, wypowiadanie się w sprawach działalności gminnych jednostek organizacyjnych, opiniowanie kolejności remontu ulic w mieście, zgłaszanie potrzeb Radzie Miejskiej oraz inicjowanie inwestycji na terenie miasta, współpraca z organizacjami i instytucjami oraz stowarzyszeniami działającymi na terenie miasta, występowanie do burmistrza lub Rady Miejskiej z wnioskami o rozpatrzenie spraw, których załatwienie wykracza poza możliwości Zarządu.

W bieżącym roku zorganizowaliśmy 11 zebrań Zarządu oraz dwa zebrania z Mieszkańcami. Na zebraniach Zarządu opiniowaliśmy projekty uchwał w sprawach: o przystąpieniu do VI zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Sokołów Młp., sprzedaży działek, nazw ulic na nowym osiedlu Pod Lasem, podziału środków z Funduszu Sołeckiego oraz przygotowaliśmy harmonogram budowy ulic i chodników na lata 2012-2014.

Tematyka na zebraniach z Mieszkańcami była następująca: sprawa energii

odnawialnej, energii wiatrowej, sprawa budowy obwodnicy na terenie miasta Sokołów Młp., podział środków z funduszu sołeckiego. Członkowie zarządu uczestniczyli w uroczystościach patriotyczno-religijnych reprezentując na nich społeczność Sokołowa Młp.

Byliśmy współorganizatorami trzech blokad drogi krajowej nr 19 w naszym mieście odnośnie szybkiej budowy drogi S-19.

Skierowaliśmy również Apel do:

- Premiera RP Donalda Tuska
 - Marszałka Sejmu Grzegorza Schetyny
 - Marszałka Senatu Bogdana Borusewicz
 - Ministra Infrastruktury Cezarego Grabczyka
 - Ministra Finansów Jana Vincentego Rostowskiego
 - Wojewody Podkarpackiego Małgorzaty Chomycz
 - Marszałka Województwa Podkarpackiego Mirosława Karapyty
 - Generalną Dyрекcyję Dróg Krajowych i Autostrad z następującą prośbą
1. Kontynuację budowy odcinka drogi ekspresowej S19 Stobierna-Kraśnik poprzez wprowadzenie jej do Programu Budowy Dróg Krajowych 2011-2015.
 2. Remont drogi Nr 19 przez miasto Sokołów Młp., w tym budowę chodników w granicach miasta.
 3. Poprawę bezpieczeństwa poprzez budowę sygnalizacji świetlnej na dwóch skrzyżowaniach:
 - skrzyżowaniu ulic Rzeszowskiej – Rynek – Wojska Polskiego
 - skrzyżowaniu ulicy Lubelskiej – Party-

zantów – Tysiąclecia Od początku naszej działalności skierowaliśmy 20 pism:

- 15 pism z wnioskami z posiedzeń i dyżurów ZRSM do Burmistrza UGiM Andrzeja Ożoga celem ich rozpatrzenia i realizacji
- 1 pismo w sprawie utrzymania ambulatorium opieki całodobowej do Starosty Powiatu Rzeszowskiego Józefa Jodłowskiego
- 1 pismo w sprawie oklejania nowych latarni do Rzeszowskich Zakładów Energetycznych S.A. oraz oddziału w Sokołowie Młp. (1 pismo)
- 2 pisma w sprawie drogi krajowej Nr 19 do GDDKiA oddział w Rzeszowie.

Zapraszamy wszystkich zainteresowanych naszą pracą do odwiedzania naszej strony internetowej www.zrsokolowmlp.1k.pl lub www.sites.google.com/site/zrsokolowmlp.

Paweł Rusin

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia składamy Państwu najserdeczniejsze życzenia zdrowia, szczęścia i pomyślności. Niech Miłość płynąca z Betlejemskiego żłóbka udziela się nam wszystkim i gości w naszych domach każdego dnia w nadchodzącym 2012 roku.

Rada Samorządowa
Mieszkańców
Sokołowa Młp.

Uroczysta Msza św. polowa w Turzy 18 września 2011 r.

Czytelnicy „Kuriera Sokołowskiego” znają zapewne tragiczną historię jaką wydarzyła się przed laty, kiedy to turzański las stał się miejscem wiecznego spoczynku od 500 do 700 osób zamordowanych w bestialski sposób przez NKWD. Reżim komunistyczny starał się zatrzeć wszelki ślad dotyczący tego zdarzenia. Jednak pamięć o mordzie setek niewinnych osób przetrwała. Głównie dzięki księ-

żom, członkom NSZZ „Solidarność” oraz miejscowej ludności. Teraz już w pełni niepodległym naszym kraju możemy mówić głośno o „Małym Trzecim Ziemi Sokołowskiej”. Corocznie w każdą niedzielę września odbywa się Msza Św. Polowa w lesie turzańskim ku czci i pamięci tam pomordowanych. W tym roku na uroczystości tradycyjnie przybyli parlamentarzyści, przedstawiciele samorządu terytorialnego wszystkich szczebli, księża, rodziny zamordowanych osób w turzańskim lesie, przedstawiciele licznych związków i stowarzyszeń społecznych oraz mieszkańcy sokołowszczyzny. Uroczystości rozpoczęły się występem artystycznym, który przygotowała 23 i 26 Drużyna Harcerska z Zespołu Szkół im. J.P. II w Sokołowie Młp. oraz chór młodzieżowy działający przy MGOKSiR w Sokołowie Młp. Kulminacyjnym momentem tej części uroczystości był występ Wojskowej Orkiestry Garnizonowej z Rzeszowa pod batutą tamburmajstra mł. chor. Adriana Sadowskie-

go. Następnie głos zabrał Burmistrz GiM Andrzej Ożóg, który przywitał wszystkich przybyłych oraz w kilku słowach opowiedział o wydarzeniach, które rozegrały się w tym miejscu. Mszę Św. Polową celebrował J. E. Ks. Biskup Kazimierz Górny – Ordynariusz Diecezji Rzeszowskiej. Kazanie wygłosił o. Jan Sochacki z Nowej Soli, który przybliżył zebrany losy Polskiego Państwa Podziemnego, ze szczególnym podkreśleniem zbrodni jaką dokonała się na żołnierzach AK po akcji Burza, kiedy to „sojusznik naszego sojusznika” uznał naszych bohaterów za wrogów i zaczął ich zwalczać z zjadłością. Pięknym gestem o. J. Sochackiego było wspomnienie śp. o. Hieronima Warachima, który niejako stał się częścią tego miejsca (fragment kazania str. 13). Po Mszy nastąpiło złożenie wieńców i wiązanek pod pomnikiem i grobowcem w turzańskim lesie. Kompanie Honorową Wstawił 21 Batalion Dowodzenia 21 Brygady Strzelców Podhalańskich pod dowództwem por. Tomasza Biskupa. Organizatorem uroczystości był MGOKSiR w Sokołowie Młp.

Marek Kida

Kazanie o. J. Sochackiego wygłoszone podczas Mszy Św. Polowej w Lesie Turzańskim 18 września 2011 r.

Turza na tle losów Polskiego Państwa Podziemnego

Bł. Jan Paweł II w Rozmowach na przełomie tysiącleci, zamieszczony w książce „Pamięć i tożsamość” odpowiada na pytanie rozmówców, jaką jest miara wyznaczona złu w dziejach Europy.

Pytanie o granice dobra i zła powinniśmy sobie stawiać zawsze, a szczególnie dzisiaj, kiedy obchodzimy rocznicę ataku Związku Radzieckiego na Polskę, i tu, na miejscu, gdzie dokonana została straszliwa zbrodnia na Polakach – w Turzańskim Lesie.

Po tragicznych datach: 1 września – atak Niemców na Polskę, 17 września nóż w plecy, wkroczenie Sowietów w granice Rzeczypospolitej, przyszedł dzień 27 września, w którym na kilkanaście godzin przed kapitulacją zawiązała się w Warszawie tajna organizacja wojskowa „Służba Zwycięstwu Polski”. Na czele stanął gen. Michał Karaszewicz-Tokarzewski. Z tą datą wiąże się powstanie Polskiego Państwa Podziemnego. Kiedy przewidywana wojna stała się faktem, wszedł w życie przygotowany wcześniej dekret Prezydenta Rzeczypospolitej „o sprawowaniu zwierzchności nad Siłami Zbrojnymi, o organizacji naczelnych władz wojskowych i o komisarzach cywilnych”. Wśród kadr oficerskich i cywilnych obrońców Warszawy powstała myśl walki konspiracyjnej i ukształtowały się dwa sektory – siły zbrojne i władze cywilne – oba podporządkowane Polskiemu Rządowi na obczyźnie. W okupowanym kraju najwyższą władzę miał Delegat Rządu, a Delegatura Rządu dzieliła się na kilkanaście departamentów, obejmujących różne zadania: tajne nauczanie, ratowanie polskiej kultury i wspieranie twórców, opiekę nad dziećmi i młodzieżą, organizowanie wymiaru sprawiedliwości, studia nad stanem poszczególnych dziedzin przemysłu, rolnictwa i handlu oraz dokumentów strat, współdziałanie w prowadzeniu walki cywilnej i zbrojnej.

Polskie Państwo Podziemne miało władzę cywilną i wojskową. Kierownictwo Walki Cywilnej – kryptonim „WC”, podległe Delegatowi Rządu na Kraj i Kierownictwu Walki Konspiracyjnej, podległe Komendzie Głównej Armii Krajowej. Od połowy 1943 roku powołało jednolite Kierownictwo Walki Podziemnej, będące w rękach Komendan-

ta Sił Zbrojnych w Kraju. Do Sztabu weszli: gen. Tadeusz Komorowski „Bór” Komendant AK, płk Tadeusz Pełczyński „Grzegorz” – szef sztabu KG AK, płk August Emil Fieldorf „Nil” – szef Kedywu KG AK, płk Jan Rzepecki – szef Biura Informacji i Propagandy KG AK, Bernard Zakrzewski – „Oskar” – szef Wydziału Bezpieczeństwa i Kontrwywiadu Oddziału II KG AK oraz Stefan Korboński z członkami Kierownictwa Cywilnego, jako Kierownik Oporu Społecznego.

Walka cywilna – to przeciwdziałanie osłabieniu ducha narodu, bojkot i karanie współpracujących z okupantem, mały sabotaż, pomoc ofiarom wojny, więźniom i ich rodzin.

Walka podziemna – to szkolenia, działania dywersyjno-bojowe, sabotaż, wywiad, zamachy na niebezpiecznych funkcjonariuszy władz okupacyjnych, wreszcie odtworzenie sił zbrojnych w kraju i przygotowanie ogólnonarodowego powstania. Armia Krajowa miała w planach koncentrację wysiłków na ten czas, miała być osłoną dla administracji Państwa Podziemnego, która podejmie pracę w wyzwolonym kraju.

Koncepcja powszechnego powstania, które miało wybuchnąć, w Momencie załamania się Niemców, została zamieniona na plan „wzmoczonej akcji sabotażowo-dywersyjnej” o kryptonimie „Burza”.

„Burza”, przewidziana na czas, kiedy Niemcy znajdą się w odwrocie już na ziemiach polskich, wymagała przygotowania strategicznego i operacyjnego. Skoordinowanie jej z operacjami wojsk sowieckich ze względu na brak stosunków dyplomatycznych z ZSRR było niemożliwe.

Akcja „Burza” rozpoczęła się w lutym na Wołyniu. W marcu 1944 roku żołnierze AK wzięli udział obok żołnierzy radzieckich w walkach w rejonie Kowla i Włodzimierza. Akcja rozprzestrzeniła się na rejony Wilna, Lwowa i Lublina.

Na Wołyniu wyłonił się pewien wzór wypadków, który wkrótce zaczął się powtarzać w innych częściach Polski. Tuż przed wkroczeniem Armii Czerwonej w jakieś rejony kraju, miejscowe oddziały AK były mobilizowane, koncentrowane, nawiązywała się tymczasowa łączność i współpraca z oddziałami sowieckimi. Po ustaniu walk te oddziały AK, które znalazły się na terenach zajętych przez Armię Czerwoną były rozbrajane, wchłaniane przez armię

Berlinga lub deportowane do związku Sowieckiego.

W dniach 22-27 lipca 1944 roku oddziały AK wspólnie z wojskami radzieckimi walczyły o Lwów. Razem przeżywały zwycięstwo. 31 lipca sowieci aresztowali dużą część oficerów, a gen. Władysława Filipkowskiego – Komendanta Okręgu w nocy z 2 na 3 sierpnia. W dniach 15-20 sierpnia przebywał w obozie śledczym NKWD w Turzy – Trzebusce koło Sokołowa Młp.

Oddział Wileński i Nowogródzkiego AK realizował operację „Ostra Brama”. Podobny przebieg miały operacje w Lublinie, Białymstoku i innych miastach.

Gdy 22 lipca wieczorem radio Moskwa poinformowało o powstaniu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego (PKWN), który ogłosił manifest, że jest „jedyną legalną władzą wykonawczą w kraju”, w tym dniu na odprawie Komendy Głównej AK gen. Bór Komorowski ogłosił stan czujności do powstania z dniem 25 lipca, a Rząd Rzeczypospolitej Polskiej 26 lipca upoważnił Jana St. Jankowskiego – Delegata Rządu, do ogłoszenia powstania.

W tej sytuacji wyznaczona na dzień 1 sierpnia godzina „W” rozpoczęła 63 dni rozpaczliwych zmagania Narodu zakończonych zaburzeniem milionowego miasta i zagładą trzeciej części jego mieszkańców.

Formowano nowe grupy w Okręgu Kielecko-Radomskim – w Krakowie, Łodzi podejmowano próby marszu na pomoc walczącej Warszawie, ale nieudane. Jesienią 1944 roku realizację akcji „Burza” zawieszono.

Cel nie został osiągnięty. W podejmowanych układach politycznych Polska pozostawała w strefie wpływów ZSRR i poddana została narzuconej przez Moskwę władzy.

Do Polski wkroczył „sojusznik naszego sojusznika”, który zagarnął pół jej terytorium, który już miał na sumieniu półtora miliona zesłańców i skazańców, ponosił odpowiedzialność za zbrodnię katyńską i za śmierć wielu tysięcy Polaków na polskiej ziemi i na olbrzymich przestrzeniach ZSRR. „Sojusznik naszych sojuszników” wkroczył na polską ziemię z całą doskonale do lat przygotowaną aparaturą terroru i wiedział, że jest bezkarny. Teraz kontynuował zsyłki, znowu sto, a może trzysta tysięcy żołnierzy AK (i nie tylko), deportowano do ZSRR. Każdą liczbę można podać, bo żadna już się nie da sprawdzić.

Tysiący dotknęło okrucieństwo śledztwa, fałszywe oskarżenia, upokorzenia, degradacja społeczna i męczeństwo. Najwybitniejsi musieli zginąć: Okulicki, Fiedorf, Krzyżanowski, Tumidajski, „Kotwicz”, „Ponury”, „Łupaszko”, „Ogień”, „Pług”. Na przymusowej emigracji zgorzkniały żywot wiedli znakomici żołnierze, piloci i marynarze, jeśli nie chcieli ginąć w komunistycznych więzieniach. Gdy instalował się prosowiecki rząd, w Polsce przebywała Armia Czerwona, na jeden km² było 35 czerwonoarmistów. Każda próba oporu wiodła do kłeski.

Sowieci wcisnęli się wszędzie.

Nowa okupacja się umacniała. Najwybitniejsi ginęli z wyroku sądu krzywo-przysiężnego albo powoli dogorywali w męczarniach reżimowych katowni.

Więzienia w Krakowie, Poznaniu, Lublinie pękały w szwach. Doszło do tego, że komunistyczny rząd skorzystał z kilku niemieckich obozów koncentracyjnych, w tym z obozu w Oświęcimiu. Zdarzało się, że przywódcy polskiego ruchu oporu dzielili cele z naziści wysokiego szczebla.

Działania po „Burzy”

Na mocy porozumienia z 26 lipca 1944 roku między PKWN, a rządem ZSRR jurysdykcję na nowo zdobytych terenach przejął naczelny wódz wojsk radzieckich Józef Stalin. Na tyłach frontowych administracja i sądownictwo objęła jednostka sowiecka, a główną rolę odgrywał oddział „Smersz” i NKWD.

Wnet najważniejszym wrogiem stał się Armia Krajowa, będąca zbrojnym rządem londyńskiego w kraju. Zaczynają się aresztowania żołnierzy Armii Krajowej na terenie Rzeszowszczyzny, którzy jako przeciwnicy nowej władzy trafiają do obozów.

Jeden z takich obozów był zlokalizowany we wsi Trzebuska nieopodal Sokołowa Małopolskiego.

Turza – według tego, co zapisano w historii i według różnych relacji już nieżyjących świadków, obóz powstał w sierpniu 1944 r. i istniał do listopada tego roku. Według jednego świadka w Lesie Turzańskim w częściach prywatnej, która należała do Cieślika, zbierali się żołnierze AK, którzy mieli iść na pomoc walczącej Warszawie. Zostali otoczeni przez kilku żołnierzy z NKWD, a potem całą ich masę. Zostali uwięzieni, umieszczeni w ziemiankach, podobno w Świlczy i wysłani do łagrów w ZSRR. Ale to miejsce przypadło do gustu enkawudystom, skoro tam ulokowali obóz karny: w obejściu Chorzempy, Domu Ludowe-

go i kilku w miejscowości Trzebuska i obok miejsce straceń w Lesie w Turzy.

Relacje świadków mówią, że tam byli dowożeni schwytani akowcy z różnych stron, byli z okolic Rzeszowa, Lwowa, Jarosławia, od strony Warszawy, Wilniacy, nie tylko Polacy, ale i inni.

Dziś można powiedzieć, że było 5 ziemianek w Trzebusce, w obrębie gospodarstwa Chorzempy, gdzie w każdej mogło się zmieścić 100 więźniów. Także przetrzymywano więźniów w domach, w których zabito deskami okna i w Domu Spółdzielczym. Enkawudyści, śledczy i strażnicy zajmowali domy obok. Więźniowie byli ciągle nowi, bo mieszkający niedaleko ludzie mogli to obserwować.

Był wypadek, że bawiące się małe dzieci, podeszły pod dom Rumaka i usłyszały pytanie: „Dzieci, czy tu jest Polska?”.

Niezapisana jest historia wędrówki dwóch oddziałów lwowskiego AK pędzonych ze Lwowa piechotą pod koniec sierpnia 1944 roku. Jeszcze żyją naocznymi świadkami, którzy pamiętają, że przez Kraczkowę od strony Albigowej (zagumienną drogą, a więc mało uczęszczaną) przechodziły 2 oddziały po 100, a może więcej ludzi w cywilnych ubraniach. Po obu stronach szli gęsto enkawudyści z pepesami. Nie pozwalali się nikomu zbliżyć. Mówili, że to są Niemcy i Ukraińcy.

Rozłożyli się na spanie – część w środku wsi, w domu ludowym, a druga część w górnej wsi granicznej z Malawą, pod drzewami. I w tedy pod osłoną nocy udało się jednemu akowcowi z Kraczkowej (nazwisko Kunysz, a imię albo Józef albo Roman) podpełznąć i dowiedzieć się, że idą ze Lwowa, nie wiedząc, dokąd idą i co ich czeka, może ich wciągną do armii Berlinga. Po kilku dniach zjawił się mieszkaniec wsi znajdującej się w pobliżu Sokołowa i przyniósł małą karteczkę, na której oprócz nazwiska i miejscowości były słowa: „Z nami źle”. Powiedział, że znalazł tę karteczkę na drodze.

Rok temu wygłaszał tu homilię kapucyn, śp. O Hieronim Warachim z Sędziszowa Młp. Przez kilka lat starał się w Turzy mówić o tych, co tu zginęli. On był kapłanem lwowskiego oddziału AK. Wiosną 1944 roku przełożeni zakonu wyznaczili mu nowe miejsce służby Bożej, gdzie był nowicjat i duże gospodarstwo – w Sędziszowie Młp. Miał żal do przełożonych, że go odsunęli od jego chłopców, żołnierzy Polscy Podziemnej, i to wtedy, kiedy oni przygotowywali się do rozstrzygającej walki o Lwów w akcji „Burza”.

Ale nieraz mówił potem, że go Opatrzność Boża uchroniła od tego, co oni musieli przeżyć.

Ojciec Warachimie! Bóg cię ochronił!

Nie musiałeś iść krętymi drogami, żeby ludzie nie widzieli, że prowadzą Polaków! O głodzie i chłódzie i z zakazem słowa. 190 km! Nie wrzucali Cię potem do ziemianki, w której, gdy deszcz padał trzeba było stać w wodzie po kolana. Nie wyciągali Cię na śledztwo po drabinie. Nie pytali, o co walczyłeś. Gdybyś powiedział, że o Polskę, słyszał byś świst bata i ironiczną odpowiedź: Ty хочysz Pol-szy?! I kara śmierci. W dzień musiałeś być kopać mogiłę w Turzańskim Lesie, a potem pod osłoną nocy, w białiznie, albo rozebrany do naga, strzał w tył głowy albo nóż i w dół! Takich dołów jest 7, a może 9, szerokich na 3 metry a długich na 15, dobrze zamaskowanych. Dziś już nie do wykrycia! Ojciec Warachimie, Pan Bóg Ci tego nie pozwolił przeżyć! Nie widziałeś także, że ten człowiek, który przed chwilą rznął Polaków, pijany wyskoczył na podwórze nago i wołał, że ma ręce we krwi. Tu, w Turzy, gdyby Polacy widzieli, co się działo, byłiby świadkami zdiablenia człowieka.

Ojciec Hieronimie! Dziś, kiedy gościsz na Bożych pokojach, bo tam miałeś od dawna przygotowane miejsce, może spotkałeś swoich towarzyszy broni? Jeśli Pan bóg pozwoli, możecie patrzeć razem na ukochane miasto Lwów, iść na Cmentarz Łyczakowski, albo na Wysoki Zamek i wspominać czas przygotowań do akcji „Burza”. Może tam spotkasz kapłana, który zajął twoje miejsce we Lwowie, a potem udało się mu wymknąć z zabitej ściany i zjawił się u kobiety w Turzy, prosząc o chleb. Dała mu bochenek, zostawił koc, bo tyle miał. A może spotkasz tam grupę młodych łączniczek i sanitariuszek, z którymi modliłeś się przygotowując zgrupowania. Zamknięte w jednym budynku w Turzy, wokoło otoczone strażnikami z pepesami, a one modliły się i śpiewały pobożne pieśni. Może między nimi była młoda dziewczyna, której złoty warkocz wykopali archeolodzy, poszukujący wasze groby. Ojciec Hieronimie! – możesz tam śpiewać z Dywizją Lwowską AK, która prawie cała jest u Boga, ulubioną przez ciebie piosenkę, *Przyjacielu co chcesz to mów, Nima, oj nima jak miasto Lwów*. Ojciec Hieronimie! Dziś módl się razem z nami, żeby taka zbrodnia, taka niesprawiedliwość historyczna, taka obłuda polityczna już się nigdy nie powtórzyła.

Zło, które się działo w Trzebusce, Turzy było okryte zupełną tajemnicą. Sterroryzowani Polacy groźbą więzienia, zsyłkami na Sybir, katorgami w więzieniach UB, a nawet groźbą śmierci –

nie ujawnili tego, co widzieli. Więźniowie trzymani byli w ziemiankach, przesłuchiwani w zamknięciu, zabijani pod osłoną nocy, z zakneblowanymi ustami, zarzynani nożami, żeby nie było słychać strzału. Zamaskowane mogiły, przykryte mchem i posadzone drzewa. Żeby prawda nie ujrzała światła dziennego.

Ks. Józef Pelc, kapelan AK z Sokołowa Małopolskiego, zebrał trochę materiałów o tym obozie, ale zachował je w tajemnicy, czekał, że przyjdzie stosowny czas na ich ujawnienie. W 1980 roku, za Solidarności, był wtedy dziekanem w Białobrzegach, próbował gło-

śno mówić, ale gdy nastał stan wojenny, musiał znowu zaprzestać.

Umarł dnia 3 czerwca w 1984 roku i z jego materiałów są strzępy. IPN próbował badać sprawę, ale 7 maja 2004 roku śledztwo zostało umorzone.

Wojna się skończyła, a Polacy wciąż ginęli – za to, że byli Polakami. Zniewolony naród poddawał się narzuconej władzy, wędrował w wielotysięcznych pochodach, chodził wrzucać kartki w czasie rzekomych wyborów, a jednak nigdy nie zrezygnował z wolności. Historia uczyniła nas wiecznymi powstańcami.

Bł. Jan Paweł II w dziele „Pamięć

i tożsamość” mówi, czego się możemy nauczyć z tych lat zdominowanych przez „ideologię zła” i walkę z nim?

Musimy się nauczyć sięgania do korzeni. Tylko wtedy zło wyrządzone przez faszystów czy komunistów może nas wprowadzić do dobra.

„Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj”

Hart ducha ujawnił się w walce z komunizmem, któremu się Polska opierała aż do zwycięstwa w 1989.

Chodzi o to, ażebyśmy tego zwycięstwa teraz nie zmarnowali.

Wolność stale trzeba zdobywać, nie można jej tylko posiadać.

Przemówienie Burmistrza GiM Sokołów Młp.

Pełniąc honory gospodarza gminy w imieniu swoim i mieszkańców ziemi sokołowskiej serdecznie witam na dzisiejszej uroczystości Jego Ekscelencję Ordynariusza Diecezji Rzeszowskiej Ks. Biskupa Kazimierza Górnego, witam podkarpackiego eurodeputowanego Pana Tomasza Porębę, witam Posłów na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Pana Stanisława Ożoga, Pana Zbigniewa Chmielowca, Pana Kazimierza Gołojucha, Pana Kazimierza Moskala, Pana Andrzeja Szlachetę, Witam Senatora Rzeczypospolitej Polskiej Pana Zdzisława Pupę, Władysława Ortyla, Kazimierza Jaworskiego, Witam czcigodnych księży Dekanatu Sokołowskiego i Diecezji Rzeszowskiej na czele z ks. Infułatem Józefem Sondejem, ks. Prałata Stanisława Słowika Dyrektora Caritas, ks. Dziekana Dekanatu Sokołowskiego – Jana Krzywickiego, ks. Parafii Sokołów Małopolski – Jana Prucnalą, ks. Prałata Jana Szczupakę, ojca Jana Sochackiego, ks. płk Tomasza Anisiewicza – Proboszcza Parafii Garnizonowej w Rzeszowie

Witam Rodzinę zamordowanego podporucznika Eugeniusza Zymroza ps. „Macedończyk”

Witam Rodzinę zamordowanego podporucznika Zdzisława Brunowskiego ps. „Cygan”

Witam rodzinę kaprała Zdzisława Łaskawca ps. „Monter”

Witam Organizację Kombatanckie, Serdecznie witam Stowarzyszenie Rodzin Ofiar Katynia Polski Południowo-Wschodniej – na czele z Panią Stanisławą Soją

Witam przedstawicieli Związku Sybiraków – wraz z pocztem sztandarowym Witam przedstawicieli Światowego Związku Żołnierzy AK wraz z pocztem sztandarowym

Witam Związek Więźniów Politycznych

Okresu Stalinowskiego – wraz z pocztem sztandarowym

Witam Wojewódzki Komitet Ochrony Pamięci, Walk i Męczeństwa – wraz z pocztem sztandarowym

Witam Związek Inwalidów Wojennych RP – wraz z pocztem sztandarowym

Witam Związek Kombatanatów RP i Byłych Więźniów Politycznych – wraz z pocztem sztandarowym

Witam Marszałka Woj. Podkarpackiego – Zygmunta Cholewińskiego

Witam Podkarpackiego Komendanta Wojewódzkiego Policji w Rzeszowie nadinspektora Józefa Gdańskiego, Komendanta Miejskiego Policji Witolda Szczekalę

Witam Komendanta Komisariatu w Sokołowie Młp. Pawła Suskiego

Witam Podkarpackiego Kuratora Oświaty – Jacka Wojtasa

Witam przedstawicieli wojska na czele z gen. brygady Stanisławem Olszańskim Dowódcą Garnizonu Rzeszów płk. dypl. Witold Przybyła – Szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego Rzeszów

płk Mariusz Stopa Zastępca Komendanta 34 Wojskowego Oddziału Gospodarczego Rzeszów

insp. Marek Strączek Dowódca Jednostki Strzeleckiej 2021 Rzeszów

płk Józefa Mroczkę

kpt Andrzej Kufel – Kapelmistrz Orkiestry Garnizonowej Rzeszów

Poczty Sztandarowe z woj. Podkarpackiego

Witam Pełnomocnika Prezydenta Rzeszowa ds. Edukacji Henryka Wolickiego

Witam Starostę Rzeszowskiego Józefa Jodłowskiego, Starostę Kolbuszowskiego Józefa Kardys

Witam Radnych wojewódzkich: Mieczysława Miazgę oraz Ewę Draus,

Witam samorządowców z Powiatu Rze-

szowskiego oraz Rady Miejskiej w Sokołowie Młp.

Witam Burmistrza Nowej Sarzyny Jerzego Paula, Wójta Kamienia Ryszarda Bugla

Witam Jerzego Chłopka nadleśniczego Leśnictwa Głogów Młp.

Witam dzieci i młodzież zebrane na dzisiejszej uroczystości

Witam Przedstawicieli prasy, radia i telewizji

Wiatm Honorowego Obywatela Sokołowa Młp., prof. Kazimierz Ożóg,

Witam Chór młodzieżowy Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp.

Witam Przedstawicieli Organizacji i Stowarzyszeń

Witam Mieszkańcy woj. podkarpackiego

Witam Mieszkańcy Miasta Sokołów Młp. i Gminy

Serdecznie pragnę podziękować wszystkim przybyłym na dzisiejsze obchody mordu niewinnych ofiar terroru sowieckiego. Wyrażam wobec wszystkich tu przybyłych głęboki szacunek za pamięć o swojej historii i pamięć pomordowanych w tym miejscu ofiar.

Dzisiejsze uroczystości nad grobami pomordowanych odbywają się w roku żołnierzy wyklętych. Termin żołnierzy wyklęci – określa żołnierzy podziemia niepodległościowego i antykomunistycznego, stawiających opór próbie sowietyzacji Polski i podporządkowania jej ZSRR w latach 1944–1963. To na tych terenach Rzeszowa, powiatu rzeszowskiego i powiatu kolbuszowskiego terror sowiecki wobec niepodległościowego podziemia był najsroższy w całym kraju. Tu zginęło najwięcej żołnierzy i najwięcej było poddanych represjom, szyłkom i nieludzkim przesładowaniom.

Znakiem II wojny światowej i rażącego wyzwalania Naszej Ojczy-

znych i tych ziem jest to dzisiejsze miejsce naszych uroczystości.

Obóz przejściowy w Trzebusce gdzie stacjonował oddział NKWD, zaowocował setkami bezimiennymi ofiar w lesie Turzańskim. Obóz założony został w sierpniu 1944 r. na pastwisku gminnym. Obóz składał się z 5-7 ziemianek i domu spółdzielczego, był szczelnie ogrodzony i dokładnie pilnowany. Wewnątrz przesłuchania, tortury. Warunki, w których przetrzymywano więźniów były straszne: brud, wilgoć w ziemiankach, woda po kolana, ciasnota. Więźniowie byli stłoczeni jeden na drugim. Do obozu trafili między innymi żołnierze Armii Krajowej ze Lwowa, w tym ponad wszelką wątpliwość gen. Filipkowski.

To co działo się w obozie i lesie Turzańskim otaczane było ścisłą tajemnicą. Skazani w lesie sami kopali sobie groby, zabijano ich strzałem w tył głowy lub podryzano gardła. Według relacji świadków przez obóz mogło przewinąć się 1700 ludzi, natomiast Las Turzański może być grobem od 500 do 700 osób. Zbrodniarze, którzy dokonali tego makabrycznego dzieła nie popełnili błędu Katyńskiego, tu pomordowanym nie pozostawiono ubrań ani innych rzeczy mogących identyfikować ofiary. Dziś ponad wszelką wąt-

pliwość są tu pochowani AK-owcy z Ropczyc: podporucznik Eugeniusz Zymróz ps. „Macedończyk”, podporucznik Zdzisław Brunowski ps. „Cygan” i kapral Zdzisław Łaskawiec ps. „Monter”.

Podczas ekshumacji prowadzonych w latach 90 odnaleziono 5 grobów z szczątkami 17 osób. Aby poznać prawdę, całą prawdę należałoby sięgnąć do archiwów w Moskwie i Kijowie. Istnieją bardzo poważne przypuszczenia, lokalizacji wielu grobów w innych częściach tego kompleksu leśnego w okolicach Trzebuski i Niedzwiedzi.

W mrocznych latach komunizmu pamięć o tym co się tu działo była pielęgnowana przez księży katolickich, mieszkańców sokołowszczyzny, i Rzeszowski Region Solidarności, za co należy się im najszczerza wdzięczność.

Dziś ten symboliczny pomnik – autorstwa Piotra Kidy – jest widocznym znakiem tego co zbrodniczy reżim uczynił naszemu narodowi, resztę przykrywa las i niedostępne archiwa.

Szanowni państwo. Pamięć o tym co stało się tu powinna stać nam zawsze przed oczami. Bez pamięci nie ma polskości, nie ma narodu wolnego. Historia lubi się powtarzać i mylą

się ci, którzy wmawiają nam dziś, że liczy się tylko przyszłość, a o przeszłości można zapominać. Naród, który zapomina o przodkach, o swoich bohaterach prędzej czy później zginie. Spójrzmy, pomyślimy, jak dziś jesteśmy z mediów atakowani nowoczesnością, a nawet elementami satanizmu. Czy to jest polskie, czy to jest normalne? A gdzie w mediach jest propagowana pamięć o takich miejscach jak to, gdzie pamięć o żołnierzach wyklętych, gdzie dziś jest pamięć o żołnierzach AK.

Dziękuję, że po raz kolejny na Uroczystościach na Grobach Turzańskich tak licznie uczestniczą przedstawiciele organizacji kombatanckich szczególnie z Armii Krajowej.

Dziękuję wszystkim księżom, którzy co roku tak licznie uczestniczą w uroczystościach Turzańskich.

Jestem wdzięczny JE Księdzu Biskupowi Kazimierzowi Górnemu za szczególne zaangażowanie w obchody uroczystości w Lesie Turzańskim, za jego poparcie w upamiętnieniu tego szczególnego miejsca. To właśnie patronat i wsparcie księdza Biskupa sprawiły, że Turza i Trzebuska mają właściwe miejsce w historii podkarpacia.

Pragnę gorąco podziękować wszystkim, którzy przyczynili się do organizacji dzisiejszej uroczystości.

**REGION RZESZOWSKI
NSZZ**

35-083 Rzeszów
ul. Matuszowska 14, skr. poczt. 206
Nr konta: 96 1240 1792 1111 0000 1973 9078

35-083 Rzeszów
ul. Matuszowska 14, skr. poczt. 206
Nr konta: 96 1240 1792 1111 0000 1973 9078

www.solidarnosc.rzeszow.org.pl

e-mail: rzesza@solidarnosc.org.pl

Fax: 017 850 12 22

NR TELEFONÓW

Sekretariat: 017 862 17 09
017 862 70 17
017 862 17 09

Przewodniczący ZR: 017 862 17 09

Wiceprzewod. ZR, Skarbnik ZR: 017 850 14 41

Sekretarz ZR: 017 862 77 87

Członek Prezydium ZR, Koordynator ds. Rozwoju Związków: 017 862 92 75

Dział Rozwoju Związków: 017 850 14 43
017 850 14 37

Dział Prawno-Ekonomiczny: 017 850 14 32
017 850 14 44
017 850 14 34
017 850 14 36

ZR- 132/11

L. dz.

**Sz.P.
Andrzej Ożóg
Burmistrz Gminy i Miasta Sokołów Młp.**

**Uczestnicy uroczystości ku czci
zamordowanych w Lesie Turzańskim**

Serdecznie dziękuję za zaproszenie na uroczystą Mszę św. połową odprawianą nad grobami pomordowanych przez NKWD w Turzy.

Żałuję, że nie mogę być z Wami i osobiście oddać hołdu zamordowanym w „Małym Katyniu” Ziemi Sokołowskiej. W tym samym czasie uczestniczę w corocznej Pielgrzymce Ludzi Pracy na Jasną Górę, zapoczątkowanej w 1983 roku przez Bł. Ks. Jerzego Popiełuszkę. Łączę się z Wami duchowo. W modlitwie przed cudownym obliczem Matki Bożej Jasnogórskiej pamiętam również o ofiarach zbrodni z 1944 roku.

Serdecznie dziękuję Mieszkańcom Ziemi Sokołowskiej, że tak licznie, całymi rodzinami, uczestniczą co roku we Mszy św. w Lesie Turzańskim.

Wyrażam Wam wdzięczność za pielęgnowanie pamięci o ofierze naszych przodków, za Waszą wytrwałość w dążeniu do ujawnienia prawdy o tragicznych wydarzeniach z okresu II wojny światowej i komunistycznego zniewolenia.

Dziękuję za Waszą troskę o – bardzo mi bliskie – miejsca na Ziemi Sokołowskiej, uświęcone krwią polskich patriotów.

Kochani Rodacy!
Czas kolejnych rozstrzygnięć bliski. Nie zawiedźmy tych, którzy w tym miejscu oddali życie za wolną Polskę!

Przewodniczący Zarządu Regionu Rzeszowskiego NSZZ „Solidarność”
Wojciech Buczak

Prezydent Miasta Rzeszowa

**Pan
Andrzej OŻÓG
Burmistrz Gminy i Miasta
Sokołów Małopolski**

Proszę przyjąć uprzejme podziękowanie za zaproszenie na

**UROCZYSTĄ MSZĘ POŁOWĄ
NAD GROBAMI POMORDOWANYCH
PRZEZ NKWD W 1944 W TURZY.**

Serdecznie dziękuję Organizatorom dzisiejszej uroczystości za pamięć o tych, którzy zostali pomordowani w „Małym Katyniu” przez Funkcjonariuszy NKWD. Dziękuję Państwu zaangażowaniu po raz kolejny spotykamy się nad grobami oficerów i żołnierzy Armii Krajowej, których groby skrywa turzański las.

Wyrażam przekonanie, że zło, które dosięgło polskich bohaterów pozostaje niekczemnością, którą należy piętnować niezależnie od tego, czy zachowały się dokumenty i dowody jego istnienia, w tym przypadku skrzętnie niszczone przez żołnierzy sowieckich. Z tym większym uznaniem dziękuję świadkom tamtych wydarzeń za przekazanie informacji o zbrodniach dokonywanych przez NKWD w Trzebusce i Turzy, natomiast historykom i badaczom za badania służące ich wyjaśnieniu. Dziękuję również władzom Sokołowa Małopolskiego za podejmowanie działań upamiętniających losy Polaków pomordowanych w Turzy.

Korzystając z okazji pozdrawiam wszystkich Uczestników tego szczególnego spotkania, w tym Jego Ekscelencję Księdza Biskupa Kazimierza Górnego. Sądzę, że nasze słowa i modlitwy, a przede wszystkim pamięć o tych, nad grobami których szumi turzański las są naszym moralnym obowiązkiem. Nieludzkie warunki, poniżenie więźniów obozu w Trzebusce, a przede wszystkim śmierć jaka stała się ich udziałem w turzańskich lasach zobowiązują nas do nieustannego przywoływania imion pomordowanych i oddania należnego hołdu, tym którzy zginęli za to, że byli Polakami i walczyli o wolność Polski.

Z poważaniem

Prezydent Miasta Rzeszowa
Tadeusz FERENC

Rzeszów, 18 września 2011 r.

Urząd Miasta Rzeszowa
Rynek 1, 35-064 Rzeszów
tel. centr. (+48 17) 875 40 00, fax (+48 17) 875 41 05
www.rzeszow.pl, e-mail: umrz@rzeszow.pl

rzeszów
stolica innowacji

100% POLSKA

FAIR PLAY
PN EN ISO 9001:2009

Msza Św. na miejscu obozu NKWD w Trzebusce – symbol pamięci i modlitwy za ofiary prześladowań i zbrodni w 1944 r.

Przechodniu! Zatrzymaj się na chwilę i popatrz... „To miejsce i całe otoczenie to niemi świadkowie obozu śledczego NKWD w Trzebusce jesienią 1944 r.”. Takie słowa możemy przeczytać na obelisku skalnym upamiętniającym wydarzenia sprzed kilkudziesięciu lat. Miejsce obozu NKWD w Trzebusce dziś ciche, spokojne a jakże mroczną tajemnicę skrywa.

Dziś ten zimny obelisk na miejscu obozu przypomina nam o historii trudnej, bolesnej a jednocześnie...

W promieniach słońca i nieco w mroźnej aurze niedziela 16 października 2011 r. zgromadziła po raz drugi liczną grupę wiernych parafian na uroczystości wynikającej z potrzeby oddania czci i pamięci ofiarom zbrodni stalinowskich w 1944 r.

Uroczystość rozpoczęła się Mszą Św. celebrowaną przez księdza proboszcza Władysława Szweda, który wygłosił okolicznościowe kazanie. Ukazał w nim zgromadzonym na placu mieszkańcom Trzebuski i okolicznym miejscowościom znaczenie bolesnej historii, patriotyzmu w odniesieniu do współczesności. W tym miejscu należy nawiązać jeszcze do wydarzeń sprzed roku gdzie podczas pierwszej Mszy Św. słyszeliśmy słowa, „...mszę św. w tym miejscu winniśmy sprawować co roku, bowiem istnieje potrzeba ciągłej pamięci i modlitwy za pomordowanych...” Można poczuć cichą nadzieję, że pragnienia niejednej osoby o cykliczności tego wydarzenia się spełnia... Uroczystość ta ubogocenia została w program słowno-muzycznym, w którym młodzież z Zespołu Szkół w Trzebusce zaprezentowała poezję patriotyczną nadającą wzniosłości tej chwili. Po raz pierwszy ze względu na miesiąc październik na zakończenie uroczystości odprawiony został Różaniec Patriotyczny. Różaniec jakże piękna modlitwa – nie jeden bezimienny bohater w ponurej celi odmawiał tę modlitwę. Na różańcu zrobionym z nici wyciągniętych z ubrania i paciorków ulepionych z chleba. To te paciorki dodawały bohaterskiej odwagi. Rozważania różańcowe w tematyce swej pięknej i głębokie myśli historycznej napisane zostały przez historyka i miłośnika tej ziemi Piotra Ożoga. Cała uroczystość uświetniał zespół śpiewający, który tworzyła młodzież z KSM oraz uczęszczająca na zajęcia świetlicowe w Trzebusce. Na czele grupy śpiewającej stanął organista Sebastian Lesiczka. Rozlegający się śpiew wprowadzał w atmosferę

zadumy i modlitwy zaś powagi miejsca i sytuacji dodali młodzi strażacy trzymający przy obelisku wartę honorową. Zaangażowanie młodzieży kierowane przez historyka i nauczyciela Piotra Ożoga oraz pracownika MGOKSiR Małgorzatę Śliż było niewątpliwie nieocenione. To ci młodzi, dziewczęta i chłopcy

dali świadectwo swojej wrażliwości na losy Naszej Małej Ojczyzny.

Ta piękna uroczystość nie mogła by się odbyć gdyby nie zaangażowanie wielu osób. Nie da się w tym miejscu ocenić zasług i zaangażowania wynikającego z potrzeby serca pana Piotra Ożoga. To dzięki niemu mogliśmy się po raz drugi spotkać i w miejscu obozu NKWD w Trzebusce uczestniczyć jako społeczność lokalna w uroczystej Mszy Św. Słowa wdzięczności należy skierować również w stronę księdza proboszcza Władysława Szweda za sprawowanie Najświętszej Ofiary i wygłoszenie okolicznościowego kazanie. Serdeczne podziękowania organizatorzy kierują wobec dyrektora MGOKSiR w Sokołowie Młp. pana Jacka Piekielek za udostępnienie i wypożyczenie namiotów, które stały się częścią ołtarza polowego oraz sprzętu nagłaśniającego. To podziękowanie za pracę pracownika MGOKSiR w Sokołowie Szymona Belza przy ustawieniu i obsłudze nagłośnienia. Sebastianowi Lesiczce organiście

o nieocenionym darze śpiewu i modlitwy za wsparcie grupy śpiewającej. Kościelnemu Mariuszowi Rzeszutek za udział w przygotowaniu ołtarza i wszystkiego co niezbędne do sprawowania Najświętszej Liturgii. Państwu Grażynie i Roman Pacyna – Tasior za przetransportowanie namiotów i nagłośnienia z Sokołowa. Państwu Bożenie i Krzysztofowi za możliwość podłączenia się do sieci elektrycznej na czas sprawowania uroczystości. W przygotowanie miejsca do uroczystości zaangażowali się również pan Stanisław Rumak, Krzysztof Chorzępa, Kazimierz Śliż w przewiezieniu ławek, podestu i jego rozłożenie. Wymienieni panowie wraz z młodzieżą w przeddzień uroczystości ustawili podłogę pod ołtarz polowy i rozłożyli namioty. Nad uporządkowaniem miejsca i estetyką ołtarza wraz z młodzieżą czuwała Małgorzata Śliż. Słowa wdzięczności należą się licznej grupie śpiewającej, ministrantom, młodzieży czytającej teksty liturgiczne, poezję czy rozważania różańcowe oraz wielu osobom, które z potrzeby serca pomogły w organizacji tych uroczystości.

Cichą i uzasadnioną nadzieją organizatorów jest to, aby ta idea patriotyczna podjęta w Trzebusce rozbudziła się w sercach społeczności lokalnej uwrażliwiając nie jednego obywatela Naszej Małej Ojczyzny na los bohaterów oddających swój najcenniejszy dar życia na rzecz wolnej Ojczyzny. A dzieci i młodzież miały w świadomości istnienie tego miejsca, tej historii, poczucie patriotyzmu. Choć on PATRIOTYZM czasem trudny jak trudna jest historia. A może to dobrze, że trudny bo pozwala myśleć, rozmawiać działać...

opr. Małgorzata Śliż

VII Patriotyczna Droga Krzyżowa Trzebuska - las Turzański 2011

W dniu 20 września 2011 r. odbyła się kolejna, siódma już Patriotyczna Droga Krzyżowa z miejsca gdzie funkcjonował obóz NKWD w Trzebusce do lasu Turzańskiego. Nabożeństwo Męki Pańskiej połączone z modlitwą Różańca Świętego i Koronki do Bożego Miłosierdzia przemieszczało się śladami tych jeńców z Trzebuski, którzy w tragicznym 1944 r. odbyli swą ostatnią drogę – w sumie odcinek ten wynosi ok. 3,8 km. Warto przypomnieć, że pomysł zre-

*Ponieważ ci co polegli na wojnach milczą,
wszystko zaczyna się wciąż od nowa*

Gabriel Marcel

Górnej zrealizowali powyższy zamysł – odbyła się I Patriotyczna Droga Krzyżowa z Trzebuski do Turzy. W następnym roku wspólne nabożeństwo odbyło się w takim samym układzie szkół, za to w 2006r. dołączyły do nas gimnazja z Górna i Nienadówki Dolnej. Kiedy

alizację całego przedsięwzięcia w ogóle. Kolejny 2009 r. przyniósł jednak poszerzenie liczby uczestników o gimnazjum z Trzebosi i udaną realizację przedsięwzięcia po raz jubileuszowy piąty. W ubiegłym roku tak jak i w obecnym w sumie także 6 szkół gimnazjalnych z terenu naszej gminy (póki co nie zgłosiło chęci uczestnictwa jeszcze gimnazjum z Wólki Niedźwiedzkiej – zapraszamy), brało czynny udział w Patriotycznej Drodze Krzyżowej, co jest chyba ewenementem na skalę nie tylko województwa ale i kraju.

Patriotyczna Droga Krzyżowa Trzebuska – Turza dla gimnazjalistów, jest możliwa dzięki wielu ludziom. Zawsze staram się podkreślać, że jej realizacja dochodzi do skutku, dzięki aktywnemu działaniu wszystkim zaangażowanych uczestników. Organizatorzy wprawdzie dostarczają do szkół gotowy program nabożeństwa na dany rok i potrzebne teksty do czytania Drogi Krzyżowej czy Modlitwy Powszechnej, to jednak dyrektorzy poszczególnych szkół decydują o ilości uczestników od siebie oraz o liczbie opiekunów i odpowiedzialnych za przygotowanie należących do danej szkoły tekstów czy prowadzeniu modlitwy. Poszczególni nauczyciele poszukują chętnych do pełniejszego zaangażowania się w przedsięwzięcie, oraz dbają w drodze o porządek i bezpieczeństwo uczestników. Wielu z nich bierze udział w nabożeństwie wielokrotnie, co nas szczególnie cieszy. Chętna młodzież, ma możliwość pełnego uczestnictwa w nabożeństwie i rozważaniach, czytając teksty, śpiewając i modląc się. Każda ze szkół organizuje sposób dotarcia na miejsce obozu i powrotu z lasu w Turzy: pieszo bądź autobusem.

Tegoroczna, siódma już Droga Krzyżowa, rozpoczęła się dżdżystym porankiem. Taka sytuacja powodowała niepewność, stąd też pojawiły się i telefony czy w ogóle nabożeństwo się odbędzie. Po zapewnieniu, że program realizujemy w terminie, szkoły stopniowo pojawiły się w miejscu gdzie w 1944r. funkcjonował obóz NKWD w Trzebusce. Tradycyjnie szkoły z Trzebuski i Nienadówki dotarły na miejsce pieszo; gimnazjaliści z Nienadówki Dolnej mniej liczni niż

alizowania takiego nabożeństwa zrodził się w 2004 r., podczas planowania uroczystości 60 rocznicy funkcjonowania obozu NKWD w Trzebusce i mordu w Turzy. Początkowo przedsięwzięcie to miało mieć charakter otwarty dla wszystkich chętnych osób, później jednak trudnym się okazało wpisać je w napięty grafik głównych uroczystości, stąd też nauczyciel historii Elżbieta Nowak podniosła myśl zrealizowania go przez uczniów gimnazjów w Trzebusce i Nienadówce Górnej. W tej sytuacji, po zaakceptowaniu propozycji przez ówczesnego ks. proboszcza z Trzebuski Andrzeja Urbana, postanowiono wykorzystać tekst „Patriotycznej Drogi Krzyżowej parafii Trzebuska”. Tekst ten powstał półtora roku wcześniej w kręgu młodzieży zgromadzonej wokół Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej w Trzebusce. 12 października 2004 r. gimnazjaliści z Trzebuski i Nienadówki

w 2007 r. dołączyli się jeszcze gimnazjaliści z Sokołowa Młp., ilość szkół (5) oraz co oczywiste i młodzieży biorącej udział w przedsięwzięciu skłaniała do pewnych niepokojów. Obawialiśmy się z panią Nowak czy aparatura nagłaśniająca wypożyczana wówczas dzięki uprzejmości ks. proboszcza Liba z Górna, obejmie tak liczną grupę, no i czy nauczyciele zdołają zapewnić bezpieczeństwo dużej kolumny ludzi poruszającej się drogami publicznymi. Obawy choć uzasadnione okazały się być nie potrzebnymi, słyszalność była dobra a młodzież z reguły nie przekraczała środka jezdni, nie narażając się na groźbę wypadku. Pechowym okazał się być 2008 r., gdy kaprysy aury spowodowały dwukrotne przenosiny terminu realizacji nabożeństwa na późniejszy termin a później rozpoczęły się prace nad powstaniem drogi asfaltowej na odcinku Trzebuska – Turza, co uniemożliwiło re-

zwykle przemierzali dodatkowe kilometry idąc okrężną drogą – ale szczęśliwie dotarli i oni na miejsce. Młodzież wraz z opiekunami z Górna, Sokołowa Młp. i Trzebośi przyjechali autobusami z racji zdecydowanie większej odległości. Warto tu podkreślić, że dyrektorzy szkół z Trzebuski, Nienadówki oraz Górna, propagując kształtowanie u uczniów postaw patriotycznych i religijnych, zezwolili na udział w nabożeństwie wszystkim gimnazjalistom. Po rozdaniu tekstów do śpiewania przez organizatorów i nauczycieli, oraz przygotowaniu nagłośnienia, można było rozpocząć wspólne przedsięwzięcie. Po słowie wstępu i przypomnieniu programu i zasad bezpieczeństwa na drodze, tuż po 9.30 odczytane zostały teksty wprowadzenia do Drogi Krzyżowej oraz I stacji. Następnie po zapaleniu zniczy przez przedstawicieli szkół i złożeniu ich pod obeliskiem, pod przewodnictwem ks. Proboszcza z Trzebuski Władysława Szwe-da i ks. wikariusza z Górna Marka Wygonika wyruszyliśmy w drogę. Na czele przedstawiciele szkół nieśli duży drewniany krzyż, wykonany w tamtym roku z myślą o takich nabożeństwach przez pana Kazimierza Śliżę z Trzebuski. Nagłośnienie po raz kolejny udostępnił nam ks. proboszcz z Sokołowa Jan Prucnal – serdeczne Bóg zapłać (pośrednikiem był tu sokołowianin ale i organista w Trzebusce Sebastian Lesiczka). Kolumna uformowana została w kolejności szkół wg programu: Górno, Sokołów Młp., Trzebuska, Trzeboś, Nienadówka Grn., Nienadówka Dln. (kolejność ta dla pełnej sprawiedliwości co roku się zmienia). Po wyjściu na drogę publiczną udaliśmy się w kierunku zachodnim, w kierunku kościoła parafialnego, po czym po dotarciu do krzyżówki w okolicy cmentarza w Trzebusce skręciliśmy w kierunku północnym w stronę lasu Turzańskiego. Znaczną część naszej trasy eskortował od tyłu funkcjonariusz policji z Sokołowa Młp., który wykazał duże zaangażowanie za co należą mu się słowa podziękowania. Na całym odcinku naszej wędrówki podczas przystanków

odczytywane były teksty Męki Pańskiej: stacje od II do XIII, a w czasie marszu odmawialiśmy modlitwę różańcową i Koronkę do Bożego Miłosierdzia. Dodatkowo dzięki obecności wyposażonego w gitarę Dariusza Kosaka i wspomnianego Sebastiana Lesiczkę, zyskał odpowiednią oprawę śpiewu. Po dotarciu w obręb lasu w Turzy, ostatni odcinek drogi w bezpośrednie sąsiedztwo pomnika i grobowca odbyliśmy w ciszy i zadumie nad tragicznymi losami pomordowanych w 1944r. Krzyż wówczas ponieśli przedstawiciele nauczycieli: ks. Marek Wygonik, Jerzy Melech i Jacek Rembisz. Na miejscu odczytane zostały teksty stacji XIV i zakończenia Drogi Krzyżowej, oraz odmówiona została przez przedstawicieli szkół Modlitwa Powszechna. Po udzieleniu przez ks. Szwe-dę błogosławieństwa dla uczestników i złożeniu przy grobowcu zapalonych zniczy, nadszedł czas na chwilę odpoczynku. Po podziękowaniach za udział i zaangażowanie ze strony organizatorów, spora grupa uczniów udała się ze mną w rejon dawnego tzw. „małego krzyża”, gdzie uczenio-

wie zapoznali się z historią tego miejsca. Później nadszedł czas na pamiątkową mini sesję zdjęciową i nadszedł czas na powrót do swoich szkół. Każda ze szkół organizuje powrót samodzielnie.

Tegoroczna Patriotyczna Droga Krzyżowa przeszła już do historii. Mam jednak nadzieję, że wielu jej uczestników powróci później w obydwie miejsca pamięci (w Trzebusce i w lesie w Turzy), na własną rękę. Mam świadomość, że jeśli chodzi o las Turzański, dla większości mieszkańców naszej gminy jego lokalizacja nie jest trudna. Gorzej jest z lokalizacją miejsca byłego obozu NKWD w Trzebusce. Stąd też organizacja tego naszego wspólnego przedsięwzięcia, które poza walorami patriotycznymi – religijnymi i historycznymi, ma też walor poznawczy. Dzięki poznaniu obu miejsc tragicznej historii z 1944r., młodzież ma możliwość tam samodzielnie kiedyś powrócić. Może samodzielnie, a może z kimś bliskim? Wierzę, że tak będzie. Mam też nadzieję, że potrafią się wówczas choć na chwilę zadumać nad losami jeńców z Trzebuski.

Tekst i fot. Piotr Ożóg

Redakcja Kuriera Sokołowskiego zwraca się z prośbą do osób współpracujących w przygotowywaniu naszego pisma o dostarczenie materiałów na najbliższego numeru w terminie **do 10 lutego 2012 roku**. Teksty i zdjęcia należy przekazywać na adres redakcji:

Redakcja Kuriera Sokołowskiego
Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp.
36-050 Sokołów Młp., ul. Lubelska 5, e-mail: redakcja@kurier-sokolowski.com

Prośba nasza podyktowana jest koniecznością odpowiednio wcześniejszego zgromadzenia materiałów do druku uwzględniającego cykl przygotowawczy u wydawcy. Po wskazanym terminie nadesłane materiały mogą się ukazać dopiero w następnym numerze Kuriera Sokołowskiego.

Zespół Redakcyjny Kuriera Sokołowskiego

ŚP. Hieronim Warachim OFM Cap.

1916-2011

W poranek 23 czerwca 2011 r. w wieku 94 lat zmarł kapucyn o. Hieronim Warachim. Większość swego długiego życia przeżył w zakonie – w sumie 80 lat, w kapłaństwie – 72. Mieszkańcy Sokołowszczyzny kojarzą zapewne o. Hieronima z corocznych uroczystości w lesie Turzańskim. Był tam wielokrotnie, a w ostatnich latach zwykle głosił podczas sprawowanej Eucharystii przejmujące kazania, przepojone patriotyzmem i głęboką wiarą. Jego charakterystyczny: mocny i melodyjny głos zapadał w pamięć słuchających, tak jak i słowa o tragicznych losach Ojczyzny z lat II wojny światowej, oraz mordach dokonanych przez NKWD w Katyniu i lesie w Turzy. Jako kapelan lwowskich żołnierzy AK, czuł zapewne obowiązek przyjeżdżać na wspomniane uroczystości, bo jego wielu współbraci z AK pomordowano właśnie na naszej ziemi – w Turzańskim lesie bądź w lesie za Nienadówką. Był ważnym świadkiem historycznych wydarzeń i ludzi w nie wplątanych, oraz szczególnie ważnym świadkiem pamięci o wydarzeniach z 1944 r.; dlatego nie wolno nam zapomnieć jego postaci i warto też zapoznać się bliżej z Jego życiem.

Karol Warachim, syn Andrzeja i Magdaleny z Jaworskich, urodził się 6 września 1916 r. we Lwowie – Hołosko Małe. Przez całe życie Lwów był jego ukocha-

z XVIII w. Był tam dopisek „villanus” – czyli obywatel miasta posiadający posiadłość pod miastem. W tej to posiadłości właśnie urodził się mały Karolek. Dzieciństwo było sielskie a rodzina Warachimów znana i poważana. Ojciec „modlący się, pracujący i niewiele mówiący” – jak wspominał syn, dawał rodzinie godne warunki życia. Rodzina zaopatrywała miasto w jarzyny sprzedawane na targu. Mamcia – jak we Lwowie z szacunkiem określano matkę – miała pasję społecznikowskie. Zmysł organizatorski i poważanie sprawiała, że Magdalena z Jaworskich wręcz dowodziła całym domem, w tym liczną czeredą 8 dzieci. Nie zwykła odmawiać ludziom w potrzebie, stąd chętnie przychodzili sąsiedzi „do Warachimki po radę”.

Powołanie zakonne zrodziło się w domu rodzinnym. Karolek zwany przez bliskich Lolką wspominał z rozrewnieniem lwowskich kapucynów. Zakonnicy z tego zgromadzenia byli częstymi gośćmi w ich domu. Pewnego upalnego dnia, z budującego się w pobliżu kościoła i klasztoru kapucynów przyszedł w odwiedziny legendarny kapelan Legionów – brodaty zakonnik o. Kosma Lenczowski. Jak wspominał po latach o. Warachim: „zakonnik wstrzymał szalony bieg Lolka przez salon i niby żartem wskazując go palcem powie-

czył z konfesjonatu i zapytał już na poważnie: „I jak? Idziesz do kapucynów?” Wówczas już jednak młody Warachim nie widział innej drogi.

W 1932 r. wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów, a w 1937 r. złożył śluby wieczyste. Studia filozoficzne i teologiczne odbywał w Krakowie, gdzie też 3 września 1939 r. otrzymał święcenia kapłańskie. Był to dzień szczególnie pamiętny: z jednej strony radość ze święceń – z drugiej tragizm początku II wojny światowej i spadające w tym dniu bomby na Kraków. Gdy kościół śpiewał „Veni Creator”, pociski z niemieckich karabinów maszynowych dziurawiły kościół kapucynów. Ilekroć udzielający święceń bp Stanisław Rozpond wyciągał nad nimi ręce a zgromadzeni w kościele śpiewali „Abyś tych wybranych pobłogosławił raczył” – gdzieś nieopodal wybuchała bomba.

Podczas wojny młody zakonnik znalazł się w rodzinnym Lwowie i tam przeżywał okupację sowiecką i niemiecką. Jak później wspominał: „Trzy razy mnie Bóg ocalił!”. Pierwsze ocalenie miało miejsce w okupowanym przez bolszewików Lwowie, gdy młodemu zakonnikowi udało się uniknąć wywózki na Sybir. Następne w 1941 r., gdy prawdziwa wołyńska legenda – o. Serafin Kaszuba – namawiał o. Hieronima, by ten objął na Wołyniu jedną z opuszczonych parafii w polskiej wsi Janowa Dolina. Szybko otrzymał młody zakonnik nominację proboszczowską. W marcu 1943 r. Janową Dolinę Niemcy zrównali z ziemią, a mieszkańców wycieli w pień. O. Warachim został ocalony, gdyż nie zdołał tam dotrzeć, bo był po drugiej stronie frontu. Trzecie ocalenie było związane z okupacją we Lwowie. O. Hieronim zaangażował się w konspirację. Został naczelnym kapelanem Armii Krajowej Lwów – Północ. Jako żołnierz w habitie

nym, „cudnym” miastem. Ojciec z pochodzenia Ormianin, kultywował ormiańskie zwyczaje, miał we Lwowie spore gospodarstwo rolne. Z wyznania jednak był gorliwym rzymskim katolikiem. Karol Warachim odnalazł kiedyś starą metrykę rodową Warachimów lwowskich

dział: – Ja Lolek i ty Lolek. Ja jestem kapucynem, a ty kapucynem będziesz...”. Mamcia zachwycona tą sceną miała rzec: „Oj, dałby Bóg”... I Bóg dał! O. Kosma Lenczowski upatrzył sobie młodzieńca. Gdy ten ukończył gimnazjum, na widok młodego Karola wysko-

był niezastąpiony i kochany przez bojowników z konspiracji. Jednak przełożeni zechcieli nagle, by dzielny o. Hieronim przeniósł się do klasztoru w Sędziszowie. Posłuszny przełożonym pojechał tam nie bez żalu. Jego prośby o pozostanie we Lwowie nie zostały jednak wysłuchane. W cichym Sędziszowie czas płynął wolniej. Ale i tutaj dotarła straszliwa wieść, że Armia Czerwona i NKWD wymordowały niemal wszystkich lwowskich AK-owców. Wszystkich... z wyjątkiem ich kapelana. I tak dzięki woli Boga, wypełnił się raz trzeci.

Wiosną 1944 r. został skierowany do klasztoru Braci Mniejszych Kapucynów w Sędziszowie Małopolskim. Z powodu braku kapłanów diecezjalnych otrzymał nominację na wikariusza tamtejszej parafii. Po wojnie jedną okupację zastępuje inna. Gdy wówczas zrodziły się potrzeby duszpasterskie na Ziemiach Odzyskanych, wraz z innymi współbraćmi swego Zakonu udał się na Pomorze Zachodnie, gdzie decyzją ówczesnych władz kościelnych został mianowany wikariuszem parafii w Białogardzie i nauczycielem religii w tamtejszych szkołach. Powojenna rzeczywistość nie rozpieszczała duchownych. Mnich prowadził żywot wędrowca. Nie zagrzewał długo tego samego miejsca; zawsze gotowy, by wstać i wyjść. Wiele miejsc, wiele parafii – od Białogardu, przez Piłę aż po Wałcz w 1948 r., gdzie dwa razy aresztowało go NKWD. W Wałczu o. Warachim pełnił funkcję prefekta szkół śred-

zrymskokatolickiej parafii św. Michała Archaniola w Nowej Soli n. Odrą. Obejmowała ona nie tylko Nową Sól ale i okolice. Wreszcie w 1956 r. mianowany został przełożonym domu zakonnego Kapucynów i administratorem parafii św. Augustyna w ukochanym Wrocławiu, skąd wcześniej władza ludowa uparcie kapucynów wyrzucała.

Na zaproszenie przełożonych zakonnych, w 1962 r. wyjechał do Szwaj-

szukając Jana XXIII... Gdzie lektyka, gdzie tron? A tu widzę korpulentną niskawą postać, odzianą jak każdy inny biskup – w białą szatę, białą tiarę – po prostu biskup Rzymu. Uśmiechnięta, pogodna twarz. Ujął mnie tą skromnością – mówił.

W lipcu 1964 r. Kapituła Prowincjalna Braci Mniejszych Kapucynów w Krakowie powołała o. Hieronima Warachima na stanowisko przełożonego pro-

carii, skąd miał szczęście udać się do Rzymu i znaleźć się w Bazylice św. Piotra, zamienionej na aulę soborową. Był

wincjalnego Krakowskiej Prowincji Kapucynów. Obowiązki prowincjała pełnił przez dwie kadencje – do 1970 r. W 1968 roku miało miejsce kolejne ważne wydarzenie. Do Rzymu zwołano kapitułę generalną. O. Hieronim skorzystał z okazji i pojechał do San Giovanni Rotondo. O. Pio był już schorowany, ale ciągle przyjmował ludzi. Jak wspominał o. Hieronim: „Byłem w tamten dzień mało pobożny, za to bardzo ciekawski. Strasznie chciałem zobaczyć ręce o. Pio i stygmaty. Podczas Mszy św. nie odrywałem wzroku od jego dłoni. Stałem w dobrym miejscu, ale chwili, gdy Święty zdejmuję rękawiczki... nic nie zobaczyłem. Z niejakim żalem powędrowałem po Mszy św. za tłumem do zakrystii. O. Pio otaczał zwarty tłum mężczyzn. W pewnej chwili w tym murze pojawiła się luka. Znaleźliśmy się dokładnie naprzeciwko siebie. Przez chwilę o. Pio patrzył wprost na mnie i... pogroził mi palcem. Zrozumiałem... Ale nie odmówił spotkania. Pamiętam tamten pokój z dużym oknem, jak na werandzie. Skromne urządzenie. Okrągły stół zawalony listami. Nad nimi dwaj młodzi zakonnicy sortujący korespondencję. Cisza. W rogu, w wiklinowym fotelu, drzemający o. Pio. Opuchnięte nogi na zydelku. Podeszliśmy blisko. Modlił się. W moim odczuciu był w stanie ekstazy. Nasz opiekun, miejscowy kapucyn, kilkakrotnie mówił do o. Pio,

nich. Jesienią 1949 r. władze komunistyczne odebrały mu prawo nauczania religii. Przełożeni przeznaczyli o. Hieronima do pracy duszpasterskiej przy kościele św. Jakuba w Gdańsku i wkrótce został mianowany przełożonym tamtejszego domu zakonnego. W lipcu 1951 r. otrzymał nominację na administratora

świadkiem otwarcia Soboru Watykańskiego II przez – dziś już błogosławionego – papieża Jana XXIII. O. Hieronim był świadkiem procesji 2 tys. biskupów w białych tiarach, podczas otwarcia soboru. Wspominał: „Jak zaczęli śpiewać „Tu es Petrus”, to jakby kopuła Bazyliki unosiła się ku niebu. Wyciągam szyję

Dnia 23 czerwca 2011 roku w wieku 94 lat zmarł

o. Hieronim Warachim OFM Cap

Kapłan Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów

Uroczystości pogrzebowe odbędą się w sobotę, 25 czerwca 2011 roku,
w Kościele Braci Kapucynów w Sędziszowie Małopolskim, ul. Jana Pawła II 42.

Uroczysta Eucharystia o godz. 12⁰⁰.
Ceremonia pogrzebowa na cmentarzu komunalnym o godz. 13⁰⁰.

Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie.

bracia kapucyni i rodzina

że ma gości z Krakowa. Ten jakby długo nic nie słyszał. Był gdzieś tam, gdzie nam, zwykłym śmiertelnikom, wstęp wzbroniony. W pewnej chwili po prostu otworzył oczy, popatrzył na mnie z uśmiechem. Pobłogosławił i znów zatopił się w modlitwie. Nasz opiekun prosił, by lekko tylko ucałować dłoń w rękawiczce, bo każdy dotyk go boli... Takie chwile pamięta się z dokładnością detalu. Kształt dłoni, fakturę bandażu, zapach, uczucie obcowania ze świętością...

O. Hieronim głęboko przeżył rok obchodów Milenium Chrztu Polski w 1966 r. Podczas uroczystości milenijnych na Jasnej Górze widok był niezapomniany. W Polsce głęboki komunizm, a pod murami Klasztoru Jasnogórskiego nieprzeliczone tłumy. Niespodziewanie ktoś poprosił, by o. Hieronim poniósł Ikony Jasnogórską w procesji po wałach. Nie zapomniał nigdy tamtego wzruszenia i pocucia, że dostąpił niezastępowanego zaszczytu. Ciężar Obrazu na ramieniu... A kątem oka widział te rzesze na dole. Potem tylko podczas pielgrzymek Jana Pawła II widywał podobne...

Po złożeniu obowiązków prowincjała w Krakowie, o. Warachim został skierowany do domu zakonnego w Gdańsku. W 1973 r. został przełożonym gdańskiego domu zakonnego Ojców Kapucynów. Na tym stanowisku pozostał do 1979 r. W latach 1979-81 pełnił obowiązki spowiednika przy bazylice Domku Matki Bożej w Loreto. W 1982 r. na polecenie przełożonych, po uzgodnieniu z przełożonymi Prowincji Braci Mniejszych Kapucynów w Wiedniu, o. Hieronim Warachim został mianowany przełożonym klasztoru Kapucynów w Wiener Neustadt, gdzie przebywał 10 lat – do roku 1992. Jesienią tego roku osiadł w Sędziszowie Małopolskim, jako członek rodziny zakonnej tego klasztoru.

O. Hieronim emanował radością i pokojem. Jego pogoda ducha udzielała się ludziom, z którymi się spotykał. Swoją wielką kulturą osobistą, a zarazem prostotą franciszkańską wielu ludziom ukazywał drogę do Boga. Uczył kochać Polskę jako naszą umiłowaną Ojczyznę. Trzeba zauważyć, że o. Hieronim oddawał się nie tylko pracy duszpasterskiej, ale także pracy pisarskiej; ma na swoim koncie ok. 50 pozycji wydanych drukiem. Są to artykuły zamieszczone m.in. w *L'Osservatore Romano*, *Niedzieli*, *Naszym Dzienniku*, tłumaczenia z języka łacińskiego, włoskiego i niemieckiego, oraz kilkanaście książek. Pozycje książkowe to m.in.: „Polskie pamiętki w Loreto” (dwa wydania), „Włóczęga Boży” – biografia sługi Bożego o. Serafina Kaszuby (dwa wydania); o. Hieronim był niezłomnym propagatorem jego kultu), „Kapucyn, kapłan, robotnik” – biografia o. Adama Jakubka (który dobrowolnie wyjechał na przymusowe roboty do Niemiec, by otoczyć kapłańską opieką przymuszanych do pracy w Rzeszy Polaków), oraz „Kapucyńska Odyseja. Przez Podole i Wołyń”. O tej ostatniej książce bp Kazimierz Górny powiedział: „tę książkę powinien przeczytać każdy, komu na sercu leży problem wschodnich rubieży Polski”.

W ciepły, letni dzień 20 czerwca 2009 r., na Jasnej Górze siwy kapłan składał Bogu, jak pięknie się mawia – przez ręce Maryi – dziękczynienie za spełnione życie. Wiele mógł jeszcze opowiedzieć o tym, co widział po drodze. O tym, jak Bóg potrafił uczynić człowieka szczęśliwym i spełnionym, jeżeli człowiek ma odwagę Bogu zaufać. Ofiarowywał 75 lat życia poświęconego Bogu i w tym 70 lat kapłaństwa. Całe życie z Bogiem i dla Boga. Coraz mniej ludzi pojmuje dzisiaj sens i znaczenie tych słów. Dzi-

siejszy świat podziwia ludzi formatu o. Warachima, ale czy go naśladuje? O. Hieronim mówił, że w życiu człowieka jest zawsze kilka punktów zwrotnych, po których nic nie jest już takie jak było. Rzecz w tym, że dopiero po wielu latach można dostrzec w nich pewien zamysł, plan.

W dniu 19 września 2010 r. o. Warachim ostatni raz wziął udział w uroczystościach w lesie Turzańskim. Po raz ostatni wygłosił też przejmujące kazanie. Niezwykły kontrast: na miejsce liturgii mocno schorowanego zakonnika wniosła na krzesło obsługa. Do pojawiających się przy nim ludzi, mówił cichym głosem, że ledwo wywinął się od śmierci. Wielu z obecnych pocieszało Go, że jeszcze nic nie wiadomo, że wszystko w ręku Boga. On jednak musiał już przeżywać rychłą śmierć, bo powtórzył, iż jest już tu pewnie raz ostatni... i ostatni raz przybył pomodlić się za swych współbraci z AK.

A później wygłosił kazanie... i znów popłynął między drzewa Turzańskiego lasu mocny, melodyjny głos, wzywający do pamięci o pomordowanych i miłości do Ojczyzny. Skąd czerpał na to długie kazanie tyle sił?

W nocy z 22 na 23 czerwca 2011 r. odszedł do Pana skromny zakonnik o. Hieronim Warachim. Msza św. pogrzebowa odbyła się 25 czerwca o godz. 12.00 w klasztorze w Sędziszowie Małopolskim. W ostatniej posłudze wzięło udział wielu współbraci kapucynów przybyłych z całej Polski oraz z Austrii i Ukrainy, kapłanów diecezjalnych; przybyła rodzina, parlamentarzyści, władze miasta, organizacje kombatanckie, straż pożarna i licznie zgromadzeni wierni. Eucharystii przewodniczył bp Stanisław Padewski OFM Cap. A homilię wygłosił o. Józef Mońko OFM Cap. Biskup rzeszowski Kazimierz Górny przesłał na ręce Ministra Prowincjonalnego list kondolencyjny, który został odczytany przez ks. Infułata Wiesława Szurka – wikariusza generalnego. Podobny list przesłał także ordynariusz diecezji drohiczyńskiej – bp Antoni Pacyfik Dydyca OFM Cap. Na zakończenie Eucharystii głos zabrał dr Stanisław Dziurzyński, który przypomniał m.in. wielkie zasługi o. Hieronima na polu patriotycznym, a nade wszystko jego wielkie zaangażowanie w związku z organizacją szpitala imieniem Św. Ojca Pio w Sędziszowie Małopolskim. Ceremonię pogrzebową prowadził Minister Prowincjonalny br. Jacek Waligóra OFM Cap. O. Hieronim Warachim spoczął na cmentarzu w Sędziszowie Małopolskim. Wieczny odpoczynek, racz mu dać Panie...

Piotr Ożóg

Ks. Szczepan Szydelski apologeta naszych czasów

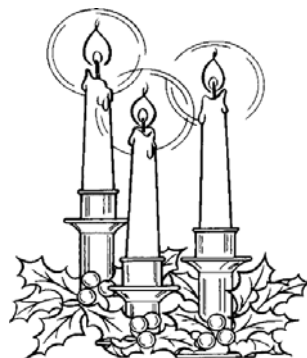
Ks. Szczepan Szydelski urodził się w galicyjskim Sokółowie 25 grudnia 1872 r. Jego rodzina zajmowała się od pokoleń garncarstwem, lecz nie była ona bogata. Dlatego młody sokołowianin poznał co to znaczy bieda. Los go nie rozpieszczał, ponieważ przed pójściem do gimnazjum w Rzeszowie zmarł mu ojciec i na barkach jego matki spoczęło trudne zadanie wychowania pięciorga dzieci. Jednak Pan Bóg uczynił z niego osobę zaradną i zdolną; za dobre wyniki w nauce został zwolniony z opłat (był bardzo dobry z przedmiotów ścisłych, lubił historię, jedynie łacina i greka stanowiła dla niego problem), udzielał korepetycji, na wakacjach pracował jako kopista w sokołowskim urzędzie. W tym okresie życia wstąpił do organizacji Biały Orzeł, która kładła nacisk na wychowanie w duchu narodowym (członkowie organizacji co dzień odmawiali hymn „Boże, coś Polskę”). Z postacią ks. Szczepana związana jest ciekawostka, a mianowicie pewna mieszczka z Sokółowa w zamian za sfinansowanie jego studiów prawniczych chciała, aby on poślubił jej córkę. Ostatecznie odmówił ożenku, ponieważ dokonał wyboru zgodnie ze swoim sumieniem. Wstąpił do Seminarium we Lwowie. Po ukończeniu Wyższego Seminarium Duchownego rozpoczął pracę w Buczaczu jako wikariusz. Następnie trafił do Lwowa. 1904 zmienił nazwisko z Koziaż na Szydelski. Łączyło się to z obroną pracy doktorskiej. W tym okresie wszystkie tego typu działania musiał robić w tajemnicy, aby nie przychylni ludzie nie przy-

czynili się do jego odejścia z Lwowa. W 1912 r. habilitował się na Uniwersytecie Lwowskim (zaraz po tym wydarzeniu podjął pracę na wydziale teologii). Podczas I wojny światowej przeżył oblężenie Lwowa przez Rosjan. W dwudziestolecie międzywojennym ks. Szydelski prowadził intensywną działalność naukową, społeczną oraz polityczną. Podczas II wojny światowej sowieci po wkroczeniu do Lwowa zamknęli 30 września wydział teologiczny, w którym pracował ks. Sz. Szydelski. Został on zmuszony do tułaczki, być może chroniąc się w ten sposób przed aresztowaniem. Znalazł się w Przemyślu gdzie czekał na przepustkę. Po jej uzyskaniu przekroczył San i udał się do rodzinnego Sokółowa. W rodzinnym mieście przyczynił się do powstanie ochronki, czy też gimnazjum. Śmierć zastała Księdza Profesora w 1967 r. w Nysie. Dziś jego imię nosi jedna z ulic Sokółowa Młp.

Ks. Szczepan Szydelski był wybitnym sokołowianinem, któremu czas antenowy poświęciło Radio Maryja w czasie audycji „Rozmowy niedokończone” z 8 maja 2011 r.

O ks. Szczepanie Szydelskim więcej informacji można znaleźć w Roczniku Sokołowskim nr 1, obszerniej w nr 3 oraz w archiwalnych nr „Kuriera Sokołowskiego”.

Repetitio est mater studiorum.

Redakcja

Narodowe Święto Niepodległości

11 listopada to data szczególna w kalendarzu, ponieważ w tym właśnie dniu obchodzi się Narodowe Święto Niepodległości. Zostało ono ustanowione w 1937 r. Jednak jak się okazało II wojna światowa, a następnie czasy PRL przerwały jawne świętowanie tego dnia. Dopiero zmiany ustrojowe jakie zaszły w 1989 r. pozwoliły na przywrócenie 11 listopada jako święta państwowego. Jego najwyższą rangę w hierarchii świąt państwowych podkreśla fakt, iż jest to dzień wolny od pracy. Najważniejsza część obchodów ogólnokrajowych Narodowego Święta Niepodległości odbywa się co roku w Warszawie na placu Józefa Piłsudskiego pod Grobem Nieznanego Żołnierza.

Również na sokołowskiej ziemi święto to obchodzone jest z pełnym dostojnictwem. Tego zadania podjęli się Andrzej Pasierb – Przewodniczący Rady Miejskiej w Sokółowie Młp. Andrzej Ożóg – Burmistrz GiM Sokółów Młp., Ksiądz Proboszcz Parafii pw. Św. Jana Chrzciciela w Sokółowie Młp oraz Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokółowie Młp.

Obchody rozpoczęły się od uroczystej Mszy Św. w Kościele Parafialnym w Sokółowie Młp. sprawowanej przez

Księdza Jana Prucnała, proboszcza parafii.

Oprawę liturgiczną Mszy Świętej

Na zakończenie Mszy Św. uroczystie odśpiewano XIX-wieczną katolicką pieśń patriotyczną „Boże, coś Polskę”.

przygotował Chór Młodzieżowy z Sokółowa pod batutą Sebastiana Lesiczki, który pełnił w tym dniu posługę organisty kościelnego.

Po odzyskaniu niepodległości w 1918 roku, pieśń dzięki swojej patriotycznej tradycji i ze względu na podniosły charakter hymniczny, stała się jedną z kan-

dydatek do miana hymnu państwowego. Tekst tej pieśni był kilkakrotnie zmieniany ze względu na sytuację w kraju. Do dziś śpiewa się ją na najważniejszych uroczystościach patriotycznych w Polsce.

Przy ołtarzu swoją obecnością zaszczyliły poczty sztandarowe: OSP z Sokołowa Młp., ZS im. Jana Pawła II, ZS Ponadgimnazjalnych oraz Oddziału Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży w Sokołowie. Po Mszy poszczególne delegacje władz samorządowych oraz stowarzyszeń złożyły wieńce i wiązanki pod Pomnikiem w Rynku. Część artystyczna rozpoczęła się w budynku MGOKSiR zaraz po przemówieniu Burmistrza. Uczniowie ZS J.P. II z klasy I i II gimnazjum wraz z uczniami NSM I i II Stopnia w Sokołowie Młp. – pod baczny okiem nauczycieli ZS J. P. II: Barbary Skóry – Czachor i Stanisława Kuli oraz Dyrektora NSM I i II St. Grzegorza Wójcikiewicza – przygotowali program słowno-muzyczny pod tytułem „Droga do wolności”. Ów program pokazał losy naszego narodu w dziejowej zawierusze, które to doprowadziły do odrodzenia się Polski po 123 latach niebytu na mapach świata. W drugiej części artystycznej zaprezentował się publiczności Zespół Pieśni i Tańca

„Bandoska” z Wojewódzkiego Domu Kultury w Rzeszowie.

Zespół ten powstał 1950 r., zaś obecną nazwę przyjął w 1969 r. Repertuar Zespołu stanowią tańce narodowe, regionalne, zwłaszcza z okolic Rzeszowa, tańce innych narodów, obrazki taneczne. Ten renomowany zespół w ciągu 61 lat swojego istnienia dał setki koncertów w kraju i za granicą, zdobył wielokrotnie nagrody o randze krajowej i międzynarodowej. Występując poza granicami kraju Zespół odwiedził m.in.: Austrię, Belgię, Białoruś, Czechy, Francję, Holandię, Portugalię, Rosję, Słowację, Turcję, Ukrainę, Włochy, Węgry. Obecnie Zespół Pieśni i Tańca „Bandoska” tworzy ponad 130 osób,

które wchodzi w skład grupy reprezentacyjnej, grupy młodzieżowej, grupy seniorów, dwóch grup dziecięcych oraz kapeli ludowej. Na deskach scenicznych podczas obchodów święta niepodległości w Sokołowie Młp. zaprezentowała się jako pierwsza grupa reprezentacyjna. Przedstawiła ona tańce regionalne z okolic Rzeszowa. Następnie grupa seniorów wykonała kilka tańców narodowych m.in. Poloneza i Mazura.

Po części artystycznej obchodów 11 listopada Andrzej Pasierb – Przewodniczący Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. podziękował wszystkim za przybycie.

Marek Kida

Przemówienie Burmistrza

11 listopada to Narodowe Święto Niepodległości ustanowione dla upamiętnienia rocznicy odzyskania przez Naród Polski niepodległego bytu państwowego w 1918 r., po 123 latach rozbiorów, dokonanych przez Austrię, Prusy i Rosję. Odzyskanie przez Polskę niepodległości było procesem stopniowym, a data 11 listopada jest datą symboliczną. 11 listopada 1918 r. Rada Regencyjna przekazała władzę wojskową Józefowi Piłsudskiemu, który został Naczelnym Dowódcą Wojsk Polskich. Po pertraktacjach Piłsudskiego z Centralną Radą Żołnierską wojska niemieckie zaczęły wycofywać się z Królestwa Polskiego. W nocy rozbity został niemiecki garnizon stacjonujący w Warszawie.

Po 20 latach od zmian ustrojowych w naszej ojczyźnie mało kto już dziś pamięta, że w okresie PRL święto niepodległości było zakazane. Za próbę kultywowania obchodów 11 listopada mówienie o Piłsudskim groziły surowe sankcje ze strony władzy.

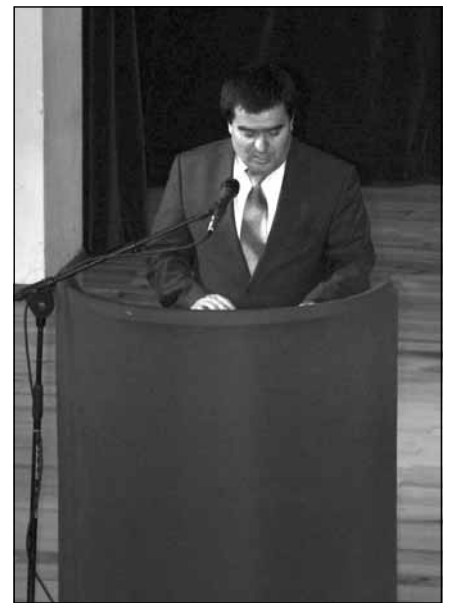
Święto odzyskania niepodległości jest jednym z nielicznych świąt w naszej historii, które jest świętem radosnym, szczęśliwym, które nie wiąże się z jakąś narodową tragedią. Jest to ewidentny

sukces naszego narodu. Od odzyskania niepodległości naród nasz mógł w sposób wolny budować swój byt państwowy. Można było rozwijać i stanowić prawa w interesie obywateli i państwa. Można było budować gospodarkę dla dobra Polski a nie na potrzeby rynków zaborców.

To pomijanie i pomniejszanie roli święta niepodległości – rodem z PRL – tkwi do dziś w umysłach wielu Polaków. Odpowiedzmy dziś sobie czy to jest dobre, aby w normalnym, wolnym kraju uroczystości niepodległościowe, marsz niepodległości w Warszawie nazywać manifestowaniem faszystów. Czy to normalne aby w stolicy państwa wolnego, było dopuszczone do tego, aby z całej Europy w tym Rosji i Niemiec zwolniali wywrotowców, którzy będą zakłócać rocznicowe uroczystości. Jednak niektórym siłom to się opłaci – odwracać uwagę od stanu gospodarki, finansów państwa, a walczyć z narodem wolnym, naszą historią, naszą dumą z przodków i odzyskania niepodległości.

Szanowni Państwo!

Jestem wdzięczny wszystkim przybyłym na dzisiejsze obchody święta niepodległości. Jestem wdzięczny, że w tra-

dycyjny sposób z kościołem katolickim możemy świętować tak ważną dla nas wszystkich rocznicę.

Wiedzmy, że siła ojczyzny i jej moralności jest sumą postaw odpowiedzialnych w naszych małych ojczyznach. Tu dziś oddajemy pokłon naszym przodkom. Pamiętamy o naszych bohaterach i jesteśmy im wdzięczni, bo to za ich przyczyną możemy być wolnymi i decydować o swoim losie.

Do młodzieży w sprawie niepodległości Polski

Droga młodzieży, to właśnie takie pokolenie dorastało początkiem XX wieku do czynu zbrojnego. Bo to nie było tak, że tylko sytuacji międzynarodowej Polska zawdzięczała niepodległość. Głównym sprawcą naszej wolności była młodzież, która garnęła się do legionów – zwłaszcza gimnazjaliści.

Najciekawszy epizod walki o utrzymanie niepodległości państwa wydarzył się jednak z udziałem polskiej wsi i młodzieży. Skąd świadomość w młodych chłopcach, że muszą walczyć o Polskę, o demokrację, o zabezpieczenie swobód obywatelskich? To był wówczas fenomen. To był wybuch patriotyzmu, który trwał nieprzerwanie przez kolejne dwadzieścia kilka lat. Nawet podczas okupacji niemieckiej. Dopiero po 1944 roku urządzono nam Polskę na innych prawach, na ideologii komunistycznej.

Tu już było gorzej z patriotyzmem. Ale wracając do tego wybuchu patriotyzmu w latach 1918-20, należy koniecznie powrócić do idei czytelnictwa dobrej polskiej literatury. Przypomnę co młodzież czytała korzystając z małych wiejskich biblioteczek organizowanych przez Towarzystwo Szkoły Ludowej. Jak wiemy zlikwidowane najpierw przez okupanta niemieckiego, a później sowieckiego, tak więc młodzież czytała Mickiewicza, Sienkiewicza, Żeromskiego. I tak rodziła się miłość do Ojczyzny. Bardziej w młodych sercach, niż w starszym pokoleniu. Niestety to prawda, to młodzi poszli walczyć, to głównie ich udziałem stał się „Cud nad Wisłą”. Niech tak będzie dalej, niech młodzi będą wierni i niech pamiętają o bohaterskich czynach swoich poprzedników. Niech tradycji stanie się zadość.

Kochani młodzi ludzie komputery zdążyście sobie jeszcze kupić, ale możecie nie zdążyć na przysłowiowy pociąg marszałka Piłsudskiego do wolności. Proszę Was czytać książki, a będziecie zdolni do czynów wielkich, a nie do kariery i chciwości na dobra konsumpcyjne. Przyjdzie trudny czas, więc gotujcie się do odpowiedzialności za Polskę. Będziecie musieli zapomnieć o własnych osobistych interesach. Bądźcie też odpowiedzialni za własnych rodziców, którzy bardzo często nie mogą wam poświęcać zbyt wiele czasu.

Po prostu uczmy się wszyscy i trzymajmy się razem, aby dobrze się wiodło nie jednostkom, ale całemu społeczeństwu.

Dariusz Sobolewski

sobolewskid.bbblog.pl

Kazimierz Smolak

MOJE refleksje

Z ośmiu błogosławieństw wymienione jest „Błogosławieni miłośnicy, albowiem oni miłosierdzia dostąpią”. Ponieważ Miłosierdzie jest jednym z filarów Rycerzy Kolumba, dlatego chciałem w tym temacie, jako świeżo mianowany Lektor zaznaczyć swoją obecność i wywiązać się z obowiązków wynikających z powierzonej mi funkcji.

Czerwone i zielone światła

Każdy nie tylko kierowca wie, co oznaczają czerwone światła a co zielone. Światło czerwone oznacza stop. Światła czerwone, żółte i zielone spotykamy najczęściej na skrzyżowaniach dróg, przy przejściach dla pieszych i w innych miejscach gdzie potrzebna jest regulacja ruchem ulicznym. Podobnie jest w życiu. Istnieje wiele skrzyżowań dróg, interesów. Napotykasz się z wieloma ludźmi i rzeczami. Możesz mieć starcie, sprzeczkę, wypadek, może czasem dojść do kłótni. Zderzysz się z ludźmi, którzy czasem są jak czołg i nigdy nie schodzą z drogi. Uparcie pozostają na swoim pasie. Zablockują Ci drogę i mogą Ci sprawić wiele przykrości. Istnieje wiele skrzyżowań, więc uważaj na światła. Światła czerwone, to dla życia światło stopu. Tam już dalej nie da

się iść, gdyż tam najczęściej kierują ludźmi niepohamowana chciwość, zaciekle egoizm i chorobliwa zazdrość. Tam urywają się drogi i zaczyna się przepaść. Niepohamowana chciwość zamyka oczy, a przede wszystkim serce i ślepo pcha człowieka do zdobywania rzeczy materialnych, władzy, układów, aby tylko się wzbogacić i mieć większe od innych znaczenie. Chciwość stoi w opozycji do **miłosierdzia**, bo jak przebaczyć temu, który stoi na drodze do celu, jakim jest nadmierna chęć posiadania. Zaciekle egoizm też zamyka oczy i serce na innych. Liczy się tylko własne „ja” i nikt inny. Serce i dusza są najsilniej atakowane przez egoizm. Urażone Ja. Powodem awantur i kłótni w olbrzymiej większości są błahostki a wtedy drogie ci Ja jest urażone, złe. Egoista wszystko rozumie opacznie, ale ustąpić – nie to nie wchodzi w rachubę. Od czego nasza duma, wielki egoista tkwiący w człowieku nie dopuści, abyś poszedł na ustępstwa. Egoizm czyni ludzi samotnymi, sprawia, że wyglądają staro i brzydko. Serce i dusza pozostają młode i pełne życia, jeżeli wypełnimy je miłością i przyjaźnią. **Egoizm stoi w sprzeczności z miłosierdziem i przebaczeniem.** Chorobliwa zazdrość na wszystkich drogach życia robi więcej zła niż wydaje się temu, kto ją ma w sobie. Zazdrość o rzeczy materialne czy duchowe gryzie jak robak i nie pozwala zazdrosnej osobie spokojnie zasnąć. Chorobliwa zazdrość w małżeństwie, dla współmałżonka staje się piekłem, gdzie doznaje najczęściej nieuzasadnionych podejrzeń, przez co przeżywa katusze i upokorzenie. Serce i dusza śniedzieją i gorzk-

nieją, jeśli zarastają zazdrością, zawiścią i nienawiścią. I przy zazdrości też nie ma miejsca na **miłosierdzie**, bo gdzie jest prawdziwe miłosierdzie i miłość tam kończy się zazdrość. Te trzy wymienione przeszkody wzajemnie się zazębiają i wynikają jedna z drugiej i rzadko występują jako niezależne od siebie. Współczesna kultura kładzie ogromny nacisk na sukces materialny. Media lansują karierowiczów i dostarczają mnóstwo przykładów wielkich majątków zdobytych w krótkim czasie, przy pozornie niewielkim nakładzie pracy. Jednak marzenia o szybkim sukcesie finansowym zazwyczaj nie są wiele warte. Choć żyjemy w zawrotnym tempie i wciąż musimy nabywać wiele umiejętności, nie wolno nam tracić z oczu klasycznych składników udanego życia (dobro, upór, poświęcenie i ciężka praca). Uprzejmość, wola pojednania, gotowość niesienia pomocy, łagodność, tu światła twojego życia przełączają się na kolor zielony, tu twoja droga ciągnie się dalej. Bądź uprzejmy i życzliwy, obcując codziennie i załatwiając sprawy. Nie gaś nigdy silnika swego serca i nie zapomnij, że masz do niego tylko jeden klucz, a jest nim miłość i **miłosierdzie**. Lepszy świat nie jest prezentem niebios. Sam musisz zbudować lepszy świat. Nie za pomocą pieniędzy, wiedzy, władzy czy świetnej pozycji, lecz sercem, dobrocią, przyjaźnią i gotowością niesienia pomocy. Najlepsza rada, by stworzyć lepszy świat: zacznij od siebie! Wyzwól siebie, swych bliskich, całe otoczenie ze szponów egoizmu. Jeżeli przystępujesz do realizacji swoich projektów i życiowych planów, mając wizję

tego, co chcesz osiągnąć, i bez względu na przeciwności nie tracisz z oczu swojego celu, łatwiej ci będzie wierzyć w siebie i pokonać życiowe wyzwania. Nie możesz w życiu się cofać. Nie możesz żyć czasem minionym, by w ten sposób przywołać najpiękniejsze dni. Musisz iść naprzód. Dzień za dniem, rok za rokiem. Nie możesz się zatrzymać, nikt nie może cię zatrzymać. Czasami skarżymy się na złe czasy i okrutny bezlitosny świat. Na nic zdadzą się skargi. Świat jest tylko dlatego zły, twardy i okrutny, że tacy są ludzie, którzy go zamieszkują. Decyzje o życiu na ziemi nie zapadają ani w niebie, ani w piekle, lecz podejmują je ludzie żyjący na ziemi – tacy jak ty. Każdy jest za nie odpowiedzialny. Pozytywny przykład dany swoim życiem będzie skuteczniejszy niż dawanie dobrych rad.

Napis na nagrobku c.d.

Po ostatnim liście pasterskim, który czytano 6 listopada w pierwszą niedzielę po Wszystkich Świętych, który to poruszał sprawę kremacji zwłok i stosunku Kościoła do tych praktyk, przypomniała mi się książka „Być jak płynąca rzeka” Paulo Coelho, w której znalazłem opis, kiedy dziennikarz pyta się znanego pisarza i zadaje mu proste pytanie: gdybyś dziś umarł jak wyglądałby twój pogrzeb? Autor pisze, że myśl o śmierci towarzyszy mu przy okazji różnych życiowych przygód, kiedy to poczuł zapach śmierci. Ale szczególnie myśl o śmierci towarzyszy mu codziennie od pielgrzymki do grobu św. Jakuba w Santiago de Compostella w Hiszpanii. Do tego czasu świadomość, że wszystko ma swój kres, napawała go przerażeniem. Jednak w trakcie pielgrzymki poddał się pewnemu ćwiczeniu, które polegało na tym, że dał się pogrzebać żywcem. Pi-sze, że wstrząsnęło ono nim do tego stopnia, że całkowicie pozbył się strachu i zaczął patrzeć na śmierć jako nie-rozłączną towarzyszkę drogi przez życie, która zawsze jest obok, szepcząc: „Przyjdę po ciebie, nim się obejrzyś, dlatego żyj zawsze pełną piersią”. Nie odkładałam na jutro tego, co mogę przeżyć dzisiaj – dotyczy to zarówno rozrywek, jak i obowiązków związanych z pracą, przeprosin, gdy czuję, że kogoś zraniłem, a także przeżywania każdej sekundy, jakby miała być ona ostatnią. Nagabywany dalej przez dziennikarza, jaki będzie jego pogrzeb odpowiedział, że zgodnie z jego testamentem pogrzebu nie będzie, zwłoki zostaną skremowane i rozrzucone oraz wymieniał inne

zapisy zawarte w testamencie. Dziennikarz znowu nie daje za wygraną i pyta: A jaki napis na nagrobku? „Skoro zostanę skremowany, nie będzie płyty nagrobkowej ani żadnego zapisu, ponieważ waż moje prochy rozwieje wiatr. Jeżeli miałbym wybrać jakieś zdanie, chciałbym, aby na grobie widniał napis: „**Zmarł żyjąc pełną piersią**”. Pozornie brzmi to absurdalnie, lecz znam wielu ludzi, którzy dawno umarli, choć nadal pracują, jedzą, robią wszystko, co dotychczas. Jednak wykonują te czynności automatycznie, nie pojmując magii, którą przynosi każdy nowy dzień, nie przystając choćby na chwilę, by zastanowić się nad cudem życia, nie rozumiejąc, że następna minuta może być ostatnia na tej ziemi”. Wiem, że nikt nie lubi rozmawiać o śmierci, ale czuję się w obowiązku, kontynuując moje rozważania po artykule „Napis na nagrobku”, który zamieściłem w poprzednim Kurierze Sokołowskim, by skłonić czytelników, aby zastanowili się nad ważnymi sprawami dotyczącymi życia. A śmierć jest z nich najważniejsza. Zmierzamy przecież w jej kierunku, nie wiedząc kiedy nas dośięgnie. Wiadomo, śmierć zwłaszcza kogoś z najbliższych, skłania do refleksji ludzi nawet najbardziej obojętnych na śmierć, bo to dotyka osób najbliższych. Gorzej jest, gdy śmierć dotyka osób obcych, to niekiedy wydaje mi się, że ludzie zachowują się jak zwierzęta w obliczu cudzej śmierci. Nie wiem, co czują zwierzęta, ale obserwując ich zachowanie, najwyżej powąchają osobnika swojego gatunku, który już nie żyje i jakby nigdy nic, zachowują się normalnie nie zdradzając żadnych nietypowych zachowań. Ludzie w obliczu śmierci powinni choć na chwilę zachować powagę, ciszę, dać szacunek odchodzącemu życiu, które komuś zabrała śmierć a nas zostawiła. Czy tego chcemy, czy nie, anioł śmierci na nas czeka. Dlatego mamy obowiązek rozglądać się wokół, dziękując jej za każdą darowaną minutę życia, a także za to, że skłania nas do refleksji nad ważnością wyboru takiej czy innej postawy moralnej. W chwili gdy przestaniemy robić rzeczy, które czyniły nas „martwymi za życia”, będziemy mogli postawić wszystko na jedną kartę, zaryzykować, zrealizować to, o czym zawsze marzyliśmy, dopóki nie zapuka po nas śmierć.

Zagroda kowska

Ciekawość świata i tego co się wokół mnie dzieje, to moja osobista cecha, która pozwala wodzić mnie po różnych bliższych bądź dalszych miejscach. Tą moją

ciekawość wykorzystał bardzo dobrze kierownik WDK w Rzeszowie Czesław Drag, który już miesiąc wcześniej prosił abym zarezerwował sobie czwartek 16 września 2011 roku, na wyjazd do Harasiuk na spotkanie z poetami. Właśnie takim ciekawym wyjazdowym miejscem jest „Zagroda kowska”, usytuowana na placu przy Szkole Podstawowej w Krzeszowie Górnym gmina Harasiuki w powiecie niżańskim. Usytuowano tam stare budynki, które znajdują się jeszcze w dobrym stanie. Budynki te, kiedyś znajdujące się w różnych gospodarstwach, można było rozebrać, przewieźć i ponownie złożyć na dziedzińcu szkolnym. Jest tam kowska kuźnia z całym wyposażeniem w narzędzia kowskie, która do lat 90. XX wieku była czynna, dopóki żył i pracował w niej wieloletni kowal. Jest tam dobrze zachowany drewniany dom ze sprzętem domowym i gospodarskim, które ongiś były używane a dziś już są zapomniane. Stoi też stodoła, w której umieszczono dawno używane maszyny rolnicze. Na podwórku porożstawiane jest wiele dawnego sprzętu rolniczego, takiego jakim kiedyś chłopcy posługiwali się. Jednym słowem, świetny miniaturowy skansen, ogrodzony drewnianym zaplatanym płotem, wykonywanym bez użycia gwoździ. Po przybyciu do Zagrody kowskiej i po słowach przywitania, miejscowy konserwator tych zabytków, pokazał nam obiekty i zapoznał nas z nimi, zwracając szczególną uwagę na kuźnię. Do tej pory, ile razy oglądałem tego rodzaju obiekty, zawsze coś nowego odkrywam i dowiaduję się ciekawych rzeczy. Organizatorem i inspiratorem tego spotkania był wspomniany Czesław Drag, kierownik WDK w Rzeszowie. W spotkaniu Izby Poetów z rejonu Podkarpacia, uczestniczyło łącznie około 20 osób z gospodarzami obiektu i gminy Harasiuki. Co do mojej osoby to, ani nie jestem poetą i nie uważam się za poetę. Może i byłby ze mnie poeta, ale głowa nie ta. Skoro piszę o dziejach Górna oraz artykuły do Kuriera Sokołowskiego i zbiór tych artykułów wydałem w dwóch tomach „*Myśli rogowatych*” to uznali, że wypada mnie zaprosić, abym się przyglądnął, jak wygląda spotkanie poetów, o czym oni dyskutują, czym się chwalą, i jak się zachowują i bawią. Miałem obawę czy dopasuję się do ich towarzystwa, bo to przecież nie jestem tak jak oni biegły w moim rymowanej, nie potrafię tak jak oni używać wzniosłych słów, metafor, porównań i w ogóle myśleć i mówić na ich poziomie. Ale nie taki diabeł straszny, jak sobie wyobrażałem, a w porównaniu do sanatoryjnych porównań diabła, to przytaczam fraszkę Sztudyngera, która mówi, że „Nie taki diabeł ogoniasty, jak by chciały niewiasty”. Jest takie

przysłowie „*jak się wejdzie między wrony, to się kracze jak i ony*”, więc i ja starałem opowiadać znane mi różne fraszki, rymowanki czy kawały. W tym akurat towarzystwie zdecydowaną liczebną przewagę mieli poeci nad poetkami. Kobiet było jak na lekarstwo i przeważała płęć brzydka. Dodatkową atrakcją i natchnieniem dla niektórych były obiekty i teren, w których przebywaliśmy. Po prezentacji „Zagrody kowalskiej” rozstawiono stół, przy którym zasiadł Mieczysław Łyp, podkarpacki poeta, który miał okazję zaprezentować swoją osobę i twórczość. Autor położył na stole kilka książek, a wśród nich „Orbis pictus”, której wydanie w pewnym zakresie sponsorowaliśmy jako zakład Smak – Górno. Autor opowiadał o różnych miejscach, w których bywał, wychwalał różnych poetów, a o sobie jakby zapomniiał coś powiedzieć, chyba, że robił to celowo. Więcej o autorze dowiedzieliśmy się z zapowiedzi kierownika artystycznego Czesława Dąga, niż w blisko godzinnej prezentacji jego samego. Była piękna słoneczna pogoda, więc kuźnia służyła uczestnikom spotkania jako przystań i schronienie przed słońcem. I tu przypomina mi się jeszcze z okresu szkolnego tytuł wiersza „Co słonko widziało” Marii Konopnickiej. Dodam, że może lepiej, że słonko nie widziało, co się w kuźni działo. Funkcję paleniska w kuźni zamieniono na grilla, a na stole kowalskim oprócz dawnych narzędzi spotkać też można było jednorazowe plastikowe naczynia w postaci tacek, talerzy, sztućców, kubków i termos z gorącą potrawką. Słowem było tam bardzo poetycko. Po kilku łykach poetyckości, wymianie poglądów, uprzejmości i doświadczeń, każdy uczestnik podał wybrane przez siebie fragmenty swoich utworów do gazetki, którą na poczekaniu zredagował i wydrukował zespół redakcyjny. Do gazetki poeci podawali materiały już przygotowane wcześniej przez siebie. Raczej nie widziałem, żeby któryś coś pisał na kolanie. Słyszałem takie powiedzenie, że można pisać nawet po pijanemu, ale poprawiać należy po trzeźwemu. Na zakończenie wszyscy osobiście przeczytali swoje fragmenty zamieszczone w gazetce, i wśród niekończących się pożegnań, natchnionych poetycko uczestników, zbieraliśmy się w powrotną drogę do Rzeszowa. W poecie trudno wyczuć co mu w duszy gra, gdyż każdy z nich patrząc na coś, widzi to inaczej, jeden bardziej artystycznie, drugi patetycznie, trzeci znowu jakoś natchniony po swojemu, że nie wiem jak to fachowo nazwać. Podziwiam piszących recenzje dla niektórych poetów, jak oni umieją dostrzec i wychwycić, i ująć w słowo to, co autor zawarł w swoich wierszach, i co miał na myśli. I tutaj przy-

pomina mi się pijackie powiedzenie. Pijak do pijaka mówi: „co te ludzie widzą w tej wódce, bo ja piję, i nic nie widzę”. Ja pewno jestem jak ten pijak, co w wódce nic nie widzi, ja z kolei i nie znam się na poezji i to mówię prosto, bo nie chcę udawać, że coś rozumiem, gdy nie rozumiem. Gdy ekipa rzeszowska zabrała mnie z Górna na tę imprezę, to w samochodzie mało kto mówił, wszyscy słuchali, a gdy jechaliśmy z powrotem, to wszyscy mówili a nikt nie słuchał. Spotkanie uważam za udane i pozytywne, bowiem z każdego wyjazdu można wyciągnąć pouczające wnioski i spostrzeżenia oraz poznać ciekawych, oryginalnych ludzi.

Czarnogóra c.d.

Wtorek był dniem odpoczynku, ale przewodnik po śniadaniu zaproponował, że po obiadokolacji, kto chce to może jechać na koszt organizatora wycieczki do Unclij na piwko albo lampkę wina dla dorosłych, a lody czy colę dla dzieci. Pojechali nieomal wszyscy, bo jak stawia przewodnik to czemu nie. Dzieci i młodzież z opiekunką panią Moniką, została w łodziarni i około 22 powrócili bussem na ośrodek. Natomiast starsi urządzili sobie dłuższy spacer po mieście, aby nocą w nadmorskim lokalu z widokiem na morze i miasto, usiąść wspólnie i z przyjemnością i ugasić pragnienie po całym gorącym dniu i długim spacerze. Po dotarciu do lokalu obsługa błyskawicznie przygotowała długi stół, przy którym z przyjemnością wygodnie usiedliśmy. Przewodnik zamówił to, na co kto miał ochotę. Część wybrała piwko, pozostali czerwone wino proponowane przez właściciela. Były też osoby, które z wiadomych nam przyczyn piły tylko wodę. Posiedzieliśmy z półtorej godziny, gdzie kelnerzy i bardzo przystojny właściciel dla naszej pani B. do jednej butelki wina przykleił serduszek a później różyczkę. W międzyczasie w lokalu pojawiła się kwaciarka z ciętymi różami, które oferowała uczestnikom. Szef lokalu podarował naszej pani B. właśnie cięte kwiaty, za co od uczestników dostał gorące brawa, a uśmiech i buziaka od obdarowanej. Przy stole próbowaliśmy zaśpiewać kilka biesiadnych piosenek, ale po trzeźwemu jakoś się nam nie kleiło śpiewanie. Za mało czasu mieliśmy na dostrojenie naszych strun głosowych, gdyż nazajutrz czekał na nas wyjazd nad jezioro Szkoderskie. Około północy wróciliśmy autokarem i kładliśmy się już spać.

Środa 13 lipca 2011 roku po śniadaniu wyjazd na jezioro Szkoderskie i po drodze zwiedzanie miasta Bar. W Starym Barze podróży zaczęliśmy od zwiedzania drzewa oliwnego, którego wiek oceniany jest na 2000 lat. Oglądaliśmy też ruiny zamku, gdzie jako zabytek istnieje drewniana prasa do wyciskania oliwy z oliwek i eksponaty naczyni kamiennych. W okolicy Baru istnieją gaje oliwne naturalne a nie hybrydy, które też się spotyka. Naturalne drzewa oliwki owocować zaczynają dopiero po 40 latach jak już osiągną odpowiedni wiek i rozmiar. Hybrydy oliwek owocują już jako małe młode drzewka. Spotyka się też gaje zasadzone tymi właśnie hybrydami. Po zwiedzeniu Starego Baru udaliśmy się nad Jezioro Szkoderskie. Po przybyciu wiadomo, dwie godziny jazdy trzeba skorzystać z toalety, więc chwila czasu na oglądanie ekspozycji czapek, które były powieszone u góry pod sufitem wokół całego pomieszczenia. Czapki z wszystkich kontynentów z różnych stron świata. Bardzo ciekawa i bogata kolekcja. Czekał już na nas statek wycieczkowy. Niebawem udaliśmy się na jego pokład, aby ruszyć w trzygodzinny rejs po jeziorze. Początkowo płyniliśmy wąskim kanałem zarośniętym roślinnością wodną. Jechałem właśnie obok znajomego leśniczego i miałem okazję poznać nazwę roślin, które rosły w wodzie i na brzegach jeziora. Całe jezioro zajmuje obszar 300 km² w okresie letnio-zimowym, aby na wiosnę po roztopach w górnych partiach gór, zwiększyć powierzchnię do 500 km² i poziom o 2 metry. Jezioro położone jest 1/3 na terytorium Albanii i 2/3 w Czarnogórze. Całe jezioro otoczone jest górami, które oddzielają go od morza. Powierzchnia jeziora położona jest tylko 8 m n.p.m. i kilkanaście kilometrów od morza. Góry otaczające jezioro wyglądają bardzo ładnie. Jedne są całkowicie porośnięte, drugie częściowo, inne wcale. Na zboczach tych gór przebywające tam ptaki, których jest całe mnóstwo, mają swoje lęgi. W rejonie jeziora istnieje 20 gatunków roślinności, które występują tylko w tym rejonie świata. Z ptaków najpopularniejsze tutaj występują pelikan kędzierzawy, kormorany, czapla siwa i biała, mewa słodkowodna. Po opłynięciu dużej części jeziora udaliśmy się na obiad do restauracji Kormoran tuż przy jeziorze, gdzie wszyscy jednogłośnie zamówili wcześniej zupełną rybą i rybę z surówkami na drugie danie. Solidnie obżarci zupełną rybą pływającą w tłuszczu i dużą porcją ryby na drugie danie, wróciliśmy do hotelu, gdzie znów czekała na nas obiadokolacja. Ja, co w domu piwa

w ogóle nie piję, tam mogłem wlewać w siebie i wsiąkało jak w suchy piach. Tam za dziewięć pełnych dni pobytu wypilem zapewne roczną normę piwa.

* * *

Czwartek 14 lipca 2011 roku mieliśmy wyjechać na rafting na rzece Tara o godzinie 6 rano. Wyjazd opóźnił się 20 minut, ponieważ przewodnik, który miał jechać z nami zaspał (nie szło go dobudzić), ale wcale nie krzywdowaliśmy sobie bez niego. Pani Maria też nie mogła z nami jechać, udzieliła nam instrukcji i 14 osobowa grupa śmiazków wyruszyła wynajętym bussem. Kierowca miejscowy znał trasę i nie było problemów z dotarciem do celu choć w jedną stronę trzeba było jechać pięć godzin. Rolę szefa grupy przejęła nasza pani Marysia. Przejeżdżaliśmy ponownie koła Jeziora Szkoderskiego tam gdzie byliśmy poprzedniego dnia i można było jeszcze dostrzec więcej jego

mem. Przy stacji paliw 10 minut postój z toaletą i ożywcza kawa. Z drogi widać szachownicę pól i pastwisk, na których często pasło się od 1 do 3 krów, kilka owiec czy koza nawet i osłów, które stanowiły atrakcję dla dzieci. Co jeszcze charakterystyczne nigdzie nie spotkałem przydrożnych krzyży, kapliczek ani figurek Matki Boskiej czy jakiegoś świętego. Nawet zwiedzane czy to kościoły, czy cerkwie były wielkości nie większej jak u nas kaplice na cmentarzach w Polsce. Jadąc tam po terenie więcej można zobaczyć iglic meczetów niż krzyży kościołów. Rejon ten jeszcze w części XIX wieku był pod panowaniem Turków z panującą religią Islam. Z uwagi na teren mocno górzysty osady liczyły niewiele domostw, to i budowli kultu religijnego nie widać. Tylko w większych miejscach skupiskach są meczety, kościoły i cerkwie. W mieście Uncij jest tylko jeden mały kościół. Na ulicy i na plaży jedna wielka egzotyka i różnorodność. Stro-

nie spotkałem. Jak tu nie chwalić Boga, który stworzył takie piękne widoki. Ci, którzy nie dostrzegają tego piękna i nie umieją się nim cieszyć nie widzą też i Boga w swoim życiu. Niektórzy mają dar postrzegania świata w czarnych kolorach. Ja uważam, że diabeł zakłada ciemne okulary i wtedy wszystko jest szare, obojętne a ludzie są źli i przeszkadzają im na drodze. W „ciemnych okularach” widzą najczęściej czubek własnego nosa, uważają, że wszystko im się należy. Z wielu rzeczy, które dzieją się koło nich są niezadowoleni, mają pretensje, że inni nie skaczą koło nich. Jak widzę takich ludzi staram się nie zwracać na nich uwagi aby nie zarazić się ich niezadowoleniem. W myśl zasady z jakim przystajesz, takim się stajesz. Ludzie tego pokroju, np. wracając z udanej i ciekawej wycieczki, będą oni opowiadać przede wszystkim to, co się im nie podobało, co było złe według nich. Na pytanie, co było fajne na wycieczce

uroków niż dzień wcześniej. Przy drodze, podobnie jak i u nas stoją stragany z owocami, których najwięcej miejsca zajmują arbuzy. Po trasie mijamy miasto Podgorica, przez którą przepływa rzeka z bardzo głębokim korytem. Jest tam wiele bloków na płaskim terenie otoczonym zewsząd górami. Nasłonecznienie jest bardzo duże i normą są żaluzje w oknach domów a szczególnie w blokach. Na pewnym odcinku drogi jest wrażenie jakby była susza, gdzie góry są słabo zalesione a roślinność wygląda na suchą. Ale kilkanaście kilometrów dalej piękna zielona roślinność. Mknijemy płaskim terenem, dobrą drogą wśród gór, które po obu stronach delektują oko swym pięknem i ogro-

je europejskie miesza się z muzułmańskimi. Szczególnie widać to wśród kobiet. Wśród mężczyzn, a szczególnie młodych raczej nie widać różnicy w ubiorze, natomiast u starszych mężczyzn trafiają się elementy ubioru arabskiego. Co ciekawe prawie wcale nie widziałem ludzi pochodzenia żydowskiego, którzy by wyróżniali się ubiorem wskazującym na pochodzenie żydowskie. Kontynuując relacje z wyjazdu do kanionu na rzece Tara wspaniałą drogą odległość około 200 km pokonywaliśmy wśród ciągle pięknych i podziwianych widoków. Jechaliśmy długi odcinek drogi wzdłuż rzeki, która miała nieprawdopodobnie piękne odbicie wody w swoim korycie. Takiego ciemnego błękitu nigdzie indziej

odpowiedzą: fajne ale, i tu wymienię negatywy. Ale poza nielicznymi malkontentami reszta towarzystwa była naprawdę fajna i cieszyła się wycieczką. Pokonując podróż bussem na rafting, dojechaliśmy do granicy z Serbią i zaraz za szlabanem granicznym skręciliśmy do rezerwatu, gdyż ten cały obszar, do którego jechaliśmy jest rezerwatem przyrody. Rezerwat przywitał nas wąskimi drózkami, gdzie wyminięcie dwóch samochodów stanowiło nie lada problem. Przez krótki odcinek prowadziła wąska asfaltowa dróżka, by później przejść w kamienistą, raz wznoszącą się mocno w górę, raz w dół przy ciągłych zakrętach. Droga ta to wisząca droga nad przepaścią i wryta w stoki

skalne, w których wykorzystano naturalne ukształtowanie i wyrąbano w skałach progi szerokości kilku metrów, po których wiózł nas kierowca busa. Na małej skalnej zatoczce, przy której niżej nieco była położona baza przewoźowa, nastąpiła zmiana przewoźnika. Przed zmianą przewoźników w bazie, gdzie znajdują się ubiory dla uczestników spływu dostaliśmy odpowiednie ubiory, które mają skutecznie chronić i zabezpieczyć przed niespodziewanymi przygodami. Otrzymaliśmy takie kołpaki wypełnione pianką, która ma chronić przed szokiem termicznym w razie wypadku, gdyż woda jest w rzece zimna. Dano nam też kamizelki ratunkowe, kaski i buty gumowe przylegające do nogi. Przebraliśmy się na bazie, gdzie zostały nasze ubrania. Zabrali nas do dzipów i na złamanie karku pędzili z nami w górę rzeki, po drogach wiszących na skałach, do miejsca gdzie miał rozpocząć się spływ. Kiedy z ciarkami i gęsią skórą na plecach dojechaliśmy do celu, przewoźnicy z dachów samochodów ściągnęli pontony, do których dopompowali powietrza i po krótkiej instrukcji w większości na migi i po rosyjsku, zajęliśmy miejsce na pontonach i ruszyliśmy w rejs w dół rzeki.

Trasa spływu liczyła 18 km. Z początku wolno na spokojnym nurcie aby w miejscach gdzie tworzą się małe kaskady pokonać, z piskiem znajdujących się na pokładzie pań, pierwszy z kilkunastu podobnych odcinków spływu. Płynęliśmy dwoma pontonami po 7 osób plus przewoźnik. Humory obu załogom cały czas dopisywały i czekaaliśmy na następne burzliwe odcinki spływu. Przewoźnicy umiejętnie sterowali pontonem, tak że w niższych partiach raz ustawiali ponton bokiem do spływu raz tyłem by, z dreszczem andrealiny pokonać odcinek ostrego nurtu. W połowie drogi na wysokości bazy zrobiono krótki postój, aby można było uzupełnić płyny w organizmie. Po kwadransie ruszyliśmy w dalszą część trasy, której łączny czas trwał około trzy godziny. Na dolnym, końcowym odcinku czekały na nas oba dziipy, na który zabrano nas a oba pontony włożono na dachy samochodów. Zmęczeni, ale bardzo szczęśliwi i zadowoleni wróciliśmy do bazy, gdzie czekał nas pyszny obiad składający się z zupy jarzynowej i cielęciny z ziemniakami i sałatki z fasolki na gęsto. Przed obiadem postawiono przystawki z kilku gatunków serów, plasterków wędliny (zimny dym), obsmażana cukinia, marynowana papryka i pyszny chleb, który zajadaliśmy z przystawką i zupą. Wszystko na za-

sadzie szwedzkiego stołu bez ograniczeń a do tego jeszcze kawałki arbuza. Słowem ful wypas. Zmęczeni obżarstwem, zadowoleni z wrażeń o godzinie 17 ruszyliśmy busem w drogę powrotną. Po drodze dwa krótkie postoje na zakupy i WC. Do hotelu dotarliśmy pół do jedenastej. I tak minął przedostatni dzień pobytu w Unclij.

Piątek 15 lipca 2011 roku żar z nieba niemiłosierny. Ja nie ruszałem się z pokoju tylko uzupełniałem zapiski. Takie gorąco mi nie służy. Każdy w swój sposób spędzał ostatni dzień pobytu. Jedni pakowali się do wyjazdu już od

z nich fajna, wesoła grupa. Nie zauważyłem, żadnych zgrzytów między nimi, żadnych frakcji, grup, obozów. Panie nauczycielki nie mające nikogo pod opieką lubiły chodzić razem lub dośiąść się do innych grup. Wiadomo, że nauczyciele, a w większości nauczycielki, aby nie dawać złego przykładu młodzieży, to jakieś piwko niekiedy wypili, ale przeważnie wieczorem po kolacji, gdy nie było przy nich dzieci. Ja starałem się jakoś dopasować do obu grup zbytnio nie narzucając się, bywałem raz z jednymi drugi raz z drugimi. Często po kolacji, obie grupy przed rozejściem na pokoje lub w mniejsze podgrupy, siedziały chwilę razem pod parasolami.

rana, inni wieczorem. Niektórzy po dwa razy jeszcze chodzili nad morze aby się na koniec mocno wysmażyć na słońcu. Myśleliśmy, że na koniec wszyscy po kolacji zostaną chwilę pod parasolami, ale większość się porozchodziła do pokoi. Grajek żegnał nas tak głośnym śpiewem, że nikt nikogo nie słyszał i po naszej interwencji kelner sam zaniósł mu duże piwo i powiedział, że przez chwilę będziemy mieli spokój. Jak grajek wypił piwo i zaczął ponownie swoje arie, poszliśmy do hotelu na pokoje, jedni spać inni jeszcze prowadzili pożegnalne rozmowy. Grupa nauczycieli, a byli tam przedstawiciele różnych specjalności, którzy uczyli w różnych szkołach, trzymała się razem, ale luźno. Kilka osób dość często ze sobą przebywało, inni raz ich było widać z jednymi raz z drugimi. Zależało od sytuacji i okoliczności. Część nauczycieli było ze swoimi dziećmi, to z tej racji była grupa powiązana przez koleżeństwo swoich pociech. Nauczyciele to grupa specyficzna, ciągle mieli najróżniejsze tematy do rozmowy, często związane z ich zawodem. Im buzie się nie zamykały. Ja jeżeli byłem przy nich blisko to nie było jak się wciąć do rozmowy, gdyż sami sobie wchodzili w słowo i gdyby było więcej słuchaczy to prawie każdy z nich miałby coś do opowiadania. Ale była

mi. Dzień wyjazdu wszyscy byli spakowani, więc z rana śniadanie i zdawanie pokoi. Dziwne tam panują zasady. Właściciele na siłę walczą o to, aby nikt nie chciał ponownie wrócić do nich na hotel. Co wyrabiali i jak się zachowywali to nas dziwiło i śmieszyło. Pani Maria, która niby jest po to, aby był dobry kontakt między Polakami a Czarnogórcami, stawała po ich stronie nie obstając za uwagami, jakie mieli Polacy. Ale niezależnie od tego, od uwag niektórych osób, ja uważam wycieczkę za bardzo udaną i ciekawą.

Zginęli za pomoc Żydom

Tragedia Karoliny Marciniac i Bartłomieja Gielarowskiego

Tereny obecnego województwa podkarpackiego obfitują w setki przykładów pomocy, jaką Polacy udzielili ludności żydowskiej podczas okupacji niemieckiej. Mimo upływu czasu historycy ciągle docierają do nowych przypadków ratowania Żydów, upamiętniając poszczególne osoby oraz całe rodziny, które przeciwstawiały się Zagładzie. Jednym z takich przykładów jest bohaterska postawa mieszkańców Trzebuski – Karoliny Marciniac i Bartłomieja Gielarowskiego.

Ich gospodarstwo znajdowało się na skraju wsi zwanym „Dworzyskiem”. Dom w którym mieszkali otaczały pola, a najbliższe zabudowania oddalone były około 500 metrów. Oboje zajmowali się rolnictwem. Bartłomiej urodził się w 1871 r. i był starszy od Karoliny o trzydzieści lat. Oboje żyli w nieformalnym związku, z którego zrodziło się troje dzieci noszące nazwisko matki. Najstarszym ich dzieckiem był Stanisław (ur. 1924 r.), kolejne to Józefa (ur. 1931 r.) i najmłodsza Janina (ur. 1937 r.).

Podczas okupacji niemieckiej przyjęli i ukrywali u siebie cztery osoby narodowości żydowskiej z Sokołowa Małopolskiego: Josefa Fischmana, Berka Kahnera, Mojżesza Krauta, Leizera Krauta. Czasowego schronienia udzielili także Żydowi z Nienadówki o imieniu Meilech i nieznaney z nazwiska Żydówce, która była żoną lub narzeczoną jednego z ukrywających się mężczyzn i spodziewała się dziecka. Wszyscy byli w wieku około 30 lat.

Żydzi w ich gospodarstwie zjawili się w lecie 1942 r., czyli tuż po likwidacji getta w Sokołowie Małopolskim, które miało miejsce w czerwcu tegoż roku. Karolina i Bartłomiej znali ich jeszcze sprzed wojny, gdyż pochodzili z sąsiednich miejscowości. W zimie ukrywali Żydzi spali w izbie, a latem w stodole na strychu, w sianie. Dodatkowo mieli też przygotowaną kryjówkę w ogrodzie koło płotu w postaci wykopanej jamy przykrytej gałęziami, do której wchodził w momencie zagrożenia. Mimo, iż brakowało jedzenia polska rodzina dzieliła się tym czym sama się żywiła m.in. podziemnymi, ziemniakami, mlekiem. Samym przygotowaniem posiłków zajmowała się Karolina, co przy tak sporej grupie osób było dużym wyzwaniem.

W niedzielę 26 lipca 1943 r. doszło do brzemiennego w skutki zdarzenia, które stało się przyczyną tragedii. W ten dzień jeden z Żydów, który odwiedzał ukrywających się u Bartłomieja i Karoliny, został ujęty przez Niemców w chwili gdy mył się nad rzeką. Po brutalnym przesłuchaniu wskazał kryjówkę innych Żydów oraz nazwiska Polaków, którzy udzielili im pomocy. Był to prawdopodobnie Żyd, który ukrywał się w Sokołowie u Agnieszki Gałgan. Jeszcze tego samego dnia dom Karoliny i Bartłomieja oraz pobliskie gospodarstwa zostały otoczone przez ponad dwudziestoosobowy oddział SS i żandarmerii. Z oblawy próbowali się wyrwać Mojżesz Kraut

i Meilech z Nienadówki, ale w trakcie przesłuchania przez płot zostali zastrzeleni. Ich zwłoki zakopano w ogrodzie. Jeszcze tego samego dnia Karolina i Bartłomiej oraz dwóch schwytanych u nich Żydów i Żydówka zostali przewiezieni furmanką do Sokołowa. Osadzono ich w areszcie, który znajdował się w szkole podstawowej, gdzie kwaterowała żandarmeria. Następnego dnia wszyscy zatrzymani zostali rozstrzelani w godzinach popołudniowych na placu szkolnym. Przed egzekucją Niemcy zmusili ich do wykopania dołu. Następnie po kolei wprowadzano ich z budynku i strzałem odbierano im życie. Jak zaobserwowali

Józefa Gołojuch przed domem rodzinnym w Trzebusce, w którym jej rodzice ukrywali Żydów. Trzebuska, 2008 r.

Fot. Michał Kalisz

świadkowie jeden z Niemców spychał skazańców do dołu, a drugi strzelał. W ten dzień na placu szkolnym w Sokołowie Małopolskim zginęli Bartłomiej Gielarowski wraz z Karoliną Marciniac, trzech Żydów i jedna Żydówka. Rozstrzelano również Polkę Agnieszkę Gałgan, u której prawdopodobnie też ukrywali się Żydzi, bądź uzyskali u niej pomoc. Kilka dni po egzekucji Niemcy chcąc zatrzeć ślady mordu rozkopali mogiłę, oblali zwłoki zamordowanych łatwopalną cieczą – zapewne benzyną i spalili. Dzięki szczęśliwemu zbiegowi okoliczności dzieci Karoliny i Bartłomieja uniknęły śmierci. Stanisław w tym czasie przebywał u kolegi, natomiast córkom pozwolono opuścić mieszkanie. Ocalałymi Janiną i Józefą zaopiekowała się pierwsza żona Bartłomieja Gielarowskiego.

9 lutego 2010 r. w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie odbyła się uroczystość odznaczenia Polaków, którzy ratowali Żydów w czasie II wojny światowej. Wśród uhonorowanych znaleźli się Bartłomiej Gielarowski i Karolina Marciniac, którzy zostali pośmiertnie odznaczeni Krzyżami Komandorskimi Orderu Odrodzenia Polski przez prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego. Odznaczenia z rąk Marii Kaczyńskiej, małżonki prezydenta RP odebrała ich córka Józefa Gołojuch.

**Opracował Michał Kalisz
Pracownik IPN Oddział w Rzeszowie**

Józefa Gołojuch odbierająca odznaczenie z rąk Marii Kaczyńskiej, małżonki prezydenta RP. Rzeszów, 9 lutego 2010 r.

Fot. Igor Witowicz

Źródła i literatura:

1. Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej w Rzeszowie – Śledztwo w sprawie zastrzelenia przez N.N. funkcjonariuszy niemieckich w Trzebusce i Sokołowie Młp. w dniu 25 – 26 VII 1943 r. i 27 VII 1943 roku za pomoc udzieloną Żydom – trójki Polaków oraz 7 – 8 Żydów, sygn. IPN Rz – Zh. S. 14/97.
2. A. Dańczak, *Monografia Sokołowa Małopolskiego*, t. II, Sokołów Małopolski 1991, s. 148, 150.
3. Relacja Józefy Gołojuch, 2008 r. – nagranie dźwiękowe w posiadaniu autora.

UROCZYSTOŚĆ OTWARCIA STADIONU W SOKOŁOWIE MŁP.

11 września 2011 roku wszyscy mieszkańcy Miasta i Gminy Sokołów Małopolski mogli uczestniczyć w Uroczystym Otwarcu po przebudowie Stadionu KS TG „Sokół” Sokołów Małopolski. Wydarzenie to zostało połączone z Piknikiem Rodzinnym. Honorowy Patronat objął Poseł na Sejm RP Stanisław Ożóg. Organizatorami uroczystości byli Burmistrz Gminy i Miasta Sokołów Małopolski Andrzej Ożóg, Zarząd KS TG „Sokół” Sokołów Małopolski oraz Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Małopolskim.

Pierwszy mecz na nowo otwartym stadionie zagrali o mistrzostwo klasy B, KS TG „Sokół” II Sokołów Małopolski kontra ŁKS Łukawiec. Kolejno odbył się mecz Oldboy Sokołów Młp. – KS „Herkuless” Trzebuska.

Organizatorzy zadbali o atrakcje dla wszystkich uczestników uroczystości, nawet tych najmłodszych. Czas pociechom umilił cyrk „Bravo” z Kielc. W programie zaprezentowali m.in. ekwilibrystkę, żonglerkę, akrobatykę, występy tresowanych psów, taniec z węzłami, który wzbudził największe zainteresowanie publiczności, liczne iluzje oraz clownadę – zabawy i konkursy z nagrodami. W przerwach między występami dzieci chętnie robiły pamiątkowe zdjęcia z Clownem, psami oraz węzłami.

O godzinie 18:00 odbyło się uroczyste otwarcie stadionu przez Burmistrza Gminy i Miasta Sokołów Młp. Andrzeja Ożoga oraz wystąpienia zaproszonych gości. Poświęcenia dokonał ks. Jan Prucnal Proboszcz Parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Sokołowie Młp. Uroczystego przecięcia wstęgi dokonali: Stanisław Ożóg – Poseł na Sejm RP, Andrzej Ożóg – Burmistrz Gminy i Miasta Sokołów Młp., ks. Jan Prucnal – Proboszcz Parafii pw. św. Jana Chrzciciela Sokołów Młp., Józef Krzywonos – Prezes Podkarpackiego Zrzeszenia Ludowe Zespoły Sportowe w Rzeszowie, Tadeusz Kulik – Prezes Podokręgu Piłki Nożnej w Rzeszowie, Mateusz Szot – Prezes Zarządu KS TG „Sokół” Sokołów Młp., Bartłomiej Frącz – Wiceprezes Zarządu oraz Kazimierz Woś – Prezes Zarządu poprzedniej kadencji.

Kolejnym punktem programu była „Biesiada Cygańska” przygotowana przez zespół „Młody Duch i Przyjaciele”

z Górna. Zespół wokarno-instrumentalny „Młody Duch i Przyjaciele” powstał w 1999 roku i od samego początku związany był z Parafią w Górnie. „Biesiada Cygańska” to wynik pracy z młodzieżą podczas realizacji gminnego projektu pt. „Wolny Czas – Twój Wybór”, który służył aktywizacji młodych ludzi między innymi poprzez śpiew. W widowisku usłyszeliśmy znane melodie kojarzące się z tańcem cygańskim. Punktem kulminacyjnym programu był czardasz w wykonaniu skrzypka.

Gwiazdą wieczoru był zespół MORŻE BYĆ z Łańcuta. Zespół powstał w styczniu 2006 roku. Od początku swojej działalności nieprzerwanie występuje na polskich scenach. Dzięki autorskiemu repertuarowi jego koncerty są bardzo ciekawe i świeże. Grupa na swoim koncie posiada wiele nagród i stanowi czołówkę współczesnej polskiej muzyki rock-folkowej. Repertuarem zespołu są

Festiwal w Serwach koło Augustowa, I miejsce na FPŻ Szanty we Wrocławiu oraz wiele innych. W 2007 roku ukazała się ich pierwsza autorska płyta „Chce Mi Się Morza”. W 2009 roku ukazały się dwa wydawnictwa: szantowy podwójny album „Rock’n Shanty” oraz okazjonalna płyta „Choinka urojona”. Czerwiec 2011 – piąte urodziny zespołu – premiera płyty „Moje Obrazy”. Obecnie grupa kończy pracę nad kolejnym długogrającym krążkiem, jednocześnie dopracowując utwory cywilne.

Na zakończenie wieczoru wystąpił zespół muzyczny „ERATO” ze Stalowej Woli. Zespół rozpoczął działalność w latach 80. i od tego czasu funkcjonuje z dużymi sukcesami na rynku zespołów muzycznych. 5-osobowy skład tworzą pasjonaci, grający wyłącznie na żywo. W repertuarze znajdują się utwory tak zwanego środka, a szeroki repertuar zaspokaja oczekiwania nawet najwybredniejszego klienta.

Uroczystość otwarcia stadionu wsparli: Andrzej Ożóg – Burmistrz Gminy i Miasta Sokołów Młp., Stanisław Ożóg – Poseł na Sejm RP, Ks. Jan Prucnal – Proboszcz Parafii p. w. św. Jana Chrzciciela Sokołów Młp., Zofia Krauz – Dyrektor Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sokołów Młp., Restauracja Horyzont – Stacja paliw BP Stobierna Stanisław Bednarz, Zarząd Klubu Sporto-

wyłącznie własne piosenki o tematyce żeglarskiej, a ostatnio również te nie związane z morzem. MORŻE BYĆ nie gra coverów. Zespół posiada na swoim koncie wiele sukcesów. m.in. są to: I miejsce na festiwalu Rafa w Radomiu, I miejsce na Jurajskim Festiwalu wodnym w Poraju, I miejsce na Rock Szanty

wego TG „Sokół” Sokołów Młp., Paweł Suski – Komendant Komisariatu Policji Sokołów Młp., Zbigniew Bury – Komendant Miejsko-Gminnej OSP Sokołów Młp. Opiekę medyczną sprawował Andrzej Szplit – ratownik medyczny N. ZOZ. Rzeszów Firma SportMed.

Paulina Dec

Warsztaty leśne dla dziennikarzy prasy lokalnej

Praktyczna nauka lasu

35 dziennikarzy prasy lokalnej wzięło udział w warsztatach leśnych przygotowanych z okazji Międzynarodowego Roku Lasów. Podczas zajęć terenowych przeprowadzonych w lasach Nadleśnictwa Nowy Targ, dziennikarze poznali najważniejsze zagadnienia dotyczące polskiego leśnictwa.

Spotkanie ludzi mediów z leśnikami odbyło się w dniach 21-23 października 2011 r., z okazji trwającego Międzynarodowego Roku Lasów. Zostało zorganizowane w ramach 105. Sesji Polskiego Stowarzyszenia Prasy Lokalnej, we współpracy z tym Stowarzyszeniem. Współorganizatorem warsztatów było Centrum Informacyjne Lasów Państwowych i Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Krakowie, a rolę gospodarzy pełnili leśnicy z Nadleśnictwa Nowy Targ.

W klubie dziennikarzy „Pod Gruszką”

Dobłą okazją do zorganizowania warsztatów leśnych dla dziennikarzy był jubileusz 20-lecia Polskiego Stowarzyszenia Prasy Lokalnej i spotkanie „pod Wawelem”. 21 października, w krakowskim klubie dziennikarzy „Pod Gruszką” odbyła się uroczystość wręczenia nagród dla najlepszych tytułów prasy lokalnej. W uroczystości wzięli udział m.in.: Kazimierz Barczyk – przewodniczący Sejmiku Województwa Małopolskiego, Jerzy Fedorowicz – poseł na Sejm RP, Zdzisław Sroka – prezes i założyciel PSPL oraz przedstawiciele prasy lokalnej. RDLP w Krakowie reprezentował Leon Jagoda, zastępca dyrektora ds. gospodarki leśnej.

Gratulując jubileuszu i wyróżnień dyrektor Jagoda przedstawił zebrany cel Międzynarodowego Roku Lasów i działania podejmowane przez małopolskich leśników mające na celu promocję jego przesłania „Lasy dla Ludzi”.

– To państwo jesteście pierwszym ogniwem informacji przekazywanej do społeczeństwa. Stanowicie również wpływową elitę w swoich społecznościach, a tym samym kształtujecie określone postawy. Wspieracie nas w dotarciu do społeczeństwa z rzetelną informacją. Dlatego chcemy pokazać państwu las prawdziwy, abyście mogli pisać o zagadnieniach leśnych uzbrojeni w podstawy wiedzy fachowej – powiedział Jagoda.

W leśnej scenerii

Po oficjalnych uroczystościach dziennikarze „poddali się” – jak to sami określali – dyscyplinie służb leśnych. Autokarem przejechali do Zakopanego, na teren Nadleśnictwa Nowy Targ, gdzie powitali ich nadleśniczy Roman Latoń i Leon Jagoda, którzy prowadzili szkolenie i byli przewodnikami po leśnych ostępach.

Osią tematyczną warsztatów były zagadnienia ekologicznych, społecznych, ochronnych i gospodarczych funkcji lasów w Polsce. Omówiono specyfikę lasów górskich zarządzanych przez RDLP w Krakowie na przykładzie Nadleśnictwa Nowy Targ. Poruszono zagadnienia ochrony lasu, ochrony przyrody, ochrony przeciwpożarowej, edukacji leśnej, zagospodarowania lasu, użytkowania lasu i gospodarki łowieckiej. Dużo miejsca poświęcono rozmowom na temat misji organizacji LP jako strażnika narodowego dziedzictwa i majątku Skarbu Państwa.

– Przygotowano dla nas bardzo bogaty program zajęć teoretycznych i terenowych. Dzięki bardzo dobrej organizacji warsztatów i pięknej, jesiennej pogodzie bardzo wyśru-

bowany plan został w pełni zrealizowany. Przekazano nam ogromny zasób wiedzy fachowej z zakresu leśnictwa, która zostanie wykorzystana w pracy dziennikarskiej. Przyznam, że z wielu zagadnień nie zdawaliśmy sobie sprawy – powiedział Zdzisław Sroka, prezes PSPL.

Uczestnicy warsztatów zapoznali się z przyjętym przez polskich leśników modelem gospodarki leśnej, opartym na trwałym i zrównoważonym wykorzystaniu wszystkich funkcji lasu. Podczas zajęć terenowych leśnicy pokazali praktyczne potwierdzenie zasad zapisanych w polskim prawie, które przypisuje funkcjom pozaprodukcyjnym lasu (ochronnym i społecznym) pierwszeństwo nad korzyściami gospodarczymi.

– Podczas zajęć terenowych chcieliśmy przekazać dziennikarzom efekty naszej codziennej pracy, pokazać na przykładach, że polskie lasy są dobrze zarządzane i zagospodarowywane, a realizowany przez polskich leśników model leśnictwa wielofunkcyjnego przynosi wspaniałe efekty i znalazł uznanie w Europie – powiedział Leon Jagoda, dyrektor RDLP w Krakowie.

W uroczysku „Bembeńskie”

Dziennikarze wzięli udział w wizytacji uroczyska „Bembeńskie”, w leśnictwie Police. Przed siedmioma laty lasy bembeńskiego zostały dotknięte klęską huraganu, która niszczyła drzewostany na powierzchni ok. 200 ha. Leona Jagoda i nadleśniczy Latoń omówili zmiany w ekosystemach leśnych po klęsce z 2004 roku. Ocenili także zrealizowane do tej pory odnowienia naturalne i sztuczne, a także stan zdrowotny pozostałych na pniu drzewostanów. Goście zobaczyli jakie szkody wyrządził huragan i jaki ogrom prac wykonali leśnicy, by uporządkować ten teren. Wizytę w bembeńskim zakończyło spotkanie w starej leśniczówce leśnictwa Police.

Promocja kampanii „Świadomi zagrożenia”

Podczas spotkania z dziennikarzami promowano kampanię społeczną Lasów Państwowych „Świadomi zagrożenia”, której celem jest ograniczenie pożarów w polskich lasach. Dziennikarze otrzymali materiały promocyjne i informacyjne dotyczące celów i przebiegu kampanii.

Dyrektor Leon Jagoda przekazał również materiały informacyjne dotyczące historii, organizacji i zadań realizowanych przez Lasy Państwowe, wybranych zagadnień związanych z lasami Małopolski m.in. ofertę Leśnego Kompleksu Promocyjnego „Lasy Beskidu Sądeckiego” i Nadleśnictwa Piwniczna.

Uczestniczący w warsztatach dziennikarze chwalili sprawną organizację szkolenia, przygotowanie merytoryczne i gościnność nowotarskich leśników. Podczas spotkania podsumowującego warsztaty mówiono o konieczności nawiązania systematycznej, ścisłej współpracy pomiędzy środowiskami leśników i dziennikarzy prasy lokalnej w celu realizacji wspólnych celów. – Jest wiele obszarów, w zakresie których powinniśmy współpracować z pożytkiem dla lasów i lokalnych społeczności – powiedział Leon Jagoda.

Zdzisława Kot-Malinowska,
Rzecznik prasowy RDLP w Krakowie

105. sesja Polskiego Stowarzyszenia Prasy Lokalnej

Redakcja „Kuriera Sokołowskiego” otrzymała zaproszenie na 105. sesję szkoleniową PSPL z siedzibą w Krakowie, która odbyła się 21-23 października br. z okazji Międzynarodowego Roku Lasów pt. „Lasy dla Ludzi”.

Dziennikarze z całej Polski przybyli najpierw do Krakowa do Klubu Dziennikarzy „Pod Gruszką” gdzie w pięknej

Sali Fontanny Prezes PSPL p. Zdzisław Sroka oczekiwał na swoich podopiecznych. Przybyli tam także p. Leon Jagoda – Zastępca Dyrektora ds. Gospodarki leśnej RDLP w Krakowie, p. Zdzisława Kot-Malinowska – rzecznik prasowy RDLP w Krakowie, która opiekowała się grupą dziennikarzy podczas trzydniowego pobytu na Sesji. Przybyli również rzecznicy prasowi Prezydenta Krakowa i Wojewody, a także Jerzy Fedorowicz – Poseł na Sejm RP oraz inne osobistości. Podczas tego spotkania zostały wręczone nagrody dla gazet lokalnych, które wygrały w Konkursie na Najlepszą Gazetę Lokalną 2011 roku.

Jury w składzie: **Beata Śliwińska, Jerzy Knapczyk, Anna Molęda, Jacek Nowak, Ryszard Dzieszyski** przyznało nagrody:

nagroda specjalna – „**Nasz Gazeta**” wydawana przez red. Zdzisława Srokę pierwsze miejsce – „**Gazeta Miechowska**” i „**Kurier Białowski**” drugie miejsce – „**Gazeta Michałowa**”

i „**Gazeta Żywiecka**” trzecie miejsce – „**Prządki**”, „**Tygodnik Sanocki**” i „**Gazeta Skrwileńska**” oraz wyróżnienia: „**Sierpeckie Rozmaitości**”, „**Trzcionka**” i „**Dżungla**”.

Kolejnym etapem spotkania był wyjazd do Zakopanego, gdzie dziennikarze zostali zakwaterowani na Jaszczerówce.

Redakcja „Kuriera Sokołowskiego” serdecznie dziękuje za zaproszenie na tak obfite w doświadczenia spotkanie.

Agata Dec

4. edycja Plebiscytu Czytelniczego za nami

Tegoroczna 4. edycja Plebiscytu Czytelniczego pod hasłem: „A może by tak... zaczarować świat”, zorganizowana przez Oddział dla Dzieci Miejskiej i Gminnej Biblioteki Publicznej w Sokołowie Małopolskim, została ogłoszona 14 października tego roku. W plebiscyście mogły brać udział dzieci i młodzież szkolna z terenu miasta i gminy. Jego celem było: rozwijanie i ćwiczenie wyobraźni oraz kreatywnego myślenia, popularyzacja literatury beletrystycznej dla dzieci i młodzieży, promocja książki i Biblioteki w lokalnym środowisku, jak również promocja wartościowego spędzania czasu wolnego.

Na plebiscytowe prace z literackim lub plastycznym wyobrażeniem swojego zaczarowanego świata czekaliśmy w naszej siedzibie bądź w jednej z jej filii do dnia 10 listopada. Prace mogły mieć formę: wiersza, krótkiego opowiadania i wykonanej w dowolnej technice i formie pracy plastycznej. Każdy uczestnik mógł złożyć tylko jedną pracę, własnego autorstwa. Nie przyjmowaliśmy prac zbiorowych.

Ogółem na konkurs wpłynęło 165 prac z następujących miejscowości: Górna (17 prac), Nienadówki (49 prac), Sokołowa Małopolskiego (31 prac), Trzebosi (35 prac), Trzebuski (25 prac), Turzy (2 prace) i Wólki Niedźwiedzkiej (6 prac).

Do Jury powołanego przez Organizatora weszły: przewodnicząca – Małgorzata Kwolek – nauczyciel plastyki w Zespole Szkół w Sokołowie Małopolskim oraz członkowie: Małgorzata Gałkowska – nauczyciel wychowania przedszkolnego w Zespole Szkół Nr 1 w Nienadówce, Anna Kasprzak – również na-

uczyciel wychowania przedszkolnego w Zespole Szkół w Górnie i Maria Mordza – nauczyciel języka polskiego w Szkole Podstawowej w Kamieniu-Prusinie. Komisja konkursowa zebrana dnia 15 listopada w czytelni sokołowskiej biblioteki oceniała plebiscytowe prace w godz. 16⁰⁰ – 19³⁰. Prace podzielono na cztery kategorie wiekowe: dzieci przedszkolne z klasą „0”, dzieci (kl. I-III), dzieci (kl. IV-VI) i gimnazjum, a ponadto na kategorie związane z ich formą: praca lite-

rykowa (w przypadku prac literackich). Po dokładnym zapoznaniu się z pracami Jury zdyskwalifikowało 44 prace, które nie spełniały wymogów regulaminu poprzez niezrozumienie tematu. Spośród pozostałych Jurorzy wybrali 15, które nagrodzili i 11, które wyróżnili.

W kategorii praca plastyczna – dzieci przedszkolne: I miejsce przyznano **Kindze Ożóg**, kl. „0” (ZS Nr 1 w Nienadówce), **II miejsce – Michałowi Jodłowskiemu**, lat 5 (SP Nr 2 w Trzebo-

racka (wiersz), praca literacka (opowiadanie) oraz praca plastyczna. Komisja Plebiscytowa w swej ocenie kierowała się bezstronnością, jednakże była wymagająca, gdyż musiała brać pod uwagę wymienione w plebiscytowym regulaminie kryteria, jakimi były: zgodność z tematyką plebiscytu oraz z założonymi celami, zgodność z podanymi w nim formami pracy, ogólna estetyka wykonania, wrażenie artystyczne i poprawność

si), zaś **III miejsce – Gabrieli Ożóg**, lat 4 z Przedszkola Niepublicznego „Ochronka Ducha Świętego” w Sokołowie Małopolskim.

Wyróżnienia w tej samej kategorii otrzymały: **Wiktoria Mazgaj**, kl. „0” i **Kinga Majka**, lat 5, obie z Przedszkola Samorządowego (ZS w Sokołowie Małopolskim).

W kategorii praca plastyczna – dzieci (kl. I-III): I miejsce zajęła **Paulina Zdeb**, kl. III (ZS Nr 2 w Nienadówce), **II miejsce – Ignacy Migut**, kl. I (ZS w Trzebusce), a równorzędne **III miejsce** – **Wiktoria Patro**, kl. II (ZS w Sokołowie Małopolskim) i **Zuzanna Tupaj**, kl. I (ZS w Górnie).

Wyróżnienia w tejże kategorii zdobyli: **Marcin Smoła**, kl. III (ZS Nr 1 w Nienadówce), **Dominika Matuła**, kl. II (ZS w Sokołowie Małopolskim) i **Damian Stafa**, kl. II (SP Nr 2 w Trzebosi).

W kategorii praca plastyczna – dzieci (kl. IV-VI): III miejscem nagrodzono **Kingę Tupaj**, kl. IV (ZS w Górnie), a **wyróżnione** zostały: **Teresa Dec**, kl. V i **Paulina Świątoniowska**, kl. V (obie ze SP Nr 2 w Trzebosi).

W kategorii praca plastyczna – gimnazjum – nagrodzono **Alinę Szczygiet**, kl. I (ZS Nr 1 w Nienadówce), a w **kategorii praca literacka (opowia-**

danie) – dzieci (kl. I-III) – Annę Czerwonkę, kl. III (SP w Turzy).

W kategorii praca literacka (wiersz) – dzieci (kl. IV-VI): I miejsce przyznano Paulinie Wójcik, kl. V (SP Nr 2 w Górnio), miejsce II – Bernadecie Buczkowskiej, kl. VI (ZS w Trzebosi). Wyróżnienia otrzymały natomiast: Anna Ściuk, kl. VI i Justyna Pokrzywa, kl. VI (uczenice ZS w Trzebosi).

W kategorii praca literacka (wiersz) – gimnazjum: I miejsce zajęła Patrycja Zdeb, kl. I (ZS w Górnio), II miejsce – Paulina Cisek, kl. III (ZS Nr 1 w Nienadówce), miejsce III – Natalia Drapała, kl. III (ZS Nr 1 w Nienadówce). Wyróżnione zostały zaś w tej kategorii: Agnieszka Guzy, kl. I i Bernadeta Sołtys, kl. I (obie z ZS Nr 2 w Nienadówce).

Ogłoszenie wyników 4. edycji Plebi-

scytu Czytelniczego miało miejsce dnia 25 listopada o godz. 15³⁰ w czytelni biblioteki publicznej. Zaproszenie na tę uroczystość przyjął pan burmistrz – Andrzej Ożóg, który jako gospodarz miasta i gminy, a plebiscyt ma przecież zasięg gminny, wręczył nagrodzonym i wyróżnionym atrakcyjne nagrody książkowe i okolicznościowe dyplomy. Protokół z prac Jury odczytała pani Małgorzata Kwolek, która jako przewodnicząca komisji plebiscytowej podziękowała uczestnikom i nauczycielom, zarówno tym, którzy byli na wręczeniu nagród, jak i wszystkim pozostałym.

Prace laureatów tegorocznej edycji Plebiscytu są wyeksponowane w czytelni sokołowskiej biblioteki. Można je będzie oglądać do 30 grudnia.

Donata Drozd

PRZEDSZKOLE SAMORZĄDOWE W SOKOŁOWIE MŁP.

*Wieczorem biorę książkę z półki,
za oknem cicho wiatr szeleści.
Stronice książki-przyjaciółki
przeróżne prawią opowieści.
Książki o ludziach mówią dawnych,
o morzach, wyspach, miastach, lasach,
o bohaterach, wodzach sławnych,
o naszych i o dawnych czasach.*

Czesław Janczarski
„Nad książką”

„Czy warto czytać?”, „Jak powstaje książka?”, „Co to jest drukarnia?”, „Jakie są rodzaje literatury dla dzieci?”; na takie i inne pytania z wielkim zaangażowaniem odpowiadała dzieciom z przedszkola przy Zespole Szkół im. Jana Pawła II, Pani Donata bibliotekarka Miejskiej i Gminnej Biblioteki Publicznej w Sokołowie Młp., Oddział dla Dzieci. Zachęcając dzieci do pożyczenia książek Pani Donata zaprezentowała różne rodzaje książek, przeczytała kilka fragmentów bajek i wierszy, przenosząc je na chwilę w Świat bajki i fantazji.

Dzieci słuchając czytanego fragmentu bajki (co widać na zdjęciu poniżej), były bardzo skupione i zainteresowane.

W dobie telewizji i komputerów często trudno znaleźć czas na książkę, ale warto wzbogacać wyobraźnię i wrażliwość dzieci poprzez kontakt z książką. Czytanie książek dzieciom w domu i w przedszkolu, ma bardzo dobry wpływ m.in., na rozwój intelektualny, emocjonalny i społeczny dziecka.

Tekst i fot. Monika Majka

ZESPÓŁ SZKÓŁ IM. JANA PAWŁA II W SOKOŁOWIE MAŁOPOLSKIM

DZIEŃ KOMISJI EDUKACJI NARODOWEJ

Dzień Nauczyciela świętowany jest w większości krajów na świecie w różnych dniach (np. w Argentynie 11 września, w Brazylii 15 października, w Chinach 10 września) związanych, podobnie jak w Polsce, z lokalnymi wydarzeniami. World Teacher's Day (Światowy Dzień Nauczyciela) pod patronatem UNESCO obchodzony jest od 1994 roku w dniu 5 października.

Dzień Edukacji Narodowej to święto wszystkich pracowników oświaty obchodzone w Polsce 14 października. Tego dnia w 1773 roku powstało pierwsze na świecie ministerstwo oświaty, którego pierwotna nazwa brzmiała: „Komisja nad Edukacją Młodzi Szlacheckiej Dozór Mająca”. Na pamiątkę tego wydarzenia co roku obchodzone jest święto wszystkich polskich nauczycieli oraz tych wszystkich, którzy szkoły prowadzą i nadzorują.

Jest to dzień miły i potrzebny, uczący szacunku do człowieka, jakim jest nauczyciel, jego pracy i zaangażowania, szacunku do wychowawcy, przewodnika przez wiedzę, jakim jest.

13 października 2011 r. w Zespole Szkół im. Jana Pawła II odbyła się uroczysta akademii z okazji Dnia Nauczyciela. Uczniowie z klas: I „b”, I „c”, III „a” i III „c” Publicznego Gimnazjum zaprezentowali montaż słowno – muzyczny z elementami humorystycznymi, by podziękować swym Nauczycielom za przekazywaną wiedzę i za trud włożony w kształtowanie serc i umysłów.

Akademia została wzbogacona prezentacją multime-

dialną przygotowaną przez uczniów klasy III „a” (D. Jodłowskiego i J. Partykę).

Anna Koziarz

KOMUNIKAT Z TURNIEJU BADMINTONA DLA DZIEWCZĄT I CHŁOPCÓW ZE SZKÓŁ PODSTAWOWYCH I GIMNAZJALNYCH Z GMINY SOKOŁÓW MŁP.

Turniej został rozegrany w dniu 10 grudnia 2011 r. na hali sportowej Zespołu Szkół im. Jana Pawła II w Sokółce Młp. Zawodnicy rywalizowali w 4 kategoriach. Oto zdobywcy czołowych miejsc.

Dziewczęta ze szkół podstawowych:

1. Gabriela Kielb	SP Sokółów Młp.
2. Łucja Kozioł	SP Trzebuska
3-4. Jagoda Kuca	SP Sokółów Młp.
Magdalena Smoła	SP nr 1 Nienadówka

Chłopcy ze szkół podstawowych:

1. Bartosz Soboń	SP Sokółów Młp.
2. Łukasz Tęcza	SP Sokółów Młp.
3-4. Łukasz Stec	SP nr 1 Górno
Dominik Sobota	SP nr 1 Nienadówka

Dziewczęta ze szkół gimnazjalnych:

1. Gabriela Jacek	G. Sokółów Młp.
2. Kornelia Gałgan	G. Sokółów Młp.
3. Marcelina Bałamut	G. Trzebuska

Chłopcy ze szkół gimnazjalnych:

1. Krystian Kołodziej	G. Sokółów Młp.
2. Filip Koc	G. Sokółów Młp.
3. Michał Krzanowski	G. Trzebuska

Tadeusz Bazan

Wspólne pamiątkowe zdjęcie.

„KIEDY TRZEBA...” WOJEWÓDZKI KONKURS RECYTATORSKI DLA MŁODZIEŻY GIMNAZJALNEJ „POEZJA JEST PRAWDA”

W dniu 28 października 2011 roku sali widowiskowej MGOKSiR w Sokołowie Małopolskim odbyła się trzecia edycja wojewódzkiego konkursu recytatorskiego dla młodzieży gimnazjalnej „Kiedy trzeba...”. Uczestnicy recytowali poezję lub fragmenty prozy twórców literatury „emigracyjnej i łagrowej”. Organizatorem konkursu jest 26. DH działająca przy Zespole Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp. a także nauczyciele historycy tej szkoły tj. mgr Stanisław Kula i Barbara Skóra-Czachor. Honorowy patronat nad konkursem sprawuje Dziekan Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Rzeszowskiego prof. dr hab. Kazimierz Ożóg a medialnie patronuje konkursowi kwartalnik historyczny „Ślad”.

Stałym celem konkursu jest propagowanie piękna poezji i prozy polskiej, rozwijanie recytatorskich i aktorskich uzdolnień młodzieży gimnazjalnej. W tym roku chcieliśmy przybliżyć uczniom literaturę okresu powojennego, kiedy wielu poetów i pisarzy stało się wyrazicielami przeżyć i postaw swego pokolenia, które przeżyło wstrząs wywołany wojną, którego udziałem stały się niemieckie obozy koncentracyjne, sowieckie łagry, piekło okupacji, więzienia a w końcu emigracja. Celem naszym było również uświadomienie uczniom nierozzerwalnego, ale jakże wspaniałego związku literatury z historią naszego kraju.

Jako organizatorzy pragniemy również, aby konkurs ten promował nasze miasta oraz Zespół Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp. w województwie podkarpackim.

Podczas konkursu uczestnicy recytowali wybrany przez siebie utwór poetycki lub fragmenty prozy m.in. takich twórców jak: Gustaw Herling – Grudziński, Kazimierz Moczarski, Tadeusz Konwicki, Czesław Miłosz, Zbigniew Herbert, Wisława Szymborska, Anna Kamińska i innych.

Uczestnicy konkursu w tym roku rywalizowali ze sobą w dwóch kategoriach tj. recytacji klasycznej oraz monodramu.

Komisja konkursowa w składzie mgr Edward Gut – przewodniczący, mgr Agnieszka Dudzik, mgr Magdalena Kucia, dr Bartosz Walicki, mgr Janusz Kujawa oceniała uczestników według następujących kryteriów: dobór repertuaru, znajomość tekstu, interpretacja utworu, a także ogólny wyraz artystyczny, na który składały się uzasadniony gest sceniczny, elementy ruchu, strój lub towarzysząca muzyka.

W konkursie wzięło udział 27 uczestników reprezentujących 9 gimnazjów z terenu całego województwa podkarpackiego: Gimnazjum nr 1 w Birczy, Gimnazjum w Nowej Wsi, Gimnazjum nr 9 w Rzeszowie, Gimnazjum Nr 4 w ZS Nr 2

w Stalowej Woli, Gimnazjum w ZS Nr 1 w Nienadówce, Publiczne Gimnazjum w ZS w Trzebosi, Publiczne Gimnazjum w ZS nr 2 im. Marii Konopnickiej w Nienadówce, Publiczne Gimnazjum w ZS im. Ks. M. Lachora w Górnem, Publiczne Gimnazjum w ZS im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp.

Komisja konkursowa przyznała w kategorii recytacja klasyczna: I miejsce – Wanessa Chorzępa i Dominika Zapasek z Gimnazjum w ZS nr 1, w Nienadówce, II miejsce – Martyna Tryniecka z Gimnazjum w ZS, w Trzebosi, III miejsce – Kinga Skiba z Gimnazjum w ZS, w Górnem i Anita Kuczeriawa z Gimnazjum nr 9, w Rzeszowie oraz wyróżnienia: Hubert Drewniak i Krystian Kołodziej z ZS w Sokołowie Młp.

W kategorii monodram komisja konkursowa przyznała II miejsce dla Justyny Pustelak z Gimnazjum w Nowej Wsi oraz wyróżnienia dla: Karola Rębisza z Gimnazjum nr 1 w Birczy i Marcina Krzanowskiego z Gimnazjum w Sokołowie Młp.

W imieniu organizatorów jeszcze raz serdecznie gratulujemy laureatom i wyróżnionym. Dziękujemy również za udział i przygotowanie pozostałym uczestnikom konkursu.

Pragniemy też podziękować wszystkim nauczycielom, którzy zachęcili uczniów do udziału w konkursie i pracowali wraz z nimi nad przygotowaniem repertuaru do konkursu tj. pani mgr Elżbiecie Nowak, Dorocie Drozd-Babka, Barbarze Kołodziej, Alicji Karbowniczyn, Aldonie Bilskiej-Kokosińskiej, Annie Koziaż, Teresie Surdyka, Małgorzacie Żarek, Irenie Świderskiej, Agnieszce Dudzik, Barbarze Skórcze-Czachor, Teresie Feduń, Barbarze Dobrzańskiej, a także Przemysławowi Prucnalowi, Dariuszowi Ziębie i Andrzejowi Kluza.

Wszyscy uczestnicy konkursu otrzymali drobne upominki w postaci artykułów szkolnych, papierniczych i dyplomy od organizatora konkursu a laureaci i wyróżnieni cenne nagrody książkowe, pomoce szkolne oraz akcesoria komputerowe. Dla opiekunów laureatów konkursu nagrody książkowe ufundował prof. dr hab. Kazimierz Ożóg.

Konkurs zakończył wspólny poczęstunek oraz pamiątkowe zdjęcie.

Dziękujemy wszystkim za udział i mamy nadzieję, że w przyszłości nasze przedsięwzięcia spotkają się z taką samą przychylnością i jeszcze większym zainteresowaniem.

Słowa podziękowania kierujemy również pod adresem sponsorów konkursu, którymi byli: Gmina i Miasto Sokołów Młp., Bank Spółdzielczy w Sokołowie Młp., TB Print, Ceramix i Spark System.

Organizatorzy

LEKCJA MUZEALNA W ŁAŃCUCKIM ZAMKU

26 października 2011 r. uczniowie pierwszych i drugich klas gimnazjum uczestniczyli w lekcji muzealnej w Bibliotece Zamkowej w Łańcucie. Biblioteka ta jest jedną z niewielu zachowanych niemal w całości bibliotek magnackich w Polsce. Została założona ok. r. 1798 z inicjatywy Elżbiety z Czartoryskich Lubomirskiej. Księgozbiór uzupełniali kolejni właściciele pałacu – Potoccy. Aktualnie biblioteka liczy ok. 22 000 woluminów w siedmiu podstawowych działach: druki zwarte XIX i XX-wieczne, czasopisma XIX i początek XX wieku, starodruki, rękopisy XIX i XX-wieczne, kartografia, grafika i muzykalia.

W jej zbiorach znajdują się tak cenne pozycje jak: inkunabuł Karol Manneken *Formulae epistolarum* z 1491 r., Statuta Sigismundi Primi Poloniae Regis, tłoczone przez Hieronima Vietora w 1524 r. w Krakowie, bazylejskie wydanie Kroniki Marcina Kromera z 1555 r., atlas Wilhelma i Jana Bleau *Theatrum orbis terrarum* z lat 1640-1655. Cenne są ryciny Łukasza Kranacha, akwaforty Daniela Chodowieckiego. Wśród starych map i planów na uwagę zasługuje La Pologne Rizzi Zan-noniego z 1772 r. Innymi unikatami są zachowane certyfikaty szlachectwa i dyplomy Orderu Złotego Runa właścicielom przez cesarza Franciszka Józefa.

Poza tym w Bibliotece Zamkowej zachowała się kolekcja ponad 1500 muzykaliów. Od roku 1998 zbiory Biblioteki włączono do Narodowego Zasobu Bibliotecznego.

W czasie tej niecodziennej lekcji uczniowie poznali historię druku, dowiedzieli się w jaki sposób powstawały pierwsze książki, mieli możliwość obejrzenia niezwykle cennych eksponatów, których okładki i iluminacje były inkrustowane złotem.

Prowadzący zajęcia – p. Tadeusz Baj – chętnie dzielił się z uczestnikami spotkania swoją wiedzą, pokazał kilka cennych rękopisów wykonanych na pergaminie, ilustrowanych drzeworytami, miedziorytami.

**Agnieszka Dudzik
Anna Koziarz**

ZS TRZEBUSKA

DZIEŃ SENIORA W ZESPOLE SZKÓŁ W TRZEBUSCE

13 listopada, w przeddzień Świątowego Dnia Seniora, w Zespole Szkół im. Świętej Jadwigi Królowej w Trzebusce odbyło się coroczne, jesienne spotkanie Seniorów. Zgromadziliśmy się w tym wyjątkowym dniu, by w szczególny sposób okazać szacunek wobec osób starszych.

Nic nie trwa wiecznie, w miarę upływu czasu starość osiągnie każdego. Nie można przed nią uciec. Zaczyna się niepozornie, czasem troszkę strzyka w kręgosłupie, potem pojawia się pierwsza zmarszczka, a za nią kolejna.

Na głowie przybywa kilka siwych włosów. Ale to nie jest najważniejsze, gdyż w parze ze starością idzie również doświadczenie, a ono z kolei bogate jest w życiowe mądrości i ma wielu ludziom młodym do zaoferowania wspianale i przydatne rady. Człowiekiem, który pokazywał nam, jak z godnością iść przez życie mimo wielu lat, był nasz Ojciec Święty. Błogosławiony Jan Paweł II w „*Liście do ludzi w podeszłym wieku*” wyznał:

Droży ludzie starzy, trapieni przez kłopoty ze zdrowiem lub problemy innego rodzaju, jestem całym sercem z wami. Kiedy Bóg przyzywał, abyśmy cierpieli z powodu choroby, samotności lub z innych przyczyn związanych z podeszłym wiekiem, zawsze obdarza nas też łaską i mocą, byśmy z jeszcze większą miłością włączali się w ofiarę Jego Syna i głębiej uczestniczyli w realizacji Jego zbawczego zamysłu. Możemy być pewni, że On jest Ojcem bogatym w miłość i miłosierdzie!

Na tegoroczny Dzień Seniora lic-

nie przybyli najstarsi mieszkańcy wsi oraz babcie i dziadkowie uczniów klasy I szkoły podstawowej. Swoją obecnością zaszczytili nas również: zastępca Burmistrza Gminy i Miasta Sokołów Młp. Bogusław Kida, starszy wizytator Kuratorium Oświaty w Rzeszowie Janina Świerczewska, przewodniczący Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. Andrzej Pasierb, radna Rady Miejskiej Grażyna Pacyna – Tasior, dyrektor MGOKSiR Jacek Piekietek, Prezes Podkarpackiego Zrzeszenia Ludowych Zespołów Sportowych Józef Krzywonos, proboszcz parafii w Trzebusce ks. Władysław Szwed oraz sołtys wsi Trzebuska Marian Krzyśko.

Zebranych uczestników uroczystości powitał dyrektor Zespołu Szkół – p. Edward Buczak. Następnie rozpoczęła się część artystyczna. Wszyscy bardzo starali się, by czas spędzony w naszej szkole na długo pozostał we wspomnieniach Seniorów. Jako pierwsi wystąpili uczniowie klasy III gimnazjum w przedstawieniu pt. „Jadwiga

Wawelska Pani". W kolejnej części programu uwaga skupiła się na pierwszoklasistach. Oni również w tym szczególnym dniu chcieli pokazać, jak bardzo kochają swoje babcie i swych dziadków. Inscenizacja nosiła tytuł „Naszym babciom i dziadkom”. Następny występ pokazał, że starość to niekoniecznie rozżalenie i gorycz. Może być piękna i przede wszystkim wesół, a dowodem na to była „Familiada”, w której zaprezentowali się uczniowie I i II klasy gimnazjum. Wszyscy wiemy, że trafić szóstkę w lotto jest trudno, za to u nas nagrody były na wyciągnięcie ręki. Chwile nerwowego oczekiwania wskazały zwycięskich Seniorów, którzy nie ukrywali swojej radości. Przy okazji gratulujemy wszystkim, którym w losowaniu prezentów dopisało szczęście. Później sce-

ści. Po smacznym poczęstunku pobyt Seniorów na uroczystości umiłał swym śpiewem zespół muzyczny z Jeżowego. Wszyscy zainteresowani mogli tak-

*przeżyliśmy;
żniw tego, co zdziałaliśmy i osiągnęliśmy,
a także tego, co wycierpieliśmy i wy-*

trzymaliśmy.

*Jak w końcowej partii wielkiej symfonii,
te wielkie tematy współbrzmiały potężnie.*

Niech słowa Ojca Świętego pozostaną na zawsze w naszych sercach i rozświetlają trudne momenty i ciężkie chwile naszego życia.

Organizatorzy Dnia Seniora serdecznie dziękują sponsorom za pomoc, życzliwość i hojność. W tym roku byli to: BTK Radomscy „Styrobud”, Firma „Crunchips” Bogdan Pustkowski, Firma „Stasia” Mariusz Miazga, „TT Bruk” – Tadeusz Tupaj, Firma „Zefirek” Grażyna Pacyna – Tasior, Firma „Hydromonter” Janusz Sowa, Bank Spółdzielczy w Sokołowie – Tadeusz Pasięrb, Firma „Małopolska” Józef Jo-

na należała do zespołu „Fresh”. Tanczny układ w wykonaniu młodych dziewczyn w zupełności rozruszał uczestników spotkania.

Gdy na scenę zaproszeni zostali członkowie Koła Gospodyń Wiejskich z Trzebuski, którzy zaprezentowali ludowe przyspiewki i zabawny

skecz o sprawach nurtujących wszystkich mieszkańców wsi, rozbawieni goście nie mogli powstrzymać łez. Nie zabrakło również kwiatów, życzeń i gromkiego „Sto lat” dla najstarszej Seniorce obecnej na sali – p. Marii Bałamut i dla najstarszego Seniora – p. Stanisława Ciupaka. Część oficjalną zakończyły przemówienia zaproszonych go-

że obejrzeć wystawę obrazów wykonanych haftem krzyżykowym przez p. Małgorzatę Śliż.

Naszą uroczystość przypieczętowały słowa wspomnianego już bł. Jana Pawła II:

Starość wieńczy życie. Jest czasem żniw.

Żniw tego, czego się nauczyliśmy, co

dłowski, Firma „Budowniczy” Sławomir Surowiec, Usługi budowlane – Jan Ciupak, Firma „Tomex” Józef Krzywonos, Firma „Partner” Stanisław Ożóg, Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” Krzysztof Stanek, Marek Komisarz i Firma „Pirjol” Piotr Kozioł.

**Małgorzata Krupa
Agnieszka Szopińska**

Wystawa „Ślad pamięci historycznej” 2011

Od 2008 r. wszyscy zainteresowani, w tym dzieci i młodzież gimnazjalna z terenu naszej gminy, mogą zapoznać się z wystawą „Trzebuska – Turza „Mały Katyń Ziemi Sokołowskiej”. Powstała ona wówczas, tuż przed wrześniowymi uroczystościami w lesie Turzańskim, w oparciu o materiały zdobyte w rzeszowskim Instytucie Pamięci Narodowej. Staranie te podjęli nauczyciele historii z Sokołowa Młp. i Trzebuski: Stanisław Kula i Piotr Ożóg. Siedem dużych plansz ukazuje m.in. relacje świadków, zdjęcia z wizji lokalnej i prac ekshumacyjnych w lesie Turzańskim w 1990 r., artykuły z prasy itd. Osoby zainteresowane zwiedzaniem lub wypożyczeniem tej wystawy, mogą kontaktować się sekretariatem ZS w Trzebusce, bądź z nauczycielem historii z tejże szkoły. Wystawa ta od 4 lat jest podstawą większej wystawy pt. „Ślad Pamięci Historycznej” prezentowanej w dolnym kościele w Trzebusce w listopadzie. Ponadto wystawa wypożyczana była i eksponowana w kościołach w Sokołowie Młp. i Nienadówce oraz w ZS nr 2 w Nienadówce,

pracownika tego muzeum – Łukasza Ożoga). Będzie to zapewne świetna okazja do propagowania szerzej wiedzy i pamięci o obozie NKWD w Trzebusce i mordzie w Turzy.

Wystawa „Ślad Pamięci Historycznej” w tym roku eksponowana była od 20 do 27 listopada w niedzielę oraz po

część świątyni w Trzebusce przewinęło się w sumie co najmniej 300 osób; zaświadcza o tym także w sporej liczbie wpisy do książki pamiątkowej. Szczególnym zainteresowaniem i dorosłych i dzieci oraz młodzieży, cieszyły się np. miecz średniowieczny, szabla oficerska, lornetka polowa, bagnet,

uzgodnieniu z organizatorem w ciągu tygodnia. Poza wystawą przedstawioną powyżej, można było zobaczyć

helmy (polskie, niemieckie i radziecki), mapa wojskowa z 1894r. Zwiedzający przybywali nie tylko z Trzebuski ale i Nienadówki, Sokołowa Młp. Głogowa Młp. czy Nowej Wsi. Wszyscy mogli dotknąć śladów historii namacalnie biorąc poszczególne przedmioty do ręki, przez to odległa nieraz przeszłość stała się znacznie bliższa i zrozumiała. Wystawę zwiedzały też grupy zorganizowane: uczniowie z ZS w Trzebusce (klasy od I szkoły podstawowej do III gimnazjum), uczniowie z ZS nr 2 w Nienadówce (klasy od I szkoły podstawowej do klasy VI) oraz liczna grupa KSM z Sokołowa Młp. pod przewodnictwem Sebastiana Lesiczki i ks. Wikariusza Łukasza Szpyrki.

Wystawa „Ślad Pamięci Historycznej” ma za zadanie propagować wiedzę i świadomość historyczną oraz uczyć historii w sposób przystępny oraz swobodniejszy i bliższy niż na zajęciach lekcyjnych. Myślę, że takie odkrywanie przeszłości historycznej przynosi nie tylko wiedzę, ale i głębszą świadomość, i zrozumienie ludzi, i czasów które są za nami, a żyją ciągle w ocalałych pamiątkach, czy pracach konkursowych. Kolejna jubileuszowa V wystawa „Ślad Pamięci Historycznej” planowana jest w przyszłym roku.

**Katarzyna Partyka
Piotr Ożóg**

a w styczniu i lutym 2012 r., prezentowana będzie w Muzeum Miasta Rzeszowa (z inicjatywy sokołowianina,

prace pokonkursowe z konkursu plastyczno – literackiego „Patriotyczna Droga Krzyżowa”, publikacje biblioteczne dotyczące NKWD i mordu katyńskiego (zbiory biblioteki sokołowskiej i prywatne organizatora), reprinty plakatów z czasów II wojny światowej, elementy wyposażenia wojskowego – ze zbiorów Marcina Bujaka z Wólki Sokołowskiej, Franciszka Bełza z Nienadówki i Leszka Chorzepy z Trzebuski. Przez dolną

ZS TZEBOŚ

„My uczniowie klas pierwszych ślubujemy uroczyście...”

1 października w Zespole Szkół w Trzebosi jest dniem szczególnym dla całej społeczności szkolnej. To wspomnienie naszego Patrona błogosławionego Bronisława Markiewicza. Tradycją już jest, że w trakcie zadumy nad celami i zadaniami przyjętymi przez nas z postawy życia i nauczania bł. Bronisława, uczniowie klas pierwszych Szkoły Podstawowej nr 1 oraz Publicznego Gimnazjum w obecności Dyrekcji szkoły, Grona Pedagogicznego i swoich rodziców składają ślubowanie. Od tego momentu stają się pełnoprawnymi członkami społeczności uczniowskiej naszej szkoły. Podniosła atmosfera, oprawa artystyczna oraz tekst przysięgi nie pozwalają wymazać ze wspomnień tej uroczystości.

Ten wyróżniony dzień w szkolnym kalendarzu rozpoczęliśmy potrzebą serca zbliżenia do naszego Orędownika i ponownego spojrzenia na drogowskazy, które mają w codziennej pracy nauczycieli i znoju uczniowskim prowadzić nas do realizacji postawionych zadań oraz osiągnięcia przyjętych celów. Zebrani w kościele parafialnym w Trzebosi przed relikwiami bł. Bronisława Markiewicza na Mszy Świętej oddaliśmy wszystkie nasze sprawy, troski i potrzeby Jego wstawienictwu. Jeszcze raz wyraziliśmy chęć kierowania się w naszym postępowaniu wzorem Patrona.

Część szkolna przebiegała według ceremoniału szkolnego i rozpoczęło ją przywitanie wszystkich zebranych, a w szczególności „pierwszoklasistów”, którzy w odświętnych odzieniach szkolnych – togach i nakryciach głowy symbolicznie wmaszerowali w progi szkoły. Po odśpiewaniu hymnu państwowego oraz szkolnego uczniowie klasy pierwszej szkoły podstawowej dali dowód dojrzałości już do nowego etapu w ich życiu – bycia „szkolnikami” i poprosili społeczność szkoły o przyjęcie ich do swojego grona. Po przedstawieniu swoich przygotowań w poznaniu szkoły i zasad jej funkcjonowania, złożeniu swoich obietnic, mali uczniowie stali się naszymi najmłodszymi kolegami i podopiecznymi.

Następnie przedstawiciele klas 1a i 1b gimnazjum podeszli do sztandaru szkoły i w powadze oraz skupieniu wszystkich uczestników oraz w otoczeniu swoich kolegów z klas,

a także wychowawców pani mgr Krystyny Welc i pana mgr Dariusza Deca złożyli ślubowanie: służby Ojczyźnie, rzetelnej nauki, pracy i wzorowego zachowania, dochowania wierności ideałom, jakie skupia w sobie patron naszej szkoły, szacunku wobec rodziców, nauczycieli i wychowawców, rozwijania w sobie wartości, które pozwolą stać się pełnym i godnym członkiem społeczeństwa, dbałości o honor szkoły i godne jej reprezentowanie.

Podsumowaniem powinności uczniowskich i nauczycielskich, jakie powinny nam wszystkim przyswiecać były zdania zawarte w słowach bł. Bronisława Markiewicza, które zostały przytoczone w programie artystycznym zaprezentowanym przez młodzież. Także pani Dyrektor w swoich słowach do uczniów i wszystkich zebranych podkreślała, że codzienność szkolna musi być nacechowana prawdziwą pracą, ale także prawdziwym wzorem, wartością, opieką i dobrocią. Zwróciła uwagę na wielką rolę edukacji w gimnazjum. Jest to bowiem ważny okres w życiu młodych ludzi, który stanowi pewną granicę pomiędzy dzieciństwem, a dorosłością i ma decydujący wpływ na przyszłość.

Pani dyrektor Helena Piróg pogratulowała „najważniejszym” dzisiaj uczniom, zwłaszcza tym najmłodszym i w imieniu wszystkich, całego Grona Pedagogicznego życzyła samych sukcesów w nauce, radości z przebywania w naszej szkolnej społeczności, przyjaźni zawartych na całe życie i satysfakcji bycia prawdziwym uczniem Szkoły Podstawowej nr 1 i Publicznego Gimnazjum w Trzebosi.

Ślubowanie zakończono pamiątkowymi zdjęciami, wpisem do kroniki szkolnej oraz wspólnym spotkaniem i miłym spędzeniem czasu w klasach.

Dariusz Dec

Wycieczka do Julina

14 września 2011 r. uczniowie klas: 2a gimnazjum oraz VI a szkoły podstawowej uczestniczyli w wycieczce do Julina. Wyjazd ten stanowił nagrodę p. dyrektora dla klas, które uzyskały najwyższe wyniki w konkursie organizowanym przez RSU „SUPERKLASA”. Jest on prowadzony w naszej szkole trzeci rok i premiuje te zespoły klasowe, które wyróżniają się w dbałości o wystrój i estetykę klasopracowni, angażują się w akcje charytatywne oraz osiągają najwyższe wyniki w nauce. Gromadzenie punktów w trakcie całego roku szkolnego sprzyja integracji zespołów klasowych, wyzwala ducha rywalizacji, a także mobilizuje uczniów do większego zaangażowania w inicjatywy proponowane przez dyrekcję, RSU oraz organizacje działające w naszej placówce.

Wspólne ognisko, poczęstunek, rozgrywki w piłkę nożną i siatkówkę służyły nie tylko rozwojowi aktywności fizycznej dzieci, ale przede wszystkim zacieśnianiu serdecznych więzi między uczniami. Godna podziwu była troskliwa opieka, jaką otoczyły uczennice klasy szóstej swoją niepełnosprawną koleżankę. Ponadto niektórzy uczniowie pierwszy raz odwiedzili Julin. Mieli okazję poszerzyć swoją wiedzę o historii, zabytkach, jak również przyrodzie regionu.

Wszystkim dopisywał dobry humor, a słoneczna pogoda sprzyjała miłemu spędzaniu czasu z rówieśnikami. Uczniowie byli bardzo zadowoleni z takiej formy nagrody za całoroczne zmagania konkursowe. Zapewniali, że dołożą wszelkich starań, by za rok znów sięgnąć po laur zwycięzców w konkursie „Superklasa”.

Katarzyna Drak, Małgorzata Szostecka

„Arbeit macht frei” - czyli jak dzisiejsza młodzież poznaje historię Polski

Wycieczka gimnazjalistów Zespołu Szkół im. bł. Bronisława Markiewicza w Trzebosi do Miejsca Pamięci i Muzeum „Auschwitz – Birkenau” w Oświęcimiu.

Dnia 16 września 2011 r. trzeboscscy uczniowie otrzymali od szkoły możliwość wyjazdu do Oświęcimia. Nie można było narzekać na brak chętnych – wielu gimnazjalistów pragnęło poznać historię ludzi żyjących podczas II wojny światowej.

Wiedzieliśmy, że dla właściwego poznania się z miejscem, które stało się symbolem Holokaustu i nazistowskich zbrodni popełnionych na Polakach, Żydach, Romach i innych, niezbędne jest odwiedzenie obu części byłego obozu – zarówno Auschwitz, jak i Auschwitz II – Birkenau. Uczniów podzielono na dwie grupy i przydzielono do przewodników, którzy opo-

wiadali o historii życia i śmierci w obozie zagłady.

Na terenie Auschwitz I powitała nas brama „Arbeit Macht Frei”. Dalej zwiedziliśmy bloki mieszkalne oraz te, w których miały miejsca zbrodnicze eksperymenty na więźniach, pierwsze próby uśmiercania przy użyciu CYKLONU B. Na konie 1,5-godzinnej wizyty w Auschwitz złożyliśmy kwiaty i znicze pod Ścianą Śmierci gdzie przez rozstrzelanie wykonywano większość egzekucji.

Następnie pojechaliśmy do Auschwitz II – Birkenau, gdzie ponad 2 godziny zwiedzaliśmy miejsce zagłady. Birkenau było największym obozem koncentracyjnym (tylko w 1944 r. przebywało w nim aż 100 tysięcy więźniów). Na blisko 200 ha zachowały się ruiny komór gazowych i miejsca wypełnione ludzkimi prochami, prymitywne baraki więźniarskie oraz kilometry obozowego ogrodzenia i dróg.

Nie wszystko można przeczytać w książkach, czy dowiedzieć się z Internetu. Takie miejsca jak Auschwitz każdy powinien zobaczyć na własne oczy. Warunki życia więźniów były przerażające. Ogromne sterty włosów ludzkich, puszkę po CYKLONIE B, buty, dziecięce zabawki, przedmioty codziennego użytku wstrząsnęły uczniami do głębi. Uczniowie zgodnie przyznali, że lekcje historii zawsze powinny mieć taką formę.

Małgorzata Drozd
uczennica Publicznego Gimnazjum w Trzebosi

Na rowerach do Turzy

28 września 2011 r. uczniowie klasy 1b Publicznego Gimnazjum im. bł. Bronisława Markiewicza w Trzebosi uczestniczyli w wycieczce rowerowej do Turzy. Dzień był wyjątkowo piękny, a wycieczka bardzo udana. Jej głównym celem było zwiedzenie i poznanie historii grobów żołnierzy Armii Krajowej pomordowanych przez Sowietów w 1944 r. Historię obozu, mordu oraz okoliczności dochodzenia do prawdy w sposób niezmiennie ciekawy przybliżyła uczniom pani dyrektor Helena Piróg.

Kolejnym punktem programu wycieczki była przejażdżka ścieżką przyrodniczo-historyczną, w czasie której uczestnicy mogli utrwalić swoją wiedzę z przyrody, a także zdobywać nowe informacje na temat roślinności występującej na terenie lasu oraz o zasadach prowadzenia gospodarki leśnej. Było to możliwe dzięki jedenastu tablicom znajdującym się na pętli północnej ścieżki edukacyjnej, które uczniowie wnikliwie studiowali. Na trasie duże zainteresowanie wzbudziła również kapliczka św. Huberta, patrona myśliwych i leśników, oraz legenda o białym jeleniu z promieniającym krzyżem w wieńcu, którego św. Hubert napotkał w Wielki Piątek.

Uwieńczeniem całej wycieczki było wspólne pieczenie kiełbasek na terenie znajdującej się w tej okolicy szkółki le-

śnej. Jak widać świeże powietrze i ruch bardzo pozytywnie wpłynęły na apetyt młodych ludzi, gdyż ledwie ciepłe kiełbaski szybko zniknęły z rusztu.

Oprócz wartości edukacyjnej wycieczka służyła także integracji zespołu klasowego, szczególnie z uwagi na fakt, iż nowe osoby dołączyły do naszej społeczności uczniowskiej ze Szkoły Podstawowej Nr 2.

DLA NASZYCH NAUCZYCIELI

Nauczyciel to ktoś, kto odgrywa ogromną rolę w wykształceniu i wychowaniu młodych ludzi. Jest jak drogowskaz, który wskazuje właściwą drogę w życiu. Od niego bardzo wiele zależy. Jak powiedział amerykański filozof William James:

„Nauczyciele każdego kraju mają, można rzec, jego przyszłość w swoich rękach”. Słowa te najtrafniej określają, jak ważne zadanie spoczywa na wszystkich, którzy pracują w tym zawodzie.

Raz w roku wypada dzień, w którym uczniowie mają najlepszą okazję, by wyrazić swoją wdzięczność nauczycielom. Ten dzień to 14 października, czyli Święto Edukacji Narodowej.

W Zespole Szkół Nr 1 w Nienadówce i w tym roku uczniowie stanęli na wysokości zadania. W przeddzień tego święta – 13 paź-

dziernika, przygotowali dla nauczycieli piękny montaż słowno-muzyczny. Słowami wierszy i piosenek, które brzmiały jak najserdeczniejsze życzenia, podziękowali za zdobytą wiedzę, cierpliwość, pomoc w rozwiązywaniu codziennych problemów. Grupa dziewcząt z gimnazjum zaprezentowała piękny taniec, zaś Samorząd Uczniowski przygotował na tę okazję słodki poczęstunek. Były to najpiękniejsze wyrazy wdzięczności z ich strony.

B. Kołodziej

„NAM HENRYK SIENKIEWICZ PATRONUJE” VI EDYCJA KONKURSU

2 grudnia 2011 roku w Zespole Szkół Nr 1 w Nienadówce miało miejsce uroczyste rozstrzygnięcie VI edycji konkursu „Nam Henryk Sienkiewicz patronuje”.

Jednakże zaszczyt ten, cenny dla wszystkich, o ileż jeszcze cenniejszym być musi dla syna Polski! ... Głoszono ją umarłą, a oto jeden z tysięcznych dowodów, że ona żyje! Głoszono ją niezdolną do myślenia i pracy, a oto dowód, że działa!

Głoszono ją podbitą, a oto nowy dowód, że umie zwyciężać!

Słowami jakie Henryk Sienkiewicz wygłosił na uroczystości wręczenia Nagrody Nobla 10 grudnia 1905 r. w Sztokholmie wszystkich przybyłych laureatów konkursu powitała Pani Dyrektor mgr Anna Grzebyk. W swojej przemowie przybliżyła postać H. Sienkiewicza.

Ten wybitny polski pisarz od 1926 roku jest patronem naszej szkoły. Jesteśmy niezmiernie dumni z tego imienia, gdyż wśród jasno świecących gwiazd polskiej literatury, jest to gwiazda pierwszej wielkości. Żyjący na przełomie XIX i XX wieku pisarz, zyskał sławę jednego z największych twórców prozy polskiej i światowej. Zasłynął jako niezrów-

nany autor powieści historycznych: „Ogniem i mieczem”, „Potop”, „Pan Wołodyjowski”, „Krzyżacy”, „Quo vadis”, ale też powieści współczesnych o tematyce konserwatywnej, takich jak „Rodzina Połanieckich”. Z ogromną wrażliwością wczuwał się w niedolę biednych dzieci wiejskich, czemu dał wyraz w licznych nowelach i szkicach: „Janko Muzykant” czy „Bartek zwycięzca”. W literackim zamyśle starał się też dotrzeć do młodego czytelnika, któremu w sposób szczególny zadedykował powieść: „W pustyni i w puszczy”. W 1905 roku został uhonorowany jedną z najbardziej prestiżowych nagród literackich – Literacką Nagrodą Nobla.

W tym roku jest to już VI edycja. Konkurs ma zasięg wojewódzki. Patronat nad nim objęli: Pan Andrzej Ożóg Burmistrz Gminy i Miasta Sokołów Młp., Pan Jacek Wojtas Kurator Oświaty w Rzeszowie oraz Uniwersytet Rzeszowski.

W naszym konkursie wzięło udział 20 szkół:
Zespół Szkół w Nowej Dębie
Zespół Szkół w Dzikowcu
Zespół Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp.
Zespół Szkół w Trzebosi
Zespół Szkół im. Świętej Jadwigi Królowej w Trzebusce
Zespół Szkół im. ks. Mieczysława Lachora w Górnem
Zespół Szkół Nr 2 im. Marii Konopnickiej w Nienadówce
Zespół Szkół Nr 1 w Nienadówce
Publiczne Gimnazjum nr 1 w Birczy
Gimnazjum Publiczne w Białowej
Szkoła Podstawowa w Lipnicy

Szkoła Podstawowa w Ziempiowie
 Szkoła Podstawowa Nr 3 w Rzeszowie
 Szkoła Podstawowa w Porębach Dymarskich
 Szkoła Podstawowa Nr 1 w Kolbuszowej
 Szkoła Podstawowa w Budach Łańcuckich
 Szkoła Podstawowa w Błażowej
 Szkoła Podstawowa w Białce
 Szkoła Podstawowa nr 2 w Trzebosi
 Szkoła Podstawowa nr 3 w Trzebosi

Na nasz konkurs w tym roku odpowiedziało 20 szkół, nadesłano 208 prac w tym: 82 plastyczne, 108 literackich i 18 multimedialnych.

Prace oceniane były w dwóch kategoriach wiekowych (szkoła podstawowa i gimnazjum). Nagrodzonych zostało 74 prace. Jury wyraziło uznanie dla uczestników konkursu za ogromne zaangażowanie przy ich przygotowywaniu. Pochwaliło dużą pomysłowość uczniów i obfitość prezentowanego materiału. Autorzy najlepszych prac zostali nagrodzeni i wyróżnieni.

Fundatorami nagród byli: Pan Andrzej Ożóg Burmistrz Gminy i Miasta Sokołów Młp., Pan Stanisław Ożóg Poseł na Sejm RP, Rada Rodziców przy Zespole Szkół Nr 1 w Nienadówce, Krzysztof i Bożena Prucnal – właściciele firmy „Albatros”, Maciej Zachara właściciel firmy „Quatro” w Rzeszowie, Starostwo Powiatowe w Rzeszowie. Dzięki hojności sponsorów możliwe było zakupienie nagród książkowych, komputerowych, przyborów szkolnych i słodczy. Ich pomoc, życzliwość, zrozumienie i ofiarność przyczyniły się do zorganizowania konkursu.

Pragniemy podziękować wszystkim nauczycielom, którzy propagowali ten konkurs w swoich szkołach, udzielali wskazówek i rad uczniom w przygotowaniu prac konkursowych, kształtowali i wzbogacali wiedzę na temat życia i twórczości Henryka Sienkiewicza.

Mamy nadzieję, że organizując konkurs „Nam Henryk Sienkiewicz patronuje” zachęcimy dzieci i młodzieży do miłego spędzania wolnego czasu z utworami tak wspaniałego pisarza, jakim był H. Sienkiewicz. Jednocześnie zapraszamy do udziału w kolejnych edycjach konkursu.

**Małgorzata Sztorc
 Iwona Słobodzian**

Międzynarodowy Miesiąc Bibliotek Szkolnych w bibliotece Zespołu Szkół Nr 1 w Nienadówce

Wypożyczenia z niespodzianką.

W naszej szkolnej bibliotece październik był miesiącem wyjątkowym i obfitującym w działania, ponieważ obchodziliśmy Międzynarodowy Miesiąc Bibliotek Szkolnych. Hasło tegorocznych obchodów brzmiało: „**Biblioteki szkolne przygotowują uczniów do życia**”. To okazja, aby zainteresować uczniów działaniami biblioteki. Przyjemna świąteczna atmosfera ułatwia życzliwe kontakty, pomaga tworzyć wizerunek biblioteki jako miejsca przyjaznego, gościnnego, interesującego i ważnego.

Z okazji święta zostały przygotowane różnorodne działania tak, aby umożliwić każdemu czytelnikowi odniesienie sukcesu na miarę jego możliwości. Członkowie Koła Przyjaciół Biblioteki zachęcali wszystkich uczniów do odwiedzania biblioteki i udziału w konkursach, quizach, wystawach oraz kiermaszu różności. Hasło MMBS było bodźcem do zorganizowania warsztatów szydełkowania, na których chętni uczniowie pod wprawnym okiem Pani Maria uczyli się dziergania na szydełku. Dużym zainteresowaniem cie-

szły się również dzień wypożyczeń z niespodzianką. W tych dniach biblioteka odnotowała rekordowe wypożyczenia książek! Wszyscy mogliśmy podziwiać wystawę kolekcji uczniowskich, wśród których prym wiodły zbiory porcelanowych figurek, ale był też zbiór książek, kamieni oraz muszelek. Uczniowie klas I-III brali udział w konkursie plastycznym „Laurka dla biblioteki”, uczniowie kl. IV-VI oraz gimnazjum mogli wykazać się swoją wiedzą biorąc udział w błyskawicznych quizach, inni uczniowie próbowali swoich sił w międzyszkolnym konkursie fotograficznym, którego tematem była „Książka i człowiek w obiektywie”. Działania te cieszyły się dużym zainteresowaniem, a efekty prac

Radość czytania w plenerze (1 miejsce w międzyszkolnym konkursie „Książka i człowiek w obiektywie”)

Fot. Bernadeta Sołtys

były ciekawe i zaskakujące. Swoją obecnością zaszczytili nas również najmłodszy uczniowie naszej szkoły: przedszkolaki, zerówkowicze oraz klasy I a i I b ze swoimi wychowawcami. Dla nich przygotowaliśmy specjalne zgaduj – zgaduj

Quizy czytelnicze.

le oraz quizy za udział, w których wszyscy otrzymali zakładki do książek oraz słodkie niespodzianki.

Całość październikowych przedsięwzięć zakończył apel podsumowujący działania biblioteki w ramach MMBS, na którym zostały wręczone nagrody i dyplomy za konkursy biblioteczne, a uczniowie z Koła Teatralnego przygotowali przedstawienia pt. „Na Szklanej Górze”.

MMBS był znakomitą okazją do przypomnienia uczniom o istnieniu w szkole biblioteki, a także stworzył możliwość przyciągnięcia tych uczniów, którzy na co dzień omijają bibliotekę szerokim łukiem.

Zorganizowanie obchodów MMBS z takim rozmachem nie byłoby możliwe bez zaangażowania i pomocy wielu nauczycieli, uczniów oraz sponsorów, którym serdecznie dziękujemy.

I.S.

PROJEKCJA FILMU O JERZYM GROTOWSKIM

Był jednym z najbardziej oryginalnych twórców polskiego teatru XX wieku. Wierzył w to, że poprzez sztukę można dotknąć nieba. Mawiał często: „Sztuka jest jak drabina Jakubowa, po której szczeblach mogą schodzić aniołowie. Trzeba jednak, aby szczeble drabiny były zrobione dobrze, żeby były najwyższej rzemieślniczej jakości”. Dla jednych był nieprzystępnym guru, dla drugich mistrzem, o rzadkich cechach osobowości.

Przyszedł na świat w Rzeszowie, ale kiedy wybuchła II wojna światowa, po krótkotrwałej tułaczce wraz z matką i bratem Kazimierzem trafił do Nienadówki. Mało kto z mieszkańców wioski pamięta dzisiaj, że Jerzy Grotowski cztery lata swojego dzieciństwa spędził właśnie tutaj. Tu chodził do szkoły, czytał swoje pierwsze książki. W domu Państwa Ożogów, gdzie zamieszkał Grotowski, mimo ciężkich warunków, panowała atmosfera ciepła i życzliwości. Zapewne dlatego po trzydziestu pięciu latach Jerzy, wówczas sławny już na całym świecie twórca teatralny, wraca do Niena-

dówki z ekipą amerykańskiej telewizji, by nakręcić film...

Wydarzenie to miało miejsce w 1980 roku. Dziś, po przeszło trzydziestu latach prawie żaden z mieszkańców go nie pamięta. Nazwisko Grotowski brzmi dla wielu nieznajomo.

Dlatego właśnie w dniach 14-18 września 2011 r. w Rzeszowie miała miejsce impreza pt. „Źródła pamięci. Grotowski – Kantor – Szajna”. Jej celem było uświadomienie mieszkańcom Podkarpacia, że ci wielcy twórcy teatru byli właśnie stąd.

Czwartek 15 września był dla naszej szkoły dniem niezwykłym. Rano uczniowie gimnazjum wraz z opiekunami wzięli udział w sesji naukowej, poświęconej Jerzemu Grotowskiemu, która odbyła się w Pałacyku Lubomirskich w Rzeszowie. Tego też dnia w godzinach popołudniowych do Zespołu Szkół w Nienadówce przybyli wybitni specjaliści, od lat zgłębiający twórczość Grotowskiego. Przybyli po to, by wziąć udział w projekcji filmu „With Jerzy Grotowski. Nienadówka 1980”, w reż. Jill Godmilow.

Fabula filmu jest oczywista. W 1980r. czterdziestosiedmioletni Jerzy powraca do miejscowości z dzieciństwa. Tutaj odwiedza swojego nauczyciela, Ludwika Janika oraz kobietę, która kiedyś dała mu dach nad głową. Wzruszająca jest scena na polnej drodze, gdzie po raz pierwszy po 35 latach Jerzy spotyka Franciszkę Ożóg i pomaga jej go-

nić do domu krowy. Zupełnie jak za dawnych lat. Powrót do Nienadówki jest dla Grotowskiego ogromnym przeżyciem.

Film był ciekawym dokumentem dla przybyłych na projekcję mieszkańców Nienadówki, którzy mieli szansę zobaczyć, jak zmieniła się wioska przez ponad 30 lat. Ogromne wrażenie zrobił na rodzinie Państwa Ożogów, szczególnie na Pani Weronice Nowak, jednej z córek Franciszki i Franciszka Ożogów. Jest ona jedną z bohaterek filmu. Jerzy spotyka ją na roli i bez wahania rozpoznaje w niej koleżankę z dzieciństwa.

Po godzinie projekcja dobiegła końca. Przybyli na niego goście obejrzeni wystawę zdjęć i pamiątek poświęconą Jerzemu, a następnie udali się na poczęstunek, sponsorowany przez syna pana Ludwika Janika, właściciela firmy cateringowej.

Po tym wydarzeniu nazwisko Grotowski nabrało nowego znaczenia nie tylko dla uczniów naszej szkoły, ale i starszych mieszkańców Nienadówki.

B. Kołodziej

II NOC FILMOWA W ZESPOLE SZKÓŁ NR 1 W NIENADÓWCE

W ubiegłym roku szkolnym po raz pierwszy w naszej szkole miała miejsce noc filmowa. Uczniowie od zmierzchu do świtu na sali gimnastycznej oglądali filmy o znaczących walorach wychowawczych, poruszające problemy, z jakimi młodzi ludzie borykają się w codziennym życiu.

Pomysł ten okazał się znakomity, nasi wychowankowie byli bardzo zadowoleni z takiej formy zajęć. Z niecierpliwością czekali na kolejne. Postanowiliśmy więc i w tym roku zorganizować noc filmową. Miała ona miejsce 10 listopada i trwała od 20. 00 do 6. 00 rano. Wzięło w niej udział 30 uczniów z klas I-III gimnazjum. Opiekę nad nimi sprawowały Panie: Kata-

ryna Marcinków, Barbara Kołodziej i Marta Dymek oraz Pan Wojciech Nowak.

Gdy zapadł zmrok, na jednej ze ścian sali gimnastycznej zaczęły pojawiać się postacie z filmów. Ich przygody wzruszały, ale i bawiły tych młodych ludzi, siedzących w śpiworach na podłodze. Klimatu, który udzielił się wszystkim, nie sposób opisać, nie sposób zapomnieć.

O świcie zadowoleni i pełni pozytywnych emocji rozeszliśmy się do swoich domów. Kolejna noc filmowa okazała się równie niezwykłą, jak poprzednia.

B. Kołodziej

ZS GÓRNO

**Szkolne Koło Krajoznawczo-Turystyczne
w ZS im. ks. M. Lachora w Górnio**

Dlaczego turystyka i krajoznawstwo?

Pierwsze polskie ministerstwo oświaty, czyli Komisja Edukacji Narodowej działająca w latach 1773-1794 przyjęła zasadę o tym, że *uczniowie najpierw powinni poznać swój kraj, a potem sąsiedzkie bliskie*. Powstała

wielkie wyzwanie, gdyż musieliśmy nie tylko być bardzo dobrze zorganizowani, ale też cierpliwi i wytrzymali, ponieważ podróż odbywała się w godzinach nocnych. Wyjeżdżając z Rzeszowa o 23.00 na miejsce docieraliśmy dopiero przed 9 rano,

wtedy też dewiza, że *Świat takich nauczycieli chwalił i chwali, którzy ucząc chodzili, a chodząc nauczali*. W 1919 r. przy Oddziale Krakowskim Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego utworzono Sekcję Kół Krajoznawczych Młodzieży Szkolnej i Pozaszkolnej, już w 1920 r. podobne sekcje powstały w Łodzi, we Lwowie i w Wilnie. Pierwsze koło w szkole powszechnej powstało w 1925 r. w Piaskach Luterskich pod Lublinem. Pierwsze domy wycieczkowe dla wycieczek szkolnych i ludowych powstały: w Krakowie (1919 r.), w Zakopanem (1922 r.), w Warszawie (1923 r.), we Lwowie (1922 r.), w Poznaniu (1923 r.). Obecnie PTTK posiada 200 obiektów turystycznych o prawie 20 tys. miejsc noclegowych. Najstarsze w Polsce schroniska, to położone w Dolinie Roztoki, czy nad Morskim Okiem i najwyżej położone, powyżej 1500 m n.p.m. schronisko w Dolinie Pięciu Stawów Polskich.

SKKT w ZS im. ks. M. Lachora w Górnio istnieje już od sześciu lat, zostało założone we wrześniu 2005r. i od tamtej pory organizowane są wycieczki dla uczniów naszego gimnazjum. Tradycją stało się, że końcem września lub początkiem października wyjeżdżamy do Zakopanego. Na pierwsze wycieczki jeździliśmy pociągiem co stanowiło

wielkie wyzwanie, gdyż musieliśmy nie tylko być bardzo dobrze zorganizowani, ale też cierpliwi i wytrzymali, ponieważ podróż odbywała się w godzinach nocnych. Wyjeżdżając z Rzeszowa o 23.00 na miejsce docieraliśmy dopiero przed 9 rano, mając po drodze przesiadkę na stacji Kraków-Płaszów, na którą czekaliśmy ponad cztery godziny. To nie koniec braku wygód, przed uczniami pojawiał się dylemat, czy chłodną noc spędzić na obskurnym peronie, czy w poczekalni dworcowej razem z bezdomnymi, co łączyło się z nieprzyjemnym zapachem. Wybierali to

pierwsze. Jednak widok o poranku budzącego się Zakopanego oraz górskie rześkie powietrze wynagradzało

odzyskać plecak, bo pociąg miał już odjeżdżać. Wychodząc na szlaki górskie zawsze korzystamy z usług przewodnika tatrzańskiego, który zapewnia bezpieczeństwo, a także potrafi doskonale przybliżyć uczniom historię znanych i zasłużonych ludzi dla Zakopanego oraz ważnych i ciekawych miejsc.

Obecnie naszym środkiem transportu jest bus, czyli niezależność, wygoda i krótszy czas, w jakim pokonujemy drogę. Jedynym, ale znaczącym minusem jest większy koszt. Jeżdżąc pociągiem byliśmy skazani na przebywanie jedynie w Zakopanem. Korzystając z busa jesteśmy bardziej mobilni i na drugi dzień często jeździmy w Pieniny zdobywając masyw „Trzy Korony” – najwyższy szczyt Okraglica (982 m n.p.m.), z której roztacza się przepiękna panorama i „Sokolicę”, która opada 307-metrowej wysokości urwiskiem w stronę Dunajca. Zwiedzaliśmy również ruiny zamków okolicznych miejscowości: Czorsztyn i Niedzicę oraz Szczawnicę – znane uzdrowisko. Obecnie czynne jest tam sześć źródeł wody mineralnej: Stefan, Magdalena, Jan, Szymon, Wanda i Pitoniakówka. Nam najbardziej smakował Stefan.

Wycieczki dwu i trzy dniowe, które odbyły się w ciągu ostatnich sześciu lat:

- Zakopane 3-5.10.2005 r.
- Zakopane 6-8.10.2006 r.
- Kazimierz Dolny 13.06.2007 r.
- Zakopane 28-30.09.2007 r.
- Szczawnica, Niedzica 3-4.06.2008 r.
- Zakopane 3-4.10.2009 r.

wszystkie niewygody i dodawało sił i motywacji do korzystania z uroków Tatrzańskiego Parku Narodowego. Wprawdzie zdarzyło się raz, że zauroczony uczeń zapomniał zabrać bagażu z pociągu i zorientował się dopiero, gdy uszliśmy kilkaset metrów. Szybki powrót i w ostatniej chwili zdążyliśmy

- Zakopane, Szczawnica 19-21.09.2010 r.
- Zakopane, Czorsztyn 1-2.10.2011 r.
- Zakopane, Szczawnica 8-9.10.2011 r.

Turystyka i krajoznawstwo odgrywają ogromną rolę wychowawczą kształtując pozytywne cechy charakteru

oraz zasady współżycia i współdziałania w grupie koleżeńskiej. Są doskonałymi formami wypoczynku, wyrabiają nawyk racjonalnego i pożytecznego spędzania czasu wolnego. Regenerują siły do pracy w szkole, podnoszą sprawność fizyczną, uczą wytrwałości i współzawodnictwa, integrują grupę. Zbliżają człowieka do naturalnych warunków przyrody.

Wszystkie wycieczki SKKT w ZS im. ks. M. Lachora w Górnicy odbyły się dzięki wsparciu „PRZYJACIÓŁ” naszej szkoły. Są to sponsorzy, którzy bezinteresownie wspomagają finansowo opłacając: nocleg, część transportu, przewodnika tatrzańskiego czy ofiarowując prowiant.

Nasi sponsorzy:

- Zarząd firmy „SMAK” w Górnicy: Mieczysław Miazga, Kazimierz Smolak, Eugeniusz Bernat.

- Firma „STYROBUD” w Trzebosi: Bogdan, Krzysztof, Tomasz Radomscy.
- Właściciel firmy „TT BRUK” w Górnicy: Tadeusz Tupaj.
- Właściciel sklepu „ABC” w Górnicy:

Zygmunt Krawczyk.

Serdecznie dziękujemy za bezinteresowny dar serca – uczestnicy wycieczek.

Janusz Wołcz

XI KONCERT CECYLIAŃSKI „TE DEUM LAUDAMUS”

Tegoroczny Koncert Cecyliański był wyjątkowy, ponieważ pierwszy raz w historii gościliśmy artystkę z Chin: Liu Quienran (czyt. liu ksienran). Wokalistka, która od trzech lat studiuje na Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie prof. Stanisławy Mikołajczyk – Madej z powodzeniem koncertowała w Paryżu, Iwoniczu-Zdroju, a także otrzymała nagrodę w konkursie duetów wokalnych organizowanych na uczelni krakowskiej. Artystka wykonała utwory polskich kompozytorów: Mikołaja Kleofasa Ogińskiego „Wspomnienie” oraz Fryderyka Chopina

„Życzenie” (śpiewane po polsku), a także pieśń G.F. Haendla „Lascia chio pianga” i utwór wokalny w języku chińskim. Wokalistkę akompaniowała na fortepianie Aleksandra Szybkowska. Jej występ został entuzjastycznie przyjęty przez publiczność.

Ważną osobą, łączącą muzykę słowem, był ks. Zbigniew Jan Czuchra. Saletyn, znany z anteny Radia Via swoją poezją i humorem sprawił, że zgromadzeni słuchacze i wykonawcy dostrzegli piękno muzyki i jej wartość w życiu każdego człowieka.

Koncert poświęcony patronce śpie-

wu i muzyki kościelnej rozpoczął się od utworu „Te Deum” M.A. Charpentiera, nawiązującego do tytułu tegorocznego koncertu, a mianowicie „Te Deum laudamus” (Ciebie Boga wysławiamy). Utwory przypominały jeszcze jeden ważny moment; wyniesienie na ołtarze błogosławionego Jana Pawła II, stąd też pieśń „Aprite le porte a Cristo” (Otwórzcie drzwi Chrystusowi), która była wykonywana na Placu św. Piotra w Rzymie podczas mszy beatyfikacyjnej.

Chórowi młodzieżowemu „Młody Duch i Przyjaciele” towarzyszyła orkiestra złożona z nauczycieli, absolwentów i uczniów rzeszowskich szkół muzycznych oraz Instytutu Muzyki: Kamil Niemiec, Gabriela Ruszała, Aleksandra Czech – skrzypce, Olga Bembenek – wiolonczela, Maciej Stec – kontrabas, Edyta Gazda – łuska – flet, Karolina Delekta – flet, Julian Kluz – klarnet, Michał Grzywna – obój, Grzegorz Marut, Natalia Wrona – trąbka, Piotr Kocur – fortepian, Mateusz Szluz, Dariusz Majewski – gitara, Jakub Stec – perkusja, Korneliusz Koziaż – instrumenty perkusyjne, Tomasz Pisaniak – akordeon.

W wykonaniu instrumentalistów usłyszeliśmy „Cztery pory roku – Zima” cz. II Antonio Vivaldiego. Także tegoroczni soliści świetnie zaprezentowali się w swoich utworach. Karolina Delekta zaśpiewała w języku hiszpańskim Hymn Światowych Dni Młodzieży z Madrytu pt. „Firmes en la fe”, Sylwia Wojnar – pedagog, chórmistrz w zadziwiający sposób wykonała „Hymn III Ty-

siąclecia" M. Gałęskiego oraz pieśń „Godzien jesteś” z gatunku muzyki Gospel, natomiast partię wokalną w utworach żydowskich zaśpiewał Tomasz Pisaniak, który wykonał razem z chórem pieśni: „Hava nagila” i „Śpiewa Izrael”. Koncert cecyliński to również czas, w którym śpiewa publiczność, w tym roku była to pieśń „Abba Ojczy” (Hymn Światowych Dni Młodzieży w Częstochowie).

Wyjątkowa atmosfera tego wydarzenia, to także zasługa Pawła Bukalę, redaktora Radia Via, który profesjonalnie poprowadził koncert, ukazując publiczności związki tematyczne pomiędzy wykonywanymi utworami. Zespoły przygotował i poprowadził Dariusz Kosak.

Koncert w Górnicy organizowany jest już od 11 lat. Po raz pierwszy patronat nad nim objął Wojewódzki Dom Kultury w Rzeszowie na czele z dyrektorem Markiem Jastrzębskim. Rokrocznie składane są również podziękowania osobom i instytucjom, które przyczyniają się do tego, aby ten koncert mógł zaistnieć w naszej Parafii. Podziękowania należą się przede wszystkim dzieciom, młodzieży i ich rodzicom za zaangażowanie i trud włożony w przygotowanie koncertu. Bez ich zapału trudno byłoby zorganizować prawie 60-osobowy chór i 20-osobową orkiestrę.

Osobą, która zawsze wspiera nasze działania jest ks. Proboszcz Jan Lib oraz Rada Sołecka w Górnicy, dyr. Lucyna Perlak, dyr. Jacek Piekielek, prezes p. Mieczysław Miazga, p. Zygmunt Krawczyk, państwo: Bożena i Janusz Sądejowie, Helena i Stanisław Radomscy, Barbara i Tadeusz Tupaj, Marta i Ryszard Stelmach, Honorata i Bogdan Radomscy, Katarzyna i Bogdan Piekut, Ochotnicza Straż Pożarna w Górnicy z prezesem Adamem Piernikiem oraz Adam Sagan z kwiaciarni „Kwiatuszek” z Kamienia, który ufundował piękne róże dla wszystkich wykonawców. Koncert został nagrany i zrealizowany przez Gerarda Godka, a przygotowaniem posiłku i pomocą w organizacji koncertu służył Parafialny Zespół „Caritas” i młodzież z Zespołu Szkół im. ks. M. Lachora w Górnicy.

Tegoroczny koncert został doceniony przez publiczność, która coraz liczniej w listopadowy wieczór przybywa do górniczej świątyni, aby oddać cześć Panu Bogu, Maryji, świętym i błogosławionym oraz ubogacić się muzyką.

Serdeczne „Bóg zapłać”.

Dariusz Kosak

Zdjęcia A. Białego oraz pliki dźwiękowe dostępne są na stronie internetowej www.mlodyduch.prv.pl

SP NR 3 TRZEBOŚ

MAŁY LAUREAT Z TRZEBOSI

Kamil Kozioł ze Szkoły Podstawowej nr 3 im. Św. Faustyny Kowalskiej w Trzebosi zdobył **I miejsce** w eliminacjach wojewódzkich I Ogólnopolskiego Konkursu Plastycznego „Bezpiecznie na wsi” dla grupy wiekowej klas 0 – 3.

Konkurs został zorganizowany przez Centralną Kasę Rolniczego

nowej KRUS z Leżajska, wręczył laureatowi nagrodę w postaci kamery cyfrowej. Kamil był bardzo zaskoczony nagrodą a jednocześnie szczęśliwy, że właśnie jego praca spodobała się jury i została tak wysoko oceniona. Powiedział też, że bardzo lubi rysować i na pewno będzie brał udział jeszcze w jednym takim konkursie.

Ubezpieczenia Społecznego pod honorowym patronatem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi – Marka Sawickiego. Celem konkursu było promowanie pozytywnych zachowań związanych z pracą i zabawą na terenach wiejskich, poszerzenie wiedzy z zakresu bhp w gospodarstwie rolnym, rozbudzenie i rozwijanie wrażliwości estetycznej oraz indywidualnych zdolności twórczych dzieci.

W pracy plastycznej uczeń pokazał jak powinno wyglądać bezpieczne wiejskie podwórko. Wskazał również, jakie zajęcia mogą wykonywać dzieci w gospodarstwie.

Jak podaje Wojewódzka Komisja Konkursowa z Rzeszowa, w pierwszym etapie konkursu udział wzięło 216 uczniów z 53 podkarpackich szkół.

W dniu 02.11.2011 r. podczas uroczystego apelu w naszej szkole pan **Piotr Tokarz** – kierownik placówki tere-

Gratulujemy Kamilowi i jego rodzinie.

Życzymy dalszych sukcesów.

Elżbieta Kurzeja

Ekonomiczna Gra Uliczna

W sobotę 15 października 2011 r.
w centralnych punktach Rzeszowa od-

była się pierwsza Ekonomiczna Gra Uliczna. Konkurs został przygotowany przez NBP Oddział Rzeszów wspólnie z Instytutem Badań i Analiz Finansowych Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie. Zespół Szkół w Sokołowie Młp. reprezentowało dwie drużyny z klasy IV Technikum Ekonomicznego (Iwona Sudoł, Maria Sala, Agnieszka Stec, Magdalena Matuła) oraz z klasy III Technikum Informatycznego/ Technikum Handlowego (Patrik Dec, Piotr Lichota, Łukasz Wielgosz, Rafał Ślusarczyk). Opiekę nad młodzieżą pełniła p. Renata Woś, p. Anna Kolano. Konkurs promował edukację ekonomiczną i był skierowany do młodych pasjonatów ekonomii, bankowości i finansów, głównie ze szkół ponadgimnazjalnych.

Gra opiera się na prostych zasa-

dach. Czteroosobowe zespoły musiały zmierzyć się z zadaniami i pytaniami z siedmiu zakresów tematycznych: polityka pieniądza, historia bankowości centralnej, działalność emisyjna, bank państwa, systemy płatnicze, numizmatyka, droga do euro. Gry uliczne to takie ekonomiczne podchody. Uczestnicy musieli przemieszczać się po Rzeszowie, gdzie w różnych punktach miasta czekały na nich zadania do wykonania. Nieprawidłowo wykonane zadanie skutkowało rundą karną. Wygrał ten zespół, który w najszybszym czasie pokonał wyznaczoną trasę.

Każdy uczestnik gry dostał gratisowy zestaw startowy składający się z torby, koszulki, długopisu, notesu oraz prowiantu na drogę.

Anna Kolano

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Projekt „Z wiedzą do lepszej przyszłości”
współfinansowany przez Unię Europejską
w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Zespół Szkół w Sokołowie Młp. realizuje projekt „Z wiedzą do lepszej przyszłości” współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego **Priorytet IX. Rozwój wykształcenia i kompetencji w regionach Działanie 9.2. Podniesienie atrakcyjności i jakości szkolnictwa zawodowego.**

Celem projektu jest wyrównanie szans edukacyjnych 210 uczniów Technikum w Sokołowie Młp. w latach szkolnych 2010/2011 i 2011/2012 poprzez organizację zajęć pozalekcyjnych ukierunkowanych na rozwój kompetencji kluczowych oraz wzmocnienie zdolności uczniów do przyszłego zatrudnienia.

Czas trwania projektu: od 01.10.2010 r. do 31.07.2012 r.

Projekt jest program rozwojowy dla młodzieży Technikum w Zespole Szkół w Sokołowie Młp. W ramach projektu młodzież Technikum będzie brała udział w bezpłatnych zajęciach pozaszkolnych i pozalekcyjnych.

W projekcie zaplanowano następujące formy wsparcia:

I. Zajęcia dydaktyczno-wyrównawcze:

- Matematyka
- Język angielski
- Język niemiecki

II. Zajęcia dydaktyczne poszerzające wiedzę z zakresu kompetencji kluczowych:

- Matematyka
- Język angielski

III. Zajęcia przygotowujące do egzaminu zawodowego

- Technikum Ekonomiczne
- Technikum Handlowe
- Technikum Kucharz
- Technikum Informatyczne

– Technikum Elektroniczne

IV. Kursy zawodowe

- Kurs kelnerski
- Kurs małej księgowości
- Asystent w dziale administracji
- Kurs obsługi kasy fiskalnej
- Kurs Grafika wektorowa w programie Corel Draw
- Kurs Edycja w programie Photoshop
- Kurs Komputer PC w środowisku sieciowym

V. Praktyki wakacyjne w przedsiębiorstwach branży gastronomicznej

VI. Wakacyjne wizyty studyjne w przedsiębiorstwach branży ekonomiczno-handlowej

VII. Wakacyjne wizyty studyjne w przedsiębiorstwach branży elektroniczno-informatycznej

Dla każdego uczestnika przewidziano możliwość skorzystania z:

1. Doradztwa i opieki pedagogiczno-psychologicznej
2. Szkolenia ogólnego – Planowanie edukacji oraz kariery zawodowej

Dodatkowe korzyści: Młodzież biorąca udział w projekcie będzie miała zapewnione materiały biurowe, materiały edukacyjne (podręczniki, książki, testy), catering podczas udziału w zajęciach.

Biuro projektu
Zespół Szkół w Sokołowie Młp.
ul. Lubelska 37, 36-050 Sokołów Młp., pok. nr 218a
tel.: 17 77 29 009, fax: 17 77 29 009
p.przyszlosc.zssokolow.edu.pl, mail: p.przyszlosc.zssokolow@op.pl

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Projekt "Wiedza kluczem do sukcesu"
współfinansowany przez Unię Europejską
w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Zespół Szkół w Sokołowie Młp. realizuje projekt „Wiedza kluczem do sukcesu” współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego Priorytet IX. Rozwój wykształcenia i kompetencji w regionach Działanie 9.1. Wyrównywanie szans edukacyjnych i zapewnienie wysokiej jakości usług edukacyjnych świadczonych w systemie oświaty Poddziałanie 9.1.2. Wyrównywanie szans edukacyjnych uczniów z grup o utrudnionym dostępie do edukacji oraz zmniejszanie różnic w jakości usług edukacyjnych.

Celem projektu jest zwiększenie dostępu do szerokiego zakresu pozalekcyjnych i pozaszkolnych zajęć edukacyjnych dla 220 uczniów/-ennic w latach 2010-2012 w LO w Sokołowie Młp.

Czas trwania projektu: **od 01.09.2010 r. do 31.07.2012 r.**

Projekt jest programem rozwojowym dla młodzieży Liceum Ogólnokształcącego w Zespole Szkół w Sokołowie Młp. W ramach projektu młodzież LO będzie brała udział w bezpłatnych zajęciach pozaszkolnych i pozalekcyjnych.

W projekcie zaplanowano następujące formy wsparcia:

I. Zajęcia dydaktyczno-wyrównawcze:

- Matematyka
- Język angielski
- Język niemiecki

II. Zajęcia dydaktyczne poszerzające wiedzę z zakresu kompetencji kluczowych:

- Matematyka
- Język angielski
- III. Koła zainteresowań:

- Koło chemiczne
- Koło fizyczne
- Koło biologiczne

IV. Wyjazdy naukowe na uczelnie wyższe

V. Wycieczki edukacyjne do Warszawy i Krakowa

Dla każdego uczestnika przewidziano możliwość skorzystania z zajęć psychologiczno-pedagogicznych i doradztwa zawodowego.

Dodatkowe korzyści: Młodzież biorąca udział w projekcie będzie miała zapewnione materiały biurowe, materiały edukacyjne (podręczniki, książki, testy), catering podczas udziału w zajęciach.

Biuro projektu

Zespół Szkół w Sokołowie Młp., ul. Lubelska 37, 36-050 Sokołów Młp., pok. nr 218a

tel.: 17 77 29 009, fax: 17 77 29 009

p.sukces.zssokolow.edu.pl, mail: p.sukces.zssokolow@op.pl

I miejsce w Ekonomicznej Grze Terenowej

W dniach 16 i 17 listopada 2011 r. w Rzeszowie w ramach obchodów Światowego Tygodnia Przedsiębiorczości odbyła się konferencja upowszechniająca projekt „Przedsiębiorcze Szkoły” zorganizowana przez WSliZ. Uczestnikami tej konferencji były także uczennice naszej szkoły z klasy IV CT: Iwona Sudoł, Renata Walicka, Agnieszka Stec wraz z opiekunem Renatą Woś. W pierwszym dniu konferencji odbyły się debaty i prezentacje dotyczące edukacji oraz przedsiębiorczości z udziałem przedsiębiorców oraz zaproszonych gości. Uczennice wzięły udział w 2 warsztatach: „Eurowolontariat” oraz „Przekuć edukację w życiowy sukces”. W drugim dniu nasza drużyna uczestniczyła w II edycji konkursu wiedzy ekonomicznej w formie gry terenowej. Uczennice musiały się wcielić w Agentów Bezpieczeństwa Wewnętrznego, których zadaniem było odnalezienie i rozbrojenie ładunku wybuchowego podłożonego na Giełdzie Papierów Wartościowych, na potrzeby gry umiejscowionej w Kielnarowej. Do miejsca podłożenia ładunku wybuchowego, prowadziły wskazówki logiczne oraz rozwiązania zadań ekonomicznych. Zadania były ambitne i różnorodne. Drużyny musiały poszukiwać świadków, badać odciski palców, rozszyfrować kryptogram itp. W konkursie wzięło udział 20 trzyosobowych zespołów ze szkół ponadgimnazjalnych. Uczennice naszej szkoły: Agnieszka, Iwona i Renata zdobyły I miejsce w grze, uzyskując 90 punktów na 100 możliwych. Gratulacje!

Renata Woś

Konferencja „Przedsiębiorcze Szkoły”. Gra terenowa dla uczniów

W dniach 16 i 17 listopada 2011 r. w Rzeszowie w ramach obchodów Światowego Tygodnia Przedsiębiorczości odbyła się konferencja upowszechniająca projekt „Przedsiębiorcze Szkoły”, a zorganizowana przez WSiLiZ. Uczestnikami tej konferencji były także uczennice naszej szkoły z klasy IV CT: **Iwona Sudoł, Renata Walicka, Agnieszka Stec** wraz z opiekunem Renatą Woś.

W pierwszym dniu konferencji odbyły się debaty i prezentacje dotyczące edukacji oraz przedsiębiorczości z udziałem przedsiębiorców oraz zaproszonych gości. Uczennice wzięły udział w 2 warsztatach: „Eurowolontariat” oraz

„Przekuć edukację w życiowy sukces”.

W drugim dniu nasza drużyna uczestniczyła w II edycji konkursu wiedzy ekonomicznej w formie gry terenowej. Uczennice musiały się wcielić w Agentów Bezpieczeństwa Wewnętrznego, których zadaniem było odnalezienie i rozbrojenie ładunku wybuchowego podłożonego na Giełdzie Papierów Wartościowych, na potrzeby gry umiejscowionej w Kielnarowej. Do miejsca podłożenia ładunku wybuchowego, prowadziły wskazówki logiczne oraz rozwiązania zadań ekonomicznych.

Zadania były ambitne i różnorodne. Drużyny musiały poszukiwać świadków, badać odciski palców, rozszyfrować kryptogram itp.

W konkursie wzięło udział 20 trzyosobowych zespołów ze szkół ponadgimnazjalnych. **Uczennice naszej szkoły: Agnieszka, Iwona i Renata zdobyły I miejsce w grze, uzyskując 90 punktów na 100 możliwych. Gratulacje!**

Anna Kolano

Zajęcia na Politechnice Rzeszowskiej z matematyki

18.11.2011 r., 25.11.2011 r. młodzież biorąca udział w projekcie „Wiedzą kluczem do sukcesu” uczestniczyła w zajęciach z matematyki na Politechnice

Rzeszowskiej. Zajęcia prowadzone były przez p. dr Andrzeja Włocha pracownika naukowego Wydziału Matematyki i Fizyki Stosowanej.

Temat zajęć (18.11.2011 r.): Rozwiązywanie kongruencji

Program zajęć:

1. Relacja kongruencji i jej własności.
2. Arytmetyka reszt.
3. Rozwiązywanie kongruencji $ax \equiv b \pmod{n}$.
4. Równanie diofantyczne – metoda Eulera.
5. Małe Tw. Fermata, funkcja Eulera, Tw. Eulera.
6. Rozwiązywanie zadań.

Temat zajęć (25.11.2011 r.): Grafy, drogi i cykle w grafach

Program zajęć:

1. Definicja grafu, przykłady grafów
2. Graf jako obiekt kombinatoryczny
3. Operacje na grafach
4. Przykłady zastosowań grafów
5. Drogi i cykle w grafach
6. Graf Eulera

Młodzież podczas zajęć mogła poszerzyć wiedzę z matematyki, zapoznać się z zagadnieniami, które wykraczają poza tok nauki.

Anna Kolano

Back to School – Powrót do szkoły

4 listopada 2011 r. Zespół Szkół w Sokołowie Młp. odwiedziła nasza absolwentka, która maturę zdawała w 1995 roku Pani Kamila Partyka będąca obecnie urzędnikiem Unii Europejskiej i pracująca w Brukseli od czterech lat. Wizyta ta była związana z unijnym programem „Powrót do szkoły” współorganizowanym przez przedstawicielstwo Komisji Europejskiej w Polsce, Ministerstwo Edukacji Narodowej oraz Ministerstwo Spraw Zagranicznych w związku ze sprawowanym przez Polskę przewodnictwem w Radzie Unii Europejskiej. W ramach tej inicjatywy wybrani polscy urzędnicy Komisji Europejskiej odwiedzają swoje dawne szkoły, aby przybliżyć uczniom ideę Unii Europejskiej, porozmawiać z nimi na różne tematy dotyczące UE i podzielić się swoimi doświadczeniami z pracy w instytucjach unijnych. Poprzez swoje osobiste historie urzędnicy pokazują uczniom, czym jest UE i jakie możliwości oferuje młodemu pokoleniu. Spotkanie te są również okazją dla młodych ludzi do zapoznania się z i interesującą perspektywą zawodową związaną z zatrudnieniem w instytucjach UE, jak również potencjalną ścieżką edukacyjną oraz procedurami przygotowującymi do takiej pracy.

Pani Kamila Partyka obecnie pracuje w Komisji Europejskiej, w Dyrekcji Generalnej do spraw Edukacji i Kultury. Zajmuje się programem „Marie Curie Actions”, który ma na celu pomóc w rozwoju kariery naukowej doktorantom i naukowcom po doktoracie. W ramach tego programu udzielane są stypendia przeznaczone na mobilność kadry naukowej oraz prowadzona jest działalność nastawiona na współpracę międzynarodową w obrębie badań naukowych a także na współpracę między ośrodkami naukowymi a przemysłem.

Osoba Pani Kamili Partyki jest przykładem na to, iż osoby zdolne, pracow-

te i mające określony cel w życiu mogą zrobić karierę zawodową, mimo że pochodzą z małych miejscowości i często muszą pokonać więcej przeszkód niż ich rówieśnicy z większych środowisk. Po ukończeniu LO w Sokołowie Młp. Pani Kamila studiowała filologię romańską na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, następnie ukończyła studia podyplomowe z europeistyki w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie, po czym podjęła pracę w Ministerstwie Spraw Zagranicznych w dziale zajmującym się funduszami europejskimi.

Joanna Baszkiewicz-Macek

XXXV Olimpiada Języka Francuskiego

W piątek 28.10.2011 r. odbył się w naszej placówce szkolny etap XXXV Olimpiady Języka Francuskiego. Zawody trwały 120 minut. Udział w olimpiadzie wzięły 4 osoby:

1. Gabriela Łuszczki z kl. I B TK
2. Patricia Rogala z kl. II A LO
3. Karolina Belz z kl. II A LO
4. Paulina Janusz z kl. II B LO

W tym roku szkolnym poziom zadań do wykonania był dość wysoki. Test obejmował ćwiczenie na rozumienie tekstu czytanego, ćwiczenia leksykalno-gramatyczne oraz wypowiedź pisemną.

Uczennica kl. II A LO Karolina Belz uzyskała 82 pkt. na 100 pkt. możliwych i tym samym zakwalifikowała się do zawodów drugiego stopnia (etap okręgowy) XXXV Olimpiady Języka Francuskiego, który odbędzie się w Krakowie. Serdeczne gratulacje!!!

Joanna Baszkiewicz-Macek

Sprawozdanie z wyjazdu uczniów naszej szkoły do Instytutu Alliance Francaise w Rzeszowie

Dnia 7 X 2011 r. młodzież naszej szkoły z klas trzecich liceum i technikum, ucząca się języka francuskiego, wyjechała do Rzeszowa do Instytutu Alliance Francaise. Jest to instytucja promująca i wspierająca naukę języka francuskiego na świecie. Wyjazd zorganizowała nauczycielka języka francuskiego w naszej szkole, p. Joanna Baszkiewicz-Macek. Podczas pobytu w Instytucie młodzież wzięła udział w lekcji multimedialnej z wykorzystaniem tablicy interaktywnej, a dotyczącej aktualnej tematyki z realizowanego programu w szkole (słownictwo dotyczące pogody oraz ćwiczenia gramatyczne z użyciem czasu przyszłego „futur simple”). Lekcja została przygotowana przez panią Anetę Sondej, pracownika Instytutu, która przedstawiła uczniom również zasady i zakres działania tej instytucji. Następnie, uczniowie obejrzeli zbiory biblioteki ję-

zykowej i wypożyczyli książki oraz gazety w języku francuskim.

Wyjazd miał na celu zachęcenie uczniów do nauki języka francuskiego, a także wskazanie miejsca, gdzie można zdobyć materiały do nauki tego języka lub też zdawać w przyszłości egzamin międzynarodowy z języka francuskiego.

Joanna Baszkiewicz-Macek

SPRAWOZDANIE Z POWIATOWEJ LICEALIADY W SZACHACH DRUŻYNOWYCH

W dniu 26.10.2011 r. w Zespole Szkół w Sokołowie Młp. odbyła się Powiatowa Licealiada w Szachach drużynowych. Do zawodów przystąpiło pięć szkół: LO Dynów, SLO Głogów, ZST Trzciana, ZS Dynów, ZS Sokołów Młp.

Po rozegraniu fazy drużynowej wyniki przedstawiały się następująco: ZS Sokołów Młp., LO Dynów, SLO Głogów, ZST Trzciana, ZS Dynów.

Skład drużyny ZS Sokołów Młp.: Pietraszek Dominika KL III b LO, Smotrys Tomasz KL III a LO, Walicki Hubert KL III a LO, Wójcik Artur KL III a T.

Dwie pierwsze drużyny uzyskały awans do Licealiady Rejonowej. W dalszej fazie nasi uczniowie zmierzają się z mistrzem i wicemistrzem powiatu: Leżajskiego, Łańcuckiego, Rz. Grodzki.

Piotr Kobylarz

Pokazy naukowe z chemii na Politechnice Rzeszowskiej

4.11.2011 r. i 10.11.2011 r. w ramach realizacji zadania 8 Zajęcia pozaszkolne – Pokazy naukowe w ramach projektu „Wiedza kluczem do sukcesu” współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego Priorytet IX, Działanie 9.1., Poddziałanie 9.1.2. młodzież z koła chemicznego brała udział w zajęciach na Politechnice Rzeszowskiej z chemii. Opiekunem wyjazdu była p. A. Smotrys.

Program zajęć z chemii 04.11.2011 roku obejmował:

- Wstęp teoretyczny z zakresu kompleksometrii jednego z działów analizy miareczkowej.
- Omówienie właściwości i zastosowania kwasu etylenodiaminatetraoctowego oraz jego disodowej soli w analizie kompleksometrycznej jonów metali.
- Techniki miareczkowania z użyciem wersenianu disodowego.

- Zapoznanie się z podstawowymi czynnościami laboratoryjnymi i szkłem laboratoryjnym
- Omówienie i wyjaśnienie toku analizy zawartości jonów wapnia i magnezu metodą miareczkowania kompleksome-

trycznego

- Wykonanie przez uczniów kompleksometrycznego oznaczania zawartości jonów wapnia i magnezu w badanej próbce
- Sprawdzenie poprawności wykonanej analizy

Program zajęć z chemii 10.11.2011 roku obejmował:

- Wpływ odczynu środowiska na reakcje nadmanganianu potasu (kwasowe,

zasadowe, obojętne)

- Właściwości utleniająco – redukujące nadtlenu wodoru
- Równowaga między jonami chromianowymi i dichromianowymi. Utleniające właściwości chromu (VI)
- Reakcja oscylacyjna Briggss-Rauschera
- Ogniwo niejednakowe stężenia tlenu. Korozja żelaza
- Piroforyczne właściwości rozdrobnionego (nano) żelaza

Młodzież podczas zajęć mogła poszerzyć wiedzę z chemii, zapoznać się z zagadnieniami, które wykraczają poza tok nauki.

Anna Kolano

Szkolenie dla uczniów w ramach projektu „Szkoła Nowych Technologii”

24.11.2011 r. w Zespole Szkół w Sokołowie Młp. odbyło się szkolenie dla uczniów w ramach projektu „Szkoła Nowych Technologii”. W zajęciach udział wzięła młodzież z klasy I, II i III Technikum Informatycznego.

Program szkolenia obejmował następujące zagadnienia:

- Programowanie Windows Phone
- HTML 5
- Usługi Live
- Programowanie Microsoft Kinect
- Tworzenie stron internetowych

Podczas szkolenia młodzież otrzymała od prowadzących materiały: pptx, demo oraz linki poszerzające wiedzę w danym temacie. Uczniowie zdobyli wiedzę z zakresu najnowszej technologii informatycznej i wzbogacili wiedzę zdobytą na przedmiotach zawodowych.

Anna Kolano

V Edycja Szkolnego Konkursu Współczesna Giełda

Dnia 27.10.2011 r. odbyła się V Edycja Szkolnego Konkursu Współczesna Giełda. Konkurs został zorganizowany przez p. Annę Kolano, p. Renatę Woś, p. Marię Zawadę – nauczycieli przedmiotów zawodowych. W konkursie wzięło udział 24 uczniów z klas III Technikum Handlowe oraz IV Technikum Ekonomiczne.

Celem konkursu było:

- poszerzenie wśród młodzieży wiedzy o funkcjonowaniu Giełdy,
- przybliżenie znaczenia Giełdy dla współczesnej gospodarki,
- budzenie i rozwijanie wśród uczniów zainteresowań problematyką oraz terminami związanymi z Giełdą,
- kształtowanie postaw kreatywnych wśród młodzieży.

Rozstrzygnięcie konkursu:

I miejsce Łukasz Wielgosz III AT

II miejsce Iwona Sudoł IV CT

III miejsce Renata Walicka IV CT

Nagrody za udział w konkursie zostały ufundowane przez Fundację Edukacji Rynku Kapitałowego.

Anna Kolano

Zakończenie zajęć na Politechnice Rzeszowskiej w ramach „Studium kompetentnych Liderów”

Dnia 24.09.2011 r. młodzież Zespołu Szkół w Sokołowie Młp. w ramach projektu Szkoła Kluczowych Kompetencji brała udział w zajęciach na Politechnice Rzeszowskiej. W zajęciach na Politechnice Rzeszowskiej udział wzięło 5 uczennic: Iwona Sudoł, Agnieszka Stec (IV Technikum Ekonomiczne) oraz Anna Watras, Aneta Nowakowska, Ewelina Kania (III Technikum Handlowe). Zajęcia, w których uczennice brały udział dotyczyły bloku: zarządzanie i marketing (zajęcia prowadzone były z przedmiotów zarządzanie, marketing, język obcy). Głównym celem działania było:

- zapoznanie uczniów ze specyfiką zajęć na uczelni wyższej;
- udział uczniów w zajęciach z wybranymi przedmiotami;
- rozwijanie kompetencji kluczowych poprzez udział w wybranych zajęciach na kierunkach ekonomicznych i matematycznych.

Anna Kolano

Konkurs Poezji Religijnej

17 listopada 2011 r. w Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp. odbyły się eliminacje powiatowe do XXI Podkarpackiego Konkursu Poezji Religijnej. W eliminacjach wzięły udział uczennice naszej szkoły – Beata Kołodziej, Anna Rembisz i Kinga Ożóg. Spośród 16 uczestników do finału, który odbył się 9 grudnia 2011 r. w Sędziszowie Młp. zakwalifikowała się Kinga Ożóg z klasy III BT, która w kategorii poezji śpiewanej wykonała utwory: „Przy sercu Twoim” – słowa ks. Mateusz Jeż oraz „Still” – słowa Meubien Morgen. Wraz z Kingą do finału zakwalifikowały się Aneta Bąk z LO w Jeżowie oraz Monika Krawiec z Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych nr 3 w Stalowej Woli.

Ks. J. Nasiadka

Żywe Muzeum

Grupa uczniów Zespołu Szkół w Sokołowie Młp. uczestniczyła 24 listopada 2011 roku w projekcie *Żywe Muzeum* zorganizowanym przez IPN i NSZZ *Solidarność* Region Rzeszowski z okazji 30. rocznicy wprowadzenia stanu wojennego w Polsce. Projekt edukacyjny miał na celu przede wszystkim: popularyzowanie najnowszej historii Polski, kształtowanie postaw patriotycznej i obywatelskiej, upowszechnianie miejsc historycznych związanych z lokalną społecznością oraz prezentowanie treści historycznych w nowoczesnej formie.

Gra terenowa polegała na odwiedzeniu przynajmniej 7 miejsc spośród zaproponowanych 10 w Rzeszowie i jego okolicach. Punkt startowy i meta znajdowały się w siedzibie IPN przy ulicy Słowackiego. Pierwsze odwiedzane przez naszą grupę miejsce to Zamek Lubomirskich, gdzie więzieni i mordowani byli polscy patrioci w czasie II wojny światowej i po jej zakończeniu. Kolejne to Sanktuarium Matki Bożej Saletyńskiej oraz pomnik bł. ks. Jerzego Popiełuszki. W kościele obejrzałyśmy sztandar Komisji Zakładowej NSZZ *Solidarność* WSK „PZL-Rzeszów” S.A., który był ukrywany w czasie stanu wojennego. Następnie byliśmy w klasztorze oo. Bernardynów, gdzie w kwietniu 1982 roku utworzono Komitet Pomocy Internowanym, Aresztowanym, Skazanym i Pozbawionym Pracy oraz Ich Rodzinom. Tam z problemami osób represjonowanych za działalność opozycyjną w okresie stanu wojennego zapoznały nas działająca w tym Komitecie pani prawnik oraz osoba, której tej pomocy udzielano. Czwartym odwiedzanym przez nas miejscem był dom katechetyczny przy kościele farnym. Tam dowiedzieliśmy się jak działał *podziemny ruch wydawniczy*. Poinstruowani przez historyka uczniowie sami mogli wyprodukować na powielaczu podziemną ulotkę. W siedzibie PTTK od świadka wydarzeń usłyszeliśmy o pierwszych godzinach stanu wojennego w Rzeszowie. Tam też obejrzałyśmy film nakręcony przez SB na rzeszowskim rynku w czasie rozpędzania manifestacji członków podziemnej *Solidarności* przez ZOMO. W dawnym Domu Kolejarza, gdzie mieściła się siedziba Międzyzakładowego Komitetu Robotniczego NSZZ *Solidarność* w Rzeszowie spotkaliśmy się

z ogromną życzliwością ludzi udostępniających nam wystawę o stanie wojennym i działalności *Solidarności* w Rzeszowie. Siódmym punktem na naszej trasie był IPN przy ulicy Szopena, gdzie obejrzałyśmy film podsumowujący przemiany, jakie zaszły w Polsce w latach osiemdziesiątych. Udział w tych niezwykłych i nietypowych lekcjach historii wzięli następujący uczniowie naszej szkoły: Regina Barłóg, Karolina Bełz, Andżela Kołodziej, Magdalena Kus, Michał Nowak, Dominika Ożóg, Anna Rembisz, Patricia Rogala, Paulina Sapuła, Franciszek Sidor, Daniel Sobota, Joanna Szewc.

Agata Jaskot

„Kariera inżyniera” projekt współpracy z Politechniką Rzeszowską

Wraz z początkiem nowego roku szkolnego ruszyła kolejna edycja programu „Kariera inżyniera”, organizowanego przez Wydział Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Rzeszowskiej pod kierownictwem dr inż. Dominika Strzałki. W programie udział biorą szkoły ponadgimnazjalne z całego województwa, w tym Zespół Szkół w Sokołowie Młp.

„Kariera Inżyniera” ma na celu szeroko rozumianą promocję nauczania technicznego i skierowana jest przede wszystkim do uczniów klas maturalnych, zainteresowanych podjęciem studiów na kierunku technicznym. Zajęcia odbywają się w budynkach Politechniki i obejmują wykłady z matematyki i fizyki oraz ćwiczenia i laboratoria między innymi z elektrotechniki, systemów i sieci komputerowych, baz danych, energoelektroniki czy techniki cyfrowej. Prowadzone są one przez nauczycieli akademickich Wydziału Elektrotechniki i Informatyki. W zajęciach odbywających się w ramach programu bierze udział 12 uczniów Zespołu Szkół w Sokołowie Młp.

Adam Woś

XXXV Olimpiada Języka Niemieckiego

W dniu 4.11.2011 r. odbyły się w naszej szkole eliminacje etapu szkolnego 35 Olimpiady Języka Niemieckiego. Olimpiada trwała 90 min. W olimpiadzie uczestniczyło 11 osób. Byli to: Teresa Kobylarz, Natalia Stępak, Paweł Wojdyła (III ALO), Karolina Bełz, Katarzyna Warzocha, Agata Karaś, Regina Kiełb (II ALO), Lucyna Piróg (II BLO), Luiza Wilk, Justyna Gumieniak, Magdalena Kida, Sylwia Perlak (I ALO). W tym roku szkolnym uczniowie rozwiązywali zadania leksykalno-gramatyczne, tłumaczyli zdania na język niemiecki oraz pisali krótkie wypowiedzi. Najwyższą liczbę punktów uzyskała Karolina Bełz z klasy II A LO oraz Luiza Wilk z klasy I A LO.

Życzę dalszych sukcesów wszystkim uczestnikom w uczeniu się języków obcych.

Jolanta Złamaniec

Kurs kelnerski

19.11-20.11.2011 r. młodzież z klasy II BT Technikum Kucharz wzięła udział w Kursie zawodowym – Kurs Kelnerski (Zadanie 12 Kurs zawodowy – Kurs kelnerski) w ramach projektu „Z wiedzą do lepszej przyszłości” współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego Priorytet IX, Działanie 9.2.

Tematyka kursu:

- Prezentacja sylwetki kelnera.
- Wyposażenie sal konsumenckich.
- Nakrywanie stołów.
- Składanie serwetek.
- Techniki noszenia tac i zastawy stołowej.
- Zasady obsługi gości.
- Metody obsługi gości.
- Karty menu.
- Podawanie potraw, przystawek, zup.

Młodzież biorąca udział w kursie kelnerskim (klasa II BT): Baran Karolina, Chaber Justyna, Cielińska Beata, Hajder Agnieszka, Jodłowska Katarzyna, Kołodziej Beata, Osetek Konrad,

Olejarz Ewa, Różańska Marta, Sakowska Angelika, Stec Patrycja, Stec Ewa, Świątek Monika, Borowiec Joanna, Kurasińska Karolina, Dec Agata.

Anna Kolano

Konkurs – „Dania garmazeryjne – Zakąski”

Dnia 14 listopada 2011 r. w Zespole Szkół w Sokołowie Młp. został przeprowadzony konkurs gastronomiczny pod hasłem: „Dania garmazeryjne – Zakąski”. W konkursie wzięło udział 16 uczniów z klasy II BT: Beata Cielińska, Konrad Osetek, Beata Kołodziej, Agata Kida, Karolina Baran, Agnieszka Hajder, Beata Sudoł, Marek Surowiec; z klasy III BT: Anna Sowa, Jolanta Zagaja z klasy IV BT: Agata Urban, Dominika Mączka, Sylwia Błądek, Anna Siudak, a z klasy I ZSZ: Kamil Partyka, Łukasz Świątecki. Każda z grup zobowiązana była do wykonania wybranej przez siebie potrawy garmazeryjnej. Na stole pojawiły się takie zakąski jak: jaja faszerowane, łódzki faszerowany z kaczuszkami, pieczeń rzymska, ryba po grecku, ryba wspaniała, sałatka grecka, tartinki, ziemniaki faszerowane.

Uczestnicy konkursu byli oceniani w następujących kategoriach: pomysłowość (oryginalność), stopień trudności i smak.

Przypisano następujące miejsca: I miejsce Agata Urban, Dominika Mączka kl. IV BT – „Ryba po grecku”; II miejsce Beata Sudoł, Marek Surowiec kl. II BT – „Ryba wspaniała”; III miejsce Kamil Partyka, Łukasz Świątecki kl. I ZSZ – „Pieczeń rzymska”.

Zwycięzcom serdecznie gratulujemy.

Marzena Sobczuk-Puc

Szkoła Nowych Technologii – opis projektu

Inicjatywa jest skierowana do uczniów, nauczycieli i dyrektorów liceów ogólnokształcących oraz techników kształcących w zawodach: technik informatyk, technik telekomunikacji, technik teleinformatyk, technik elektronik, technik elektryk, technik mechatronik. Jej celem jest udostępnienie młodzieży oraz kadry nauczycielskiej szkół ponadgimnazjalnych najnowszej wiedzy i umiejętności z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnych. W efekcie – wspieranie edukacji, która stwarza młodym ludziom szanse rozwoju i dobrze przygotowuje do życia w nowoczesnym świecie opartym na wiedzy.

W ramach projektu nauczyciele poznają nowoczesne narzędzia umożliwiające prowadzenie atrakcyjnych zajęć – zgodnie z duchem reformy edukacji oraz wymogami skomputeryzowanego świata XXI wieku. W cyklu bezpłatnych szkoleń i warsztatów, prowadzonych przez trenerów Microsoft Sp. z o.o. i ekspertów w dziedzinie e-nauczania, zdobywają też wiedzę o nowych trendach w edukacji, m.in.: internetowych platformach edukacyjnych, programach dla szkół (DreamSpark, Live@EDU, ITAcademy), najnowszym rozporządzeniu MEN o obowiązkowych elektronicznych podręcznikach.

Szkoła Nowych Technologii to niepotykana szansa rozwoju dla uczniów: podczas warsztatów uczestnicy projektu otrzymują bezpłatny dostęp legalnego oprogramowania, w szczególności na-

rzędzi developerskich (dostęp do programu DreamSpark). Każdy uczeń, który wzięł udział w warsztatach w ramach projektu, może zgłosić swoją pracę do konkursu technologicznego dla młodzieży, który rozpocznie się 01.11.2011 r.

Do programu mogą zgłosić się wszystkie szkoły. Spośród nadesłanych zgłoszeń organizatorzy Projektu wytypują 500 szkół, tzw. Szkół Nowych Technologii, które zostaną zaproszone do udziału w projekcie. Pozostałe szkoły będą mogły skorzystać ze szkoleń organizowanych w Szkołach Nowych Technologii ze swego regionu.

Dyrektorzy i nauczyciele szkół – otrzymają certyfikaty Szkoły Nowych Technologii Partnerów strategicznych Microsoft i WSiP w ramach międzynarodowego programu Partners in Learning.

Anna Kolano

Wycieczka Oświęcim – Ojców

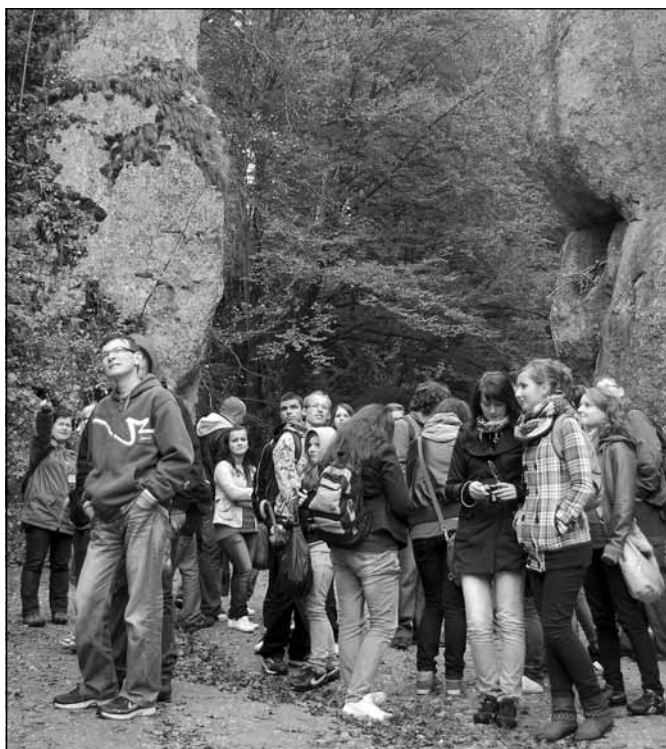
Młodzież Zespołu Szkół w Sokołowie Młp. wzięła udział w jednodniowej wycieczce Oświęcim – Ojców (10.10.2011 r.). W wyjeździe uczestniczyło 45 uczniów z klas I ALO, I BLO, II BLO, IV AT, III ALO.

Opiekunowie wycieczki Dyrektor mgr Antoni Kula, mgr Anna Podgórska i mgr Marcjanna Dec – Nitkiewicz. Wycieczka miała na celu zwiedzenie Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau oraz Ojcowskiego Parku Narodowego.

Wyjazd kształtował postawy kreatywne wśród młodzieży, przyczynił się do rozwoju wiedzy, umiejętności interpersonalnych i zwiększył poczucie wartości. Przyczynił się do zrozumienia tragedii II wojny światowej, ogromnego zagrożenia, które niesie ze sobą wojna i brak tolerancji.

Była to wspaniała lekcja historii i geografii. Wyjazd przyczynił się do integracji młodzieży z różnych klas i środowisk. Był szansą na zaszczepienie w młodzieży pasji poznawania Polski przez turystykę. Kształtował postawy patriotyzmu wśród młodzieży.

Anna Kolano

Wycieczka Kraków

27.10.-28.10.2011 r. młodzież Zespołu Szkół w Sokołowie Młp. wzięła udział w dwudniowej wycieczce do Krakowa w ramach zadania 9 Zajęcia pozaszkolne – wycieczki edukacyjne w ramach projektu „Wiedza kluczem do sukcesu” współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego Priorytet IX, Działanie 9.1., Poddziałanie 9.1.2. Młodzież podczas wyjazdu zwiedziła następujące miejsca: Kraków – Komnaty na Wawelu, Skarbiec i Zbrojownia, Dzwon Zygmunta, Katedra, Groby Królewskie, Bazylika Mariacka, Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego, Sukiennice. Młodzież zobaczyła wystawę multimedialną w podziemiach rynku. W Muzeum Zoologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego młodzież uczestniczyła w zajęciach prowadzonych przez pracowników akademickich, jak również zwiedziła Muzeum Archeologiczne.

Anna Kolano

MGOKSiR Sokołów Młp.

X Powiatowe Warsztaty Rzeźbiarskie im. Leszka Wałickiego „Glinolepy 2011”

1 października 2011 roku odbyły się X Powiatowe Warsztaty Rzeźbiarskie „Glinolepy 2011”. Wzięły w nich udział dzieci i młodzież z placówek oświatowo-kulturalnych powiatu rzeszowskiego. Tematem jubileuszowej edycji Warsztatów było „Boże Narodzenie w płaskorzeźbie” – uczestnicy mogli wykonać ozdobny kafelek o tematyce bożonarodzeniowej.

Warsztaty rozpoczęły się o godz. 10.00 w sali widowiskowej MGOKSiR. Przybyłych uczestników i gości powitał dyrektor MGOKSiR, **Jacek Piekielek**. Dr **Bartosz Wałicki**, prezes Towarzystwa Miłośników Ziemi Sokołowskiej, uroczystie nadał imprezie imię **Leszka Wałickiego** oraz zaprezentował projekt jubileuszowego wydawnictwa dotyczącego m.in. 10-lecia CERAMIDEŁ-GLINOLEPÓW. Z kolei wiceprezes TMZS, **Łukasz Ożóg**, stworzył okolicznościową wystawę fotograficzną prezentującą dziesięć lat sokołowskiej imprezy, najpierw pod nazwą „CERAMIDEŁA”, a od 2008 roku – „GLINOLEPY”.

Po części oficjalnej młodzi rzeźbiarze przystąpili do wykonywania płaskorzeźb o tematyce bożonarodzeniowej.

Organizatorzy i opiekunowie grup przy ciastku i kawie zostali na chwilę na sali, by wspólnie podyskutować, wymienić się doświadczeniami, powspominać poprzednie edycje Warsztatów i osobę Patrona, Leszka Wałickiego. Do grona nauczycieli i instruktorów dołączyły **Ela Dolecka** i **Iza Cis (Boho)**, które niejednokrotnie okazywały swą pomoc przy organizowaniu Warsztatów oraz przy ocenie rzeźb i ceramiki.

„Glinolepy 2011” odbywały się na parkingu przez budynkiem MGOKSiR i trwały do godz. 15-tej z przerwą na gorący posiłek.

W Warsztatach uczestniczyli: **Łucja Kozioł** I.12, **Andżelika Ożóg** I.12, **Monika Watras** I.12, **Klaudia Kicińska** I.12, **Wioletta Watras** I.12 i **Sabina Szczygiel** I.12 z Zespołu Szkół w Trzebusce; **Joanna Krasoń** I.11, **Anna Radomska** I.11, **Zuzanna Smolak** I.11, **Magdalena Krasoń** I.14, **Paulina Krasoń** I.13 i **Karolina Piersiak** I.13 z Zespołu Szkół w Górnicy; **Kinga Cieśla** I.11, **Sylwia Węgrzyn** I.12

i **Michał Chorzępa** I.11 ze Szkoły Podstawowej w Trzebowniku; **Agnieszka Kwolek** I.7, **Zuzanna Wawraszek** I.7, **Dominika Kapuścińska** I.9, **Jagoda Kiełb** I.11, **Aleksandra Kustra** I.11 i **Marta Nykiel** I.11 ze Szkoły Podstawowej w Sokołowie Młp.; **Ewa Pokrzywa** I.14, **Monika Kwolek** I.14 i **Katarzyna Skłodowska** I.15 z Publicznego Gimnazjum w Sokołowie Młp.; **Emilia Nowak** I.10, **Jakub Kuraś** I.10 i **Katarzyna Świątoniowska** I.10 ze Szkoły Podstawowej nr 3 w Trzebosi; **Aleksandra Nowak** I.10, **Gabriela Cieśla** I.10 i **Karol Błażej** I.10 z Zespołu Szkół w Jasionce; **Karolina Nowak** I.11, **Izabela Nowak** I.11 i **Gabriela Ożóg** I.11 z Zespołu Szkół nr 2 w Nienadówce; **Katarzyna Kraska** I.11 i **Marcjanna Słonina** I.12 z MGOKSiR w Sokołowie Młp.; **Kamila Żyła** I.10, **Urszula Żyła** I.13, **Dawid Cisek** I.9, **Maria Cisek** I.14 i **Anna Cisek** I.15 ze Świetlicy Wiejskiej w Trzebosi Górnej.

Warsztaty zostały zorganizowane po raz dziesiąty pod Patronatem Starosty Rzeszowskiego.

Był to pierwszy etap Warsztatów. Wykonane płaskorzeźby pozostawiono do wyschnięcia. Wszystkie zostały wypalone i poszlifowane. W drugim etapie prace zostały ocenione przez Jury powołane przez organizatorów. W skład Jury weszli: przewodnicząca **Kinga Ziobro-Działo**, główny instruktor plastyki w Wojewódzkim Domu Kultury w Rzeszowie oraz członkowie – **Joanna Boćkowska-Cisek**, artysta plastyk, **Bartosz Wałicki** i **Helena Woźniak**, członkini sokołowskiego Klubu Twórców Sztuki.

Więcej o drugim etapie GLINOLEPÓW 2011 w następnym numerze Kuriera.

(mgoksir)

Barwy lata - Mikrokosmos w makrofotografii

Pod takimi hasłami przebiegał VIII Powiatowy Konkurs Fotograficzny „WSPOMNIENIA Z WAKACJI”. Konkurs ogłoszony został w czerwcu bieżącego roku. Do października wpłynęło 60 prac fotograficznych 22 autorów z terenu gmin powiatu rzeszowskiego i miasta Rzeszowa.

11 października Komisja konkursowa w składzie: **Joanna Boćkowska-Cisek** – artysta plastyk z Kamienia, dr **Bartosz Wałicki**, prezes Towarzystwa Miłośników Ziemi Sokołowskiej, **Henryka Boho**, instruktor plastyki w MGOKSiR i **Helena Woźniak**, członek Klubu Twórców

Sztuki „ART-dekor” w Sokołowie, dokonała oceny wszystkich nadesłanych fotografii i postanowiła przyznać 13 osobom – autorom 24 fotografii – **nagrody równorzędne**; pozostałym autorów wyróżnić dyplomami i płytami DVD za udział w Konkursie.

Nagrody ex aequo zdobyli:

– **OLGA MROZOWICZ, Rzeszów** – za 3 prace: „Uroczysko”, „Na dół – również z mozołem”, „Co w trawie piszczy...”
– **ANDŻELIKA ROŻEK, Hyżne** – za pracę „Motyl przynosi ze sobą radość”
– **OLIWIA MARTYNA, Hyżne** – za pracę „Moja Błazowa”
– **BERNADETA BAŁANDA, Łąka** – za pracę „Zielony świat”
– **WERONIKA BUCZYŃSKA, Rzeszów** – za 2 prace: „Ogród marzeń”, „Tęsknota...”
– **ALEKSANDRA WILK, Rzeszów** – za 2 prace: „Pochmurne kolonijne lato”,

„Małe stworzonko w wielkim wrocławskim akwarium”

– **KINGA RYBA, Trzebuska** – za 3 prace: „Żyj kolorowo”, „Mucha nie siada”, „Pajęczyna”

– **MIKOŁAJ CISZEWSKI, Rzeszów** – za pracę „To tylko polskie Bieszczady”

– **KONRAD SŁOBODZIAN, Rzeszów** – za pracę „Ta chwila”

– **JANUSZ TŁUCZEK, Lecka** – za 2 prace: „Smakosz”, „Nasze niebo”

– **BARBARA FILANOWSKA, Wólka Niedźwiedzka** – za 4 prace: „W kropli rosy”, „Ślimak”, „Biedronka”, „Życie w lilii”

– **DANIEL PARTYKA, Kamień** – za 2 prace: „Piękna i bestia”, „W górę czy w dół?”

– **WIKTORIA DEC, Kamień Błonie** – za pracę „Ofiara”

Dyplomy za udział otrzymali:

– **Damian WATRAS, Kamień**

– **Jakub JANIK, Hyżne**

- Edyta WISZ, Trzebowniko
- Izabela SOWA, Łąka
- Adrianna SŁOMSKA, Zaczernie
- Klaudia CIUPAK, Rzeszów
- Maciej SŁONINA, Sokołów Młp.
- Natalia BEDNARZ, Nowy Kamień
- Agnieszka TŁUCZEK, Lecka

Na wystawę pokonkursową zakwalifikowano 46 prac 22 autorów.

Nadesłane prace cechują się wyrównanym poziomem artystycznym i technicznym. Z zadowoleniem zauważyliśmy, że wiele fotografii wykonanych zostało w interesujący sposób, utrwalających piękno polskiego krajobrazu. Podkreślić należy również to, że wielu uczestników Konkursu pochodzi spoza gminy sokołowskiej.

Gratulujemy wszystkim nagrodzonym i wyróżnionym oraz dziękujemy pozostałym uczestnikom za udział w Konkursie.

Otwarcie wystawy pokonkursowej i wręczenie nagród laureatom miało

Jury przy pracy: Bartosz Walicki, Joanna Boćkowska-Cisek i Henryka Boho.

Fot. Andżelika Rożek – Motyl przynosi ze sobą radość.

Fot. Kinga Ryba – Mucha nie siada.

Fot. Mikołaj Ciszewski – To tylko polskie Bieszczady.

Uczestnicy wernisażu.

miejsce 24 października o godz. 17.00 w sali klubowej MGOKSiR. Oprócz laureatów, organizatorów i członków Jury w wernisażu wziął udział pan Andrzej Pasierb, przewodniczący Rady Miejskiej, który wspólnie z Joanną Boćkowską-Cisek, Bartoszem Walickim i dyrektorem MGOKSiR Jackiem Piekiet-

kiem wręczał dyplomy i nagrody zwycięzcom Konkursu.

Wystawa pokonkursowa trwała do 25 listopada i obejrzało ją kilkaset osób.

MGOKSiR dziękuje Panu Staroście Rzeszowskiemu za ufundowanie nagród.

(mgoksir)

Fot. H. Boho, S. Belz

Zwiedzanie wystawy pokonkursowej.

Kółko plastyczne w MGOKSiR

Zajęcia plastyczne w nowym roku szkolnym 2011/2012 rozpoczęły się 27 września. Uczęszcza na nie ponad 30 dzieci w wieku od 5 do 12 lat. Uczestnicy podzieleni są na trzy grupy wiekowe: 5-6 lat, 7-9 lat i 10-12 lat. Frekwencja na zajęciach uzależniona jest od ilości „jesiennych wirusów”, które dzieci „łapią” w przedszkolu lub w szkole. Niemniej na każdych zajęciach jest kilkanaście-kilkadziesiąt osób. Zajęcia odbywają się w czwartki w godz. od 14.00 do 15.30 pod kierunkiem instruktora plastyki, Henryki Boho.

Na zajęciach dzieci malują farbami, rysują pastelami, wykonują kolorowe kolaże z papieru. Inspiracją pierwszych kilku zajęć była jesień i jej bogactwo kolorystyczne. Dzieci poznały barwy ciepłe i zimne, nauczyły się mieszać ze sobą barwy podstawowe, tworząc inne kolory. Tematyka świąteczna pojawiła się w pracach wykonywanych przez dzieci na konkursy plastyczne: jeden organizowany przez Miejsko-Gminny Dom Kultury w Głogowie Młp. – „Szopka Betlejemka w oczach dziecka”, drugi – przez MGOKSiR pod hasłem „Witraż Bożonarodzeniowy”. Młodsze dzieci wykonywały prace tylko do Głogowa, starsze wybrały trudniejszą technikę, jaką jest witraż z kolorowej bibuły – i zrobiły piękne prace na konkurs w MGOKSiR. Na konkurs do Głogowa zostało wysłanych dziesięć malowanych i rysowanych na kartonie szopek betlejemskich, różnie zinterpretowanych przez dzieci – od

Fot. H. Boho

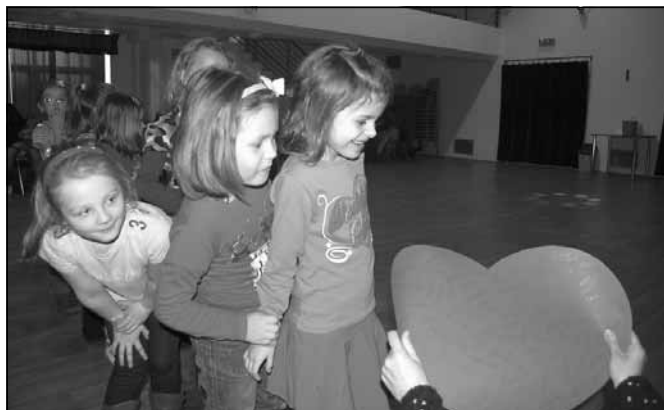
najmłodszych sześciolatków do dwunastolatków. Wszystkie prace są bardzo ciekawe i pomysłowe, wykreowane z bogatej dziecięcej wyobraźni. Papierowe witraże natomiast to efekt syntezy i artystycznego uproszczenia tematu bożonarodzeniowego (szopki betlejemskie, choinki, stroiki). Dzieła tego z powodzeniem podjęły się dzieci w wieku 11-12 lat. Konkurs „Witraż Bożonarodzeniowy” został rozstrzygnięty i 16 grudnia miało miejsce w MGOKSiR otwarcie wystawy i wręczenie nagród laureatom, wśród których są: **Marcjanna Słonina, Marta Nykiel, Paulina Wójcik i Katarzyna Kraska**. Dziewczyny zdobyły jedno z głównych nagród.

(mgoksir)

ANDRZEJKI 2011

W dniu 30 listopada w sali widowiskowej MGOKSiR w Sokołowie Młp. odbyła się zabawa andrzejkowa dla dzieci uczęszczających na zajęcia plastyczne i taneczne w tutejszym ośrodku. Cała impreza rozpoczęła się o godzinie 14.00 tradycyjną wróżbą, czyli laniem wosku. Każdy mógł dojrzeć coś interesującego w ulanej formie i zabrać pamiątkową wróżbę do domu.

Następna wróżba związana była z imieniem przyszłego wybrańca bądź wybranki. Wszyscy z niecierpliwością czekali na swoją kolej, aby móc przebić ozdobną szpilką olbrzymiej wielkości czerwone serce i poznać sekret przyszłości. Przy tej wróżbie było mnóstwo dobrej zabawy, śmiechu, zdziwienia i zadumy z pąsem na policzku – szczególnie wśród starszych uczestników zabawy.

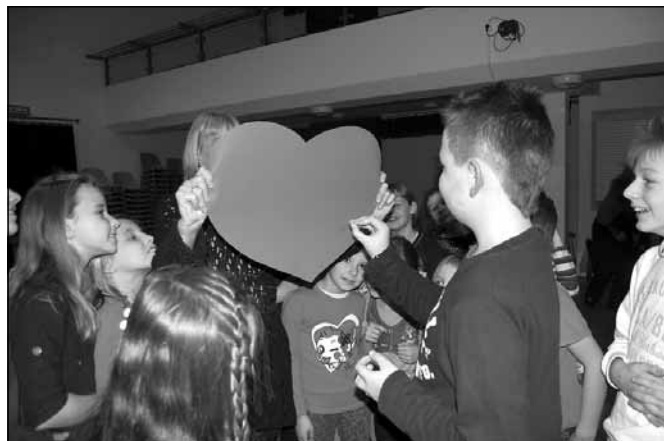

Nie obyło się również bez wróżenia „z butów”. Chłopcy osobno, dziewczęta osobno – ustawili sznur butów zdjętych z lewej nogi (od serca). Właściciele butów przekraczających jako pierwsze próg drzwi, najszybciej znajdą drugą połówkę. Jak się okazało, nie były to nastolatki, ale... sześciolatek i sześciolatka. Kolejna przepowiednia to wróżba „z kubków”. Pod czterema kubeczkami położone były – moneta przepowiadająca bogactwo, pierścionek wróżący szybkie zamążpójście lub ożenek, krzyżyk zapowiadający stan zakonny oraz pusty kubek wróżący staropanieństwo lub stan kawalerski. Ostatnia wróżba polegała na zakręcaniu butelką na kolorowej chuście z przyklejonymi doń wróżbami – przestrogami, radami, ostrzeżeniami bądź motywującymi pochwałami.

Cała zabawa andrzejkowa upłynęła w miłej i wesołej atmosferze w rytmie dan-

ce z kolorowymi efektami oraz wytwornicą dymu w tle.

Dla tych, którzy byli na andrzejkach po raz pierwszy, było to nowe doświadczenie, dzięki któremu mogli poznać namiastkę zanikającej już tradycji wróżenia. Stałym zaś bywalcom andrzejek mamy nadzieję, że się podobało... A wróżba? No cóż, zawsze można ją zmienić.

Wszystkim uczestnikom oraz rodzicom serdecznie dziękujemy za wspólną, dobrą zabawę.

Instruktorzy

Fot. H. Boho

Klub Twórców Sztuki 2011/2012

Działający od stycznia 2009 roku przy Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Klub Plastyka Amatora, zmienił w październiku 2011 nazwę na Klub Twórców Sztuki „ART-dekor”. Na pierwszym po wakacjach spotkaniu członków Klubu podjęliśmy wspólnie decyzję o zmianie nazwy. Wśród nas są i plastycy amatorzy, i twórcy profesjonaliści; niektórzy zajmują się tylko rękodziełem artystycznym – bibułkarstwem, haftem, szydełkowaniem itp. Choć wszyscy członkowie Klubu są uzdolnieni wszechstronnie, realizują się przede wszystkim w dziedzinach artystycznych, które są im

Panie w trakcie wykonywania jarzębiny z bibuły.

najbliższe, w których czują się najlepiej; nie znaczy to jednak, że unikają innych wyzwań i doświadczeń, jakich wiele proponuje im Ośrodek Kultury poprzez organizację wystaw, konkursów czy warsztatów z różnych dziedzin twórczości plastycznej i rękodzielniczej. Na zajęciach czwartkowych panie malują, rysują, wykonują kwiaty i ozdoby z bibuły, tworzą piękne stroiki i karty świąteczne...

Stroiki świąteczne wykonane na zajęciach.

Od tego sezonu doszło do nas sześć nowych osób. Najwięcej młodzieży, która przede wszystkim zainteresowana jest sztukami plastycznymi, jak malarstwo, rysunek, grafika, rzeźba. Są to **Alina Szczygiał** z Trzebuski, **Justyna Krudysz** i **Monika Kwolek** z Sokołowa oraz **Anna Cisek** z Trzebosi. Dziewczyny malują martwe natury, pejzaże, uczą się zasad perspektywy, działania kolorem, światłem i cieniem. Z kolei panie – **Maria Murdza** i **Teresa Walicka** (obie z Sokołowa) chętnie zajmują się rękodziełem artystycznym.

Kasia wykonuje pracę na konkurs „Witraz Bożonarodzeniowy”. Z tyłu od lewej: Monika, Małgorzata Kwolek i Justyna.

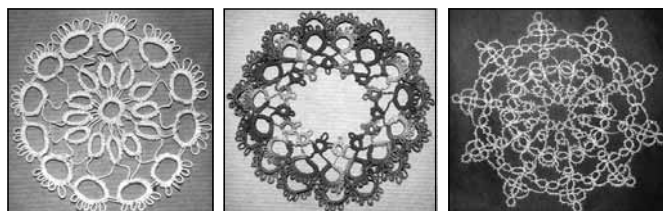

Młodzież maluje i rysuje. Od lewej Kasia Kochańska, z tyłu Monika Kwolek, Ania Cisek i Justyna Krudysz.

Alina Szczygiał tworzy martwą naturę na płótnie.

17 września MGOKSiR zorganizował dla członkiń Klubu (jeszcze Klubu Plastyka Amatora) II część **Kursu koronki czo-**

Frywolitkowe serwetki wykonane przez Helenę Wozniak i Danutę Olszową.

łenkowej – FRYWOLITKI (I część Kursu miała miejsce 8 maja). W obydwu częściach wzięły udział: **Alina Boguń, Marzena Jabłońska, Bożena Mroźkiewicz, Dorota Pokrzywa, Zofia**

Podczas kursu w dniu 17 września.

Walicka, Helena Woźniak, Danuta Olszowy, Małgorzata Cisek i Jolanta Szczygiał. Kurs poprowadziła **Dorota Rzeźnikiewicz-Stawarz.**

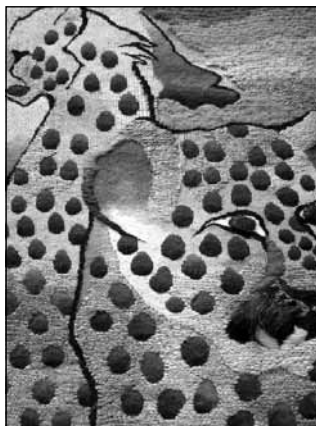
3 grudnia w MGOKSiR odbyły się Warsztaty Tkactwa Artystycznego. Wzięły w nich udział: **Małgorzata Cisek, Danuta Olszowy, Ewa Błazik, Teresa Walicka, Helena Woźniak, Bożena Mroźkiewicz, Maria Murdza, Józefa Kołodziej, Zofia Piersiak, Izabela Kurcek, Jolanta Szczygiał, Małgorzata Kwolek i Dorota Pokrzywa.** Warsztaty trwały od godziny dzie-

Pani Jola z uwagą wysłuchuje wskazówek instruktorki.

siątej do szesnastej. Poprowadziła je instruktorka **Katarzyna Jurek** z Medyni Głogowskiej. Oto co o swojej działalności artystycznej zdradziła nam pani Kasia:

Zajmuję się tkaniną artystyczną od blisko 15 lat. Jest to twórczość praktykowana na przestrzeni tych lat z różną intensywnością. Niemniej początki nastąpiły w Liceum Plastycznym w Tarnowie, gdzie w 2000 roku ukończyłam profil tkactwa artystycznego. Tam zapoznałam się po raz pierwszy z możliwościami plastycznymi wynikającymi z tej formy twórczości. Zaszczepione w Liceum podstawy aktualnie wykorzystuję i rozwijam według własnego warsztatu. Obecnie zajmuję się gobelinem jako płaską tkaniną, malarsko traktującą powierzchnią tkacką. Na znacznie większe możliwości plastyczne pozwala

Fragment artystycznego gobelinu Katarzyny Jurek.

Fot. K. Jurek

Makramowe „Papugi” pani Kasi.

Fot. K. Jurek

Pierwsze proste sploty tkackie...

mi tkanina fakturowa, wykorzystująca trzy techniki wypukłych splotów, dających w efekcie zróżnicowane grubością tkaniny. Wszystkie techniki tkackie łączę wspólnie, co daje ciekawe

Pani Zosia i pani Józia podklejają papierowy projekt pod ramę tkacką.

efekty plastyczne. Te wydają się jeszcze bardziej interesujące w zależności od użytego materiału. Oprócz tradycyjnych włóczek i sznurków poszukuję (na razie w formie prób) w innym, nie tradycyjnym, jednak elastycznym (choć mniej trwałym) materiale, jak papier, bibuła, wstążki, folia, sitowie, liście. W ramy tkactwa wpisuję również makramę przestrzenną wyko-

rzysującą sznurek sizalowy. Właściwie wykorzystuję jeden splot makramowy tworząc płaszczyzny, które odpowiednio ukształtowane, dają przestrzenny efekt porównywalny z trójwymiarową rzeźbą.

We wszystkich pracach wykorzystuję szerokie zestawy barwne, zwracając uwagę na wydobywanie płynnych przejść kolorystycznych. Sama też zajmuję się barwieniem, które przy odpowiedniej technice farbowania pozwala na uzyskanie kilkudziesięciu odcieni tego samego koloru. Tematycznie nawiązuję do motywów roślinnych, zwierzęcych jako elemen-

Uczestniczki w skupieniu tkają swoje próbki.

tów najlepiej nadających się do interpretacji formy przystosowanej do powierzchni tkackiej. Aktualnie zajmuję się prowadzeniem grupowych bądź indywidualnych zajęć tkackich, zarówno jeśli chodzi o tkactwo, jak i makramę, dostosowaną programem do wieku uczestników.

Podczas zajęć pani Katarzyna przekazała uczestniczkom warsztatów różne informacje i umiejętności dotyczące podstaw tkactwa artystycznego, zapoznała z techniką zakładania osnowy na ramy tkackie oraz praktyczną nauką tkania według przygotowanych wzorów. Zaprezentowała przywiezione ze sobą liczne próbki tkanin wykonanych wełną oraz innymi materiałami tkackimi, jak np. papier, sizal, patyki, liście, wstążki, folia plastikowa. Nauczyła podstawowych splotów tkackich – splotu płóciennego, sumaka, splotu broszowego, dywanikowego.

Tkanie ręczne jest bardzo pracochłonne. Czas wykonania zależy od stopnia trudności projektu, nastroju autora, grubości wełny. Prace powstające podczas warsztatów oczywiście nie mogły być ukoń-

Nauka zakładania osnowy.

czone w trakcie jednych zajęć. Wszystkie rozpoczęte próbki pani zabrały do wykończenia w domu, rozpięte na ramach tkackich, które pani Kasia przywiozła dla każdej uczestniczki. Ramy te można było albo wypożyczyć, albo zakpić, co niektórzy nie omieszkali uczynić.

Aby bardziej poznać techniki tkactwa ręcznego, poznać różne możliwości użytych materiałów tkackich, sposobów wykończenia tkaniny i wiązania ozdobnych frędzli, potrzebnych jest jeszcze wiele godzin pracy pod okiem fachowca. A że paniom bardzo spodobało się tkactwo, mamy nadzieję w niedalekiej przyszłości zorganizować drugie takie warsztaty.

(mgoksir)

Próbki tkanin wykonanych podstawowymi splotami z wykorzystaniem różnych materiałów.

Kolorowe bożonarodzeniowe witraże

W IV Powiatowym Konkursie Plastycznym dla dzieci, młodzieży i osób niepełnosprawnych pod hasłem „Witraż Bożonarodzeniowy”, organizowanym przez MGOKSiR pod patronatem Starosty Rzeszowskiego, wzięły udział dzieci i młodzież w czterech grupach:

I Grupa 6-9 lat, II Grupa 10-12 lat, III Grupa 13-16 lat i IV Grupa – osoby niepełnosprawne (bez względu na wiek) z 24 placówek kulturalno-oświatowo-wychowawczych powiatu rzeszowskiego.

Przedmiotem konkursu były prace plastyczne o tematyce bożonarodzeniowej (zwyczaje ludowe, szopki betlejemskie, anioły, stroiki itp. motywy świąteczne), wykonane techniką witrażu z kolorowej bibuły, o dowolnych formatach i kształtach. Każdy uczestnik mógł nadać jedną pracę. Na konkurs wpłynęło ogółem 181 papierowych witraży, w tym 1 przestrzenny.

Komisja konkursowa w dniu 9 grudnia dokonała oceny wszystkich nadesłanych prac. W skład Komisji weszli: przewodnicząca **Joanna Boćkowska-Cisek**, artysta plastyk, dr **Bartosz Walicki**, prezes Towarzystwa Miłośników Ziemi Sokołowskiej i **Helena Woźniak**, Klub Twórców Sztuki „ART-dekor” Sokołów Młp. Komisja wytypowała 34 najlepsze prace, które nagrodzono i wyróżniono w sposób następujący:

I Grupa wiekowa (6-9 lat)

I Nagroda ex aequo

- **Jakub Łach** (SP Kielnarowa)

- **Natalia Naja** (SP Turza)

II Nagroda ex aequo

- Kamila Klimasz (SP Kielnarowa)
- Daria Naja (SP Turza)
- Sebastian Wójcik (ZS nr 2 Nienadówka)

III Nagroda ex aequo

- Łukasz Naja (ZS nr 2 Nienadówka)
- Martyna Cyrek (ZS nr 2 Nienadówka)

Wyróżnienia

- Adrian Naja (SP Turza)
- Paulina Zdeb (ZS nr 2 Nienadówka)
- Paulina Niemiec (ZS nr 2 Nienadówka)
- Klaudia Jękot (ZS nr 2 Nienadówka)

II Grupa wiekowa (10-12 lat)**I Nagroda ex aequo**

- Maja Kida (MGDK Głogów Młp.)
- Marcjanna Słonina (MGOKSiR Sokołów Młp.)
- Marta Nykiel (MGOKSiR Sokołów Młp.)
- Paulina Wójcik (MGOKSiR Sokołów Młp.)

II Nagroda ex aequo

- Zbigniew Pokrzywa (ZS Sokołów Młp.)
- Katarzyna Kraska (MGOKSiR Sokołów Młp.)
- Jakub Paściak (SP nr 2 Harta)

III Nagroda ex aequo

- Ewa Rzeszutek (ZS Sokołów Młp.)
- Paulina Ploch (MGDK Głogów Młp.)

Wyróżnienia

- Martyna Delikat (ZS Wysoka Głogowska)

- Klaudia Szura (SP Borek Stary)

- Wioletta Niemiec (ZS nr 2 Nienadówka)

- Mateusz Szura (SP Borek Stary)

- Mateusz Grzebyk (SP Matysówka)

- Paweł Piróg (Świetlica Socjoterapeutyczna Łowisko)

- Natalia Pielą (SP Kamień-Prusina)

III Grupa wiekowa (13-15 lat)**I Nagroda**

- Monika Kwolek (ZS Sokołów Młp.)

II Nagroda ex aequo

- Wojciech Mroźkiewicz (ZS Sokołów Młp.)

- Adrian Michałek (PG Tyczyn)

III Nagroda

- Ewa Węglowska (ZS Sokołów Młp.)

Wyróżnienia

- Karolina Zagórska (PG Tyczyn)
- Ewa Pokrzywa (ZS Sokołów Młp.)

IV Grupa (osoby niepełnosprawne)**Nagroda**

- Katarzyna Kochańska (Klub Twórców Sztuki MGOKSiR Sokołów Młp.)

Wśród nadesłanych na konkurs prac wiele jest takich, które cechuje ciekawa tematyka, oryginalne ujęcie tematu, wykonanych własnoręcznie przez dzieci. Pozytywnym aspektem jest również pojawienie się nowej, oryginalnej formy

Jury przy pracy.

witrażu – witraż przestrzenny. Wszystkie prace nagrodzone i wyróżnione cechuje pomysłowość, oryginalność i estetyka wykonania.

Z przykrością jednak zauważyć można, że poziom nadesłanych na konkurs prac jest niższy niż w latach ubiegłych. Niektóre prace to skopiowane szablony

tek. Z kolei Joanna Boćkowska-Cisek odczytała protokół z obrad Komisji konkursowej. Potem nastąpił moment najbardziej oczekiwany – wręczenie nagród i dyplomów zwycięzcom konkursu. Na koniec jeszcze – pamiątkowa fotografia, zwiedzanie wystawy i poczęstunek słodczymi i soki.

Fot. H. Boho

Wręczenie nagród.

stroików, kart i ozdób świątecznych, zamieszczanych w czasopismach i poradnikach dostępnych na rynku oraz w Internecie. Jest to niedopuszczalne w dziedzinie pracy twórczej, na co nauczyciele i instruktorzy powinni zwrócić szczególną uwagę. Niektóre prace są nieestetycznie wykonane lub nie uwzględniają zasad techniki – nie są witrażami.

16 grudnia o godz. 11.00 miało miejsce uroczyste podsumowanie konkursu oraz otwarcie wystawy pokonkursowej. Wzięli w tym udział laureaci, ich opiekunowie – nauczyciele, instruktorzy, rodzice, oraz organizatorzy i członkowie Jury. Powitania gości i otwarcia wystawy dokonał dyrektor MGOKSiR, Jacek Piekie-

Gratulujemy nagrodzonym i wyróżnionym oraz dziękujemy wszystkim uczestnikom IV Powiatowego Konkursu Plastycznego „WITRAŻ BOŻONARODZENIOWY” i ich opiekunom.

Dziękujemy również Panu Józefowi Jodłowskiemu, Staroście Rzeszowskiemu, za ufundowanie nagród rzeczowych dla laureatów konkursu.

(mgoksir)

XII Międzypowiatowy Konkurs Kultury Muzycznej

Rok temu przewidywaliśmy, że nasz Konkurs Muzyczny skierowany do hobbystów i czynnie zajmujących się muzyką uczniów szkół artystycznych będzie cieszył się dużym zainteresowaniem. Nie pomyliliśmy się, okazuje się, że i w aktualnej edycji pojawiło się na nim wielu uczestników. Trzeba zaznaczyć, że nawet więcej niż na każdej z odbywających się wcześniej edycji. Przez scenę przewinęło się 143 uczniów, w tym 79 solistów i 12 zespołów. Spowodowało to konieczność rozbicia przesłuchań konkursowych na dwa dni. I tak w piątek 25 listopada 2011 roku prezentowali się soliści w dwóch kategoriach wiekowych obejmujących wykonawców w wieku od 6 do 12 lat. Następnego dnia pojawili się na scenie młodzi artyści w wieku od 13 do 18 roku życia. W sobotę odbywały się także przesłuchania zespołów o dowolnych składach i dowolnym charakterze muzyki.

Konkurs obejmował prezentacje solistów i zespołów w pięciu kategoriach. Najmłodszy w wieku od 6 do 9 roku życia mogli zagrać lub zaśpiewać w kategorii pierwszej. Druga obejmowała występy uczestników w wieku od 10 do 12 roku życia, a trzecia młodzież od 13 roku życia wzwyż. Kategorie obejmowały także prezentacje zespołowe niezależnie od składu; kategoria czwarta to wykonawcy ze szkół podstawowych a piąta gimnazjaliści i licealiści. Regulamin prezentacji zobowiązywał do wykonania dwóch dowolnych utworów kontrastujących względem siebie pod względem charakteru lub stylu.

Na konkursie pojawili się przedstawiciele 25 szkół i innych instytucji. Wystąpili wykonawcy z Państwowej Szkoły Muzycznej I st. w Przeworsku, Państwowej Szkoły Muzycznej I st. w Leżajsku, Państwowej Szkoły Muzycznej I st. w Kolbuszowej, Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Nowej Dębie, Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Rzeszowie, Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Jarosławiu, Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Pruchniku, Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Radymnie, Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Leżajsku, Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Sokołowie Małopolskim, Szkoły Podstawowej nr 1 w Pruchniku, Szkoły Podstawowej nr 17 w Rzeszowie, Szkoły Podstawowej nr 2 w Górnym, Szkoły Podstawowej w Adamówce, Szkoły Podstawowej w Nowej Sarzynie, Szkoły Podstawowej w Rudzie

Łańcuckiej, Zespołu Szkół Muzycznych nr 2 w Rzeszowie, Zespołu Szkół Muzycznych nr 1 w Rzeszowie, Zespołu Szkół w Kamieniu, Zespołu Szkół w Górnym, Świata Muzyki z Nowej Sarzyny i Społecznego Ogniska Muzycznego nr 3 w Rzeszowie, Zespołu Szkół w Niedadowce, Fundacji Wspierania Edukacji Artystycznej w Sokołowie Małopolskim i jeden wykonawca niezrzeszony.

XII Międzypowiatowy Konkurs Kultury Muzycznej w Sokołowie Małopolskim odbywał się pod honorowym patronatem Starosty Rzeszowskiego w dniach 25 i 26 listopada 2011 roku. Przesłuchania uczestników miały miejsce w Sali Widowiskowej Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Małopolskim, który był głównym organizatorem. Przy organizacji przedsięwzięcia brały również udział Fundacja Wspierania Edukacji Artystycznej w Sokołowie Małopolskim i Niepaństwowa Szkoła Muzyczna I i II st. w Sokołowie Małopolskim.

Przesłuchania pierwszego dnia rozpoczęły się o godzinie 10.00 rano. Konkurs otworzył uroczyste Jacek Piekielek – dyrektor Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Małopolskim. Przesłuchania poprowadziła Anna Wójcikiewicz – prezes Fundacji Wspierania Edukacji Artystycznej w Sokołowie Małopolskim. Występujących oceniała Komisja Konkursowa w składzie: Anna Wójcikiewicz – przewodniczący Komisji Konkursowej, Iwona Ćwikła – nauczyciel NSM II st. w Leżajsku, Honorata Kiwała – nauczyciel NSM II st. w Sokołowie Małopolskim, Marta Woś-Karczmarz – nauczyciel NSM I i II st. w Sokołowie Małopolskim, Małgorzata Dzień – nauczyciel PSM I st. w Leżajsku, Jadwiga Okopska – nauczyciel NSM I st. w Pruchniku i Wiesław Wojtas – nauczyciel PSM I st. w Przeworsku. Uczestnicy byli oceniani w ramach kategorii wiekowych z uwzględnieniem grup obejmujących osobno uczniów szkół muzycznych i osobno amatorów. Wszystkie przesłuchania zakończyły się w sobotę 26 listopada 2011 roku o godzinie 15.00. Ogłoszenie wyników połączone z koncertem na podsumowanie XII Międzypowiatowego Konkursu Kultury Muzycznej w Sokołowie Małopolskim odbyło się 26 listopada 2011 o godzinie 17.00. Na uroczystym koncercie na zakończenie gościliśmy dyrektora zaprzyjaźnionej Państwowej Szkoły Muzycznej I st. w Leżaj-

Trio akordeonowe z Pruchnika

Duet saksofonowy z Leżajska

Filip Hajder

Komisja Konkursowa

sku – Stanisława Jaworskiego i Zastępcę Burmistrza Gminy i Miasta Sokołów Małopolski – Bogusława Kidę.

Wyniki przesłuchań konkursowych na podstawie protokołu Komisji Konkursowej z dnia 26 listopada 2011 r.**Kategoria I****Grupa amatorska i wokaliści**

Krzysztof Kościółek	I MIEJSCE	Niepaństwowa Szkoła Muzyczna I st. w Sokołowie Młp.
Kacper Ziobro	III MIEJSCE	Spółeczne Ognisko Muzyczne nr 3 w Rzeszowie
Patrycja Młynarska	III MIEJSCE	Szkoła Podstawowa w Nowej Sarzynie
Karolina Bandura	III MIEJSCE	Niepaństwowa Szkoła Muzyczna I st. w Sokołowie Młp.

Uczniowie szkół muzycznych

Anna Banaś	I MIEJSCE	Państwowa Szkoła Muzyczna I st. w Leżajsku
Weronika Soja	II MIEJSCE	Państwowa Szkoła Muzyczna I st. w Kolbuszowej
Maciej Budziński	III MIEJSCE	Niepaństwowa Szkoła Muzyczna I st. w Pruchniku
Arkadiusz Tabaka	WYRÓŻNIENIE	Niepaństwowa Szkoła Muzyczna I st. w Sokołowie Młp.
Barbara Nizioł	WYRÓŻNIENIE	Niepaństwowa Szkoła Muzyczna I st. w Sokołowie Młp.
Malena Majka	WYRÓŻNIENIE	Niepaństwowa Szkoła Muzyczna I st. w Sokołowie Młp.
Natalia Sudoł	WYRÓŻNIENIE	Niepaństwowa Szkoła Muzyczna I st. w Sokołowie Młp.
Aleksandra Gwiazdowska	WYRÓŻNIENIE	Niepaństwowa Szkoła Muzyczna I st. w Sokołowie Młp.

Kategoria II**Grupa amatorska i wokaliści**

Izabela Romańska	I MIEJSCE	Szkoła Podstawowa w Nowej Sarzynie
Dominik Tudryn	I MIEJSCE	Szkoła Podstawowa w Rudzie Łańcuckiej
Konrad Sadlej	II MIEJSCE	Szkoła Podstawowa w Adamówce
Aleksandra Stawarz	III MIEJSCE	Szkoła Podstawowa nr 17 w Rzeszowie

Uczniowie szkół muzycznych

Kajetan Walawski	I MIEJSCE	Państwowa Szkoła Muzyczna I st. w Leżajsku
Bartłomiej Szabat	II MIEJSCE	Niepaństwowa Szkoła Muzyczna I st. w Sokołowie Młp.
Filip Hajder	III MIEJSCE	Niepaństwowa Szkoła Muzyczna I st. w Sokołowie Młp.
Monika Marczak	WYRÓŻNIENIE	Państwowa Szkoła Muzyczna I st. w Leżajsku
Alicja Ożóg	WYRÓŻNIENIE	Niepaństwowa Szkoła Muzyczna I st. w Sokołowie Młp.

Kategoria III**Grupa amatorska i wokaliści**

Katarzyna Rybak	I MIEJSCE	Niepaństwowa Szkoła Muzyczna I st. w Sokołowie Młp.
Anita Pecyna	II MIEJSCE	Fundacja Wspierania Edukacji Artystycznej
Klaudia Partyka	III MIEJSCE	Zespół Szkół w Kamieniu

Uczniowie szkół muzycznych

Grzegorz Osowski	I MIEJSCE	Fundacja Wspierania Edukacji Artystycznej
Magdalena Kuraś	II MIEJSCE	Państwowa Szkoła Muzyczna I st. w Leżajsku
Damian Ćwikła	III MIEJSCE	Fundacja Wspierania Edukacji Artystycznej
Sławomir Juszczak	III MIEJSCE	Niepaństwowa Szkoła Muzyczna I st. w Radymnie
Adrian Węglarz	WYRÓŻNIENIE	Niepaństwowa Szkoła Muzyczna I st. w Leżajsku
Jarosław Leja	WYRÓŻNIENIE	Państwowa Szkoła Muzyczna I st. w Leżajsku
Beniamin Kosior	WYRÓŻNIENIE	Państwowa Szkoła Muzyczna I st. w Przeworsku
Kinga Szczotka	WYRÓŻNIENIE	Państwowa Szkoła Muzyczna I st. w Przeworsku

Kategoria IV**Grupa amatorska**

Mali Muzykanci	I miejsce	ŚWIAT MUZYKI – Nowa Sarzyna
Wesołe promyczki	III miejsce	Przedszkole Samorządowe w Sokołowie Małopolskim
Zespół „Alfen” z Baryczki	wyr	Spółeczne Ognisko Muzyczne nr 3 w Rzeszowie

Uczniowie szkół muzycznych

Klasa II rytmiki.	wyr	Państwowa Szkoła Muzyczna I st. w Kolbuszowej
-------------------	-----	---

**Kategoria V
Uczniowie szkół muzycznych**

DUET SAKSOFONOWY (Dominika Baj, Damian Ćwikła)	I miejsce	Fundacja Wspierania Edukacji Artystycznej
Zespół skrzypcowy	II miejsce	Państwowa Szkoła Muzyczna I st. w Kolbuszowej
DUET SAKSOFONOWY (Kinga Szczotka & Beniamin Kosior)	III miejsce	Państwowa Szkoła Muzyczna I st. w Przeworsku
Zespół akordeonowy (Pupka Szymon, Olejarz Adrian, Korytko Michał)	III miejsce	Niepaństwowa Szkoła Muzyczna I st. w Pruchniku

Grzegorz Wójcikiewicz, dyrektor NSM I i II st. w Sokołowie Młp.

IV Międzypowiatowy Festiwal Muzyki Elektronicznej – Sokołów 2011

Po raz czwarty w Sokołowie Małopolskim odbył się konkurs pod hasłem „Międzypowiatowy Festiwal Muzyki Elektronicznej”. Przesłuchania konkursowe odbywały się 23 listopada 2011 roku na sali widowiskowej Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Małopolskim. Honorowy patronat nad imprezą objął Starosta Rzeszowski – Józef Jodłowski, który dofinansował zakup nagród.

W Konkursie wzięli udział uczniowie szkół muzycznych i ogólnokształcących działających na terenie powiatów: rzeszowskiego, jarosławskiego i leżajskiego. Zaprezentowali się przedstawiciele: Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Sokołowie Małopolskim, Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Leżajsku, Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Pruchniku, Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Jarosławiu, Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Radymnie, Gimnazjum w Raniżowie, Zespołu Szkół w Górnym, Szkoły Podstawowej w Zielonce i Szkoły Podstawowej w Stanisławskim. Łącznie w konkursie wzięło udział 17 solistów i jeden zespół.

Ze względu na charakter i instrumentację utworów przeważała muzyka rozrywkowa, choć pojawiła się także niewielka ilość ciekawych transkrypcji z kompozycji klasycznych – popularnie nazywanych muzyką poważną. Najwięk-

szym zainteresowaniem cieszył się występ Tadeusza Wośa z gimnazjum w Raniżowie, który po mistrzowsku wykonał Arię na strunie G – Jana Sebastiana Bacha i Oxygene II – J. M. Jarre’a. Pozostałe prezentacje, choć ciekawe, nie zrobiły aż takiego wrażenia na członkach Komisji Konkursowej.

Komisja Konkursowa pracowała w składzie: Anna Wójcikiewicz reprezentująca Fundację Wspierania Edukacji Artystycznej w Sokołowie Małopolskim – przewodnicząca, Agnieszka Winiarska – nauczyciel Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Sokołowie Małopolskim i Grzegorz Wójcikiewicz – dyrektor Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I i II st. w Sokołowie Małopolskim.

Wyniki konkursu:

KATEGORIA I

- Beata Olejarz (Pruchnik) – I miejsce
- Karolina Bandura (Sokołów Młp.) – II miejsce

KATEGORIA II

- Łukasz Kołodziej (Zielonka) – I miejsce
- Patryk Piróg (Jarosław) – II miejsce
- Anna Sabatowska (Radymno) – III miejsce

- Wioletta Prucnal (Sokołów Młp.) – III miejsce

KATEGORIA III

- Tadeusz Woś (Raniżów) – I miejsce

- Aleksandra Nizioł (Górno) – II miejsce
 - Izabela Kozyna (Leżajsk) – III miejsce
 - Paulina Stelczyk (Jarosław) – wyróżnienie
 - Mateusz Jędrzejowski (Leżajsk) – wyróżnienie
- #### KATEGORIA III
- Duet: Agnieszka Lenart, Magdalena Ożóg – wyróżnienie

Grzegorz Wójcikiewicz

FRANCUSKA GRUPA „REFLUX” W SOKOŁOWIE MŁP.

12 września 2011 r. o godz. 19.00 w sali widowiskowej MGOKSiR w Sokołowie Młp. rozpoczął się koncert piosenki francuskiej w wykonaniu grupy wokalne „REFLUX” z Francji. Podczas tournée po Polsce artyści występowali w Warszawie, Krakowie i Legnicy.

Zanim napiszę o koncercie chciałabym przybliżyć osobę p. Jacques’a Achery, kierownika tej grupy. Jego długa i piękna droga przyjaźni między Francją i Polską rozpoczęła się w latach 80-tych. Kierując charytatywnym stowarzyszeniem L’ARASFEC w Gap we Francji pomagał ofiarze Polsce i innym krajom bloku wschodniego w najważniejszym dla nich okresie. Za działalność dla Polski został odznaczony w 2002 roku Krzyżem Kawalerskim Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej, nadanym przez prezydenta RP. W 2005 roku Lech Wałęsa wręczył Mu w Ambasadzie Polskiej w Paryżu pamiątkowy medal z okazji 25 lecia powstania Solidarności. Dzięki p. J. Achery uczniowie LO w Sokołowie Młp. dwukrotnie przebywali we Francji, zwiedzając ten piękny kraj i doskonaląc język. Miło, że tak wielu z nich przyszło na koncert.

W ramach wymiany językowej młodzieży gościliśmy w Sokołowie: skautów z Gap, dwukrotnie grupę BIG BAND JAZZ i uczniów ze szkół francuskich.

Gości z Francji powitał p. Jacek Piekietek – dyrektor MGOKSiR w Sokołowie Młp. Program wieczoru był bardzo ambitny. Piosenki z repertuaru takich wielkich gwiazd jak:

J. Brel, E. Piaf, G. Brassens, Aznarour, G. Becaud, J. Dassin. Byliśmy wzruszeni słuchając poetyckich tekstów Przerezt'a (Martwe liście), Brassens'a (Modlitwa), Brel'a (Równinny kraj). Publiczność doceniła interpretację piosenki „Milord”, „Stary pielgrzym” i „Amsterdam”. Śpiewała razem z artystami refreny najbardziej znanych utworów. Na zakończenie koncertu grupa „REFLUX” wykonała starą, piękną pieśń po prowansalsku i zaśpiewała razem z publicznością „Champs – Elysees”.

Za koncert podziękowali, wręczając kosze pięknych kwiatów i upominki, Wiceburmistrz p. Bogusław Kida i Przewodniczący Rady Miejskiej p. Andrzej Pasierb.

Francuzi byli zachwyceni serdecznym przyjęciem, polską gościnnością, kulturą, wrażliwością i entuzjazmem publiczności. Po

krótkim, połączonym z poczęstunkiem, spotkaniu w sali klubowej MGOKSiR rozstaliśmy się zachowując, mam nadzieję, miłe wspomnienia.

Pragnę podziękować za współpracę przy organizowaniu tego koncertu Panu Burmistrzowi Andrzejowi Ożogowi, Panu Dyrektorowi Jackowi Piekietkowi i Jego pracownikom, Panu Dyrektorowi Zespołu Szkół Antoniemu Kuli i Wszystkim, którzy gościli naszych francuskich przyjaciół w swoich domach. Kieruję również miłe podziękowania pod adresem sympatycznej publiczności, wśród których było wielu moich byłych uczniów.

LIN GRAND MERCI.

Zofia Sikora

Pour Kurier Sokotowski
En souvenir d'une soirée
extraordinaire dans votre
Magnifique salle des fêtes.
Merci pour votre accueil
tout à fait extraordinaire
qui vient après 23 ans de
collaboration avec votre belle
ville.

Ce fut vraiment un plaisir
de nous retrouver ici et de
rencontrer les amis et la
chaleur de notre rencontre.
Encore merci.

Bien Amicalement
Jacques Achery
" KURIER SOKOŁOWSKI "

Dla „Kuriera Sokołowskiego” na pamiątkę wyjątkowego wieczoru w Waszej wspaniałej sali widowiskowej.

Dziękujemy za niezwykle przyjęcie po 23 latach współpracy z Waszym pięknym miastem.

To naprawdę przyjemność spotkać się znów z przyjaciółmi i taką serdecznością.

Jeszcze raz dziękujemy, pozdrawiamy Jacques Achery.

*Nie wystarczy
kreślić słów prawdy
czarnym atramentem,
trzeba pióro maczać
w prawdzie i miłości.*

Kard. St. Wyszyński

Podkarpacki Konkurs Poezji Religijnej

W Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp. corocznie, zawsze jesienią odbywają się eliminacje rejonowe do Podkarpackiego Konkursu Poezji Religijnej. W tym roku to już XXI edycja. Organizatorami tego Konkursu byli: Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Sędziszowie Młp., Wojewódzki Dom Kultury w Rzeszowie, Parafia p.w. Miłosierdzia Bożego w Sędziszowie Młp., Parafia p. w. Narodzenia NMP w Sędziszowie Młp. Eliminacje rejonowe, które odbyły się 15 listopada br. zorganizował Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp.

O godz. 10.00 sala widowiskowa tutaj. Ośrodka wypełniła się uczestnikami, którzy przybyli wraz z opiekunami z powia-

tów: niżańskiego, stalowowlowskiego, gmin: Sokołów Młp. oraz Jeżowe. Uczestnicy reprezentowali: Technikum – Centrum Edukacji Zawodowej w Stalowej Woli, Liceum Ogólnokształcące w Jeżowie, Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Sokołowie Młp., Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 3 w Stalowej Woli, Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 w Stalowej Woli oraz Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp. Na widowni zasiedli również podopieczni Środowiskowego Domu Pomocy Społecznej w Sokołowie Młp.

Konkurs obejmował trzy kategorie: recytacja, poezja śpiewana, monodram. Tegoroczny skład Jury przedstawiał się następująco: przewodniczący – Pan Czesław Drąg kierownik Działu Upowszechniania Sztuki i Współpracy z Samorządami w Wojewódzkim Domu Kultury w Rzeszowie, Pani Wioletta Czupka – instruktor Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury w Sędziszowie Młp., Pan Grzegorz Wójcikiewicz muzy-

kolog, dyrektor Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I i II st. w Sokołowie Młp., ks. Jacek Nasiadka wikariusz Parafii Sokołów Młp.

W eliminacjach wysłuchano 12 prezentacji w kategorii recytacji i 5 w kategorii poezji śpiewanej. Udział wzięło 17 uczestników: 16 uczniów szkół średnich oraz 1 osoba dorosła. Komisja postanowiła przyznać nagrody i wyróżnienia w następujący sposób:

I kat. wiekowa

Recytacja – nominacja do Finału

Aneta Bąk z Liceum Ogólnokształcącego w Jeżowie oraz Monika Krawiec z Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych nr 3 w Stalowej Woli.

Poezja śpiewana – nominacje do Finału:

Kinga Ożóg z Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Sokołowie Młp.

II kat. wiekowa (dorośli)

Poezja śpiewana – nominacja do Finału

Sylwia Tabaka z Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp.

Wszystkie osoby nominowane wzięły udział w Finale Konkursu, który odbył się 9 grudnia br. w Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury w Sędziszowie Młp.

Agata Dec

Młodzi artyści z Woli Raniżowskiej w finale wojewódzkim

8 listopada w Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury Sportu i Rekreacji w Sokołowie Małopolskim odbyły się eliminacje rejonowe do konkursu pod hasłem: „Literatura i Dzieci – Trzy magiczne słowa: proszę, dziękuję, przepraszam”.

Do konkursu zgłosiło się 82 uczestników ze szkół podstawowych. Inspiracją dla uczniów i ich opiekunów stała się twórczość autorów, którzy poruszają tematykę związaną z różnymi zwrotami grzecznościowymi, tak często zapominanymi przez ludzi, a szczególnie młode pokolenie. Konkurs odbył się w trzech kategoriach: piosenki, recytacji i inscenizacji. Gminę Raniżów w konkursie reprezentowali uczniowie ze

Eliminacje rejonowe Konkursu „Literatura i Dzieci - Trzy magiczne słowa - Proszę, dziękuję, przepraszam”

Eliminacje rejonowe Konkursu „Literatura i dzieci. Trzy magiczne słowa – przepraszam, proszę, dziękuję” pod Patronatem Marszałka Województwa Podkarpackiego organizowane przez Wojewódzki Dom Kultury w Rzeszowie odbyły się jak co roku w Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp. w dniu 8 listopada br. o godz. 10.00. Sala widowiskowa tu. Ośrodka gościła uczniów szkół Podstawowych z następujących gmin: Cmolas, Krasne, Raniżów oraz Sokołów Młp. Łącznie wystąpiło 82 uczniów, którzy przybyli wraz z opiekunami.

Tegoroczne Jury oceniające wykonawców pracowało w składzie: przewodnicząca – Pani Irena Łobos główny instruktor Wojewódzkiego Domu Kultury w Rzeszowie, Pani Małgorzata Grabias – polonista, instruktor Wojewódzkiego Domu Kultury w Rzeszowie, Pani Anna Wójcikiewicz – muzykolog w Niepaństwowej Szkole Muzycznej I i II st. w Sokołowie Młp, Prezes Fundacji Wspierania Edukacji Artystycznej w Sokołowie Młp., Pan Grzegorz Wójcikiewicz – Dyrektor Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I i II st. w Sokołowie Młp. Prezentacje konkursowe oceniono w dwóch kategoriach wiekowych: kl. I – III i kl. IV – VI oraz trzech kategoriach interpreta-

cji: recytacji, piosenki, inscenizacji. Uczniowie przesłali także prace plastyczne. Młodzi uczestnicy prezentowali utwory różnych autorów między innymi: Edyty Tkaczyk-Borówka, Czesława Janczewskiego, Agnieszki Frączek, Jana Brzechwy, Bożeny Pierga, Wandy Chotomskiej, Tadeusza Fangrat, Janiny Porazińskiej, Wiery Badalskiej, Adama Mickiewicza, ks. Jana Twardowskiego i wielu, wielu innych. Po przesłuchaniu i obejrzeniu wszystkich uczestników Jury oceniło prezentacje w następujący sposób:

I kategoria wiekowa – recytacje: nominacje otrzymali Beata Cisek ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Trzebosi, Marek Posłuszny ze Szkoły Podstawowej w Hadykówce oraz Patrycja Karkut także ze Szkoły Podstawowej w Hadykówce; wyróżnienia: Jakub Modlukowski ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Trzebosi, Izabela Piersiak ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Trzebosi, Magdalena Pustkowska z Zespołu Szkół w Sokołowie Młp., Krzysztof Magda i Kinga Serafin ze Szkoły Podstawowej w Cmolasie;

piosenka: nominacji nie przyznano, wyróżnienie dla Natalii Jadach ze Szkoły Podstawowej w Cmolasie

inscenizacja: nominacje otrzymała grupa Zespołu Szkół w Woli Raniżowskiej, wyróżnienie dla grupy ze Szkoły Pod-

stawowej nr 2 w Trzebosi

II kategoria wiekowa – recytacje: nominacje otrzymali Weronika Drozd z Zespołu Szkół w Trzebosi oraz Patrycja Nowak także z Zespołu Szkół w Trzebosi; wyróżnienie otrzymał Ireneusz Pieńnik także uczeń z Zespołu Szkół w Trzebosi

piosenka: nominacje otrzymali Weronika Bajor ze Szkoły Podstawowej w Hadykówce oraz Karolina Serafin ze Szkoły Podstawowej w Hadykówce, wyróżnienie otrzymała Karolina Woś ze Szkoły Podstawowej w Mazurach

inscenizacja: nominacje otrzymała grupa z Gminnego Ośrodka Kultury w Krasnem.

Nominowani i wyróżnieni otrzymali nagrody rzeczowe oraz dyplomy ufundowane przez Dyрекcję Wojewódzkiego Domu Kultury w Rzeszowie. Wszyscy uczestnicy Konkursu wraz z opiekunami otrzymali gorący posiłek i napoje. Osoby nominowane wzięły udział w Finale Konkursu „Literatura i dzieci”, który odbył się 28 i 29 listopada w Wojewódzkim Domu Kultury w Rzeszowie. Uroczysta Gala Laureatów, wręczenie nagród oraz wernisaż prac plastycznych odbył się w dniu 9 grudnia.

Agata Dec

tu uczniowie z radością odebrali od jury pamiątkowy dyplom i nagrody książkowe. Nominacja ucieszyła nie tylko małych aktorów, ale także ich opiekunki. Za długą i ciężką pracę w szkolnym teatryku „Gwiazdeczka” zostały one nagrodzone i zauważone w gminie Sokołów.

Uczniowie z Woli Raniżowskiej będą reprezentować nasz rejon w finale, który odbędzie się w Wojewódzkim Domu Kultury w Rzeszowie w dniach 28-29 listopada br.

Irena Kowalska, Zofia Marut

szkół w Raniżowie, Mazurach i Woli Raniżowskiej.

Na tym etapie konkursu w kategorii – inscenizacja wystawionych było pięć przedstawień. Do dalszego etapu, czyli finału wojewódzkiego, nominowany został tylko jeden spektakl – przygotowany przez teatrzyk „Gwiazdeczka” działający w Szkole Podstawowej w Woli Raniżowskiej. Młodzi aktorzy z klas I-III pod kierunkiem Ireny Kowalskiej i Zofii Marut zaprezentowali sceniczną wersję znanej historii „Szewczyk Dratewka” J. Porazińskiej. Po ogłoszeniu werdyk-

15 grudnia 2011 r. odbył się w Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp. II Międzypowiatowy Konkurs Wiedzy o Unii Europejskiej. Z prawa startu w Konkursie skorzystało 6 drużyn z terenu Gminy Sokołów Młp. (reprezentując jednocześnie powiat rzeszowski), niestety nie zgłosiła się żadna drużyna spoza naszej Gminy, a tym samym powiatu rzeszowskiego. Konkurs został podzielony na dwa etapy. Pierwszy z nich polegał na zespołowym uzupełnieniu testu z wiedzy ogólnej dotyczącej historii i funkcjono-

wania organów UE. Drugi etap miał formę turniejową, czyli na zadane pytania drużyny odpowiadały z przysłowiowego marszu. W pierwszej części Konkursu najlepiej zaprezentowali się zawodnicy z ZS im. Św. Jadwigi Królowej w Trzebusce, zaś bezkonkurencyjna w części turniejowej okazała się być drużyna nr I z ZS im. J. Pawła II z Sokołowa Młp. O klasyfikacji końcowej zdecydowało podliczenie punktów przez komisję konkursową. Zwycięzcami zostali: I miejsce – drużyna nr II z ZS im. Św. Jadwigi Królowej w Trzebusce

II miejsce – drużyna nr I z ZS im. Św. Jadwigi Królowej w Trzebusce
III miejsce – drużyna nr I z ZS im. J. Pawła II w Sokołowie Młp.

Wszystkie drużyny biorące udział w Konkursie otrzymały okolicznościowe dyplomy, a zdobywcy I, II i III miejsca dodatkowo nagrody książkowe. Przed wręczeniem nagród został zorganizowany poczęstunek. Organizatorem i pomysłodawcą Konkursu jest MGOKSiR w Sokołowie Młp.

Marek Kida

Fot. S. Belz

POKAZ SZORTÓW 2011

Pokaz Szortów 2011 to objazdowy festiwal filmów krótkometrażowych wyświetlanych w ponad 30 miastach na terenie całego kraju.

Organizatorem tego przedsięwzięcia była Fundacja Rozwoju Sztuki Filmowej oraz Canal+. MGOKSiR miał zaszczyt dołączyć do tego zacnego grona jako jeden z partnerów całej akcji. I tak w trzy kolejne niedziele listopada 2011 r. sala widowiskowa Ośrodka zamieniła się w miejscowe kino.

13 listopada publiczności zaprezentowano blok pod tytułem „Aperitif”, 20 listopada „Main Course” czyli główne danie, zaś 27 listopada „Superdeser”. W sumie można było obejrzeć kilka godzin znakomitego kina zagranicznego i to w dodatku całkowicie za darmo.

Marek Kida

XIV edycja Współzawodnictwa Gmin Wiejskich w Sporcie Młodzieżowym

W dniu 8 września br. obiekty KS „TECHFORM Orzeł” Wólka Niedźwiedzka gościły uczestników VIII Gminnego Turnieju Piłki Nożnej Dziewcząt i Chłopców o Puchar Burmistrza Gminy i Miasta Sokołów Młp.

W kategorii dziewcząt ZS Wólka Niedźwiedzka zdobył I miejsce pokonując 4:0 ZS Trzebuska oraz 4:0 ZS Górno; II Górno remisując 1:1 z Trzebuską; III Trzebuska. Sędzią głównym był Andrzej Matejski.

W kategorii chłopców zwycięsko z rywalizacji wyszedł KS „TECHFORM Orzeł” Wólka Niedźwiedzka pokonując 4:0 ZS Górno oraz KS „Zorza” Trzeboś

1:0; II Trzeboś zwyciężając Górno 4:0; III Górno. Sędzią głównym był Janusz Anasychin.

Wszystkie drużyny otrzymały okolicznościowe puchary, dyplomy, nagrody rzeczowe, poczęstunek, napoje zimne oraz gorące.

Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp. składa serdeczne podziękowania Burmistrzowi GiM Sokołów Młp., Prezesowi KS „TECHFORM Orzeł” oraz Prezesowi OSP w Wólce Niedźwiedzkiej.

Zwycięskie drużyny reprezentowały gminę Sokołów Młp. na Turniejach Międzypowiatowych.

W dniu 13 września br. na obiektach ZS w Trzebusce gmina Sokołów Młp. pokonała 1:0 gminę Frysztak i awansowała do Finału Wojewódzkiego.

W dniu 20 września br. na obiektach KS „TECHFORM Orzeł” Wólka Niedźwiedzka gmina Sokołów Młp. pokonując gminę Kamień 4:2 i awansowała do Finału Wojewódzkiego.

Finał Wojewódzki odbył się 29 września br. na obiektach MUKS w Pustyni k. Dębicy.

Uzyskane wyniki w kategorii dziewcząt:

1. Gm. Dębica – Gm. Frysztak 1:0
2. Gm. Dębica – Gm. Sokołów Młp. 0:1
3. Gm. Frysztak – Gm. Sokołów Młp. 0:1

Tabela końcowa dziewcząt:

1. Gmina Sokołów Młp.	6 pkt.	2:0
2. Gmina Dębica	3 pkt.	1:0
3. Gmina Frysztak	0 pkt.	0:2

Wyniki chłopców:

1. Gm. Frysztak – Gm. Sokołów Młp. 0:1
2. Gm. Leżajsk – Gm. Dębica 1:0
3. Gm. Sokołów Młp. – Gm. Leżajsk 0:0
4. Gm. Frysztak – Gm. Dębica 1:0
5. Gm. Dębica – Gm. Sokołów Młp. 0:4
6. Gm. Frysztak – Gm. Leżajsk 0:2

Tabela końcowa w kategorii chłopców:

1. Gm. Sokołów Młp.	7 pkt.	5:0
2. Gm. Leżajsk	7 pkt.	3:0
3. Gm. Frysztak	3 pkt.	1:4
4. Gm. Dębica	0 pkt.	0:6

Drużyny dziewcząt i chłopców za miejsca I-III otrzymały puchary z okolicznościową grawerką. Uczestnicy skorzystali z ciepłego posiłku i napoi.

Jacek Piekietek

VIII Gminne Biegi Przełajowe

22 września br. na obiektach Zespołu Szkół w Trzebusce odbyły się VIII Gminne Biegi Przełajowe Dziewcząt i Chłopców o Puchar Burmistrza Gminy i Miasta Sokołów Młp. W biegach wzięło udział 96 osób reprezentujących Zespoły Szkół w Sokołowie Młp., Górnem, Nienadówce nr 1 i 2 oraz Trzebusce.

ska (ZS Górno), V Magdalena Surowiec (ZS Trzebuska), VI Klaudia Kicińska (ZS Trzebuska).

W kategorii chłopców I miejsce Waldemar Chorzępa (ZS Ponadgimnazjalnych Sokołów Młp.), II Arkadiusz Bełz (ZS nr 1 Nienadówka), III Karol Kołodziej (ZS nr 1 Nienadówka), IV Sebastian Miazga (ZS Górno), V Damian Furman (ZS Trzebuska), VI Dominik Tasiorek (ZS Trzebuska).

W/w otrzymali okolicznościowe puchary, dyplomy oraz nagrody rzeczowe.

Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp. składa serdeczne podziękowania Burmistrzowi GiM Sokołów Młp. oraz Dyrektorowi Zespołu Szkół w Trzebusce za udzielenie wsparcia finansowo-organizacyjnego.

Finał Wojewódzki odbył się 7 października na obiektach MOSiR-u w Łańcutcie. W biegach udział wzięło 150 dziewcząt i chłopców reprezentujących Gminy: Frysztak, Grodzisko Dolne, Kamień, Jeżowe, Sokołów Młp.

Punktacja Gmin w kategorii dziewcząt:

1. Gmina Jeżowe	– 388
2. Gmina Sokołów Młp.	– 220
3. Gmina Kamień	– 135
4. Gmina Frysztak	– 64

Punktacja Gmin w kategorii chłopców:

1. Gmina Sokołów Młp.	– 279
2. Gmina Jeżowe	– 246
3. Gmina Grodzisko Dolne	– 116
4. Gmina Kamień	– 105
5. Gmina Frysztak	– 76

Łączna punktacja:

1. Gmina Jeżowe	– 634 pkt.
2. Gmina Sokołów Młp.	– 499 pkt.
3. Gmina Kamień	– 240 pkt.
4. Gmina Frysztak	– 140 pkt.
5. Gmina Grodzisko Dolne	– 116 pkt.

Za miejsca I-III wręczono puchary oraz dyplomy. Wszyscy uczestnicy skorzystali ze słodczych.

Jacek Piekietek

W kategorii dziewcząt I miejsce Izabela Niezgoda (ZS Ponadgimnazjalnych Sokołów Młp.), II Kamila Bednarz (ZS Górno), III Wioletta Wrzos (ZS Górno), IV Aneta Żarkow-

Sędzią głównym był Dyrektor ZS w Trzebusce – Edward Buczak

Wszyscy uczestnicy otrzymali gorący posiłek oraz zimne i gorące napoje.

Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury,

VII POWIATOWY JESIENNY TURNIEJ TENISA STOŁOWEGO” pod patronatem Starosty Rzeszowskiego

20 listopada br. obiekty Zespołu Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp. gościły uczestników VII Powiatowego Jesiennego Turnieju Tenisa Stołowego pod Honorowym Patronatem Starosty Rzeszowskiego Józefa Jodłowskiego oraz Patronatem Medialnym Kwartalnik „Kurier Sokołowski”. W Turnieju na 12 stołach rywalizowało 118 zawodniczek i zawodników reprezentujących 2 Gminy Powiatu Rzeszowskiego: Gmina Krasne i Gmina Sokołów Młp. oraz Gmina Raniżów pow. kolbuszowskiego.

Uroczystego otwarcia Turnieju dokonał piszący te słowa Jacek Piekietek. Sędzią Głównym Turnieju był Andrzej Godek – Radny Rady Miejskiej.

Wyniki w poszczególnych kategoriach przedstawiają się następująco:

I kategoria wiekowa (do 12 lat) Dziewczęta: 1. Dul Agnieszka, 2. Kiełb Gabriela, 3. Kuca Jagoda. **Chłopcy:** 1. Szot Andrzej, 2. Nycz Michał, 3. Bąk Bartłomiej.

II kategoria wiekowa (od 13 do 16 lat) Dziewczęta: 1. Kobiernik Adrianna, 2. Pieróg Lidia, 3. Nowak Anna. **Chłopcy:** 1. Rzeszutek Maciej, 2. Jaskuła Karol, 3. Ozga Przemysław.

III kategoria wiekowa (od 17 do 19 lat) Dziewczęta: 1. Piersiak Magdalena. **Chłopcy:** 1. Dec Krystian, 2. Mazera Adrian, 3. Daraż Kamil.

IV kategoria wiekowa (od 20 do 44 lat) Kobiety: 1. Nizioł Anna, 2. Staniec Marta, 3. Bies Beata. **Mężczyźni:** 1. Rzeszutek Wiesław, 2. Goleś Mateusz, 3. Rze-

szutek Leszek.

VI kategoria wiekowa (45 lat i powyżej) Mężczyźni: 1. Majka Stanisław, 2. Pasierb Kazimierz, 3. Dul Marian.

Niepełnosprawni Kobiety: 1. Cisek Ewa, 2. Kochańska Katarzyna, 3. Szeliga Anita, **Mężczyźni:** 1. Młynarczyk Dariusz, 2. Łuszczki Krzysztof.

Wszyscy uczestnicy Turnieju otrzymali gorący posiłek, napoje zimne i gorące. Za zajęcie I miejsca zawodnicy otrzymali okolicznościowe puchary, dyplom oraz nagrody rzeczowe; za II – III miejsca – dyplom oraz nagrody.

Aktu dekoracji dokonali: Andrzej Godek oraz piszący te słowa. Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji składa serdeczne podziękowania Staroście Rzeszowskiemu, Burmistrzowi Gminy i Miasta oraz Dyrektorowi Zespołu Szkół im. J. Pawła II w Sokołowie Młp. za udzielenie wsparcia finansowo-organizacyjnego.

Jacek Piekietek

XIV edycja Współzawodnictwa Sportowego Gmin Wiejskich w Sporcie Młodzieżowym

Obiekty WOKSiR w Górnicy w dniu 10 grudnia br. gościły uczestników VIII Gminnego Turnieju Szachowego. W Turnieju wzięły udział reprezentacje Zespołów Szkół w Górnicy i w Trzebusce – rocznik 1994 i młodsi.

Rozegrano Turniej Indywidualny systemem szwajcarskim na dystansie 7 rund. Tempo gry 15 minut na partię dla każdego zawodnika. W Turnieju wzięło udział 26 zawodniczek i zawodników.

Sędzią głównym Turnieju był Marian Bysiewicz – Sekretarz Podkarpackiego Związku Szachowego, sędzia klasy międzynarodowej FIDE Arbiter.

Uroczystego otwarcia Turnieju dokonał Andrzej Godek – Radny Rady Miejskiej w Sokołowie Młp., instruktor MGOKSiR oraz instruktor szachowy. Gościem Turnieju był Edward Buczak – Dyrektor Zespołu Szkół im. Św. Jadwigi Królowej w Trzebusce.

Zdobywcy czołowych miejsc od I-VI

miejsca otrzymali puchary, nagrody rzeczowe oraz dyplomy.

Wyniki Turnieju przedstawiają się następująco: I miejsce zdobył Piersiak Krystian (Górno), II – Burek Damian (Górno), III – Miazga Sebastian (Górno), IV – Szewczyk Dawid (Górno), V – Szostecki Kamil (Górno), VI – Marszał Bartłomiej (Trzebuska), VII – Dudzik Grzegorz (Górno), VIII – Nowak Rafał (Górno), IX – Piersiak Patryk (Górno), X – Czubał Michał (Górno).

Wszyscy uczestnicy otrzymali gorący posiłek, słodczyce, napoje zimne i gorące. Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji składa serdeczne podziękowania Burmistrzowi Gminy i Miasta Sokołów Młp., Dyrektorowi Zespołu Szkół w Górnicy oraz Prezesowi ZM „Smak Górno” za udzielenie wsparcia finansowo-organizacyjnego.

Jacek Piekietek

Szachy w Górnio

27 listopada 2011 r. w WOKSiR w Górnio odbył się IV Wojewódzki Turniej Szachowy „Szukamy Talentów” oraz X Międzypowiatowy Turniej Szachowy pod Patronatem Starosty Rzeszowskiego. Organizatorami Turniejów byli Krajowe Zrzeszenie Ludowe Zespoły Sportowe w Warszawie, Podkarpackie Zrzeszenie Ludowe Zespoły Sportowe w Rzeszowie, Starostwo Powiatu Rzeszowskiego, Powiatowe Zrzeszenie LZS w Rzeszowie, Zespół Szkół im. Ks. M. Lachora w Górnio, Zakład Mięśny „Smak Górnio” w Górnio, Podkarpacki Związek Szachowy w Rzeszowie oraz Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Małopolskim.

Zawodników, trenerów, opiekunów przywitani podczas ceremonii otwarcia Józef Krzywonos – Prezes Podkarpackiego Zrzeszenia Ludowe Zespoły Sportowe w Rzeszowie, Zenon Chojnicki – Prezes Podkarpackiego Związku Szachowego w Rzeszowie, Jacek Piekietek – Dyrektor MGOKSiR, Andrzej Godek – Radny Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. Po czym obowiązujące przepisy gry przedstawił sędzia główny Marian Byśiewicz – arbiter klasy FIDE Arbiter. Turnieje rozegrano w systemie szwajcarskim na dystansie 9 rund. Tempo gry na partię dla każdego zawodnika wynosiło 15 minut. W zawodach wzięło udział 134 zawodników i zawodniczek podzielonych na trzy grupy wiekowe.

Wyniki

Grupa A Seniorzy

- I Damian Lewak LKSz GCKiP Czarna
- II Mirosław Lewicki LKSz Czarna (mistrz świata szkół ponadgimnazjalnych)
- III Paweł Sygulski LKSz Czarna

- nad Sanem
- II Barbara Trybowska MKS Orzeł Rudnik nad Sanem
- III Paulina Pędrak GKSz Hetman Pilzno

Klasyfikacja zawodników do rankingu R = 1800

- I Andrzej Mazurkiewicz UKS SP1 Leżajsk
 - II Adam Piersiak Górnio
 - III Łukasz Dudzik KS Górnio Górnio Smak-Eko Górnio
- Najstarszym zawodnikiem turniejów był Marian Kopeć – Dzikowiec

Grupa B

Juniorzy

- I Patryk Mrozowski KKSz Urania Krosno
- II Krzysztof Łuka RZKSz Rzeszów
- III Krystian Ziaja KKSz Urania Krosno

Juniorki

- I Joanna Burdzy MKS Orzeł Rudnik

Grupa C

Juniorzy

- I Krystian Piersiak KS Górnio Górnio Smak-Eko Górnio
- II Jakub Stępnowski UKS SP1 Leżajsk
- III Arkadiusz Babiarsz RZKSz Rzeszów (najmłodszy zawodnik)

Juniorki

- I Agnieszka Guła KSz SDK-Lotnik Mielec
- II Oliwia Mirowska Pilzno (najmłodsza zawodniczka)
- III Patrycja Miąsik RZKSz Rzeszów

Trzech najlepszych zawodników w poszczególnych kategoriach oraz w klasyfikacji zawodników do rankingu R=1800 otrzymało puchary, dyplomy i nagrody rzeczowe. Ponadto dla najstarszego zawodnika oraz najmłodsze- go i najmłodszej uczestniczki ufundowano nagrody rzeczowe, puchary i dy-

plomy. Podczas Turniejów zawodnicy oraz ich opiekunowie zostali poczęstowani gorącym posiłkiem.

Te Turnieje szachowe, które już na stałe wpisały się w kalendarz imprez sportowych naszego regionu sprzyjają odnajdywaniu talentów szachowych.

Popularyzują również szachy jako dyscyplinę sportową wśród dzieci, młodzieży i osób dorosłych; integrując środowisko woj. podkarpackiego na bazie zawodów sportowych. Kto wie może kiedyś doczekamy się mieszkańca – szachistę z naszego województwa rangi samego Kasparowa.

**Tekst i fot.
Marek Kida**

Finał Wojewódzki w szachach

Obiekty WOKSiR w Górnicy gościły 11 grudnia br. uczestników Finału Wojewódzkiego w Szachach – rocznik 1994 i młodszy. Organizatorem Finału był Prezes Podkarpackiego Zrzeszenia LZS w Rzeszowie – Józef Krzywonos, który dokonał uroczystego otwarcia Turnieju. Gośćmi Turnieju byli: Andrzej Godek – Radny Rady Miejskiej w Sokołowie Młp., instruktor MGOKSiR oraz instruktor szachowy, Edward Buczak – Dyrektor Zespołu Szkół im. Św. Jadwigi Królowej w Trzebusce.

Sędzią głównym Turnieju był Marian Bysiewicz – Sekretarz Podkarpackiego Związku Szachowego, sędzia klasy międzynarodowej FIDE Arbiter.

Turniej rozegrano na dystansie dziewięciu rund po 15 minut na partię dla każdego zawodnika, systemem szwajcarskim. Suma punktów zawodniczek i zawodników stanowiła wynik danej gminy. Pierwsze miejsce zdobyła Gmina Domaradz – 56,5 pkt., drugie Łańcut

Fot. M. Kida

– 53,5 pkt., trzecie Sokołów Młp. – 53,5 pkt., czwarte Markowa – 39,5 pkt., piąte Pilzno – 33,5 pkt., szóste Żołynia – 31,0 pkt.

Udział wzięło 9 gmin. Gmina Sokołów Młp. wystąpiła w składzie: Godek Martyna – 6,5 pkt., Piersiak Krystian – 6,0 pkt., Burek Damian – 6,0 pkt., Szostecki Kamil – 5,5 pkt., Nowak Rafał – 5,5 pkt., Krawiec Mateusz – 5,5 pkt., Kasprzak Karolina – 5,5 pkt., Miazga Sebastian – 5,0 pkt., Czubał Michał – 4,5 pkt., Marszał Bartłomiej – 3,5 pkt.

Zwycięska gmina otrzymała z rąk Prezesa Józefa Krzywonosa okazały puchar oraz dyplom, a pozostałe gminy puchary, dyplomy od II-III miejsca.

Wszyscy uczestnicy wraz z opiekunem otrzymali gorący posiłek, słodczyce oraz zimne i gorące napoje.

Organizatorzy składają serdeczne podziękowania Marszałkowi Województwa Podkarpackiego, Burmistrzowi Gminy i Miasta Sokołów Młp., Dyrektorowi Zespołu Szkół w Górnicy oraz Prezesom ZM „Smak Górnica” w Górnicy za udzielenie wsparcia finansowo-organizacyjnego Turnieju.

Jacek Piekielek

TU RZĄDZĄ MŁODZI! – CZYLI O WYBORACH NOWEGO KIEROWNICTWA ODDZIAŁU KSM W SOKOŁOWIE MAŁOPOLSKIM

We wrześniu bieżącego roku członkowie parafialnego oddziału Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży w Sokołowie wybrali nowy skład kierownictwa na najbliższe dwa lata formacji. W związku ze zmianą duszpasterzy w parafii oddział otrzymał również nowego asystenta parafialnego.

Istniejący już blisko siedemnaście lat oddział KSM w Sokołowie zrzesza młodych ludzi w wieku od 14 do 30 lat, pragnących twórczo i aktywnie wykorzystać swoją młodość. Jednym z celów KSM jest kształtowanie dojrzałych chrześcijan. Cel ten jest realizowany m.in. poprzez cotygodniowe spotkania formacyj-

ne oraz działalność religijną, patriotyczno-społeczną, kulturalną i charytatywną.

Od samego początku istnienia oddziału młodzież aktywnie uczestniczy w życiu parafialnym i na niwie społecznej. Działalność naszego oddziału można dostrzec w wielu miejscach. Jak w każdej organizacji, tak i w KSM co jakiś czas wybiera się przedstawiciele, którzy są odpowiedzialni za kierowanie grupą.

„Najwyższą władzą w oddziale jest Walne Zebranie członków odbywające się raz w roku. Walne Zebranie Oddziału wybiera Kierownictwo oddziału oraz Komisję Rewizyjną na okres 2 lat”. Parafialne kierownictwo oddziału stanowi: prezes i jego zastępca, sekretarz i jego zastępca, skarbnik oraz ksiądz asystent. Kierownictwo oddziału: kieruje działalnością oddziału włączając go w życie parafii, ustala roczne programy formacyjne oraz opracowuje roczne programy działania w oparciu o propozycje Zarządu Diecezjalnego i koncepcje Walnego Zebrania, inspirowane członków do podejmowania działań, powołuje sekcje i zastępy, wyznacza zastępowych i kierowników sekcji, reprezentuje oddział wobec zarządu diecezjalnego oraz wobec innych osób fizycznych i prawnych oraz nawiązuje współpracę z innymi oddziałami (kołami) w okręgu.” (por. Statut KSM)

W sierpniu 2011 roku, w wyniku zmian duszpasterskich w diecezji rzeszowskiej, z oddziałem KSM w Sokołowie rozstał się **Ks. Zbigniew Kraska**,

Sokołów Młp., 23.09.2011 r.

Protokół z Wyborów Kierownictwa Oddziału Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży

Dnia 23.09.2011 na Walnym Zebraniu Oddziału Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży przy parafii p.w. Św. Jana Chrzciciela w Sokołowie Małopolskim z udziałem 22 członków (co stanowi więcej niż połowę ogólnej liczby członków) dokonano wyboru nowego Kierownictwa Oddziału.

Ustępujące Kierownictwo sporządziło listę uprawnionych do głosowania zgodnie z § 17 Statutu i złożyło sprawozdanie ze swojej działalności.

Po przedstawieniu swojego sprawozdania Komisja Rewizyjna skierowała wniosek o udzielenie absolutorium ustępującemu Kierownictwu.

Stosunkiem głosów: 22 za wnioskiem; 0 przeciw; przy 0 wstrzymujących się Walne Zebranie udzieliło absolutorium ustępującemu Kierownictwu.

W jawnym głosowaniu przez podniesienie ręki dokonano wyboru Komisji Skrutacyjnej w składzie: przewodniczący – Sebastian Lesiczka.

Od tego momentu prowadzenie wyborów przejęła Komisja Skrutacyjna.

Zgłoszono następujące kandydatury do Kierownictwa Oddziału:

1. Michał Olszowy
2. Damian Flak
3. Urszula Kołodziej
4. Beata Kołodziej

Kandydaci wyrazili zgodę na ewentu-

alny ich wybór. Komisja skrutacyjna ustaliła z obecnymi sposób przeprowadzenia głosowania, decydując się na wybór większościowy.

W tajnym głosowaniu na prezesa poszczególni kandydaci uzyskali następującą liczbę głosów:

1. Michał Olszowy – 9
2. Damian Flak – 11
3. Urszula Kołodziej – 1
4. Beata Kołodziej – 1

W związku z powyższym prezesem Kierownictwa został Damian Flak.

Zgłoszono następujące kandydatury na stanowisko z-cy przewodniczącego:

1. Beata Kołodziej
2. Joanna Dawidziak
3. Joanna Kulczycka
4. Lucyna Bęben

W tajnym głosowaniu na stanowisko z-cy przewodniczącego poszczególni kandydaci uzyskali następującą liczbę głosów:

1. Beata Kołodziej – 5
2. Joanna Dawidziak – 8
3. Joanna Kulczycka – 7
4. Lucyna Bęben – 2

Zgłoszono następujące kandydatury na stanowisko skarbnika:

1. Michał Olszowy

W tajnym głosowaniu na stanowisko skarbnika poszczególni kandydaci uzyskali następującą liczbę głosów:

1. Michał Olszowy – 22

Zgłoszono następujące kandydatury na stanowisko sekretarza:

1. Beata Kołodziej
2. Suzanna Gonzalez
3. Aneta Surowiec
4. Elżbieta Falandys

W tajnym głosowaniu na stanowisko sekretarza poszczególni kandydaci uzyskali następującą liczbę głosów:

1. Beata Kołodziej – 6
2. Suzanna Gonzalez – 5
3. Aneta Surowiec – 2
4. Elżbieta Falandys – 9

Jako kandydatów do Komisji Rewizyjnej zgłoszono następujące osoby:

1. Urszula Kołodziej
2. Mateusz Woś
3. Agnieszka Łuszczki

W wyniku tajnego głosowania wyłoniono Komisję Rewizyjną w składzie:

1. Urszula Kołodziej – 4
2. Mateusz Woś – 10
3. Agnieszka Łuszczki – 8

Osoby wybrane do Kierownictwa po naradzie objęły następujące funkcje:

z-ca prezesa – Joanna Dawidziak
sekretarz – Elżbieta Falandys
z-ca sekretarza – Beata Kołodziej
skarbnik – Michał Olszowy

Osoby wybrane do Komisji Rewizyjnej objęły następujące funkcje:

Przewodniczący – Mateusz Woś
z-ca przew. – Agnieszka Łuszczki
członek – Urszula Kołodziej

który od 2005 roku pełnił funkcję asystenta oddziału.

Za te kilka lat współpracy, za zaangażowanie, pomoc, za wspólnie przeżyte piękne chwile i za każde dobro pragniemy gorąco i serdecznie podziękować księdzu Zbigniewowi. Okres jego posługi to niewątpliwie piękna karta historii oddziału KSM w Sokołowie. Jednocześnie życzymy Księdzu Zbigniewowi siły i wytrwałości w pracy duszpasterskiej w nowej parafii.

Nowym asystentem oddziału został **Ks. Łukasz Szpyrka**, neoprezbiter. Ksiądz Łukasz pochodzi z parafii Św. Jadwigi w Rzeszowie i od wielu lat związany jest z Katolickim Stowarzyszeniem Młodzieży. Wierzymy, że posługa Księdza Łukasza przyniesie wiele owoców, a jemu samemu dostarczy satysfakcji i spełnienia u progu swojej kapłańskiej misji.

Zmiany personalne nastąpiły także na stanowisku prezesa, zastępcy i sekretarza oddziału oraz w Komisji Rewizyjnej. W latach 2009-2011 oddziałem

kierowały następujące osoby:
Kierownictwo:

Prezes – **Sebastian Lesiczka**

Z-ca – **Mateusz Woś**

Skarbnik – **Michał Olszowy**

Sekretarz – **Agnieszka Łuszczki**

Z-ca Sekretarza – **Justyna Małucha**

Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący – **Damian Flak**

Z-ca – **Marcin Pasek**

Członek – **Paweł Piękoś**

23 września 2011 r. roku Walne Zebranie Członków wybrało nowy skład Kierownictwa i Komisji Rewizyjnej udzielając absolutorium ustępującemu Kierownictwu.

Przebieg oraz wyniki wyborów nowego kierownictwa oddziału KSM w Sokołowie przedstawia powyższy protokół.

Nowy skład Kierownictwa Oddziału na lata 2011-2013 przedstawia się zatem następująco:

Prezes – **Damian Flak**

Z-ca – **Joanna Dawidziak**

Skarbnik – **Michał Olszowy**

Sekretarz – **Elżbieta Falandys**

Z-ca Sekretarza – **Beata Kołodziej**

Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący – **Mateusz Woś**

Z-ca – **Agnieszka Łuszczki**

Członek – **Urszula Kołodziej**

Asystent Oddziału – **Ks. Łukasz Szpyrka**

Ustępując z funkcji prezesa oddziału KSM w Sokołowie Młp. życzę nowemu Kierownictwu oraz Księdzu Asystentowi, aby ich praca była dla członków Naszego Oddziału i całej społeczności pożytkiem doczesnym i wiecznym. Życzę wszystkim KSM-owiczom, by kolejne lata Naszej działalności w służbie Bogu, Kościołowi i Ojczyźnie pozwoliły kształtować wielu młodych ludzi na dojrzałych chrześcijan oraz przyniosły wiele pięknych chwil, wydarzeń i wspomnień.

Gotów!

Sebastian Lesiczka

Strona internetowa KSM w Sokołowie:
<http://ksm-sokolow.org/>

Zaproszenie na V Bieg Narciarski Szlakiem Bieszczadzkiej Kolejki Leśnej

Komitet organizacyjny tradycyjnego narciarskiego biegu Szlakiem BKL wyznaczył termin jego piątej edycji, która rozegrana zostanie 7 stycznia 2012 roku tradycyjnie pod patronatem Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krośnie. Pomysłodawcami i głównymi organizatorami imprezy są: Wojciech „Kiju” Gosztyła z Woli Michowej i Piotr „Niedźwiedź” Ostrowski z Wetliny. Tym razem narciarze pokonają trasę z Woli Michowej do Wetliny, stąd bieg nosi hasło „Z Kijem do Niedźwiedzia”.

– Traktujemy tę imprezę jako doskonałą sposobność do promocji bieszczadzkich lasów i propagowania sportu świetnie wpisującego się w ideę Międzynarodowego Roku Lasów. – zaznacza Edward Balwierczak, dyrektor RDLP w Krośnie. – Biegi narciarskie, zwłaszcza uprawiane po trasie torowiska, są formą aktywności, która nie koliduje z ochroną górskiej przyrody, a jednocześnie łączy jej poznawanie z aktywnym wypoczynkiem.

Komitet organizacyjny biegu zebrał się w Cisnej 29 listopada i wydał odezwę, wzywającą uczestników na start: Zima tuż, tuż. A to znaczy, że będzie śnieg i.. będzie bieg! Zatem pełni entuzjazmu zapraszamy do udziału w V Bieszczadzkim Biegu Narciarskim Szlakiem Bieszczadzkiej Kolejki Leśnej w dniu 7 stycznia 2012 roku. Śnieżna zima przybysz! My będziemy gotowi.

Na tym posiedzeniu ustalono też szczegóły programu. Regulamin można znaleźć na: www.komancza.info

Edward Marszałek
Rzecznik prasowy RDLP w Krośnie

Prośba Akademii Medycznej

Ratownicy medyczni, policjanci, strażacy i wszyscy inni, którzy interweniują na miejscu wypadków, wielokrotnie napotykają na trudności, kiedy muszą kontaktować się z krewnymi lub bliskimi poszkodowanych.

W/w służby zaproponowały, abyśmy w specjalny sposób oznakowali w swojej komórce numer służący w nagłych wypadkach do kontaktu z bliskimi osoby poszkodowanej. Bardzo często telefon komórkowy jest jedynym przedmiotem, który można przy takiej osobie znaleźć. Szybki kontakt pozwoliłby na uzyskanie takich informacji jak: grupa krwi, przyjmowane leki, choroby przewlekłe, alergie, itp.

Ratownicy zaproponowali, aby każdy w swoim telefonie umieścił na liście kontaktów osobę, z którą należy się skontaktować w nagłych wypadkach. Numer takiej osoby należy zapisać pod międzynarodowym skrótem ICE (in Case of Emergency). Wpisanie więcej niż jednej osoby do takiego kontaktu wymagałoby następującego oznaczenia: ICE1, ICE2, ICE3, itd. Oznakowanie zdecydowanie ułatwiłoby prace wszystkim służbom ratowniczym. Pomysł jest łatwy w realizacji, nic nie kosztuje, a może ocalić życie. Akcja ma zasięg europejski. Wpiszcie ten numer teraz do swojej komórki bo potem zapomnicie, dzięki temu możemy ocalić komuś życie!

REGION PODKARPACKI FUNDACJI AKTYWNEJ REHABILITACJI

ul. Rejtana 30 (Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 4)
35-310 Rzeszów

www.far.org.pl

tel./fax 017 857 22 55, biuro.podkarpackie@far.org.pl

tel. kom. 0509 447 068, podkarpackie@far.org.pl

Fundacja Aktywnej Rehabilitacji jest organizacją pożytku publicznego obejmująca wsparciem osoby po urazie rdzenia kręgowego. Realizuje współfinansowany przez Unie Europejską projekt w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego „Wsparcie osób niepełnosprawnych ruchowo na rynku pracy II”, który opiera się na pomocy w poszukiwaniu zatrudnienia na otwartym rynku pracy. Nie jest to łatwym zadaniem, tym bardziej, że społeczeństwo w dalszym ciągu ma obawy przed aktywizacją zawodową osób niepełnosprawnych.

W tym miejscu chcieliśmy podziękować Burmistrzowi p. Andrzejowi Ożogowi oraz dyrektorowi Zespołu Szkół nr 2 w Nienadówce p. Andrzejowi Sztorcowi za zorganizowanie stanowiska stażowego dla p. Grzegorza Łosaka. Możemy teraz wspólnie przyznać, że osoba niepełnosprawna jest również w pełni wartościowym pracownikiem. Taka postawa dowodzi, że nasze działania przynoszą pozytywny skutek i są inwestycją, która ma sens – bo są inwestycją w człowieka.

Na spotkaniu z Joe Frielem w Warszawie

W dniu 19.11.2011 r. uczestniczyłem w spotkaniu z Joe Frielem. Joe Friel to jeden z najwybitniejszych autorów książek i poradników dla triathlonistów, zarówno zawodników, jak i trenerów. Z pewnością każdy uprawiający tę dyscyplinę sportu słyszał o takich pozycjach jak: „Triathlon Biblia treningu”, „Biblia treningu kolarza górskiego”, „Dziennik treningowy triathlonisty”. Jego podopiecznymi są zarówno amatorzy, jak i profesjonalni zawodnicy triathlonu, duathlonu, kolarstwa górskiego i szosowego. Wśród nich również uczestnicy mistrzostw kraju, świata i igrzysk olimpijskich, jak np. Ryan Bolton, zwycięzca zawodów Ironman z Lake Placid w 2002 roku.

Autograf od samego mistrza Joe Friele i jego wykład na temat treningu triathlonisty przyczyni się do osiągnięcia zaplanowanego celu.

Wiesław Sondej

Mały jubileusz pięcioletnich startów w zawodach Wiesława Sondej

Rok 2006 i pierwsze zawody w Tarnobrzegu na dystansie 10 km ukończone. Tak zaczynałem moją karierę z udziałem w zawodach sportowych. W okresie 5-ciu lat ukończyłem 15 maratonów biegowych, dwa ultra maratony na dystansie 100km. Dwukrotny start w Biegu Rzeźnika, Bieg Katorżnika,

udział w Mistrzostwach Polski w Biegu po schodach, Mistrzostwach Świata w biegach górskich, liczny udział w maratonach pływackich na otwartych akwenach, (Jezioro Rożnowskie, Cieszyńskie, Zegrzyńskie), pływanie na basenach zamkniętych Puchar Polski. Dwukrotny udział w Mistrzostwach Polski w triathlonie na dystansie długim. Start na dystansie olimpijskim, sprinterskim. Wiele półmaratonów, biegów na dystansie 15 km i 10 km. Start w zawodach kolarskich m.in. 68 *Tour de Pologne*, MTB na różnych dystansach. Liczne starty w biegach narciarskich. Przedstawiam statystykę:

- Sezonów startowych 6
 - Startów zarejestrowanych 75
 - Kilometrów w startach 2202,27
 - Czas spędzony na zawodach 239:43:52
 - Miasta, w których startowałem 44 w tym 2 zagraniczne
- Wiesław Sondej**

III Edycja Turnieju Pięciu Miast w Zawodach Pływackich

W dniu 12.11.2011 roku na krytej pływalni w Sokołowie Małopolskim odbyły się pierwsze zawody pływackie o Puchar Burmistrza Gminy i Miasta Andrzeja Ożoga w ramach III Edycji Turnieju Pięciu Miast. Uczestniczyła rekordowa liczba zawodników 192 z Łańcuta, Leżajska, Głogowa Małopolskiego Nowej Sarzyny i Sokołowa Małopolskiego.

Zaskoczeniem było zdobycie brązowego medalu zawodniczki z klasy sportowej o profilu pływania na dystansie 50 m stylem grzbietowym z rocznika 2001. Gra-

tulacje. Impreza została przeprowadzona z dużym zaangażowaniem nauczycieli, sędziów, szczególnie podziękowania należą się Pani Ewie Furman która jest sędzią klasy międzynarodowej.

Wyniki oraz galeria zdjęć została zamieszczona na stronie krytej pływalni w Sokołowie Małopolskim oraz na stronie organizatora www.terapia-ruchowa.pl.

Wiesław Sondej

Próby wydolnościowe

W listopadzie br. w Centrum Badań Wydolnościowych pierwszym tego typu ośrodku w Polsce robiłem badania poziomu wydolności, szybkości oraz wyznaczanie progów anaerobowych (V02max i mleczanów). Profesjonalnie wykonane badania posłużą mi do opracowania planów treningowych, i przygotowania się do Mistrzostw Polski w triathlonie.

Wiesław Sondej

I Mikołajkowe zawody pływackie na krytej pływalni w Sokołowie Młp.

W dniu 3 grudnia 2011 roku na krytej pływalni w Sokołowie byłem inicjatorem i organizatorem I Mikołajkowych zawodów pływackich pod patronatem Burmistrza Gminy i Miasta Andrzeja Ożoga, dla przedszkolaków i uczniów szkół podstawowych z terenu Gminy. Zawody cieszyły się dużym zainteresowaniem ze strony dzieci jak i rodziców. **W zawodach startowało 70 uczestników.** Każdy uczestnik zawodów otrzymał prezent mikołajkowy w postaci sprzętu pływackiego (czepki, okulary pływackie, słodycze, sprzęt sportowy). To dzięki sponsorom mogłem zorganizować taką imprezę. Wszystkim sponsorom bardzo serdecznie dziękuję za pomoc. Byli to: **Burmistrz Gminy i Miasta Andrzej Ożóg, Firma Kramer – Jan Kiełb i Andrzej Kania), Firma Sprint Cars-Stefan Popek, Firma Karina – Stanisława Bałamut i Krystyna Pyska, Firma PHP Małopolska – Józef Jodłowski, Quick Service – Piotr Holdenmajer, Zakład Piekarnictwa Trwałego – Szmyd Maciej, PZU SA Rzeszów, Sklep wielobranżowy – Tadeusz Cisek, Pani Małgorzata Kwolek, Mini Bar przy krytej pływalni w Sokołowie Młp. – Małgorzata Siekaniec, Sklepik spożywczo-sportowy przy krytej Pływalni – Giza M, Zespół Szkół Nr 1 w Trzebosi, Zespół Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp. Pierwsza impreza i pierwsze zwycięstwa z dekoracją na podium.**

WYNIKI

Rocznik 1999

50 m stylem dowolnym chłopcy

1. Karol Matuła	47.21
2. Bartłomiej Hołub	01:27:44
3. Marcin Młynarczyk	01:53:25
4. Damian Młynarczyk	03:01:18

dziewczęta

1. Barbara Prucnal	43.18
2. Julia Kuca	46.35
3. Aleksandra Sidor	46.91
4. Karolina Szofer	01:06:20

50 m stylem grzbietowym dziewczęta

1. Gabriela Kiełb	47.44
2. Karolina Pasierb	57.04
3. Gabriela Szot	58.73
4. Emilia Giza	01.01.32
5. Anna Wróbel	01.04.43
6. Magdalena Ożóg	01.06.19

Rocznik 2000

50 m stylem dowolnym chłopcy

1. Konrad Białek	44.22
2. Kacper Błądek	51.90
3. Jakub Ożóg	01.00.44
4. Sebastian Ożóg	01.12.29
5. Szymon Majka	01.22.24
6. Daniel Cisek	01.29.46

Zawodnicy pływackiej klasy sportowej.

7. Mateusz Tęcza	01.38.96
8. Daniel Chorzępa	01.48.51
9. Patryk Rzeszutek	01.51.24

dziewczęta

1. Anna Radomska	01.06.93
2. Magdalena Ożóg	01.07.69
3. Nikola Chorzępa	01.09.86
4. Justyna Surowiec	01.09.99
5. Karolina Perlak	01.11.12
6. Marta Nykiel	01.15.37
7. Paulina Świętoniowska	01.26.86

Rocznik 2001

50 m stylem dowolnym chłopcy

1. Mikołaj Kalandyk	51.26
2. Filip Rząsa	54.13

3. Hubert Smotryś	56.26
4. Kamil Szmyd	59.32
5. Łukasz Skłodowski	01.03.35
6. Paweł Kwolek	01.09.18
7. Patryk Wilczak	01.10.66
8. Zbigniew Pokrzywa	01.12.05
9. Bartosz Smotryś	01.14.32
10. Krystian Winiarski	01.15.72

dziewczęta

1. Gabriela Frącz	59.06
2. Karolina Bartyńska	01.11.46
3. Weronika Jaśkowska	01.12..64
4. Bernadeta Bernat	01.17.97
5. Bernadetta Chruściak	01.18.24
6. Barbara Kiełb	01.18.72
7. Adrianna Nowak	01.25.41

Rocznik 2002

25 stylem dowolnym chłopcy

1. Bartosz Łuszczki	25.70
2. Bartosz Soboń	31.95
3. Michał Pieniek	37.04
4. Łukasz Chorzępa	46.62
5. Miłosz Matuła	50.28
6. Mikołaj Czternastek	52.13

dziewczęta

1. Katarzyna Gorący	27.57
2. Julia Walicka	30.11
3. Kamila Sondej	32.71

Rocznik 2003

25 m stylem dowolnym chłopcy

1. Wojciech Pasierb	28.31
2. Dominik Magnucki	36.36
3. Przemysław Kania	45.82
4. Mikołaj Holdenmajer	45.82
5. Filip Błądek	56.56

dziewczęta

1. Aleksandra Błądek	39.48
----------------------	-------

Rocznik 2004

25 m stylem dowolnym

1. Maciej Pasierb	37.13
2. Krzysztof Pieniek	01.21.16

dziewczęta

1. Aleksandra Ożóg	47.84
--------------------	-------

Rocznik 2005

25 m stylem dowolnym dziewczęta

1. Malena Majka	45.09
2. Julia Czternastek	53.34

Rocznik 2006

25 m stylem dowolnym chłopcy

1. Ernest Chorzępa	01.06.71
2. Paweł Walicki	01.07.11

dziewczęta

1. Kinga Majka	01.38.88
----------------	----------

Dyrektor zawodów Wiesław Sondej

**Podkarpacki Ośrodek
Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego
zaprasza do
BIUR BEZPŁATNYCH PORAD OBYWATELSKICH:**

Rzeszów – siedziba Podkarpackiego Ośrodka Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego – ul. Fredry 4/58 (IV piętro)

Czynne: poniedziałek: 15.30 – 17.30
 wtorek: 11.00 – 18.30
 środa: 9.00 – 18.00
 czwartek: 9.00 – 13.00
 piątek: 9.00 – 18.30

W biurze w Rzeszowie klienci przyjmowani są po umówieniu się (osobistym lub pod nr tel. (17) 86 20 122 w godz. 10.00 – 16.00)

Tyczyn – Urząd Miasta i Gminy, ul. Rynek 18

Czynne: 1, 2, 3 i 4 czwartek miesiąca w godz. 8.00 – 14.00

Sokołów Małopolski – Urząd Gminy i Miasta, ul. Rynek 1

Czynne: 1, 2 i 3 środa miesiąca w godz. 12.30 – 18.00
 4 środa miesiąca w godz. 10.00 – 18.00

Strzyżów – Starostwo Powiatowe, ul. Przecławczyka 15

Czynne: w każdy poniedziałek w godz. 9.00 – 15.00

Do skorzystania z porad zapraszamy wszystkich zainteresowanych!

Udzielamy bezpłatnych porad obywatelskich w sprawach: rodzinnych, spadkowych, finansowych, bankowych, zadłużenia, konsumenckich, mieszkaniowych, świadczeń socjalnych, własnościowych, procedur administracyjnych, ubezpieczeń społecznych, zasiłków, bezrobocia i innych.

Poradnictwo prowadzone w ramach projektu „Aktywni obywatele – świadome społeczeństwo”, realizowanego przy wsparciu Szwajcarii w ramach szwajcarskiego programu współpracy z nowymi krajami członkowskimi Unii Europejskiej.

Odszkodowanie za zdarzenie medyczne

1 stycznia 2012 r. wchodzi w życie nowelizacja ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta. Wprowadzone przepisy dotyczą zasad i trybu ustalania odszkodowania i zadośćuczynienia w przypadku zaistnienia tzw. zdarzenia medycznego. Jest to niezwykle istotna zmiana, ponieważ wg badań stowarzyszenia Primus non nocere, w Polsce popełnianych jest ok. 20 tysięcy błędów lekarskich rocznie. Do tej pory dochodzenie odszkodowania było możliwe tylko w procesie cywilny prowadzonym przed sądem.

Od stycznia 2012 roku wnioski pokrzywdzonych pacjentów będą mogły być rozpatrywane przez wojewódzkie komisje do spraw orzekania o zdarzeniach medycznych. W ich skład będzie wchodzić 16 członków powołanych m.in. spośród prawników, lekarzy i pielęgnia-

rek, osób działających w organizacjach na rzecz praw pacjentów.

Pokrzywdzony pacjent, który zdecyduje się dochodzić odszkodowania, będzie mógł złożyć wnioski do Komisji działającej w każdym urzędzie wojewódzkim. Należy jednak pamiętać, wniosek należy wnieść do komisji właściwej ze względu na siedzibę szpitala w którym doszło do nieprawidłowości. Oznacza to, że pacjent zamieszkały w Rzeszowie a leczący się w szpitalu w Katowicach, powinien złożyć wniosek do komisji działającej przy urzędzie wojewódzkim w Katowicach.

Niestety, ustawodawca nie zwolnił pokrzywdzonego pacjenta od obowiązku wniesienia opłaty od wniosku. Dlatego do wniosku, oprócz dokumentacji medycznej potwierdzającej zdarzenie medyczne należy dołączyć pokwitowa-

nie uiszczenia opłaty w wysokości 200 zł. We wniosku należy także określić wysokość oczekiwanego odszkodowania.

Ustawodawca określił również zdarzeniem medycznym, za które pacjent można domagać się odszkodowania. Są to wg znowelizowanej ustawy zakażenia biologicznym czynnikiem chorobotwórczym, uszkodzenia ciała lub rozstrój zdrowia pacjenta albo śmierci pacjenta – będącego następstwem niezgodnych z aktualną wiedzą medyczną:

- 1) diagnozy,
- 2) leczenia, w tym wykonania zabiegu operacyjnego,
- 3) zastosowania produktu leczniczego lub wyrobu medycznego.

**Kinga Bieniasz, doradca
w Podkarpackim Ośrodku Rozwoju
Społeczeństwa Obywatelskiego**

Ośrodek Interwencji Kryzysowej

PRZEMOC DOMOWA

Zjawisko przemocy domowej jest niewątpliwie problemem współczesnej rodziny. Panujące w niektórych środowiskach mity, stereotypy dotyczące roli mężczyzny i kobiety w rodzinie, sprzyjają występowaniu nierównego traktowania oraz poczucia bezkarności sprawców przemocy. Przemoc wbrew powszechnie panującej opinii nie występuje tylko w rodzinach z tak zwanego marginesu społecznego, ale we wszystkich grupach społecznych.

Przemoc może występować w różnych formach: **przemoc fizyczna** – są to nieprzypadkowe obrażenia dokonane ze strony sprawcy. Obejmuje wszystkie obrażenia ciała, które nie są wynikiem przypadku (popychanie, odpychanie, szczypanie, duszenie, bicie otwartą dłoń, bicie pięścią, ciskanie w kogoś przedmiotami, polewanie substancjami żrącymi, użycie broni; **przemoc psychiczna** – jest to nieuchwytna forma złego traktowania, pozostawia długotrwałe urazy w psychice. Szkody wyrządzone w ten sposób są niewymieralne. Do tego rodzaju przemocy zaliczamy: wyzywanie, wyśmiewanie, narzucanie własnych poglądów, stała krytyka, odmawianie uczuć, sugerowanie choroby psychicznej, izolacja społeczna, domaganie się posłuszeństwa, stosowanie gróźb; **przemoc ekonomiczna** – przejawia się w takich zachowaniach jak: odbieranie zarabianych pieniędzy, uniemożliwianie podjęcia pracy zarobkowej, nie zaspokajanie materialnych potrzeb; **przemoc seksualna** – jest nią nadużycie i wykorzystywanie seksualne. Przemoc seksualna obejmuje: wymuszenie stosunku płciowego, wymuszanie nieakceptowanych praktyk seksualnych, wymuszanie seksu z osobami trzecimi lub w towarzystwie osób trzecich, sadyistyczne formy współżycia seksualnego, wymuszanie współżycia na osobie zmęczonej, chorej, demonstrowanie zazdrości, sprowadzenie kobiety do obiektu seksualnego, krytykowanie zachowań seksualnych osoby; **zaniedbanie** – polega na niezaspokajaniu lub uniemożliwianiu zaspokojenia potrzeb jednostki zależnej (brak należytej opieki, lekceważenie psychicznych, emocjonalnych potrzeb jednostki).

Ofiary często nawet nie zdają sobie sprawy z tego, że są adresatami przemocy ze strony osób najbliższych. Długotrwałe bycie ofiarą przemocy ma określone skutki psychiczne: strach, wstyd, a niejednokrotnie zespół stresu poura-

zowego, powoduje poczucie bezradności, zaniżonej samooceny, prowadzi do stanów depresyjnych, a w niektórych przypadkach prób targnięcia się na własne życie lub życie sprawcy.

W celu powstrzymania przemocy podejmowane są przede wszystkim oddziaływania psychologiczne i prawne. Jednym z podstawowych a zarazem najtrudniejszym z aspektów interwencji jest powstrzymanie przemocy. Jest to jednocześnie warunek tego, żeby można było ofierze pomagać. Aby przerwać przemoc, ofiary izolowane są od sprawcy poprzez umieszczenie w schroniskach dla ofiar przemocy, ośrodkach interwencji kryzysowej.

Przy Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Rzeszowie funkcjonuje Ośrodek Interwencji Kryzysowej w Górnym, który od 2009 r. jest jego komórką organizacyjną. Do 2008 r. PCPR dysponował OIK w Budziwoju, w styczniu 2009 roku Ośrodek Interwencji Kryzysowej został przeniesiony do wyremontowanego pawilonu w Górnym.

Ośrodek jest miejscem schronienia dla kobiet z dziećmi znajdujących się w sytuacji kryzysowej spowodowanej przemocą w rodzinie.

Realizacja zadania w zakresie interwencji kryzysowej jest prowadzona specjalistycznie przez pracowników PCPR w Rzeszowie, Ośrodek Interwencji Kryzysowej w Górnym oraz w ramach współpracy ze specjalistami zatrudnionymi z zewnątrz na podstawie umów zleceń.

Ośrodek w Górnym składa się z części hotelowej, na którą składają się cztery mieszkania każde z kuchnią i łazienką, oraz części biurowej, którą tworzą pomieszczenia biurowe i terapeutyczne.

Celem funkcjonowania OIK jest udzielanie osobom i rodzinom znajdującym się w trudnej sytuacji kryzysowej spowodowanej np. przemocą, handlem ludźmi, specjalistycznej pomocy psychologicznej – poradnictwa socjalnego lub prawnego, a także w sytuacjach uzasadnionych schronienia do 3 miesięcy.

OIK w Górnym świadczy usługi w formie:

- poradnictwa specjalistycznego w tym prawnego, psychologicznego i rodzinnego osobom lub rodzinom, które mają trudności lub wykazują potrzebę wsparcia w rozwiązywaniu swoich problemów życiowych, w poradzeniu sobie z traumatycznymi przeżyciami bez względu na posiadany dochód,

- bezpiecznego schronienia w sytuacjach uzasadnionych zagrażających zdrowiu lub życiu osób/rodzin ofiar przemocy, ofiar handlu ludźmi,
- interdyscyplinarnych działań podejmowanych na rzecz osób i rodzin będących w stanie kryzysu, których celem jest przywrócenie równowagi psychicznej i umiejętności samodzielnego radzenia sobie.

Zadania Ośrodka Interwencji Kryzysowej to:

- Ustalenie źródeł kryzysu klienta.
- Określenie stanu psychicznego i społecznych skutków kryzysu.
- Przywrócenie równowagi psychicznej i umiejętności samodzielnego radzenia sobie, a dzięki temu zapobieganie przejściu reakcji kryzysowej w stan chronicznej niewydolności psychospołecznej.
- Zapewnienie ochrony w sytuacji zagrożenia zdrowia i życia osób i rodzin, które zostały dotknięte kryzysem, poprzez usunięcie zagrożenia lub izolację.
- Diagnoza sytuacji kryzysowej i w zależności od rozpoznania podjęcie dalszych działań na rzecz osób w kryzysie, by zapewnić im kompleksową pomoc.
- Stała współpraca z instytucjami w zakresie rozwiązywania problemu przemocy i realizacji procedury „Niebieskiej Karty”.

W Ośrodku Interwencji Kryzysowej funkcjonuje zespół interdyscyplinarny w skład którego wchodzi pracownicy PCPR w Rzeszowie, OIK w Górnym, w tym psycholog, pedagog, pracownicy socjalni, w razie potrzeby do zespołu zapraszani są przedstawiciele różnych służb i instytucji z terenów gmin powiatu.

Pamiętaj, że przemoc w rodzinie to – zamierzone i wykorzystujące przewagę sił działanie przeciw członkowi rodziny, naruszające prawa i dobra osobiste, powodujące cierpienie i szkody!

Ośrodek Interwencji Kryzysowej
36-051 Górno, pawilon 7
tel. 17 772 88 35,
tel. kom. interwencyjny 888 696 640

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie
ul. Grunwaldzka 15
35-959 Rzeszów
tel. 17 867 14 72 kancelaria

KRONIKA POLICYJNA

dotycząca zdarzeń zaistniałych
od września do listopada 2011 r.

Przestępstwa

Na przełomie miesięcy od września do listopada 2011 r. w Komisariat Policji w Sokołowie Młp. zanotował 84 przestępstwa popełnione na terenie działania tutejszej jednostki. Były to przestępstwa przede wszystkim z kategorii przestępstw przeciwko mieniu tj. kradzieże (13 przypadków), kradzieże z włamaniem (6 przypadków), oszustwo (11 przypadków), uszkodzenie ciała (2 przypadki), fizyczne i psychiczne znęcanie się nad rodziną (5 przypadków), kierowanie gróźb karalnych (5 przypadków), kierowanie samochodem po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości (21 przypadków), kierowanie rowerem po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości (8 przypadków), uszkodzenie mienia, (3 przypadki), pobicie (3 przypadki), kierowanie samochodem mimo orzeczonego zakazu sądowego (1 przypadek), kradzież dokumentów (3 przypadki), naruszenie miru domowego (1 przypadek), uchylanie się od obowiązku alimentacyjnego (1 przypadek) oraz wypadek drogowy (1 przypadek).

Zdarzenia drogowe

W analizowanym czasie policjanci KP Sokołów Młp. wykonywali czynności służbowe na miejscu 50 kolizji drogowych, z których najwięcej miało miejsce w Sokołowie Młp. (13 kolizji), w Kamieniu (7 kolizji), w Górnio (5 kolizji), Trzeboś (3 kolizje), w Wólce Niedźwiedzkiej (4 kolizje), w Trzebusce (2 kolizje), w Nienadówce (7 kolizji) w Łowisku (2 kolizje), w Turzy (3 kolizje), Wólce Sokołowskiej (1 kolizja), w Stobiernej (2 kolizje) i w Łące (1 kolizja).

Zbliżające się święta Bożego Narodzenia oraz Nowy Rok to okres, w którym często nasze dzieci zabawiają się różnego rodzaju petardami, racami, sztucznymi ogniami itp.

Niewłaściwe obchodzenie się z tego rodzaju materiałami prowadzi niejednokrotnie do groźnych w skutkach wypadków.

Pod tym względem również zwróćmy uwagę na nasze pociechy by okres ten był dla nas wszystkich okresem wesołym a nie nie okresem żmartwień i trosk.

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia
dużo szczęścia, zdrowia i radości
oraz wszystkiego najlepszego
w Nowym Roku,
wszystkim czytelnikom „Kuriera Sokołowskiego”

życzy

Komendant Komisariatu Policji
w Sokołowie Młp. wraz załogą

BETON TOWAROWY

KOSTKA BRUKOWA I GRANITOWA PREFABRYKATY BETONOWE

*Wesołych Świąt
i szczęśliwego
Nowego 2012 Roku*

www.ttbruk.pl

GÓRNO 110 **tel. 17 77 28 760**

Bank Spółdzielczy w Sokołowie Młp.

ul. Rynek 4, 36-050 Sokołów Młp
tel. 17 772 90 13, tel./fax 17 772 92 07
e-mail: bs.sokolow@softel.pl
www.bsokolow.pl

Rok założenia 1905

Zaufaj najbliższemu.
Z nami zawsze bezpiecznie.

OFERUJEMY:

- * Kredyty preferencyjne i obrotowe
- * Kredyty dla rolników, podmiotów gospodarczych, pracowników
- * Lokaty terminowe i wkłady A VISTA
- * Rachunki bieżące dla przedsiębiorców i rolników
- * Prowadzenie rozliczeń gotówkowych i bezgotówkowych
- * Przekazy WESTERN-UNION®
- * Poczta elektroniczna ELIXIR
- * Bankomat
- * Kredyty niskoprocentowane
- * Homebanking i Internetbanking

Ciepłych i udanych
Świąt Bożego Narodzenia
oraz wszelkiej
pomyślności i radości
w Nowym Roku

ZAKŁAD MIĘSNY

Smak GÓRNO

Laureat

AGRO POLSKA

 FAIR PLAY 2003

Tel./fax: 17 7728 810, 17 7728 881
e-mail: gorno@smakeko.pl www.smakeko.pl

Oferuje:
szeroki asortyment szyniek, wędzonek, kielbas,
wędlin podrobowych, mięs wieprzowych,
wołowych, a także przetworów drobiowych.
Bezpośrednie dostawy do odbiorców Atrakcyjne ceny
ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY

 Zdrowych, spokojnych
świąt Bożego Narodzenia
oraz szczęśliwego Nowego Roku

Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej „Prywatna Praktyka Lekarzy” s.c. Marta i Ryszard Stelmach

Praktyka Główna: Sokołów Młp., ul. Sikorskiego 54, tel./fax 017 77 20 104

Praktyka świadczy usługi zdrowotne na podstawie kontraktu z NFZ w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej w godzinach od 8.00 do 18.00, od poniedziałku do piątku. W pozostałych godzinach pacjenci przyjmowani są w Sanatorium Górno (w ramach opieki zdrowotnej).

Praktyka świadczy również odpłatne usługi, wykonując:

- ❖ badania kandydatów na kierowców kat. ABCD
- ❖ okresowe badania kierowców
- ❖ badanie okresowe pracowników na stanowiskach, gdzie nie występują czynniki szkodliwe.

Pozostałe:

- ❖ Praktyka Lekarska Górno 290, tel./fax 17 77 28 898
- ❖ Praktyka Lekarska Wólka Niedźwiedzka 158, tel./fax 17 77 28 898
- ❖ Praktyka Lekarska Łowisko 215, tel./fax 17 85 57 224
- ❖ Praktyka Lekarska Trzeboś ul. Górna 5, tel./fax 17 77 27 224

Marta i Ryszard Stelmach
wraz z personelem Praktyk
dziękują Pacjentom za bardzo dobrą współpracę
i życzą zdrowych Świąt Bożego Narodzenia
oraz dużo szczęścia w Nowym 2011 Roku.

ZAPRASZAMY

Kolektura 12/146
Renata Adamkiewicz

36-050 Sokołów Młp.
ul. Lubelska 1
tel. 17 772 99 03